

küçük aptalın büyük dünyası

PUCCA GÜNLÜK

PuCCa

"Tek istediğim, battaniyenin altında film
çekeceğim değil, film izleyeceğim bir
adamdı."

PUCCA G Ü N L Ü K

Pucca Günlük

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sana aşkolsun sevgilim,

bana aşkın en orospu halini yaşattın

A Ş T İ' de, Ankara-İzmir otobüsünün camından, hayatımın

dört senesini verdikten sonra karşılığında beni piç gibi ortada

bırakan çocuğa el sallıyorum. Hani böyle her insanın takıntı

haline getirdiği, ille o olsun, Brad Pitt gelse koluna sümüğümü

sürmem dediği aşkı vardır ya, ha işte benimki de buydu.

Hep yakışıklı, ilik gibi, zengin, esprili erkeklere baktığım

halde, kalkıp dangoz gibi, iki çocuk yemiş de sıçamamış ve o

yüzden de kocaman göbekli kalmış, kafasındaki saçların üç te

biri döküldüğü halde kalanını jöleye bulamış, hayata dair

tek görüşünü Fenerbahçe çerçevesinde oluşturmuş, üstüne

üstlük şehla ve de tek kaşlı, bu kaba saba ayı oğlu ayıya âşık

oldum.

Şey gibi iş le ... böyle DKNY'nin vitrinlerine bakıp bakıp

iç geçirdikten sonra, kalkıp aynısı pazarda var diyerek 5

T L 'ye aldığın penyeler. Kimisi iyi çıkıyor da, bu sefer yan ılmıştım.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Camdan ona el sallıyorum, burnumu cama yaslayıp geri

zekâlı kız komiklikleri falan yapıyorum... Dört sene boyunca

dört bin kez ayrılmıştık ve her ayrılığımızda aynı şeyden

şikâyet etmiştim: "İlişkımız güzel olmadı, bari ayrılığımız

güzel olsun." Tabii bunun bir bahane olduğunu söylememe

gerek yok sanırım. Ayrılıyorduk, sonra bakıyordum ki a ra mak için bahanem kalmamış, hoop bu lafi mesaj atıyordum. Sonunda oturduk, mantıklı mantıklı düşündük. Olmayacak bu iş, bari bu kez gerçekten güzel bitsin dedik. Ben İzmir'e dönmeye karar verdim, o ise hayatına devam etmeye... Güzel ayrılık adını verdiğimiz bu salak saçma şeye öyle bir k ap tırımıştım ki kendimi, “ İnce ara beni” diye işaret yapana k a dar kendimdeydim. İşte ondan sonra benim film kopuyor! Bir ağlamaya başlıyorum ki, Allahım sanki çocuğumu k e siyorlar. Bütün otobüs bana bakıyor fakat umurumda değil. Otobüsün kalkmasına beş on dakika var yok, koşarak aşağıya inip yanına gidiyorum. “Gitmeme izin verme,” diye çocuğun boynuna yapışıyorum. O ağlıyor, ben ağlıyorum... E lle rimle yüzünü kavrayıp, gözlerine bakıyorum. O yüzü bir d a ha hiç göremeyeceğim. Sanki iç organlarımı kesiyorlar, öyle bir acı çekiyorum ki. Öl dese ölecek kadar seviyorum onu. Kendimi hep onun karısı olarak hayal etmişim... Bir gün düzelecek ve beni gerçekten sevecekti. Ama olmadı, o hiç düzelmedi ve beni umduğum gibi sevededi hiç. Şimdi k a rşımda ağlıyor. Bana, “Gitme, yeniden başlayalım,” dese, kendimi biliyorum, gitmem. Ağzının içine bakıyorum o lafi etsin diye. O ise karı gibi ağlıyor. Kimsenin sesini duymuyor, kimsenin yüzünü görmüyorum. Sanki etrafta bir tek o var. Bir

3 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

son dakika k a ran vermek zorundayız. Hani filmlerde olur ya; son saniyede adam “Gitme!” deyince, esas kızla oğlan mutlu

mesut bir hayata adım atarlar. Önceki elli milyon kez denemişliğimizden

biliyonım ki, bu son kararlar filmlerdeki gibi

olmuyor, ama yine de istiyorum ki desin bana: “Gitme PuCCa

”.

Üniversitenin daha birinci senesinde, sınıfa girdiğim anda

fark etmişim bu çocuğu. Tek kaşlıydı falan ama böyle güzel,

içten bir gülümseyişi vardı. Sonra nasıl oldu, nasıl bitti anlamadan

(sanırım kaşlarının ortasını alınca), biz bununla hop

sevişmeler, öpüşmeler derken, ciddi bir ilişkinin içerisinde

bulduk kendimizi. İlk üç dört ay her şey gayet sıradandı. Sonra

bu çocuğun içine bir öküz kaçtı, bir daha tövbe Allah ç ıkartamadım

o hayvanı.

Dayak mı dersin, kıskançlık mı, küfür mü, çapkınlık mı,

ilgisizlikle fazla ilgi arasında dengeleri bozması mı, yani bir

ilişkide olmaması gereken ne varsa, bizim ilişkimizde vardı.

Ve ben, bildiğin düz, hayvansal bir aşkla bağlıydım bu çocuğ

a ... Gel desin, PuCCa bebenin ayaklanm yıkar; git desin,

kapının önünde gel demesini bekler. Böyle ezik bir kız o lmuştum.

Kafama aldığım darbelerden dolayı dayağa da a lışmışım...

Hatta üç gün vurmasa bana, başkası mı var lan diye

düşünecek kadar beynimi kullanamaz hale gelmişim.

Sonra bizim okul bitince, h er üniversiteli çiftin başına g e len

“ayrı şehirler” durumu başladı. Tabii bu sırada ilişkim piç

oldu, her gün kavga dövüş kıyamet Allaaaahhh. Ay kalbim

daralıyor hatırladıkça bak. Bir akşam çocuk bana dedi ki,

“Uzak mesafe ilişkisi yürümüyor.” Aslında ayrılmak istedik

ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ğini söylemeye çalışıyordu ama ben o salaklıkla bunu, “Kalk gel buraya” diye algılamıştım. O gece sabaha kadar düşünüm. Sonunda, işi her zaman bulabilirim, ama onu asla d iy e rek, pilimi pırtımı toplayıp Ankara’ya yerleştim. Orada b u ra da iş güç ayarladım, genelde onların evinde yaşayarak bir s e ne kaplumbağa gibi dolandım durdum. Ardından nişanlandık; benim ailemden kimsenin siklemediği, hacılarınkine benze yen gümüş yüzüklerimizin takıldığı bir ambienta gerçekleşti olay.

Yüzüğü ne kadar taktın diye sorarsan, en fazla yedi gün.

Zaten o yüzük dört beş defa değişti. Biri balkondan aşağıya atıldı, biri klozette yüzdü, birini kafasına attım, en sonuncusunu ise eline vermişim.

İlk Ankara’ya gittiğim ve kendime hemen iş bulduğum dönemde bunun işi gücü yoktu. Ağır bir depresyondaydı. Bir dayak yerdim ondan, var yaaa insan evdeki halısını öyle d ö v mez.

“Tamam,” dedim, “depresyonda, o yüzden böyle, nasıl olsa düzelecek.” Yok ama anacım, düzeleceği yerde daha b e ter oldu. Ben onun için artık âşık olduğu kız değil de nefret ettiği biri haline geldim. Sonra bu işe girdi falan ve taşakları serer sermez terk etti beni. Kaldım mı orada sap gibi. Ulan ben h e rif için kalktım, bütün hayatımı değiştirdim, adam d a ha iş bulduğunun ikinci haftası bana postayı koydu. Anlata mam nasıl acı çektiğimi. Nasıl bir aşksa ulan, hiç kimseyi b e ğenmiyorum, kimseyi gözüm görmüyor, ille de onu istiy o rum.

Saplantı haline getirdim adamı, bana dönsün diye evimi

bile yaktım yaaa (sonra anlatırım bunu, çok uzun hikâye).

Akşamları, “Allahım n ’ olur ben öleyim, pezevenk de ac ısından
ölsün!” diye dualar ederdim.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bana dönmesi için yaptığım bu numaralardan birine tav
olunca, biz yeniden başladık. Tabii bambaşka bir adam o la rak:

İlgisiz, umarsız, sikine bile beni takmayan. Eskiden sıçarken

bile beni arayıp haber veren adam gitti, yerine başka

bir numarası olduğunu bile benden saklayan adam geldi.

Sabrettim, olacak dedim. Bu çocuk benim kaderim, ben

bununla evlenmeliyim diye her şeyine olur verdim. Ta ki bir

gün aynada göz kenarlarımdaki kaz ayaklarının belirgin o lduğunu

görünceye kadar. Kendi kendime, “Allahım benim

burada ne işim var?” diye sordum. Durumuma şöyle b ir b ak tım:

Hayatım sadece bir adama endekslenmiş; ondan başka

hiçbir şeyde gözüm yok; geleceğe dair tek planım, onunla e v lenmek.

Sonunda, “Ben dümdüz bir geri zekâlıymışım ya,”

dedim ve gitmeye karar verdim. Ankara’ya gelişim gibi bu

kararım da ani oldu ve vazgeçmemek için hemen harekete

geçtim. Ona söyledim, dünden hazırmış gibi kabul etti ve bir

daha başlamamak üzere bitirdik.

Şimdi ise kafam karman çorman. Beni sevmiyorsa, neden

ağlıyor? Madem seviyor, neden gitmemi istiyor? Nerede ne

hata yaptık da bu haldeyiz? Muavin “Artık kalkıyoruz,” d e yince,

tekrar otobüse binmek ‘zorunda kalıyorum. Yerime

oturup, hâlâ belki “Gitme!” der diye camdan bakarak b ek liyorum.

Ama demiyor.

Ankara'dan uzaklaşırken, çalıştığım televizyon kanalımı,
evimi, oradaki kedimi, o saplantılı aşkı, hepsini geride bırakıyorum.

Onunla birlikte yaşadığım hiçbir anın güzel olmadığını
fark ediyorum. Hiç mutlu olmamışım, ama yine de
içimde hâlâ, "Dön dese dönerim," diyen birinin sesi çınlıyor.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ayrılık dönemleri

İzmir'e evime döndüm dönmesine ama, keşke başka şansım
olsaydı da Ankara'da kalsaydım diye düşünüyorum.

Şimdi, benim annem ile babamın seneler evvel olaylı bir şekilde
ayrılmışlar. Annemle aramız hiç iyi değil. Babamla ya
şıyoruz, üç kardeşiz. İki yaş küçük bir kız kardeşim ile dört
yaş küçük bir erkek kardeşim var. Kız kardeşim benim en yakın
arkadaşım. Hiçbir şey konuşmadan anlaşabildiğim tek insan.

Dönerken de tek avuntum oydu. En azından o var, bana
destek verir diye düşünmüştüm.

O kadar sene evden uzak kaldıktan sonra, döndüğüm yerin
aynı olmadığını fark etmem bir günümü aldı sadece. Ertesi
sabah, babam başımın dibinde, "Ene zaman çalışacak mısın?
Şımarıksın işte! Ne istersen yaptık, ama çalışman lazım.

Kalk git İstanbul'a bence. Burada bir tane televizyon kanalı
var, onda da sana ekme çıkmaz. Burada durman saçma," diye
söylenmeye başladı. Daha geleli bir gün olmadan, beyni
Pucc»

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

mi yedi yedi yedi adam. Zaten ağır bir travma yaşıyorum,
ulan koskoca saplantılı bir aşkı bitirmişim. Tabii adama böyle

diyemem, ama hani bir anla beni herif! Bir rahat bırak!

Odamda liseliler gibi Sezen Aksu falan dinleyeyim.

İlk günlerimi babamın bu sözlerini işitmekle geçirdim.

Sonra çocuğu çok özlemeye başladım. Odadan dışarı çıkmamaya,

habire yemek yemeye, hatta yemek yiyerek kendimi

öldürmeye çalıştım. Ankara'dan dönerken kırk sekiz kilo yadım.

Hoop üç haftada oldum elli üç. Ayrılık aşamalarım ö n ceki

ilişkilerimden de detaylıca bildiğim için, şu an bir Yıldız

Tilbe sendromu yaşadığımın farkındayım. Ayrıca bu durumu

acayip uzattığımın ve en kısa zamanda çıkmam gerektiğinin

de farkındayım.

Ayrılık aşamalarına gelirse:

YILDIZ TİLBE SENDROMU:

İlk olayımız budur. Ayrıldığınız şahıstan başka kimseyle

yişmek istemezsiniz. Robbie Williams gelse sikmişim taşşaklarını

dersiniz. Ha bire ara beni, gel bana, sev beni, aşkınısın

tarzı şeyler beyninizden geçer. Göz sürekli telefondadır.

Önce telefonu kapatırsınız, on dakika sonra hemen geri a ça rsınız.

Ardından, "Ararsa asla açmıcam, aslaaaa," dersiniz. On

dakika sonra, "Ararsa çok soğuk konuşacam," dersiniz. On

dakika sonra, "Aradığında sen açsana Canan yaaa, 'Y o k ' de

benim için," dersiniz. On dakika sonra, "Arasa, ah bi arasa,"

dersiniz. Bunun sonunda ise, el telefonda, göz tavanda, fo n da

bayık müzikler eşliğinde, "Allahım arasın beniii" diye dua

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

II

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ederken bulursunuz kendinizi.

Bu arada, er kişi sürekli takip edilir. Sanki bir günde b irini bulacakmış gibi. Eğer hâlâ silinmediyse, Facebook'tan en az yirmi beş kez sayfasına tıklanır. Kişisel iletiler hep d am a rdır: "Canım yanıyor!" , "yarısı senin, yarısı ihanetinin b ek çisi" , "kıymet bilene gelsin bu şarkı!" gibi.

Kapıcı çocuğunun bile beyni sikilir. Dünyadaki tek sorun onun ayrılığıdır. İşin garibi, başkalarının da bu durumunu umursamalarını bekler. Dünyaya on beş dakika sonra g ö k ta řı düşecek desen, "Yaa benim derdim başımdan aşkın, sen ne diyosun?" diyerek terslemeye müsait bir yapıları vardır. S a dece sevgilisini anlatabileceği arkadaşlarıyla konuşur, d iç e rlerini de bir kalemde siler. Dışarı çıkmaz, kendini eve k ap a yıp ağla rr ağla rr ağla rr. Kadınlar en büyük pişmanlıkları, "keşke" leri bu dönemde yaşar. Zaten bir kadın pişman o lmuşsa yaptığından, işin en başında döner. Yok dönmediyse eğer, daha beklemenin âlemi yoktur. O icarı hayatta dönmez.

DEMET AKALIN SENDROMU:

En sevdiğim sendromdur. Bu dönem, bir önceki h areketlerini takiben, tek bir mesaj veya arama bile olmayınca b a ř lar. Hemen hanım kızımız silkelenip kendine gelir. Selam v e ren her erkeğin ona asıldığını düşünür. Eski sevgilileriyle fin girdeşme durumları olur. Dışarı çıkmaya başlar. İletileri d e ğişir: "Mutluyum!" . En önemlisi de, birileriyle flört aşamasına geçer. Ha bire sa ta řm a la r başlar. Ö rn eę in , "Y a - a Batuhan yaaaaa" falan gibi, bize Batuhan diye birinin v a rlığını belli edecek iletiler yazar. "Hacı naaptın eski sevgili -

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yi?” diye sorulduğunda, “Amaan ya boşver onu, biz önümüzdeki maçlara bakalım,” der. Bu dönemde içilir, sığılır, g e z ilir, biraz rahatsa sevişilir. “Hayat onsuz güzel, herkes bana eş, herkes bana değer” dönemine geçilir. Duruma en çok uyan şarkı ise, “Yüzünü bile görmek istemiyorum, yoluma çıkmasan iyi edersin. Sözlerim sana ağır mı geldi? Kalbini mi k ırdım? Affedersin” olur. Sanki kaltak o kadar acı çekmemiş, herifi kendi bırakmıştır da adam peşinde pervane oluyordur.

ORHAN GENCEBAY SENDROMU:

Bu laylaylom faslında bile aramayan er kişi, hanım k ız ımızın bünyesinin içine sığar. Bir anda çöker. Kendini çirkin, işe yaramaz bulur. “Kimse beni sevmiyor” , “herkes kötü, ben iyi”, “elimde sadece temiz yüreğim ve sevaplarım var” gibi modlara geçer. “Beni de Allah yarattı ulan,” diye isyanlara başlar. Ajitasyonun A llah’ı bu dönemde gerçekleştirir: “Benim tek sorunum herkesi kendim gibi sanmam” , “İnsanları tanıyorum yavaş yavaş” , “Sadece susuyorum”, “İnsanlar neden bu kadar kötü, kalbim acıyor” gibi cümlelerle hayatına yön verir.

Milletin işi gücü yokmuş gibi, “Hahaha sa f bir kız bulduk, hadi onla dalga geçip iyi niyetini suiistimal edelim,” diye d ü şündüğünü sanır. Sanki bir önceki dönemde, “Koymuşum minareyi götüne...” diyen kendisi değilmiş gibi, dünya omu z larım ezmiş modunda. etrafta ağlak ağlak dolanır. Hayatındaki diğer sorunları bu dönemde fark eder: “Zaten işim gücüm

yok” , “Annemle hep kavga ediyoruz” , “Hastir sivilcem ç ık mış” gibi.

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

SERDAR ORTAÇ SENDROMU:

Bu iyice kızın beyninin mal olduğu sendromdur. Kafa bir Demet Akalın’a gider, bir Orhan Gencebay’a. Serdar Ortaç şarkılar» gibi ne anlatmaya çalıştığını anlamazsın. Mesela adamın şarkısının başı, “Âşığım sana ulan! Ölüyorum kahpe!” diye başlar. Ortasına doğru, meğer kardeşini seviyormuş, onu anlatmaya çalışmış diye düşünürsün. Ortasında, lan evlilermiş, sonra kadın bunu aldatmış ve başka memlekete gitmiş diye olayı çözdüğünü zannedersin. Şarkı devam ettikçe, aldatan meğer Serdar’ mış ve sikinde bile değilmiş, üç sevgilisi bile varmış dersin. Anam bir anda dünya barışıyla ilgili bir mesaj, hoop sonunda haydi kızlar plaja.

Kadının ruh hali de böyle değişir. Sabah kalkar, “Çok seviyorummmmm böhüüü!” diye ağlar. Öğlene doğru, “Ben eski sevgilimi daha çok seviyorum aslında, unutamadığım o,” diye söylenir. Öğlen, “Ya aslında ona karşı hissettiğim sevgi değil, elde edememe, sahip olamama duygusu,” der. Akşamüstü, “Karşı komşu da ne yakışıklı lan!” diye düşünür. Akşam ise, “Artık kimseyi sevmeyeceğim, atkı öreyim bari,” diye noktalar durumu.

İLHAN ŞEŞEN SENDROMU:

Artık heriften umudu kesmişsindir. “Ulan bari bir selam ver de dost olalım” diye içinden geçirirsin. Bazı şeyler için

geç kalındığının farkına varırsın. Dönse bile, bilirsın, eskisi gibi olmayacak hiçbir şey. Düne kadar ağladığın anılar, bu dönemde gülümsetir seni. Şarkılarda ciğerini parçalayarak ağlamak gelmez içinden, sadece dalarsın öyle. Mutlaka baş

■4 Pucc*

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ka biri daha vardır bu dönemde, kıyaslarsın sürekli ikisini.

Kafanda biriktirdiğin konuşmalar, bu dönemde “soft”laşır.

“Şu köşeden çıkırsa şimdi, suratına bakmayacağım,” dediğin

anlar geçmişte kalmıştır. Canını acıtan şeyler artık koymamaya

başlar. Nefes almaya başladığın fark edersin... Böylelikle

bir aşkın daha sonuna gelmişsindir.

k ü ç ü k i p t a l i n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Tü y yolma o p e r a s y o n u

Tam bir buçuk ay geçti. Bu bir buçuk ay boyunca evden

d ışan y a çıkmadım. Gece yatmaz, sabah kalkmaz bir kız o ldum.

Bakkala bile gitmedim lan! Tek yaptığım hayvanlar g ibi

yemek yemek, ağlamak, G o o g l e ’da eski sevgilimin ismini

sürekli aramak oldu.

Bu bir buçuk ay boyunca, beni bir defa bile aramadı. B a ş t a

ben de aramadım, ama sonra dayanamayıp telefonda “Kum

gibi” şarkısını dinlettim ona. Ayy biliyorum kekoyum, ama

n ’apım? Dinletirken mantıklı geldi. O şarkıyı dinleyip, “Aaa

evet biz tavşanlar gibi sevişirdik seninle, ayy hadi yeniden

başlayalım, bu kez ben düzelcem” diyeceğini düşündüm. T a b i i

öyle bir şey olmadı. “PuCCa artık kendi hayatına bak lü tfen,

böyle beni de kendini de zorluyorsun. Bunu bize yap ma!”
dedi amcık suratlı. Bu götünün kalkıklığına da deli o lu yorum.
Kesin birini buldu pezevenk. Böyle beni terslediği
zaman, keşke ölse de en azından cesedine ağlasam diye düşünüyorum.

16 Pu eca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sanırım bana koyan soru, “Neden istediği ben değilim?”

Yani, Sibel Can gibi kanyım, gözlerim renkli en azından.

Öyle sağımda solumda dolanan mal mal tipler de var. Komik
bir kızım, eğlenceliyim. Bir kere sadığım, birini sevdiğim zaman
Terrier cinsi köpek gibi oluyorum... Ve ben bu herife
dört senemi verdim de neden beni hayatının geri kalanında
istemedi. Kim bilir hangi orospularla gezip tozuyor! Benim
ne eksikim var lan? Hayatta istediği her şeyi elde etmiş bir
kızım. Ama bu herifin bana köpek çekmesi, beni daha da mı
cezbediyor ne?

Sabah ezanıyla yattığım için akşamüstü uyandım. Battaniyenin
altından çıkan bacaklarıma bir baktım ki, anammm
Mahsun Kırmızıgül gibi olmuşum. O tüyler, daha doğrusu
kıllar, bir buçuk ayda nasıl o hale gelmiş! Kalktım, kendime
kahve yapmak için mutfığa doğru ilerlerken, aynaya gözüm
çarptı. Tabii hiç sokağa çıkmadığımdan kendimi sadece bilgisayar
monitörünün ka ranlığında görüyordum. Açıkçası
kendime bakmak içimden gelmiyordu. Şimdi şöyle bir aynaya
bakınca, bildiğin Kaptan Mağara Adamı gibi bişi olduğumu
gördüm. Saçlarım kabarmış, bıyıklar almış başını gitmiş,
kaşlar desen öyle, gözlerimin altı mosmor, cildim mayın ta rlası

gibi, yanlarım fırlamış, götüm cartlamış... Ayyy bokum

gibi bişi olmuşum.

“Yok,” dedim, “bu böyle olmayacak. Elin mandavalı y ü zünden

kendimi mundar edecem bu evde.” Aşağı mahalledeki

kuaföre gitmeye karar verdim. Günlerdir evden ç ıkmamışım

ya, böyle biraz yürüdüm, nasıl oldu, ne oldu anlamadım

ama bir anda bir kan kokusu geldi burnuma ve hop ben y e rk

u y ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 17

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

de iki seksen. Gözümü açınca ilk aklımdan geçen bacakla rımın

durumu oldu. İnsanları görüyordum, sanki bana kahkaha

atıyorlardı, hepsi gülüyor gibiydi. Allah kahretsin kıllı b a caklarımı

gördüler. “Gülmeyin abilerim ablalarım,” demek

için ağzımı açtım ama konuşamıyordum. Nasıl kahkaha se s leri

geliyordu. Sonra bir açtım gözümü, kafam bir adamın d izine

yaslanmıştı. Bacaklarıma doğru uzanıp onları örtmek is tedim,

ama hiç halim yoktu. Adama ilk sorduğum soru,

“Eşofmanım altımda mı?” olmuş. A c il’de daha bir kendime

geldim. Eşofmanım altımda, çorabım da dizime kadar ç ek ik ti.

Yani kıllar huzurlu ve güvendeydi. Niye bu kadar tak tığ ımı

anlamamıştım. Telefonum, param falan hiç aklıma g elm emişti

de bacaklarımı görecekler diye sıçmıştım. Herhalde k a fama

aldığım darbe yüzünden de uğultuları kahkaha diye

duymuştum. Hem bayılmış bir kızın bacaklarına kıllı diye

kim güler? Gülmeyin ağdasızsa, yazık o da bir can, bir derdi

var ki ondan almamış belli.

Serum verdiler. Zaten A c il’e kolum kesik diye git, d ay ıyorlar

serumu. Sonra oluyorum ben at gibi. Bir de benim hiç
bilgim yoktur bu hastane kültürüyle ilgili. Öyle insanlar b iliyorum
ki, emekli sandığından olan kişinin yatak çarşafı nasıl
olur onu bile biliyor cinsler. Gene böyle bir defa bayılmıştım,
dediler ki “Emar çektirmen lazım”. Bana verdiler günü yedi
ay sonra. Yedi ay sonra gittim, ciddiym bak. Ankara’da
Dışk ap 1’deki SSK var ya oraya işte. Sıra bana gelince karı
dedi ki, “Cihaz bozuldu. Biz sana kâğıt vereceğiz, istediğin
özel hastaneden git çektir.” Madem cihaz bozuktu, iki saattir
ne kuyrukta beklettin beni? Hepsini bırak, madem istediğim

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yere gidiyordum, yedi ay önce niye vermedin bu kâğıdı b a na?

Neyse, hastanenin dört bir yanına dağılmış mekânlara
gittim imzalattım o kâğıdı. Anam ağladı yani bu iş için. İş kence
yaa, valla ağız tadıyla hasta bile olamıyorsun. Paso im zalattırıyorsun
her bir şeyi. Ve ben bu memlekette neden in sanların,

“Geç kalınmış. Daha erken olsaydı y a ş a rd ı...” la fını

duyduklarını orada anladım. Diyelim kansersin, Emar’ını
çekmek için sana veriyorlar yedi ay sonra bir gün. Bir de
benim gibi dünya sikine minareyse, geliyorsun yedi ay sonra
ve vay efendim geç kalınmış, büyümüş burnundan çıkacakmış
tümör bik bik. Bir de hasta yakınlarını suçluyorlar, geç
kalınmış diye. Hastane zamanında müdahale etti yani. Onlar
mükemmel, ama bizim halk cahil olduğu için geç kalınmış.

Valla son dakikalarımı yaşayacak pozisyona gelirim, Türk
hekim, hastanesi istemem. Verin parayı, kaldırın bana uçak.

Scrubs' ın hastanesine götürün, oradaki doktorlara emanet edin beni. Son dakikalarımı Dr. C o x 'la geçirip mutlu mesut ölürüm. Bir de çiftleşirsek onlardan biriyle, ki bu Turk olabilir, çok tatlı p u ş t... Bir de üzerine afiyet zenci olursa çocuğumuz, ohhh ben cennete gitmeyeyim de kim gitsin? Zaten d a ha ömrü hayatımda bir tane yakışıklı doktor görmedim, h ep si E.T gibi. İlginç olan ise, kadın doktorların hepsi taş. Erkekler akraba evliliği ürünü sanki. Doktor olmuşsun ama hacı, sıçana benziyorsun. Ne bu havalar tavalar demek isterim h a tta. “Doktor koca” hayaliyle yanıp tutuşan k ız lan anlamak çok zor. Zaten bir onları anlamıyorum, bir de üniforma için d e liren hatunları. Asker, polis, Tansaş güvenlik görevlisi, ölüp bitiyorlar bunlar için. Bunların arabaya önem veren kızlarla k ü ç ü k a p t a l ın b ü y ü k d ü n y a s ı 19

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

hiçbir farklarının olmadığını düşünüyorum.

Neyse sonra kalktım geldim hastaneden ama bir daha k u aföre gidemedim. Kardeşimle beraber, tam beş saat, neyim var neyim yoksa, ağda bantlarıyla cak cak cak aldık. Bu a k şam kuş gibi yatarım, iki kilo kıl döktüm, insana benzedim yeminle.

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Mazi kalbimde b i r yaradır

Tüylerimle beraber bütün geçmişimi de ağda bantlarında

bıraktım. Bir şehri sevdiren aşktır ya hani, işte bu aşk nefret etmeye de yarıyor bazen. İzm ir'den nefret etmeme sebep olan

çocukluk aşkım dingilin tekiydi, ama onun uğruna da y emediğim bok kalmamıştı. Biz bununla aynı apartmandaydık.

Aslında çok yakın arkadaştık, ama ben buna nasıl âşıktım nasıllll.

Lise 2 miydi neydi, resmî olarak evet biz çıkıyoruz

“ start”ını almıştık. Bana “Fasulyem” derdi. A llah ’ın salağı, kendini Kurt Cobain zannediyordu. Klasik gitarıyla “Düş Sokağı S akinleii”nin şarkılarını çalıyordu. Yağlı saçları omuz larına dökülür, ortadan ikiye ayrılırdı. Kaptan mağara adamı gibi bütün sıfatını kapardı o saçları. Bebek gibi güzel bir y ü zü vardı. Gözleri elaydı, içerisinde yeşil çakıl taşları gibi par - çalar vardı. Dişleri çok güzeldi, güldüğü zaman bütün yağla rım erir giderdi. Kotu yırtık pırtıktı. Parası da vardı aslını/1.

ama eline geçeni uyuşturucuya yatırırdı. Her zaman takıldı

k ü ç ü k a p t a l ın b ü y ü k d u ı v a s ı ■21

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ğımız bir yer vardı, orada sabahlardık. Sessiz sinema oynar dik, ta ki o sızana kadar. Ben çok içmezdim o zamanlar. Hat ta hiç içmezdim. Zaten ayık halim sarhoş gibiydi. Elini y a naklarım a götürüp, “ I ’m so excited. I c a n ’t wait to meet you there. And I d o n ’t care. I ’m so homy. But th a t’s ok. My will is good” şarkısını mırıldanırdı. Hâlâ ne zaman bu şarkıyı duysam, tüylerim diken diken olur. Arkadaşlarımdan hiç kimse onu sevmezdi, hatta nefret ederlerdi. “Bu bitlinin teki, PuCCa kendine gel, b u oğlan pisliğin teki, uyuşturucu parası için seni bile satar bu, iğrenç biri bu,” gibi şeyler söylerlerdi.

Ben biraz daha hanım hanımcık kalırdım yanında. Zaten

Kom başımı çok ağrıtıyordu. Evde gizli gizli Sezen Aksu

dinlerdim.

Zat-1 muhterem uyuşturucu kullanıyordu, o yüzden onun cehenneme gideceğini zannediyordum. Her gün ağlıyordum, “O cehenneme gidecek, ben cennette n’apcam onsuz!” diye. Önceleri sessiz bir çılgılık olan ağlamalarımı, sonunda çocuğa da belli etmiştim. Salya sümük yanma gidip, “Sen şimdi o zıkkımı kullanıyorsun diye Allah seni yakacak. Ben de iyi kalpliyim, cennete gideceğim. Ama senden ayrılmak istemiyorum,” diye böğrüme vura vura ağlamıştım.

Sonra bizim akıllı bıdığın aklına bir şey geldi: “Ben c en nete gidemem, ama sen benim için gel cehenneme, yanımda olduğunda ateş vız gelir bana. Hayat boş zaten, bak artık d a mardan da çekiyorum, en fazla üç yılım kaldı şu hayatta. S e ni ek- bu pis dünyada yalnız bırakamam, gel birlikte intihar edelim!!!” Hiç düşünmedim, bir saniye bile. “Ayyyıy tamam o zaman,” diye gittik bunların evine intihar etmeye. Ben ha-

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

valarda uçuyordum. “El ele kol kola ölmeye gidiyoruz, bütün gazeteler benden bahsedecek heyoo” fa lın modundaydım.

Gömleğimin altında da anarşinin simgesi olan A harfli bir a tlet vardı, ortam# uysun diye gözlerimi de iyice siyaha b oya mıştım.

O dönemde satanistlik mevzuları revaçtaydı; k olyeler,

bileklikler, bir de yarısı yenmiş siyah ojelerim vardı. Ohh

be bir taşla iki kuş diye düşünüyordum: Hem öldükten sonra

herkes benden bahsedecek, hem de aşkımla birlikte ebedi

mutluluğa ulaşacağız. “Hadi,” dedim, “getir hapları, çok h e yecanlandım

b en .” Yaklaştı y anm'a , tuttu boynumdan k u la ğıma

doğru, “Önce dünyadaki en büyük zevki tadalım,” d e di.
Hemen çaktım davayı ve azıcık kaçtım geriye. Ben k a ç tıkça,
o soyunmam için diretiyordu. Ben önce ila ç lan içmek
istiyordum. O ise, “Çok yoruluruz o zaman, önce yapalım,
sonra içelim,” diye karşılık veriyordu. Artık çocukcaaz ne
düşündüyse, yorulacağız falan, ben iyice tırstım. “Ben y ap mayacağım,
sen git şu köşede dünyanın zevkini eline al. Ama
kusura bakma, otopsi raporumda önce şey edilmiş derlerse,
babam kızar bana,” dedim. Çocuk tabii sinirlendi: “Ölmüş
gitmişsin kızım, baban bir şey demez, hadi gel sen.” Allahım,
takmış kafaya sikecek beni. Bir sinirlendim beni kandırmasına.
Bir de karar vermiştik, evlenince o işi yapacağız diye,
böyle söz vermiştik birbirimize. Oysa salağı öyle seviyordum
ki, kalk gel yiyişelim dese yapardım ha! Salak yerine k o nduğumu
fark edince, şalter attı bende. Bu çocuk beni kandırıyor
dedim. Yiyişip atacak diye, çektim kapıyı çıktım gittim. N a sıl
sinirliydim ama, yetmedi sadece çıkıp gitmek. İkinci k a tta
oturuyorlardı, elime aldığım gibi taşı attım bunlan n camık
ü çü k a p ta lın b ü y ü k Uıoyass 23

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

na. Tüm mahalle gördü, ama umurumda bile değildi. Bildiğin
çingene gibiydim. Bu çıktı pencereye, ben bir daha taş attım,
değmedi. Bu da indi beni kovalamaya başladı. Babaannelere
kaçıp saklandım. Sonra yine sinirim geçmeyince, gidip a n nesine
babasına uyuşturucu kullandığımı söyledim. Bendeki
de ayrı bir mallık. Çocukla ölmeyi kabul ediyordum, ama
halvet olmaya gelince cııkss olmaz diye kaçıyordum. G en ç tik

tabii o z am an la r...

Biz bununla o ara bir ayrıldık. Sonra dayanamadık y e n iden birleştik. Öyle böyle, bu bizim mahalledeki bütün k a n larla yattı kalktı. Akşam benden bir bahane bulup ayrılıyordu, iki gün ortada görmüyordum, sonra bir duyuyordum ki bilmem kimin koynundaymış. “Ama tatlım seninle ayrılmıştık, çok acı çekiyordum, karı beni k a n d ırd ı... PuCCa, bak f a sulyem, belli ihtiyaçlarım var b en im ... bunları karşılamam la z ım ... onlar sadece et benim iç in ... ama sen öyle misin? Sana âşık olduğum için dokunmuyorum b e n ...” gibi şeyler söyleyince, bir şey diyemiyordum.

Derken lise bitti. Üniversiteye ilk giriş amacım konservatuvarda okumaktı. “Ya konservatuvar olacak ya hiçbir şey!” diyordum. İlk sene, bir defa bile deneme sınavına girmeden ÖSS/ÖYS ’ye girdim. Benim zekâm biraz garip. Yani, zeki bir kız olarak görmedim hiç kendimi. Lise boyunca hep ilk dönem dokuz zayıfım olurdu, ikinci dönem teşekkür alırdım.

Hayatımda hiç ödev yapmadım, defter tutmadım.. Çarpım tablosunu beşlerden sonra hâlâ ezberleyemiyorum, ama tiy a tro metinlerini bir defa okumam yeter. Matematiğim çok z a y ıf olduğu halde, o havuz problemlerini, yaş problemlerini

P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kâğıt kalem olmadan kafamdan çözebiliyorum.

Öyle boş beleş girdiğim sınavdan, Tarih ve Coğrafya b ö lümlerini tutturacak pııanı aldım ama umurumda bile değildi.

Kalktım gittim Mimar Sin an ’ın sınavına girmeye. Kendime

nasıl güveniyordum anlatamam. Herkes kazanacağı gözüyle bakıyordu bana. Bendeki oyunculuk yeteneği hiç kimsede yoktu ne de olsa. Haldun Dormen falan bok yemişti benim yanımda, öyle bir göt kalkıklığı vardı bende. Kazanmama gibi bir ihtimalim bile yoktu. Hedefim belliydi, Mimar Sinan'dan sonra yurt dışında oyunculuk eğitimi alıp, kendimi orada ispatlayacaktım. Türkiye'de falan kendimi harca mazdım. Girdim sınava, sonuçlar bir geldi, yedeklere bile alınmıştı puştlar beni.

Bütün kendime güvenim bitti. Ben hiçbir şeydim, zavallıydım, oyunculuk yoktu bende. Bir sene kendime geledim.

O sene dershaneye gittim, daha doğrusu gitmedim. Pasolu bu bebeyle takılmaya başladım. Sahilde ot içerdi, gitarıyla şarkı söylerdi. Ben de boyoz alıp yanına gider, hayran hayran onu izlerdim. O da sınavlara hazırlanıyordu. Bir de beni kandırmıştı salak, kokain içip ders çalıştığında her şey kafasına daha çok giriyor diye.

O sene ben bayağı iyi bir puan aldım. Bu, barajı bile geçemedi.

“Sen üniversiteye gidersen, bu ilişki biter. Bu yılki

dershane paralarımızı alalım, sırt çantalarımızı takıp dünyayı dolaşalım. Bu kurulu düzenin bir parçası olmayalım. Bizi de koyun yapmalarına izin vermeyelim. Ben gittiğimiz ülkelerde şarkı söylerim, seni asla aç bırakmam. Ya benimle gel ya da bu emperyalist düzenin sefil koyunlarından biri ol,” dedi.

İüyül' i*U*alıij Im v ıV i'ü ıy a s ı 25

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ben hiç düşünmeden, “Evet bebeğimmm, seninle dünya tu runa

çıkacağım,” diyerek gitmedim üniversiteye. Zaten ne okumak istediğimi de bilmiyordum. Yani Tarih okuyup, ne olacaktım ki? İçimde hâlâ oyuncu olma isteği vardı, ama k ü s müştüm işte, onu da olamazdım. O yaz planımızı yaptık: E y lülde evden kaçıp gidecektik. O annesinin altınlarını ç a la cak tı, ben de dershaneye yeniden yazılıyorum diye babamın p a rasını alacaktım. Sonra bütün dünya b iz im d i!

Kaçma planımızdan sadece kankamın haberi vardı. Beni yolundan döndürmek için canla başla çalıştı. Ama yok, a ş k tan resmen gözüm dönmüştü benim. Ağustos sonlarına doğ ru, kaçış zamanı yaklaştıkça, kankam beni ikna edemeyeceğini anlayıp çocuğu ikna etme çabalarına başlamıştı. Sürekli onunla konuşmaya gidiyordu; yapmayın, etmeyin falan diye.

Bir gün bu kız, öğlen sıcağı daha tepedeyken, zil zuma sarhoş bizim eve geldi Eve o halde giderse, annesinin eb e sini sikeceğini biliyordu. Kahve yaptım, ayıltmaya çalıştım.

Sonra bu ağlayarak konuşmaya başladı: “PuCCa, ben senin - kiyle yattım.. Nasıl oldu bilmiyorum ama oldu iş te ...”

O anda bey nimden vuruldum. Hemen aklıma, ikisi de sa rhoştı, demek ki yeni yapmışlar gibi düşünceler geldi. Sonra bin tane şey geçti kafamdan: İlk nasıl başladı? Neden b a ş la dı?

Neden yani, buna mı âşık oldu? Nasıl âşık oldu? Neden, neden, yani neden ki? Değil seviştiklerini veya birbirlerine baktıklarını, arkamdan konuştuklarını bile düşününce sin irle 26

P ucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

niyordum. Demek ki hoşlanmıştı bu kızıdan.

“Geçen hafta sizden çıktıktan sonra, seni götürmesin diye onunla konuşmaya gitmişim ... Kafası güzeldi, nasıl oldu bilmiyorum... Sonra bütün hafta boyunca her gün devam etti...” diye anlatmayı sürdürdü.

Bir hafta düzüşmüşlerdi!!! Tam bir hafta, k a n her gün kalkmış gitmiş bunlara, vur babam tamburun tellerine. Tam bir hafta boyunca götleriyle gülmüşlerdi bana. En kötüsü sa nırım aptal yerine konmaktı. Hiçbir şey demedim. Ayıltmak için uğraştım kızı, sonra da evine gitti. Bir ay evden dışarı çıkmadım. Bu gibi durumlarda kilitliyorum ben kendimi. Ç o cukken de böyleydim; başıma kötü bir şey gelince, kendimi cezalandırırdım. Çok acı çektim. Hiç uyuyamıyordum, aklıma hep nasıl yiyiştikleri geliyordu. Her gün umarım bu bir kâbustur diye uyanıyordum. Ama değildi maalesef. Baktım bunu atlatamayacağım, intihar ettim, üstelik vitamin h a p la rıyla. Ne yapayım yani, evde sadcc** o haplardan vardı. Sonra pişman oldum, şekerli su içtim. Allah seviyormuş demek beni ki bir bok olmadı. Çok ağladım, sesim yeri göğü inletecek kadar bönüre bönüre ağladım. Hayat benim için bitmişti. Önce oyunculuk hayallerim yıkılmıştı, sonra sevdiğim adam gitmişti. Bende olan neyi var neyi yoksa balkondan aşağı attım. Hiç kimseyle tek kelime konuşmadım. Yüzünü bile görmek istemiyordum, ne onun ne de o orospu arkadaşımın. Kendimi çirkin, uğursuz, sevilmeye layık olmayan biri olarak görmeye başlamıştım. Son bir sene boyunca ona ne kadar çok güvenmiştim. Ailem beni sevmiyordu; sevdiğim çocuk bir ucube olduğu halde, o bile beni sevmiyordu. Artık hiç k im k

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sem kalmamıştı. Sürekli uyuyordum. Telefonumu parçalayıp atmıştım. Dişlerimi bile fırçalamıyordum. Evde oturup sadece yemek yiyordum.

Ek kontenjanla bir yeri kazanıp, hemen gittim İzmir'den.

Ancak bu şekilde kurtulacağımı düşündüm o aşktan. Kurtuldum da. Sadece aldığım kiloları vermekte biraz zorlandım...

Sonra bu çocuk evlenip gitti Kanada'ya. Hiç bırakmadı peşimi ama. Hatta düğün günü bile aradı beni. O evlendiği gün,

ben de gittim başkasıyla çıkmaya başladım. Sırf inat uğruna, şaşlı ve göbekli kıronun biriyle birlikte oldum. O da Ankara'daki bebe işte. Hani tam tersi olsun diye ... Sonra o kıro da ağzıma yüzüme sıçtı, ayrı bir mevzu. Sonra boşandı bu, bir tane kızı oldu. Burada mı değil mi hiç bilmiyorum, ama herife karşı hiç kin yok içimde. Zaman gerçekten her şeyi unutturuyor.

İb Hucı-i

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bir kahrana ihtiyacım var

Babam artık çalışmam konusunda iyice beynimi sikiyor,

iş miş aramadığım halde, ezberlediğim lafı söyleyip duruyorum:

“İş yok baba İzmir'de, bu iş yapılmıyoo ya n'apim ha

n'apim??? Başvurduğum hiçbir yerden cevap gelmedi.” Oysa

daha hiçbir yere başvurmadım, hatta kalkıp burada hangi

kanallar varmış hele bir bakayım bile demedim. Fakat sonra

eski arkadaşlarımdan hiçbirinin İzmir'de kalmadığını görünce,

en azından yem bir iş biraz kendime gelmemi sağlayabilir

diye düşündüm. Bu gidiş iyi değildi çünkü. En önemlisi de, o geri zekâlı bebe hayatını yaşarken, ben burada kendimi eve kapatıyordum ki, bu hiç hoş değildi!

İlk iş olarak, kariyer.net’i, İzmir basın ilanlarını tarayayım dedim şöyle bir. Tabii İzmir’de basın demek, elli yaş üstü heriflerin parsellediği alan demek olduğu için öyle bir ilan yoktu.

Baktım olmayacak, ben de eski haber müdürüme iş arıyorum falan filan diye mesaj attım. O da bana hemen, “Kalk git küçük kapta lın bü yük d ü n y a s ı 2 9

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

şuraya selamımı söyle,” dedi. Gittim televizyon kanalına, benim herifin selamını söylemeye. Tabii bundan önce çalıştığım kanallara göre hayli küçük bir kanaldı. Adam bana, “Biz seni sonra ararız,” diye cevap verince, “Ayy burada hayatta çalışmam,” dedim. Sonra tam çıkış kapısına doğru giderken, bir

çocuk gördüm. Allahım sana geliyorum diye beynimde çalan çalmaya başladı. O sırada hayat durmuştu, sadece o slow motion’da yürüyordu. Çocuk o kadar güzeldi ki, gördüğüm en yakışıklı bebe diyebilirdim onun için. Kaş, göz, dudaklar, fizik ... Allahım, sanırım sokağa o kadar süre çıkmayınca abazanlaştım. Gördüğüm ilk taşaklıya vuruldum. Kendine gel kızım, salyalarını sil diyerek pıtır pıtır dışarıya çıktım.

Akşam eve gelince, çocuğu kafamdan çıkartamadım bir türlü. Gözlerimi kapatıp çocuğu düşünüyordum. Hayır, sadece onu düşünsem iyi, onunla beraber yapacağım çocukları bile düşünüyordum. Baktım olacak gibi değil, kalktım okan alın Facebook sayfasına girdim, hani çalışanları orada eklemişlerdir

belki diye. Tek tek hepsini inceledim ama maalesef onu bulamadım. Yalnız kendimce bir şeye sevindim: Nicedir bir Allah'ın kulundan hoşlanmamıştım. Bu çocuk için böyle hop güm pat attıysa yüreciğim, demek ki ben diğer salağı k o layca unutabilecektim.

Ertesi gün oldu, "Biz sizi arayacağız," diyen adam a ram a dı.

Bütün günü, elim telefonda, "Allahım n' olur arasın 'Gel bizde b a şla ' desin, sonra bu çocukla biz tanışalım, evlenelim, tenimiz uysun, maaşı iyi olsun, hemen çocuk yapalım, düğün fotolarımı eski manitama yollayayım, ne olur Allahım, lütfen Allahım, gözünün yağını yiyim Allahım, yap bana bi k ıyak"

30 Pucra

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

diye dua ederek geçirdim. Hiç kimse aramadı.

Aradan iki gün geçti, ne arayan vardı ne soran. Baktım o lmayacak, adamı ben aradım. Telefonuma cevap vermedi.

Ama ben o çocuğu kafaya takmıştım, onu almalıydım, bir şe kilde olmalıydı bu iş. Kalktım gittim kanala, adamla yüz y ü ze konuşmaya. Ayy sanki BBC, Allah'ın osuruktan TV k an a lı işte, nasıl afra tafra. Yok randevu almamışım, yok bilmem ne yapmamışım, yani görüştürmeyecekler adamla beni. Ben ise ille de orada çalışacağım diye götümü yırtıyordum. Bu zahmete stajım için bile katlanmamıştım. Bekledim adamı, toplantıda mıymış neymiş; bir taraftan da çocuğu aradım. T u valete gidiyorum ayağına, bütün katlardakilere girdim çıktım.

Karşılaştık ne diyeceğimi de bilmiyordum ama en azın dan birimini öğrenmek istiyordum. Bebe hiçbir birimde y o k tu;

teknikte yoktu, haberde yoktu, programda yoktu. Pizzacı mıydı neydi bu salak. Belki o kanalda bile çalışmıyordu. Adını bile bilmiyordum lan. Bir yandan da kendimden korkuyordum, sapık mıyım neyim diye. Ama valla Ankaradaki çocuktan sonra birini beğenmek benim için büyük bir adımdı ve bu adımı koşarak devam ettirmek istiyordum sadece. Çocuğu bulamadım ve kanalın içinde öyle dolanmak dikkat çekecek diye gittim adamı beklemeye başladım. Adam geldi, konuştuk falan. Ayy beni bir görün. Resmen işe alın, almazsanız evdeki üç çocuğum aç kalacak, süttten kesileceğim tarzı yalvarıyordum. Nerdeyse eski maaşımın yarısını alacak şekilde anlaştık.

Pazartesi günü işe başlıyorum. Eğer bu çocuk o kanalda yoksa ve oraya sadece öylesine gelmiş biriye, en fazla bir hafta

küçük aptalın büyük dünyası 31

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

çalışır, sonra evime döner depresyonuma devam ederim.

Çünkü bana verecekleri maaş, manikürcünün aldığından daha az. Ve yemin ederim, otobüs parasını içinden çıkarttığımda, maaşın kalanıyla ancak kendime üç beş kıyafet alırım.

Hayır babamı da biliyorum; bana ne para verir, ne pul. Bu.

yoksulluk seviyesinin altında bir yaşam süreceğim demektir.

Bunun yerine evimde oturur, daha iyi bir maaş gelene kadar babamın bıdıbıdısını dinlerim. Haa eğer orada çalışıyorsa, en azından diğer bebeği unutabilecek miyim diye bir bakarım, sonra yine ayrılırım.

32 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Stadyum kadar g ö tüme güvenmeyeceğim de

neye güveneceğim ha?

Bugün işyerinde ilk günümdü. Aylardır depresyon ay ağ ına gecelerin kadını gibi yaşadığımdan, sabaha karşı dörtte anca uyuyabildim. Yedide kalktım, ama gel bana sor nasıl kalktığımı. Gecedен neler giyeceğime karar vermiştim, ama işte bir şeyi unutmuştum. Lan ben Ankara'dan döndüğümden beri hayvan gibi olmuşum. Tam altmış beş kilo!!! Üç ayda bunu nasıl başarabildiğimi inanın bilmiyorum. Üç ayda iki kilo veremem de on kúsur kiloyu lak diye zorlanmadan nasıl alırım, valla inanamıyorum. Bayramlıklarımı koyar gibi y a tağımın kenarına katladığım pantolonum, diz kapağımın ilerisine geçemedi. İnatla, şişmanlamadım, sabah sabah topladığım su o, regl olcam diye, göbişim şişmiş diye kendimi kandırırsam da, aynada gördüğüm görüntü, kıyafet giymiş bir su ay g ırıydı!

Allahım o pantolonu götüme geçirmek için yatağa y a tıyordum, yok olmuyordu. Başka pantolon giyiyordum, 11 1hh o k ü ç iik a p ta lın k iiy ü k d ü n v a s 1 3 3

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

götüme kadar bile girmiyordu. Dedim olmayacak, kalk git etek giy. Normalde belden düşük ve boyu diz altı olan bir etek giydim. Ama o Atlas okyanusu büyüklüğündeki götüm de kamımın üstünde kaldı ve bildiğin mini etek gibi durdu.

Üstüme giydiğim badiden fırtlayan yanlarımla, insanları k a dınlardan tiksindirecek bir görüntüye sahiptim.

Kahvaltı yapayım diye mutfığa gittim. Kendime çay k o yup

oturduğum ki bir de ne göreyim, göbeğim masanın altını bastırıyordu. “Ayyy dünyaları yemişsin aylarca, hâlâ mı yiyeceksin,” deyip kalktım çıktım.

Nasıl bir bunalıma girdiysem, otobüste bütün kadınların götlerini inceliyordum. Bel orantılarına falan bakıyordum, uzun bacaklı yosmalar için tek tek beddua ediyordum: “İn - şallaaahhhh yirmi beş kilo birden alırlar, o bacaklar olur dobişko, memeleri diz kapaklarına kadar sarkar. Allaanımm sa na inandım, sana güvendim, hiçbir duamı kabul etmedin ama şunu kabul et bari, şu zayıf uzun bacaklı orospuların hepsi götüme benzesin. Bir tek güzel ben olayım. Geri zekâlılar, nefret ediyorum onlardan, bak bak bak nasıl da alımlı, pis sürtük!!!”

Kanala girdim. Daha geçen gün bu kanaldaydım, aynı k ilodaydım, ama niyeyse bugün bütün yağlarımı yeni fark e t mişim gibi kendimden nefret ediyordum. Bokum gibi bir programda çalışmak için görevlendirildim. Çıktım program katma, bana söyledikleri yere oturdum. Bir yandan o gün gördüğüm çocuğu arıyordum, diğer taraftan Allahım ne olur görmesin beni diye dua ediyordum. Ya var ya, şu ‘ilk iş g ü n ü ’ için bir şeyler yapılmalı bence. Kimin yanına yanaşaca34

Pu cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ğımı kestiremiyordum. Öyle birini seçmeliydim ki, iş hayatıma onunla devam edeceğim için sünepe olmamalıydı. Ama ma a lesef yeni gelenlere yanaşanlar da genelde işyerlerinin en ezik, en salak tipleridir. Oturduğum yerden kendime yakın bir

iş arkadaşı aramaya başladım: “Bu olmaz, çok zayıf, yanında boşuna komplekse girmenin âlemi yok. İu h ıh bu olmaz, çok salak birine benziyor. Hımm şu telefonla konuşana bakayım bir, ayy yok bu da olmaz. Büyük ihtimalle sevgilisine tapıyordu; bunun tek muhabbeti manitası olur şimdi, hiç çekilmez! Şuradaki mini etekli kesinlikle hayır, çok sürtük bir şey. Onun yanındaki de çok mutaassıp; gece çıkmam, içmem, gezmem, amcamgillere gitcem diyen kızlardan. Hiç eğlenceli değil! Bak şu masada oturan kız olabilir, evet evet o olsun, ona doğru hamle yapayım ben.”

Arkadaş ayıklamasından sonra, yakışıklı çocuk radarlarımı açtım. Yaa bu İzmir’in neden böyle bir kaderi var bilmiyorum, ama abi bu kadar mı çirkin olur erkekler. Kızlarını güzel yapan şu hava su olayı, erkeklere neden yansımamış? Bir de zaten çalışanların çoğu rnorntingen olmaya on beş d a kikalari kalmış gibiler. Evli barklı kelli telli herifler. Bir kaç tane taze kan var, ama ıı thh onlara da sümüğümü sürmem. Yalnız ben neysem? Ulan götümün üstünde Beşiktaş-Galatasaray maçı rahat rahat yapılır. Koca gollü göbekli, bir de dişlek bir hatunum. Utanmadan sümüğümü sürmeni diyor,îo yaaa.

Hiç kimseyi tanımıyor, hatta biraz da hor görüyordum etrafımdakileri.

“Hahayyy ben İstanbul, Ankara görmüş kızım, siz buradan çıkmamış eziklersiniz” gibi bir havam vardı. H a k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 35

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yır kime ne havası atıyorsam? Asgari ücretten az yüksek

maaşım var oysa. Kendi aralarında konuşuyorlardı, öyle k o miklikler
falan. Ben, bana verilen masada öyle yavşak yavşak
gülümseyerek etrafıma bakınıyordum. Yemek saati sanırım
en zor olan kısmıydı, çünkü bir Allah'ın kulu bana kalk gel
yemek yiyeceğiz demedi. Ben de götümü göbeğimi g ö rd ü k çe,
yemek yemememin gerekli olduğu fikrine kapıldım. K a rnım
nasıl gurulduyordu, açlıktan öldü ölecektim. İnsanları
yürüyen patatesler olarak görüyordum. Bir taraftan da bugün
yemedim, şu kadar kilo vermişimdir kesin diye düşünüyordum.
Tam ben böyle kafamda yiyeceklerin hayalini kurup
kendime işkence çektirirken, içeriye o çocuk girdi!!!
Kalbim nasıl çarpmaya başladı. Oha o da bu programda
çalışıyor.- Bu, aynı katta olacağız demektir. O kadar y akışıklıydı
ki, masama gelip “Sevişelim mi? ” dese, “Ayyy ta a -
ammm” diyecektim. Tam çaprazımdaki masaya geçti, b ilg isayarını
açtı, iki üç kişiye selam verdi ve sandalyesine o tu rdu.
İki elini ensesinde birleştirip gerindi. Allahım dünyada
gördüğüm en güzel şeydi, manzara izler gibi izliyordum ç o cuğu.
Sonra bir çift bacak gördüm yanında. Sadece bacak,
başka hiçbir uzuv yok. Sanki üst tarafı neye benziyor b ak mam
için kafamı kaldırmam gerekti, o derece uzun boylu bir
kadındı. Yalnız tepeye doğru gittikçe, kalçasının belle u y u mu,
bacaklarının şekli, boyunun narinliği, mankenlere taş ç ıkartan
havasının yanında, Maykıl C eksin'a benzeyen bir sıfat
ile karşılaşıyordun. Üstelik Maykıl'ın beyazlamış ve r siy o nuydu.
Bir yandan aldı mı bir taraftan veren Rabbim, karıya
bir sıfat eklemeyi unutmuştu! Ama o fiziği, ah o kahrolası fi -

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ziği! Hiçbir zaman sahip olamayacağım pürüzsüz bacaklarıyla, dümdüz göbeğiyle, çocuğun yanında salındı salındı durdu.

Sonra, o götünü sağa sola zıplatarak çekti gitti. Bir de ken d ime

baktım ve halimden utandım. Allahım benim acilen kilo

vermem lazım, böyle olmayacak. O kızla yaşanamam ben.

Bildiğin kaltak, “Bayan kaltak” , işte bundan sonra adı bu o

malın.

l ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 37

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Pekmez

Çocuk hakkında birkaç şey öğrendim; daha yeni girmiş

işe, benden bir hafta mı ne önce. İstanbul’ dan gelmiş, re k lamcıymış,

ödülü bile varmış. Bu arada büyük ihtimal kanalın

en sünepe kızıyla arkadaşlık etmeye başladım, bunları da

o k ı/d an öğrendim. Çok ilginç bir çocuk bu, mesela sabahları

evden getirdiği pekmezli ekmeğini yiyor. Sonra hep Morcheeha

dinliyor. Kimseyle muhatap olmuyor. Öğlenleri sü rek li

dama çıkıyor. Yaa hepsini siktir et de, pekmezli ekmek ne

he? Yani ben de severim de, o kadar pekmezi yiyorsa bu ç o cuk,

kesin sevgilisi vardır ve geceye hazırlık yapıyordur.

Eğer sevgilisi varsa, Allah o kızı tez zamanda frijit yapsın, o

pekmezler kıza yaramasın!

Ben bu çocuktan “Pekmez” diye bahsedeyim. Hem daha

tanımıyorum ama kendisi de Pekmez gibi bence. İçini yakar,

ille b ir şeylerle yumuşatman gerekir. İstanbul’ dan neden İz m

ir'e gelmiş olabilir diye düşünüyorum. Yine, " kesin kız ar-

3« P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kadaşı vardır" a gidiyor bütün bulduğum cevaplar. Bir kere İzmir piyasası adamı neredeyse bedavaya çalıştırıyor -eğer yanlış görmediysem- bu adamın Jetta arabası var. Demek ki, eski işinde taşak dolusu para alıyormuş! Kesin burada manitası var diye kalkıp geldi. Allah o kızı tez zamanda Suudi Arabistan'a gönderir de bu peşinden gidemez, bana kalır in şallah! Bütün gün gözlerimi ayırmadan sapık gibi çocuğu izliyorum. Nereye gidiyor? Ne ediyor? Ne yapıyor? Mesela düşünürken kulak memesini ovuşturuyor; iki bardak kahveden sonra tuvalete gidiyor. Büyük ihtimalle iki günde bir öğleden soma kakasını yapıyor, çünkü o zamanlar uzun kalıyor o ra da. Sigara falan kullanmıyor, ama paso dama çıkıp duruyor. Geçen gün yine sapık gibi onu izliyordum ki, bir anda döndü baktı... Far görmüş tavşan gibi kalakaldım yerimde. Ne yapacağımı bilemedim; malak gibi ben ona bakıyorum, o bana b a k ı y o r... Sonra döndü kafasını da nefes almaya devam ettim. O kritik andan beri daha sinsice izliyorum. Belli köşeler bu ldum kendime, yansımalarını görüyorum oralardan. Haa, tek kelime konuştun mu dersen, maalesef sadece sabahlan "G ü naydın" , akşamları "İyi akşamlar" diyoruz birbirimize. Bir de bazen metin yollayınca, "A ğ 'a attım" diyorum. Hademeyle bile el ense şaplak göte oluyorum da, bunun karşısına geçince hebele hübeleden öteye gidemiyorum. Yalnız bugün aştım kendimi! Kalktım gittim bilgisayarın

ortak ağını bozdum. ‘‘Tüh ya ağ alışmıyor! Metinleri sana yollayamayacağım. Bana M SN ’ini versene, oradan sana atayım,’’ dedim. ‘‘Ben MSN türü Şeylere karşıyım, o yüzden mak

   k a p t a l ı n b  y  k d  n y a s ı 39

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ilime yolla,’’ diye karşılık verdi.

1- Ya gerçekten karşı

2- Bana M SN ’ini vermek istemiyor...

Ben birinci Őıkkı umarak, mail adresini kalbime nakış gibi

işledim. Ona her gün FW mailler mi yollasam acaba? ‘‘Bunu

10 kişiye gnder, ama bana da gnder. O zaman dileğin

kabul olacak, yollamazsan kn düşecek.’’ Bu sayede yolladığı

kişilerin isimlerine bakıp, sevgilisi var mı yok mu an larım.

Heee aferin PuCCa, daha iğrenç bir fikir olamazdı. ocuk

ikinci gün bıraksın seni. Şahsen ben, FW mail yollayanların

anasına avradına hayvanlar gibi küfrediyorum. Hele so nuna,

‘‘Böyle Şeylere inanmazdım ama gerçekmiş!’’ yazıyorlar

ya, ayy bir siktirin gidin, ln mümkünse. Bir mail adresiyle

ne yapabilirim? Onu h a c k ’leyebilirim. Hayır bunu b e ceremem,

daha Őifresini hatırlamadığında ne bok yiyeceğini

bilmeyen bir tipim. Hımmmm o mail adresini Google’da aratıp,

ye olduğu yerleri görebilirim ya da aşkımı itiraf eden bir

mail atabilirim: ‘‘Senden köpekler gibi hoşlanıyorum. Ne olur

beni kırma, evet de bana. Kocam ol, erkeğim ol, yiğidim ol,

gl bir gün s e n i...’’ rrkkkkk daha da iğrenleşmeden k a patıyorum

bu bahsi. O mail adresiyle bir bok yapmayayım,

dursun bir köşede. En azından elimde bir mail adresi var ve

sürekli bozup duracağım bir bilgisayar.

4-0 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Zayıf noktalardan bir doğru

kesişti remiyorum

Pekmez'le sınırını olmayacak; ne bileyim daha bir kademe

yol ile rileyemedim sanki... Ya ben niye böyle erkekler

konusunda zayıfım acaba hiç anlamıyordum... Hayatıma baktığım

zaman, döüm noktalarında hep erkeklerin olduğunu görüyorum.

Aslında erkekler demek doğru değil, aşk yüzünden.

Taaa çocukluğumdan beri, hayallerimi hep âşık olduğum

adama göre kurup babayı alınca, mal gibi kalıyorum.

Lisede, bir hafta Olimpos'a gitmek için marketlerde promosyon

elemenliği yapmaya başlamıştım. Para tatlı gelmeye

başladı sonra, işi de gayet iyi yapıyordum. Üniversite okuyup

ne yapacağım ben yaa dedim ve gittim babamın karşısına,

“Ben vazgeçtim üniversitede okumaktan, idealimi buldum,

stand hostesi olacağım,” dedim. Babam uzun uzun baktı bana,

saçlarımı okşayarak, “Bak kızım, markette çalışırsan eğer,

oradaki güvenlik görevlisiyle evlenir, Güzeltepe'de bir gecekonduda,

kaynananla birlikte, doğurduğun dört çocuğuna bak

üçü l; aptalın dünyaM

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

karsın. Kazandığın para şimdi sana çok gelebilir, ama o parayla

bir hafta anca geçinirsin. Hem sen çok önemli yerlere

gelmeyi hak eden bir kızsın, burası sadece senin için bir baskamak

olmalı,” demişti. O sırada da marketin güvenlik görevlisine

yazılıy o rd um. “Tamam,” d ed im , “adam bild i”.

Yavşadığım g üvenlikçi de Güzeltepe’de oturuyor. Küçümseyerek

“Iyyyy a s la !” deyip, işten çıktım. Ara ara o olayı d ü şünmüyor

değilim. Babamın aklına uyduğum için ağzıma s ıçayım!

O kadar okudum, götümü yırttım da ne oldu? Gene

aynı maaşı alıyorum, üstelik sağımda solumda yavşayabileceğim

baklava dilim vücutlu bir güvenlikçi de yok. Keşke iş

ten çıkmasaydım da evimde kaynanamla bebelerime baksaydım!

Bunu ciddi ciddi düşünebiliyorum. Çocukken, “İleride ne

olacaksın?” diye sorduklarında, “Allah olup, hepinizin kolunu

bacağımı yakcam,” dermişim. “Aaa tövbe d e !” deyince in sanlar,

“şaka ş;ıka, gelin olcam ben,” diye çevirirmişim. E rkekleri

karşıdan yürürken smokinli hayal ediyorum. Biraz

yaklaştıklarında, hoop ellerinde bir çocuk: az daha gelince,

Tansaş alışveriş arabası ile görmeye başlıyorum. Birinden

hoşlanayım, ilk düşündüğüm şey, “Allaam çocuğun gözü b a na

benzesin, dudakları babasına,” oluyor. Ama tabii bunlar

içten düşündüklerim; toplum arasında konuştuğum şeyler ise,

“Ayy evlilik, aınan benden uzak olsun” , “Çok ama çok sa çma,

bir erkeğe sonsuza kadar bağlı kalmak” , “Bir çocuğun

sorumluluğu nu, aman Allah korusun!” oluyor. İçimden ise,

‘A lla a am tez zamanda bana bir koca, kedi gibi de doğurayım

ıminnak minnak bebeler,” diye dua ediyorum. Uzun bacaklı

Pu cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ve mükemmel fizikli kaltak kaşarlar dışında, hayatta en çok

kıskandığım şunları yaşayan kızlardır:

Otobüste tanışmıştık. Öncelcri pek güvenemedim, ama zaman geçtikçe kanım ısındı. Beş ay sonra da evlendik zaten. İşyerime gelip gidiyordu. Bir gün yemeğe çıktık, benden hoşlandığını söyledi, ben de boş değildim. Altı ay sonra e v lendik. Arkadaşlar vasıtasıyla tanıştık, dediler o da senin gibi aynı, valla öyle çıktı. Ruh eşim sanki, bir sene sonra evlendik. Aynı okuldaydık, aynı eve de çıkmıştık. Yedi ay sonra ay rılamayacağımıza karar verdik, evlendik. Hem okılu hem evliliği aynı anda yürüttük. İnternette tesadüfen tanıştık. O da birini aramıyordu, ben de. Ama birbirimizi bulmuştuk işte. Üç ay sonra düğünümüzü yaptık. Etrafım böyle evlenen insanlarla doluyor yavaş yavaş. Hepsine böyle, “Ahaha ne banal, ne salakça. Otuz olmadan evlenmek mi, aman aslaaa!” diyorum, ama içten içe nasıl k ı s kanıyorum, nasıl kendimi yiyorum. Ben de biriyle tanışıp, hemen âşık olup, direkt evlenmek istiyorum. Otobüste sağıma soluma bakıyorum, hepsi hanzo. İşyerimde bir Pekmez var, onunla da daha yeni yeni konuşmaya başladık. Bu hızla kırk beş yaşımızda evleniriz. Arkadaşlarım beni kimseyle ta nıştırmıyorlar, pis kaltaklar. Aynı okuldan denedim; okul b itti, bizim ilişki de bitti. İnternette de imkânsız, daha o kadar düşmedim. Bu işin bir formülü, bir sırrı olmalı. Kesinlikle! Yoksa kuruyup gideceğim.

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 4 3

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bayan Kaltak, sen gerçekten b i r kaltaksın

Bir gıdım yol ilerleyemiyorum diye dualar etmiştim ya,
Allah beni duydu valla billaaaü! O bozduğum bilgisayarlar
işe yaradı. Artık P ekm ez 'le daha samimiyiz. Dama beraber
çıkıyoruz, bazen yemeğe gidiyoruz. Ama çocuk nasıl bir ç o cuksa
ağzından kendiyile ilgili tek kelime çıkmıyor. O kadar
gittik geldik ettik, hâlâ bir kız arkadaşı var mı yok mu b ilm iyorum!!!

Bir türlü konu oraya gelmiyor. Çünkü bu sü rek li
ana haber bülteni gibi konuşuyor. Gündemden konuşmaktan
artık böörrhhh geldi.

Bugün de kantinde Pekmez'le birlikte, Butto suikastını,
oğlunun yerinde olsak yapabileceklerimizi, Şii olmasına ra ğ men
Hıristiyan eğitimi almasını bla bla bla konuşurken; d ik katimi,
beynime beynime vuran bir topuk sesi vj trav e sti
kokusu -Angel adlı parfüm- bozdu. Sağ tarafıma d ö n d ü ğümde,
bembeyaz düdük gibi pantolonuyla Bayan Kaltak b i-

H Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ze doğru ilerliyordu. Bir kızın rakibinin bacak boyunun 1.10
cm. olması kadar kötü bir şey var mı acaba? Allahtan dua
ediyorum, hatunun suratı çok çirkin. Uzata uzata lafları, b a şladı
konuşmaya. Her cümleinin sonunda, eli Pekmez'in om zuna
değip duruyor. Şeytan diyor tut elini, kır bileğini!!!

“Krismısss içinn B 'lerin home p a rty 'sinee katılcanızzz,
dimiiii?” diye sordu ikimize. Benim zaten yılbaşı programım
hazır; halamlarla okey ve tabu oynayıp, patlayana kadar ç e rez,
pasta, börek yiyecek, “Avrupa Yakası”nı izleyip, saat on
ikide havai fişeklere bakacaktım. Pekmez'in o partiye gitm eyeceğine

emindim. Haftalardır bu muhabbet dönüyor, ağ z ın dan daha tek kelime bile çıkmadı; çıkmamasını bırak, b u ra - dakilerle yemeğe bile gitmiyor, bir de partilerine mi gidecek diye düşünerek, suratıma küçümser bir ifade takınıp, “Ne işim var yaa,” dedim. Akabinde gelişen konuşmaları aynen aktarıyorum:

“Eve geri dönemem diye gitmeyeceksen, ben bırakırım seni.”

“Yaa yok ondan değil, benim planım var o yüzden.”

“Sen b ilirs in ...”

Dangalak PuCCa, geri zekâlı insan evladı, önce bir çocuk söylesin gidip gitmeyeceğini, di mi? Kefal, hemen atladın bilmem diye. Ama ne olursa olsun o partiye gitmeliyim. Ev partilerini oldum olası sevnemişimdir. Erkeklerin hatunu nereye götürsem diye dertlenmediği, dertlenmediği için re - Uu’ lı ğ ı ı ı bokunu çıkardığı parulerdır bınlı. Zaten aynı işye - k ü ç ü k a p t a l ı n b ü v ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

rindeki adamlarla parti yapmak kadar saçma bir şey yok (en azından benim için), içtiğimde çok sevecen bir kız oluyorum çünkü. Her önüme gelene, “ Seni seviyorumunm" diye ağ lıyorum.

Bir keresinde kendimi Amerikan ajanı sanıyormuşum, o kadar çok ağlamışım ki karakola gidip teslim olac ağım diye, yanımdakiler inanmış bana. Şimdi sen tut, aynı iş yerinde çalıştığın adamlarla iç, sonra kanalda bir de otorite sağlamaya çalış. Ben bu tip düşüncelere dalmışken, Bayan Kaltak arada bulduğu boşluğu hiç kaçırmadı.

“Ayyy Pekmezzz, o zaman n'ap a lım ? Sen madem a ra bayla gelcen, beni de bırakırsın dı mııııı? Ayy çok güzel o lcak ya. Çorbacıya gideriz zaten. Senin ev uzak, bence alma araba. Zaten içceezz falan ya, bizde kalırız. Hiçç uraşma y a - niii.”

“Bakarız.”

Allahım, onlarda kalacak, üstelik alkollü bir şekilde. “B a karız” ne yaaa? Niye bakıyorsun? O fff sevişecekler kesinmn.

Bu arada, demek ki kız arkadaşı yok. Yılbaşında plan y ap tığına göre. O gece ne yapıp 11 e edip oraya gitmem lazım, g ittikten sonra adam gibi içmeyi öğrenmem lazım, kendimi r e zil etmemem lazım, hemen kıyafet almam lazım, hayatımın erkeğini uzun bacaklı bir kaltağa kaptırmamam lazım...

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Beklerim ama iç im yanıyor,

ya boşa geçerse saatler

İlk başta gitmeyeceğim dedim ya partiye, sanki bir yerden oraya geçiyormuşum gibi ayak yapacağım. Kusura bakmasın

Bayan Kaltak' Kendime bir elbise aldım, yarım ancak girer.

İçindeyken, bağırsaklarımın şeklini şemailini hissediyorum.

Nasıl bir baskı, ciğerim ağzımdan çıkacak. Kaburga kem iklerim birbirine girmiş. Az zayıf görüneyim diye bokunu ç ıkarmışım

olaym. Üç gündür dur durak bilmeden de k usuyorum

ki, azcık daralayım.

Saçımı başımı yaptırdım. Ayy bir kötü oldu, sanki az so n ra

kına gecem var gibi. Birinin, bu mahalle kuaförlerine m a şa

denilen şeyi öğretmesi lazım. Kafam kalıp gibi bir görüntü

aldı, eve gelince dağıttım saçtım az savurdum saçlarımı.

Üstüne bir de makyaj yaptım, “Hoş geldin ya şehir-i ramazan” yazıları gibi. Nasıl ışıltı ışıltı oldu. İçime Bülent Ersoy kaçmış da çıkmak için can atıyor sanki. 0.5 tombo uç inceliğindeki küçük aptalın bü)»k d ü n y a s ı 47

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ayakkabılarımı da giyip dışarı çıktım. Şimdi, babamın bana kullan diye verdiği bir ofis arabası var, gerçi sadece bana göre araba; arkadaşlarım onu kısaca, “Ayy ben buna binmem!” diye adlandırıyorlar. Dedim bununla gidersem, en azından çocuğa derim ki, “Gel seni de eve bırakayım.” Bu sayede gece Bayan Kaltak’la güreş tutmaz. Yok derse eğer, ben de paşa paşa dikiz aynasından izlerim onu. İşimi şansa bırakmaya çağım, kalacaksam da onlarla kalırım ki aynı yatakta yatma sınırları. Bu işi engellemek pahasına, gerekirse aralarında yatacım!

En sonunda taksiye bineyim bari dedim, ama aklıma daha maaşımı almadığım geldi. Cebimde az para var. Evin olduğu yer anasının nikâhı. Oraya kadar taksi, iliğimi kemiğimi kurur. Hayır bir de çıkışta bir bok olur, eve dönmek zorunda kalırım, sonra al başına belayı. Kalktım gittim otobüse binmeye...

O kalk git otobüse bin diyen aklıma bir tabur asker siksin! Allahım yaşarken cehennemi gördüm resmen. Bu n a s ı l bir işkence. Koltukta oturamıyorum, zaten elbise o kadar dar ki üzerimde parçalanacak. Dudaklarımdaki parlaticılara saçlarım sürekli yapışıp duruyor. Montumdan bacaklarım açılıyor. O topuklar ayaklarımı derinden derinden sikiyor. İndim geleceğimiz yere, çaldım kapıyı, girdim içeri. P e k -

me z 'i arıyorum, yok! Sinsi sinsi odalara girip bakıyorum,
yok! Bayan Kaltak mutfakta bir şeyler hazırlıyor, ama P e k mez
yok! Her kapı çalana koşuyorum, o mu diye, ama yok!

Artık elbisemin fermuarı atmaya başlayınca, saat de on bire

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yaklaşınca, Bayan Kaltak 'a sordum P ekmez'i. Aramış P ek mez,

“Rahatsızım biraz,” demiş. Gelemeyecekmiş yani. N a sıl

sinirlendim, nasıl ama var ya! Kalktım gittim o sinirle,

çarptım kapıyı çıktım. Lan adam orada diye o kadar hazırlık

yap, hepsi boşa gitsin. Kalktım gittim kardeşimin yanına, o n larla

eğlendim. O kadar çok içmişim ki, en son hatırladığım

sahnedeki robot dansı yapıyordum. Gece boyunca Pekmez 'den

ne kadar nefret ettiğimi tekrarladım durdum.

Bu sabah telefon sesine uyandım, ağızımdaki salyaları s ilerken

(uyurken salyam akar da), bir baktım Pekmez yazıyor.

Kasetlerle ilgili aramış. Sonra da, “Dün gece gitmişsin, e ğ le ne bildin

mi bari?” diye sordu.

“Çok kalamadım yaaa orada, sen yoktun?”

“Sen gelmeyeceğim deyince, kafa dengi adam yoktur d iye

gitmedim.”

Ben gelmeyeceğim dedim diye gitmemiş. Bu söz b ey nimdeki

çanları çınn çınn çaldı. Ohaaa inanamıyorum. Ü ste lik

Bayan KaltakTa sevişme ihtimali varken, sırf ben yokum

diye gitmemişsss... Yorganı Süpermen'in şalı gibi attım sırtıma,

bütün evi dolandım durdum, çılgılık ata ata... Valla bu iş

o la c ak !!!

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sen sadece kaltak değil, bence dünyadaki

en büyük o ro sp u su n , pislik karı!

İki gündür o kadar sinirliyim ki anlatamam. Bayan K a l t a

k 'la Pekmez o kadar samimi oldular ki, bugün beraber ö ğ len

yemeğine bile çıktılar. Bundan önce beraber çıkıyorduk

çocukla. Bugün iki dakika tuvalete gittim geldim, baktım ç o c u k

yok ortada. Aradan bir saat geçti, kapının oradan k a h k a h a

ata ata bu ikisi geliyor. Bir muhabbet! Gör sen bunları,

sanki amca çocuklan. Bayan Kaltak aslında aşağı katta ç a l ı ş ı y o r ,

ama bu iki gündür bizim birimden çıkamadı. Bir şey de

yapamıyorum, sinirden tırnaklarımın kenarlarını yiyerek p a r a m p a r ç a

ettim.

Klozetin üzerine oturdum düşünmeye başladım. Bir yarım

saat falan plan yapayım dedim, ama sonra vazgeçtim. S a n ı r ı m

olmayacak bu çocukla, ben o kızla nasıl baş ederim. K ı z ı n

bacağının boyu, benle bir. Ki benim boyum da 1.68. F ı z ı ğ ı

çok güzel, yaz kış demeden bembeyaz pantolonu çekiyor

50 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

götüne. Allah neden hep böyle sürtüklere veriyor ki bu fiz i ğ i.

Ne var bana verse halla halla. Bana da vermiş kazan gibi

göt, başka da bir bok vermemiş. Kesin onlar çıkacaklar var

yaa. "En güzeli," dedim, "vazgeçmek PuCCa. Sana erkek mi

yok kızım, bırak A l l a h ' ı n d i n g i l i n i ! " Ç e k t i m d o n u m u , g i r d i m

içeri. Bunlar yine Pekme z ' in masasında oturarak gülüşüyorlar.

O anda bir perçinlendim. “Her istediğini elde ettin kızım sen; tamam elinde tutamadın, ama olsun. Bunda da vazgeçme, onun Eyfel kulesi gibi boyu varsa, senin de okyanus gibi gözlerin var. Hem her şey tip değildir, sen kimlerin e lin den kimleri almadın mı haa? Otur düşün bakayım. Gazan mübarek olsun,” dedim ve verdim kendime gazı, gittim m a sasına çocuğun.

“Pekmezciğim bir baksana şu metinlere, sanırım değiştirmem gereken yerler var. Dur, senin bilgisayarından açayım. Az çekilir misin? İş için bir şey göstermem gerek de,” d iy e rek ittim Bayan Kaltak ’ı, oturdum Pekme z’in yanına. G özlerimi de kısarak bakış attım ona. Sonra yavaş yavaş dosyayı falan açmaya başladım. Bayan Kaltak çıkışta bir arkadaşına gidecekti, P ekm e z’e “Yolunun üstüyse beni de bırakır m ıydın?” diye sordu. Ben o anda bir telaş ettim niyeyse. “Ayy o taraf senin yolunun üstüyse, ben halamlara gidecektim b u gün, beni de bırakır m ıydın?” deyiverdim. Oysa halamlar o ra da oturmuyorlar ve yolunun üstü dediği yer, bizim evin tam aksi istikameti. Ama işte, bir an arabada o ikisi falan filan, çıktı ağız ım dan...

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 51

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Çıkışta ön koltuğa oturmasın diye, resmen 15 dakika ö n ce inip çocuğun arabasının yanında bekledim. Bunlar indi a r kamdan, ön kapının kulpunu da nasıl tutmuşum, dişlerimi s ika sika kıza bakıyorum. Sonra bindik arabaya, ben öne tab ii, o pis sürtük de arkaya oturdu. Bunlar tam muhabbete b a ş lıyor,

“Aaa bu şarkı çok güzel, kesmeyin lütfen,” diyorum.

Neyse git git gittttt, kız inmiyor. Kız insin, sonra ben in e c e ğim.

Onları yalnız bırakır mıyım hiç? Çocuk soruyor “N e re de bırakayım sizi?” diye, ben diyorum önce Bayan Kaltak in sin de benim var daha, o da aynısını diyor. Artık bebe sin irlendi.

“Hanımlar, bizim evin oraya geldik, bari nereden g id e c e ğimi söyleyin de....”

“Aaa evinin oraya mı geldik, ayy bak görüyor musun?

Şeyy Bayan Kaka’, inelim bence, bak ayıp oldu.”

“ İnmeysin, nerede bırakacağımı söyleyin yeter.”

“Ayy yok yok inehm biz, saçmalama, zaten yakın gid e c e ğim y e r benim,” dedim.

Bayan Kaltak öffledi möffledi, sonra çocuk durdurdu a ra bayı, kız kapıyı açtı. O and? ‘ Ya pekrnez şuradan d öneceksen, beni de o tarafta bırak, o apartman zaten Karşıya g e ç meyeyim boşuna. Hadi Bayan Kaltakcım, öpîim canım seni, yarın görüşürüz,” dedim. Salak karıyı indirdin, orada, ben bir sokak daha ilerlemiş ve bu sayede onları yalnız bırakmamış oldum. Dikiz aynasından da kıza, “Nasıl kodum ama!” b ak ışığı attım. Gerçi sonra hiç bilmediğim bir semtte indim ve k e -

52 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

riz gibi dolmuşa binerek evime geri döndüm. Yani kıza salak dedim, ama sanki salak benmişim gibi oldu biraz. Aman o lsun içimin y ağ lan eridi, ohhh misss gibi...

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Salak

Bu aralar Pekmez ile acayip iyiyiz. Öyle böyle değil. Geçen gün işe biraz geç gittim, bana mesaj attı, “İyi misin? Gelmedin, merak ettim,” diye. Bayan Kaltak bizim katta sürekli dolanıp duruyor diye, geçen gün şikâyet ettim onu. Sanırım işe yaramış, o da gelmez oldu, keşke işten atılsa da tamamen kurtulsam. Aman ne kötüsün falan demeyin, “Karı ölse” diye mediğime dua edin!

Dün bütün gün çekimdeydik, o yüzden Pekmez ile de ayır gayrı takıldık. Akşam kamerayı teslim etmeye gittiğimde bir baktım montajda kaseti bekliyor. Hemen şeytan girdi aklıma, gittim aldım kaseti. “Hadi bir de ben bakayım,” dedim, i'jem e odasına götürürken de tırnağımla bandı kopardım!

Kaset bozuk, çekmemiş diye yarım saat görüntüleri birlikte yeniden aktardık. Böylece havadan yarım saat baş başa kalmayı başardım. Çok heyecanlandım. Bir oda, ikimiz, yalnızız

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

falan. Ayağım titredi, yani o derece heyecanlandım. Aramızda bir “South Park” sessizliği var sanki. İlk on dakika, sadece ne desem, ne konuşsam diye kıvrandım durdum. O anda görüntüdeki kadın saçma bir şey söyledi ve ağızımdan “Salak!” diye bir kelime çıkıverdi. Bu bir kahkaha atarak, “Çok tatlı ‘salak’ dedin ya,” dedi ve ben suratına bakıp milyon kere salak, salak, salak, salak demeye hazır buldum kendimi.

Bugün zaten her üç cümlemin sonuna, alâkalı alâkasız koyuyorum salağı! Çok utanç ve içi ve saçma, ama valla istem dışı oluyor! Amaaaaa asıl bombayı yazmadım... Bu sa bah

kahvemi Pekmez getirdi, sonra yüzüme doğru iyice y ak laşıp
çenemden tuttu. İçimden, “Allahımm sana geliyorum,”
diye feryat figan coşarken, dine imana dönerken, içimde p a tlayan
havai fişekleri yutarken, “Senin kirpiklerin takma mı?”
diye sordu. “Yok,” dedim. “Ne güzel, aynı oyuncak bebeklere
benziyorsun,” dedi. Orda öyle sanırım saatlerce mal poz isyonunda
durmuşumdur. Peki, sonra akıllı bıdık olan ben
naaptım? Gittim tuvalete, elimde avucumda ne kadar rimel
varsa, onlarla boyadım kirpiklerimi. Yetmedi, bir kez bile
kullanmadığım kirpik kıvrırma aletiyle sıkıştırıp, iyice yukarı
dayadım küçük kıl parçacıklarımı. Şu anda o kadar ağırlar ki,
üzerlerine resmen Tansaş alışveriş poşetlerini koymuşum g ibi,
kapadıkça geri açamıyorum. Hepsinden öte adım gibi b iliyorum,
şu anda aynı maymuna benziyorum!!!

kıyü k a p ta lın l»u< ik d ü n y a s ı 55

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

B ü t ü n gece sabaha kadar

Bazen işten kaçmak için, “Montaj bitmedi, montajcı da
gitti. Ben sabaha kadar hallederim bunu,” deyip, on beş d a kika
kaseti aktarıp evime gidiyorum. Herkes bütün gece
montaj yaptığımı zannettiği için de ertesi gün otomatik izinli
oluyorum. Bir sonraki gün Pekmez izinliydi, o izinliyken de
işe gelmek sıkıcı oluyor diye, yine bu numarayı çekeyim d e dim.

Gittim montaj odasına. Sonra Pekmez geldi yanıma,

“Dur,” dedi, “ben de kalayım şenle, tek başına yapma. Yarın

izinliyim zaten.” Allaaahhhh, ben istedim bir göz, Allah v e rdi

bana gözetleme kulesini. Bütün gece Pekm ez ’le olcam,

düşünsene. Zaten geceleri kanalda azcık adam duruyor, h o tirinariniray
tirinarinarinayü! Gerçi o lanet montajı baştan
yapmak kusturucu bir eziyet olsa da, ne yapalım? Başa gelen
çekilir bebeğim. Hoop kapadım montaj odasının kapısını.
Geldi, oturdu yanı başıma. Ben de açtım Sims oyununu, bir
51» Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yandan oynuyorum, diğer yandan da ağır ağır kesme b içmeyi
yapıyorum ki sabaha kadar sürsün muhabbetimiz.
Bu bir dillendi, başladı hayat hikâyesini anlatmaya. İşte
babası vefat edince annesi yalnız kalmasın diye buraya g e lmiş.
Ama burada mutlu değilmiş. Babasını, tam üç sene, işim
gücüm var ayağına hiç aramamış sormamış. Öldüğünü bile
bir hafta sonra söylemişler buna. Çok koymuş bu durum. A s lında
bana yaralarını açarken, “Üzülme anlıyorum seni, c a nım
yaaa,” falan ayağına yatıp, sinsice kanma girebilirdim,
ama yapmadım. Şu hayatta birçok adilik yapmış olabilirim;
ev arkadaşına ayarladığım çocuğun iyi parça olduğunu g ö rüp
kendime ayartmam gibi ya da iki arkadaşta birden yüz v e rip,
sonra ortadan yok olmam gibi ya da karşı komşunun k ızının
kına gecesinde karakolu arayıp, rahatsız oluyoruz diye
çemkirip. kızın kına gecesini mahvetmem gibi ya da bana
verilen sırları, “kimseye söyleme sakın” diye inatla tembihlenen
cümleleri millete yaymam gibi ya da kardeşimin saçı
benden daha uzun diye geceleri milim milim kesmem gibi vs.
vs. vs. Ama şu hayatta öğrendiğim tek şey varsa, o da insan ların
yaralarıyla oynamamak gerektiğidir. Hem ben sevmem

öyle, dert dinleyeyim derman olayım muhabbetlerini. Bana yapmacık geliyor bu olaylar. Yani insanlar kendileri yaşamadığı sürece, anlattığın sorunu anlayamazlar. Sadece kendi başlarına gelirse diye korkup sana cevap verirler veya “iyi biriyim ben” egosunu tatmak için senin sorununu kullanırlar. Bu yüzden onu hiç dinlemiyormuş gibi yaparak, hiçbir y o Küçük

Aptalın Büyük Dünyası

rumda bulunmadım. Zaten o da bana anlatıyor gibi değildi, bir nevi günah çıkarıyordu.

Sonra bu muhabbet biraz baymaya başladı. Saat sabaha karşı dört oldu ve bu hâlâ aynı şeyleri döndürüp döndürüp anlatıyor. “Abi tamam yaralısın anladık da höh bizdeki de beyin,” diyemedim. Sonra bir bakayım dedim şuna: Bir eli kamında, diğer eli çenesindeki kirli sakalıyla oynuyor; yere doğru dalmış, nefes çekerek olayları falan anlatıyor. Allahım nasıl güzel bir çocuk böyle; gözleri, kirpiklerinin kıvrımı, dudakları. Şu anda var ya öpüşsek yeri yani. Dışarıda da kimse yok, ben sandalyeyi az ona doğru çekeyim hele bir. Ya ağzım kokuyorsa! Siktir kokuyordur kesin. Bileğini yalayıp kokladığında koku var ise, ağzın kokuyordur. Dur ç aktırmadan şu bileğimi yalayayım. Hıı kokmuyormuş, iyi bari. T a mam, ama ilk hamle benden mi gelecek? Ya çocuk bağırırsa, bana tecavüz ediliyor diye, ya tokatlarsa beni, ya ite rse ... Ayy yok ben bari seksi bir duruş yapayım, o yapsın hamle sini. Hopp dudaklar olsun, “üç kilo çiğdem çıtlatmış, tuzdan kabarmış” modeli. Ne meme gözükmüyor, ne bacağı. Gerçi iyi ki gözükmüyor, onları açıp çocuğu cinsellikten soğutmanın

da mânâsı yok. Lan nasıl öpüşeceğiz şimdi, anlattıkça

anlatıyor. Arada es verse, bir yolunu buluruz belki ama ...

Bari gözlerinin içine içine bakayım derken, çocuk bir döndü

bana, sesli harflerin tümünü unuttum. Nefesim kesildi re s men.

Sadece döndü yani, öpme falan yok. hatta ikimiz a r a sında

üç adım mesafe bile var. Bakınası, ben diyeyim on s a -

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

at. siz deyin 10 saniye sürdü, ama benim beyin damarcıklarını

nu patır külür patlattı. Karnımın içindeki tenyalar k ü lb astı

oynamaya başladı. Sonra bu güldü.

“Bu kanalda en çok seninle olmayı seviyorum. Ne zaman

baksam gülümsüyorsun. Garip bir enerji veriyorsun, bu çok

hoş,” dedi ve kalktı bize kahve almaya gitti.

Allahhhh beni bir gör sen, gözlerim kalp kalp oldu re s men.

Hoş, sürekli gülüyorsun dediği durumun aslı şudur: Ben

dişlek olduğum için, sağ olsun dudaklarım az kapanmıyor.

Gülümsemezsem, salak bir görüntü ortaya çıkıyor. Seda S a -

yan ’ın on sekiz yaşındaki haline benziyorum. O sebeple sürekli

gülümsüyorum, deli gibi yani.

O gece öpüşemedik, ama o dedikleriyle, benim göt arşa da

arza da değdi valla...

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k t u r i y a s ı 59

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

K u r t l a r ı n , k u z u l a r ı n , h a t t a i n e k l e r i n b i l e

d ü z e n l i b i r c i n s e l h a y a t ı v a r . . .

Bana yine hasret, yine bana h ü s r a n . . .

Ya biz Pekmez’le çok samimi olduk, ama ben sıkıldım bu

muhabbetten. Olacaksa olsun, olmayacaksa olmasın, yeter,
çok uzadı yani. Bildiğin arkadaş gibiyiz. Böyle aptal aptal
birbirimize espriler falan yapıyoruz; el ense, şaplak göte m u habbeti.
Saç çekme, toka saklama. Garip garip muhabbetler.
Dün sabah dörde kadar telefonda mesajlaştık.
“Çizgili pijama giymiş eşeğe ne denir?”
“Zebra?”
“Hayır.”
“İyi geceler?”
“Yaklaştın, aferin.”
“Eee ne denir sö y le ... Ben daha zor sorarım bak!”
“ İyi geceler çizgili pijama giymiş eşek denir, p u h ah ah ah
a ”
“İğrençsin! Sıra bende; okuldan aldım bir tane, eve geldim
bin tane.”
6 0 P ucca
Küçük Aptalın Büyük Dünyası
“Off asıl iğrenç sensin, nar.”
“Hayır, bit, puhahahahah.”
İçinde aşk namına tek kelime barınmayan bilmecele so rduk
durduk birbirimize. Devamlı kahkaha atma, birbirimizle
dalga geçme durumuna girdik. Hayır, bunu nasıl başardım,
bilmiyorum. Çocuğun yanında daha birkaç hafta öncesine
kadar tek bir kelime edemiyordum, şimdi utanmasam, “T a şaklar
sıcak mı ha cu ı” diyeceğim. Ayy iğrencim var ya, Allah
benim belamı versin. Tam hayatımın aşkını buldum diyorum,
onunla da oturup “ çizgili eşşek espirisi”ni yapıyorum. Offf

o ffff!!! Bu durumdan nasıl çıkarım hiçbir fikrim yok. Ve en kötüsü, tek bir kelimemiz dahi ne aşkla ilgili ne de hoşlanma ile. Ya sanırım bu çocuğun benden hoşlandığı falan yok! Hoşlanmış olsa, en azından bir mıcıklamak, bir götürmek ister değil mi? Ama yok, ibne midir nedir artık anlamadım k i!!! Ohaa belki gerçekten de eşcinsel. Yakışıklılar da g en elde ibne oluyor ama Allaam bu değildir inşallah, olursa çok üzülürüm, öyle böyle değil.

Zaten nerede eli yüzü düzgün, kültürlü, esprili, ukala, işinde başarılı insan varsa, hep ibne çıkıyor. Ya zaten bu son dönemde erkek nesli iyiden iyiye çirkinleşti. Sokakta üç kızdan ikisinin ilik gibi kıvamı var, ama üç erkektekiler üçü de b ildiğin bokum gibi çıkıyor. Gerçekten bir bak sağına soluna, adamlar çirkin; yakışıklı bulmak çok zor. Buna rağmen nasıl özgüvenleri varsa, orası ayrı mevzu gerçi. İşte yüzüne b ak ılır olanların da priz delikleri arkadan oluyor. “İbne mi, değil

k ü ç ü k a p t a l ın b ü y ü k d ü n y a s ı 61

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

mi anJamam lazım” diyerek, çocuğu incelemeye alıyorum.

Erkekler geçiyor karşıdan, bakıyorum gözünün içine kesecek mi onları diye. Yok, kesmiyor. Aksine, nerde karı götü m e mesi var, onlara bakıyor puşt.

Bugün yemekteydik, karşı masada teknik ekipten bir ç o cuk var. Hafif hafif sorayım çaktırmadan dedim, belki a n la dığımı anlar, bana açılır falan diye.

“Şu xxxx ne tatlı çocuk di mi?”

“Hangisi? Haa o mu? İyi çocuk...”

“Belki de eşcinseldir ama, çünkü hep yakışıklı, kibar, iyi adamlar öyle oluyorlar. Ne yazık yaa?”

“Tarkan gibi y an i... Bilemem, öyledir belki, ama sa nm ıyorum.”

“Neden sanmıyorum dedin? Bişi mi biliyorsun, bi e şc in seli hemen tanır mısın, neden öyle dedin ki?”

“Ne bilim öyle düşündüm, ben gidiyorum, sana afiyet o lsu n ,” dedi ve kalktı. Ya o ff e şcinse l işte, geri z e k â lı

PuCCa! Gerçi gizli eşcinselse de kabul ederim, sineye ç e kerim.

Ama olmaz, sonra bir gün eve geldiğimde k ıllı

bir kamyon şoförüyle kocamı görmek istemem... Ya b iseksüel

is e ... O ff çok kötü! Adamı karıdan kızıdan sakladığın

yetmeyecek, bir de heriflerden saklayacaksın. Allah yardım

etsin biseksüellerin sevgililerine, valla yazık, dünyanın yükü

onların omzunda.

Bütün umudum bitmişti yani. Eşcinsel olmasa, neden ö y le

oflasın puflasın diye gece düşünürken, bir mesaj geldi.

•a P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Haddim değil ama sen xxx’den mi hoşlanıyorsun?” Şimdiii.

bu mesajın iki anlamı olabilir. Bir, çocuk kıskandı; iki, o

da çocuktan hoşlanıyor. “Yok ya, saçmalama,” falan yazdım.

Anında bir mesaj daha geldi: “Rahat uyuyabilirim öyleyse”.

Lan şimdi daha karıştı ortalık. Ondan yana mı rahat uyuyacak,

benden yana mı? Ayy Allahım bir yol göster bana artık

offü! Ben işin içinden çıkamıyorum...

k â ç ü k a p t a l ın b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

İşte asıl hikâyem şimdi başlamalı

Ben günlerdir ibne mi değil mi neyin nesi diye garip testler yapıyordum çocuğa... Sonunda ibne olmadığını öğrendim, bir muhabbette “Eski kız arkadaşım” dedi çünkü.. Bir kızla fanfini yapmış demek ki... Ben tabii bu durumdan daha da gaz alıp, Pekmez’le izinleri aynı güne denk getirdim, bir şeyler falan yapalım diye. Anlaştık ettik, buluştuk o gün... Artık el ense şaplak göte muhabbetine girdiğimiz için rahat rahat “Yarın çıkalım yae” diyebiliyorum... Gezdik, dolandık falan filan. Ben artık umudu kestim, yok anacım olmayacak bu iş. Yani bütün gün yapayalnız İnciraltı’nda fink attık, liseden kaçınış çocuklar gibi, hâlâ bana “salak, salla da sümüğüne bak” tarzı espriler yapıyor. Hayır yaşı küçük olsa ta mam diyeceğim, ama yirmi yedi yaşında mı ne herif. Bu ib ne herhalde benden hoşlanmıyor, ama yine de erkek lan bu!

Hoşlanmasa da, kızın belli ki gönlü var, bir kuytu bulayım

64 P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

mmcırım der. Bir sinir etti geri zekâlı beni. Bütün gün öyle, hadi şimdi açılınsın, hadi şimdi olsun diye kıvrandım durdum.

Ben açılısam diyorum, ama hiç yapmadığım bir durum. Hani biraz tensel yaklaşımlar olsa, ilk adımı bari ben atayım diyeceğim, ama o da yok. Dedim ki hiç uğraşma, bu çocuktan bir bok olmayacak, bari kalk git başkasını bul.

Yemek yiyip, eve bırakmak için arabasına bindik. İkimiz de susuyoruz, tek kelime yok. Arabasının da teybi bozulmuş, öyle malak malak bakmıyorum etrafa. Konuşasım da gelmiyor

açıkçası. Sonunda evimin oraya geldik, komşular görmesin diye arka sokakta durdurdum arabayı. Tokalaştık ve ben eve doğru yürümeye başladım. İçimden de, “Olmayacak kızı bu iş, herif angut, geleceği yok,” diye düşünürken, arkamdan birinin koştuğunu fark ettim. Anaa bir baktım Pekmez!

Tam apartmanın önündeyiz, konu komşu görmesin diye o kadar ileride indim, sen gözlerine sokar gibi diplerine gel. Çocuğu aldığım gibi apartmanın içine soktum! “Sana bir şey demem lazım,” dedi. İlk kattaki Yozgatlıların kapısı açılır gibi oldu, hemen asansöre attım çocuğu ve iki ile üçüncü kat arasında durdurdum. “Burada de, ama sessiz ol,” diye de uyardım. “Bunu bugün demezsem, bir daha diyemem. Ben senden çok hoşlanıyorum,” diye girdi konuşmaya. Öyle bo-yoz gibi açarak gözlerimi dinledim. Aklımdan geçen tek şey, o soğanlı köfteyi yememem gerektiği idi. Karşımda bakıyor öyle, bir şey diyemiyorum. Bu noktada öpüşmemiz gerek, ama kendi soğan kokumdan kendim iğrendim. Ayy geri zek ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kâliyim ben, gerçekten malım! Ben böyle heyecandan apışıp kalıp, kendime kızmakla meşgulken, biri asansörün kapısına vurdu, bırakın şunu diye.

“Hadi sen git,” dedim ve ikinci katta indirdim çocuğu.

Kapıyı kapatırken de, “Ee cevabın...” dedi. “Ben de seni seviyorum,” dedim o panikle. Çok utandım ama sonra. “Seni seviyorum” ne yaaaa?!?! Ama olsun, sonunda oldu. Anam şimdi dank etti; artık bir sevgilim var! Allahım lütfen bunu

elimden kaçırmama izin verme, eski sevgililerimi karşıma
çıkarma, bu çocuğun önüne güzel güzel kızları koyma, içimdeki
kıskançlık denen canavarı yok et. Ve soğanlı
yiyeceğim zaman içime bir ateş düşür, aklımı dürt!
Bim bam böm çok şükür dostlar, benim de artık bir sevgilim
var. Ayy bu şarkı da tam bir abazan şarkısı. Kırk yıl
sonra sevgili yapmış, bunun da utanmamış şarkısını bestelemiş.
Eskiler gerçekten çılgın mıymış neymiş.

66 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Aşkın dönem halleri

Aylardır peşinden koştuğum şeye sonunda kavuştum!

Ama böyle nasıl kasıyorum kendimi... Ya böyle insanlar sürekli

işte aşkın başlan, ilk günleri mıy mıy diye ötüyorlar h a ni.

Hah ben ona inanmıyorum işte. Bence aşkın en güzel k ısmı

iki dönemde özetlenebilir: Bir platonik olan tarafı, böyle

bakışmalar, fingirdeşmeler, olacak mı olmayacak nı telaşı;

bir de ilişkinin ortası oluyor. Ya bir kete, başta karşı tarafa

güvenmiyorsun; acaba ne olacak, yatsak mı yatmasak mı,

beni ciddi olarak görüyor mu, eski manitası kim, arasam mı,

üstüne düşsem mi, falan mı filan mı? Ya böyle direkt gökten

zembille inmiş uzun süreli bir ilişkim olsun istiyorum, ^ e r başlarken

otomatik olarak üç senelik gibi davranalım yanı.

Ama olmuyor maalesef. Şimdi işte Pekmez'de de böyle hissediyorum,

geçsin bitsin hemen şu ilk günlerin baskısı. Bazen

böyle onu görmek bile istemiyorum, ama sonrası da kork

ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 67

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kutuyor beni. Her ilişkinin kesin ve net k u r a l ı

zaten bir tarafın sevgisi muhakkak daha ağır basar! Hah

mesela aşama aşama söyleyecek olursam onları, işte size “e r k e ğ i n

daha az, kadının daha fazla sevdiği ilişki”nin aşamala-

Giriş dönemi:

Bu dönemde kadın biraz soğuktur erkeğe karşı. Nedense

hatun böyle yalnız kalmak istemez erkekle. Bir de başkalarının

yanında, “O bana yavşıyor, n ’ apim acıyorum çocuğa”

imajım verir. Yanma sürekli birilerini takar. Kantinde o tururken,

birini görür görmez, hemen tutar kolundan ve “Aaaa

gel gel otur, zaten önemli bir şey konuşmuyorduk,” diyerek,

adamları masasına toplar. Erkek biraz daha sırnaşıktır, fazla

abartılıdır. Hedefe gözünü dikmiştir. Cinsel olarak yakınlaşmalarıyla

bu dönem sona erer.

Mıçmıç dönemi:

Artık sevişilmiş, rahatlanmış, gevşenmiştir. Kadın, öze llikle

daha yakın davranmaya başlar erkeğe. Önceden masaya

topladığı o insanlara uyuz olmaya başlar. Sürekli yalnız kalmak

ister. Aralarında şifreler oluşur, telefonda isimler değiştirilir.

Hayatım, aşkım, böcüm, kılkurdum gibi abuk sabuk

şeylerle birbirlerine seslenirler. Günün yirmi üç sa a t i

birliktelerse, o ayrı kaldıkları bir saat de telefonda konuşurlar.

Kadına otomatik olarak yüklenen iğrenç çocuk taklidi,

bu dönemde başlar. Erkek, en güzel sms’ler ve aşk mesaj68

P u c c 1

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ları gibi sitelerde bulunan (hatta kilabı bile var olan), götünden daha iğrenç yazıları takır takır hatuna yollar. Şu mesajı almamış bir insan evladı yoktur sanırım: “Beyaz bir güvercin gönderiyorum sana. Kanatlarında mutluluk, yüreğinde sevgi ve şejkat, kar beyaz tüylerinde kokun, ve gagasında iyi geceler öpücüğü”. Halta o güvercinin ağzına tikiştirilen mesaj değiştirilip, kandil, bayram, Anneler Günü, 19 Mayıs gibi özel günlerde de yollanır. Bu dönem fazla yılış yapış, sümük kıvamında devam eder. Erkeği sadece bu dönemde böyle görebilirsiniz.

Benimki dönemi:

Sahiplenme dönemidir bu. Üçüncü şahıslara sevgilini

“benimki” olarak tanıtmaya faslıdır. Bankaya birlikte gidilir, faturaları ödeme sırasında birlikte beklenilir, facebook k a patılır, yavaş yavaş şifreler doğum tarihlerinin birleşimi olur.

En güzel sms’ler yerini, “Eve şimdi girdim tatlım, sabah ben seni uyandırırım” tarzı mesajlara bırakır. Hafif kıskançlıklar baş gösterir. Erkekler, telefon listesindeki ayda bir yatılacak kadınların numaralarını silerler. Kadınlar, önceden kuyruk salladıkları her adama, “Benim bir sevgilim var” derler ve de kuyruklarını yere indirirler. İki taraf da bu aşamada arkadaşlarından kopmuştur. Özellikle kadının bütün dünyası ilişkisi olmuştur.

“Zarife moralim çok bozuk... Annemin ölümünden bir hafta sonra babamı da kaybetmek bana çok koydu. Birileriyle

ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 69

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

le konuşmaya ihtiyacım var.”

“Yaa benimkinin babası da anjiyo olacak. Moralimiz b o zük bizim de günlerdir. Çok iyi bir babası var, bir görsen adamı. Beni çok seviyorlar zaten. Annesi de nasıl hanfendi, nasıl iyi biri. Allah dualarımı kabul etti, bana böyle birini gönderdi. Hiç yalnız bırakmıyor beni, ne desem yapıyor, çok seviyorum onu. Aaa dur arıyorr. Neyse tatlım ben gidiyorum, hadi öptüm seni.”

“Aaa n ’oluyo?” dönemi:

Bu dönemde erkek artık arkadaşlarına doğru kaymaya başlar. Yapışık ikizler gibi gezmekten bunalmıştır. Her hareketini kadına söylemekten gına gelmiştir. Kadın bu dönemde bir mal olur, n ’oluyo falan diye bir telaşa kapılır... Etrafında hiç arkadaşı kalmadığı için, kalanları da ?benimki benimki? diye sıkıp bunalttığı için, bu dönemi saçmalayarak geçirir. Arkadaşlarıyla gezmesini, başka kızlara bağlar. Aldatıldığını düşünür. Kendini yapayalnız hisseder.

Beyin sikme dönemi:

Adam arkadaşlarıyla her çıkışında, kadının verdiği tepkiyi duymamak için yalan söylemeye başlar. Evde Pes turnuvası düzenliyordur, ama kıza amcasının evinde olduğunu söyler. Yalanlar ortaya çıktıkça, hatun çıldırır, anlam veremez. Kesin başkası var diye düşünür. Telefonda atılan mesajlar, sorgulayıcı olmaya başlar: “Neredesin?”, “Kim var?”,

7c P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Neden geç yazıyorsun?” Başlarda kapatılmayan telefonlar,

artık kısa konuşmalarla sona erer. Adamın eski sevgililerinin şecereleri çıkarılır, ha bire onlarla ilgili sorular sorulur: “P ekiii Canan diye sevgilin oldu mu hiç?”, “En çok hangisini sevdin?”, “Ondan neden ayrılmıştın?” , “O da annenlerle ta nıştı mı?” gibi sorularla kendini eskilerle kıyaslamaya başlar.

“Sen böyle değildin” dönemi:

Bu dönem, kızın artık depresyona girdiği; erkeğin ise bunalıp resti çektiği dönemdir. Ne zaman bir araya gelinse, kavga edilir. Erkek kızı anlamaz. Kız erkeğe sesini duyuramaz. Adam artık iyice uzaklaşır, görüşmek işkence gibi gelmeye başlar. Başkalarıyla görüşür, aldatır. Artık atılan mesajlar iyice değişmiştir. Kadın, “Neden böyle yapıyorsun?”, “Eskiden böyle değildin”, “Bugün beni hiç aramadın”, “Yanında kim varsa, sen onlarla ilgilen” , “Yaşanılan her şey h a taymış sanırım” der; erkekten gelen mesajlar ise, “Seni ararım’V’ İyi, sen bilirsin”, “İşim var biraz, yarın görüşürüz”, “Peki” vs.’dir

Uzalmalar dönemi:

Bu, son aşamaya gelindiğini anlatan dönemdir. Kızın sinir krizleri geçirdiği, adamın ise sikinde bile olmadığı aşamadır. Kavga bile etmeye mecali kalmaz adamm. Birlikte o lduklarında sıkılır, konuşacak bir şey bulamaz, aramak içinden gelmez, ayrılmak ister, ama kadının sürekli sulu göz halk

ü ç ü k a p t a l ın b ü y ü k d ü n y a s ı 71

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

leri yüzünden ses çıkartamaz. Kadın baştan sona harcadığı bütün emekleri adama mesaj olarak atar: “Ben sana böyle

böyle yapmıştım”, “Senin yüzünden herkesi karşıma aldım”,
“Senin sorunlarını kendi sorunum bildim” , “Ben senin için
nelerden vazgeçtim” . Zaten bunlarla başlar ayrılık sinyalleri.
Ne zaman çetele tutulur, o zaman anlaşılır alışverişin bittiği.
Bu mesajlarla adam daha da bunalır, bunalır, bunalır... Bir
kavga kıyamet kopar... Ayrılık yaşanır... Bu ayrılık süresince
kızın attığı mesajlar çeşitlilik gösterir: “Tabii işin bitti, h e men
postala beni. Aferin yaa sana yakışan da bu”, “Ayrıldık
ya hemen o kızın yanma git, hiç vakit kaybetme”, “Her şey
haram olsun sana. Pislik, neden telefonunu açmadığımı biliyorum.
Allah belanı versin”, “Son kez konuşalım”. Bir defa
daha denenir, bir defa, bir defa derken artık iyice cıvır...

Ayrılık dönemi:

Erkeğin telefon numarasını değiştirdiği dönemdir.

Erkeğin, kadını daha fazla sevdiği ilişkiler ise daha kısa
sürer. Mıçmıç döneminin ortasında kadın daha iyisini bulur
ve gider.

Umuyorum bizimkinin bir farkı olur da, ikimiz aynı anda
sevip küçük minnacık topalak gibi çocuklar doğururuz, mutlu
mesut yaşarız...

72 P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kimse bilmesin aşkları

Aynı işyeri, aynı mahalle, aynı sınıf, yani cümlelerin içerisinde

“aynı” kelimesi geçen her ortamda, “Ayy kimseye söylemeyelim”

aşkları yaşanır genelde. Biz de bu klişeye uyalım

dedik ve kimse bilmesin durumuna girdik. Yaa bir de benim

kaderim midir nedir, yemin ederim her başladığım ilişki bu şekilde: “Şimdilik kimseye söylemeyelim” durumuyla başlıyoruz.

Allah biliyor benim içimden geçeni: Hani bu ilişki sürmez münnez, sonra göt gibi kalırsam, en azından mavra konusu olmayayım; ya da olur olur, daha iyisi çıkar karşıma, kısmetime mâni olmayayım. Ama karşımdakiler de benden mi utanıyor n’apıyorsa “Yaa yaymayalım bu durumu ehi ehi” deyince hemen hoop dünden hazır gibi kabul ediyorlar...

Hah işte bıında da böyle oldu olmasına ama bir şeyi hesaba katamadım: Bayan Kaltak. Allahım nasıl bir sürtükse, tam yakasından düştü sandım çocuğun, hoop hortlayıverdi. S ak ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı T i

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bahları beraber kahvaltı ediyoruz, sonra da kanala ayrı gayrı giriyoruz. Ben önce giriyorum, o benden beş dakika sonra geliyor. Ben tam yerime oturuyorum, bir bakıyorum ki nasıl denk getirmişse sürtük ile kapıdan beraber giriyorlar. Her sabah aynı terane. Sonra sürekli yanma çıkıyor, ahtapot gibi e lleri devamlı çocuğun omzunda, kamında, belinde, her yanında. Gerekli gereksiz kahkahalar, laf sokmalar, uzaktan uzaktan çocuğu süzmeler falan. İfrit oluyorum oturduğum yerden.

Keşke baştan, “Kimse bilmesin, sadece Bayan Kaltak b ilsin” diye çevirseydim olayı diyorum. Öyle bir durum ki, k ıskandığımı da belli etmek istemiyorum. Bir önceki ilişkimde yaptığım hatalar burada devam etmesin diye, baştan birkaç oyun oynamalıyım çünkü. Onlardan biri de, o bunaltıcı p sikopat kıskançlığımı biraz bastırmak olacak. Ama anacım

bastırılmıyor ki, ben tam bastıracağım, hoop karı atlayıveriyor
bebenin kucağına.

Ve gerçekten de öyle böyle değil, bildiğin sürtük. Daha
bugün, biz merdivenlerin orada durup hafif hafif cilveleşiyoruz
Pekmez'le. Cilveleşiyoruz deyince, öyle merdiven başında
bir dizini kırmış mini etekli bir kız ve onun bacakları arasında
malafatını sürterek ağzını yüzünü yalayan bir çocuk
aklınıza gelmesin. Daha dili dilime değmedi yeminle. Bizim
fingirdeşmelerimiz daha çok böyle merdivenin oradan aşağıya
bakarak gerekli gereksiz ihihih mihihihi falan yapmak.

İşte bu karı, tam biz ihihih yaparken geldi, dibimize yanaştı.

O çemçük gibi ağzını büzüştüre büzüştüre, on kilo limon y a 74

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

lamış da dili dudağı kabarmış gibi konuşmaya başladı:

“PekmezZZZZZ, ya ben de sabahlardan berii seni arorumm.

Nerdesin yaaaa?”

Geri zekâlı karı, sanki gittiği yeri ona haber vermek zorunda.

Pekmez'in de bok yemesi var ya bence, abi nasıl k a rıya

yüz veriyor anlamıyorum. Böyle geldiler yanımda v ıdıvıdı

gereksiz gereksiz konuşmalar, bir yılışıklık, bir bilmem

ne. Böyle şeytan diyor, kalk git, trip at, laf sok falan. Sonra

diğer yanımdaki, artık melek mi desem, geçmişimden gelen

bir ses mi desem, öyle dandik bir şey işte, “Ya saçmalama

PuCCa, bak daha önce dört senelik götünde patlayan bir ilişkin

oldu, bunda o dingille yaptığın hataları yapma lütfen, ö y le

tripler falan gereksiz. Hem sen trip atıp gideceksin, kızın

daha çok işine gelecek. Kıskanıldığımı fark eden kadının götünün nasıl kalktığını en iyi sen bilirsin. Ses çıkarma, hiç sikine takmıyormuş gibi davran ve gülümse canım benim, ısırma o dudaklarını kanatacaksın, gülümse hadi,” diyor.

Ben de onu dinleyip, gülümseye başladım. Bir şeylerden bahsediyorlar, ama beynim cümleleri algılamıyor, daha çok her şey yavaş çekimde ilerliyor gibi. Eli sürekli omzuna değiyor kızın, gülerken o suratını daha çok yaklaştırıyor. Allahım her şey aynı işkence gibi, başım dönüyor bayıldım bayılacağım ya da o karıyı boğacağım orada. Aa yok, bir şey y a pamıyorum, sadece izleyip Mona Lisa gibi gülümsüyorum.

Pekmez denyosu da uzun zaman benimle ilgilenmediğini anladı sanırım, “Sen ne düşünüyorsun?” diye bana doğru dök

ü ç ü k a p t a l ın b ü y ü k d ü n y a s ı 75

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

nüş yaptı. Neden bahsettiklerini bilmediğim için salak salak bakıyordum çocuğun suratına; Bayan Kaltak, yine o kırılınca elini Pekmez’in omzuna atıp, “Ayy yaa ben senin adım hep unutuyorum, neydi?” diye sordu bana. Bu nasıl küçük düşürücü bir şey, bu nasıl bir hakaret, sen kimsin de benim adımı unutuyorsun? Ben her gün senin adım sayıklayıp, sana voodoo yapmayı düşünürken, adını koyan anaya babaya küfrü basıp dururken, sen benim kalbimi sıkıştırıp, tırnaklarımın kenarlarını yememe sebepken, sen kimsin de benim farkıma varmazsın. Allaaaah, ben bu kadar mı ezik biriyim? O adamın, ne kadar yiğışmesek de, sevgilisiyim ve ona yılışan k a r ı benim adımı bilmiyor. Allahım, öldür beni şuracıkta. Sen

öldürmezsen, ben o kaltağı alıp pencereden aşağıya atacağım.
Üstünde zıplayacağım, sonra hoop alacağım körüklü otobüsü,
içine dolduracağım KSK taraftarlarım, otobüsle onu ezip
pestilini çıkartacağım, sonra o pestili oradm tırnaklarımla
kazıyıp, köpeklere yedireceğim.

Derin bir nefes aldım ve gülümsedim. Ardından da, “Bir
penisim olsaydı, eminim adımı hatırlardın. Penisim olmadığı
için, hatırlamana lüzum da yok," dedim ve merdivenlerden
yukarıya çıktım. Sikerim lan ilişkisini de Pekmezini de.

Adam gibi bir ilişki yürüteceğiz diye, elin elektrik direği bacaklı
karısının yanında ne küçük düşecekmişim. Çok sinir oldum,
geçtim oturdum masama. Hemen ardından Pekmez
geldi. Şimdi dedim, “Ayy neden yaptın böyle? Ayıp oldu k ıza,
aslında o kız çok iyi bir kız bla bla bla?” diyecek kesin.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Genelde hep böyle oluyor. Bu herifler, kendilerine yavşayan
sürtükler için sevgililerine, “Yaa o kız çok iyi bir kız” diyorlar.

İyi kız olunca, “Haa tamam iyi kızsaa, sevişebilirsiniz o
zaman canım,” diyeceğimizi mi sanıyorlar, n'apıyorlar?

Böyle yavaş yavaş masama yaklaşıyor, ben de kendimi bu
“iyi kız” muhabbetine hazırlamaya çalışıyorum. İpleri k o pardım
artık, kıskandığımı da anlayacaksa anlasın, n 'apiim?!

Geldi iki elini masama koydu. Dünyanın en güzel kokusu
burnumun dibindeydi. Böyle kafasını iyice yaklaştırdı, gözleri
gözlerime gelecek şekilde, “Hahahah çok güldüm ya, iyi
dedin,” dedi. Gözlerime baktı baktı ve sonra kollarını çekip
masasına gitti. Ve ben orada öldüm, ciddi ciddi bildiğin öldüm.

gıtımışım... Depresyonun bokuna çıkarıyorum resmen, bir ta ne
bile arkadaşım, konuştuğum insan yok. İşe başlayalı
çok olmamış, bir türlü adapte olamıyorum. Sevgilim beni
aramıyor, sormuyor. Sik gibi kalmışım ortada, bir evim var,
eşya az, evin içinde sadece ağlıyorum... Telefonum bir kere
bile çalmıyor. Fonda da Özlem Tekin'den "Belki yakarım bu
evi, kurtulurum ikimizden, belki yıkarım gider, ne kaldı h ikâyemizden?"
şarkısı. Sen kalk, elin herifi seni dizinin dibinde
istiyor diye, her şeyi es geç, gel. Adam seni aramasın, sana
köpek çeksin! Değer mi be PuCCa dedim! Bir gaza gelmişim
ben, sıçarım demişim sözüne de, yüzüğüne de, beni
siklemeyen herife de, işine de, yakarım lan dedim bu evi!
Bırakıp giderim kendi evime. Attım çantama iki kot, bir bot,
perdenin altından yaktım çakmağı, kapıyı çektim gittim...
Aklımca işve anıları yakıp gidiyorum, "bir iz kalmasın bu
aşktan" gibisinden. Böyle arabesk haldeyim, asansörden in dim,
"Ulan müstakil evde mi yaşıyorsun? On dön katlı
bir apartman! Çatır çatır yakacağım bok yoluna insanları"
diye paldır küldür çıktım yukarı. Perde ve yanındaki koltuk
1 Osuruktan söz yüzüğü: Erkeğin "Bu kız kahrımı çok çekti, evlenmek gibi bir niyetim
yok ama sevinsin garibim en azından" ; kızın ise "O ff tam da ayrılacakken, seviyor
lan beni bu, bari bütün ömrümü adayayım. Canım ya baksana söz bile taktı bana"
diyerek taktığı yüzük.

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

alev almış, söndürdüm hemen. Yoruldum tabii. Dedim azıcık
uyuyayım, sabah terk ederim bu kenti. Gece bir uyandım, her

taraf kıpkırmızı, kalkamıyorum yerimden, öyle bir baskı var ki! Bütün ev yanıyor! MacGyver gibi geçtim alevlerin içinden, attım kendimi evden. Bütün apartman ayaklanmış, itfaiye gelmiş, herkes yangını söndürmeye çalışıyor, her şeyim gözümün önünde yanıyor! İnsanlar da beni te se lli ediyor. Meğer ben ilk perdeyi yaktığımda, koltuğun süngerinde bir parça kalmış. O da yavaş yavaş yana yana büyük bir yangın çıkartmış. Yangın söndükten sonra karakolda ifade verdim, “Küçük tüp yüzünden” dedim. Bütün herkes; ev sahibi, sevgilim, apartmandakiler piknik tüpümü suçladı. Özür dilerim minik tüpüm, her şey üstüne kaldı ama ne yapabiliirdim0 “Ben bir psikopatım, sevgilimi terk edecektim, bari havalı terk edeyim diye evi yaktım,” diyemezdim ya.

80 Pucca

1

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bulduğumun umduğumdan daha değerli olması

Lisede falan hani, “Yaa benim sevgilim beni çok seviyo, bana dokuuımu yo hiç, sevişmiyoruz,” diyen kızlar vardı ya.

Oysa işin aslı; her köşe başında, boş ev bulduklarında, bağırsaklarının canını çıkartıp, bekâretleri kabak gibi yerinde duran

kızlar. Bir de seviştiğini söylerse, sanki orospu olacak.

Çünkü o hemen öyle etiketlediği için, milletin de kendisini etiketlemesini istemez. O sebeple paso, “Ayy ben sevişmem, gömüşmem” diye ayak yaparlar. “Kusura bakmasın da, bana kimse inandıramaz bii muhabbeti,” derdim, ta ki şu ana k a dar.

Biri bana aranız nasıl diye sorsa, “Çok seviyoruz birbirimizi,

ama sevişmiyoruz,” diye cevap veririm.

Abi biz sevişmiyoruz yaa, bildiğin sevişme denen olay yok. Sabah akşam, bir bok yeme umuduyla, her yanıma tavuk gibi bırakıyorum. Hayır, bir de öyle ki tüycüklerim kısacıkken ağdayla alamadığımdan, paso basıyorum jileti. Babamın k'ıvuk «iptalin b u v u k d ü n y a s ı « l

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

suratı gibi oluverecek yakında, ondan korkuyorum. Geçen hafta sonu buluşmayacaktık. Ben de nasıl olsa onu görmeyeceğim, her gün de babamdan çok tıraş oluyorum, bırakayım da uzasın, adam gibi ağda yapmam lazım diyerek, minnak minnak bıraktım olayı. Ama aradı beni bu, “Bir şeyler yapalım, özledim,” falan dedi. Ben de çıktım öyle, nasıl olsa çıplak görmez beni diye. Allah’ın işi işte, çocuk arabada "Bize gidelim,” dedi. “Aha," dedim, “sıçtın PuCCa! Aylardır beklediğin zaman bu zaman, bunda da sen müsait değilsin.”

?Ayy yok gitmeyelim,” falan diyorum, ama bildiğin on dörtlük kız tripleri oluyor. Tabii bu ayak bir işe yaramadı. En son apartmanın merdivenlerinden yukarı çıkıyorduk ve ben, onun arkasından “Off PuCCa o f f’ diye kafamı duvara vuruyordum.

Kapıyı çaldı. Lan biz beraber olacağız diye düşünürken, annesi açtı kapıyı. Ayyy! Ev derken, emme gömmeden bahsetmemiş çocuk, gayet anamla tanıştırayım demiş meğer. Allahım ben nasıl utandım. Utanmayı siktir et, hazır değildim.

Bilseydim böyle olacağını, bir kek, bir börek yapardım, gözüne girerdim kadının. Gayet şirin bir annesi var. Acayip de cana yakın falan, ama ben nasıl kasılıyorum. Bir de kardeşi

var. Evlerini dolaştırdı Pekmez. Bizim evin dört katı falan bir ev. Tuvaletleri bizim salon kadar.

Neyse; başkasının evinde değil iş, götümü koltuktan bile kaldıramıyorum resmen. Zaten böyle suratımda yapmacık bir gülümseyiş, her boka sıtırır vaziyetteyim. Konuşmalarım, ç

82 Pu cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yaşında bir beyin zrl edasında. Pekmez'e yakın davransam mı davranmasam mı bilmiyorum. Kadına samimi davransam mı kestiremiyorum derken, annesi yemek yapmak

için mutfağa geçti. Bu işin kuralı, benim de ardından geçip, o yalak suratımla, "Yardımmmm edeyimmm miiii?" diye sormam

gerek. Ama gel gör ki hiç istemiyorum, hatta "Ohh iyi

ki geçti içeri, enem ağrıdı sıtırılmaktan," diyorum. Yalnız y a pacak

bir Şey yok. Gitmem gerek diyerek, girdim mutfağa; iki

elim apış aram hizasında, ağzım kulaklarımda, sanki hiç y e mek

yapan karı görmemişim gibi bir mutlu bir Çen Şekilde

kekeleyerek, "Ehehe yardım edim miiii?" sorusunu sordum.

İçimden de, " 'Yok' desin Allaam. 'Git içeri kızım, olur mu!'

desin. N 'olur bi bok yaptırmasın," diye geçiriyorum. Ama

sanırım meşgule attı numarayı kadın ve direkt "Salatayı y a pabilirsin"

dedi. O noktada ben salata yapmayı unuttum. Salata

yap PuCCa diye kafamda bir Şeyler dolanıyor, ama salata

yapmayı resmen unuttum. Bir iki dakika kan beynime gitmedi

sanırım. Bir silkelendim, kendime geldim. Sonra oturdum,

düşündüm: Salata salata, domatesle falan yapılıyor, sakın

ol diyerek aldım domatesi, salatalığı, marulu.

Şey kızlar var ya hani, “Ayy ben çok güzel yemek yaparım,” diyen. Haa işte hiç onlardan biri olamadım. On iki yaşından beri sürekli yemek yaptığım halde, kimsenin evinde yemek yapamam. Ya da yaptığım şeye güvenemem. Babam yiyor garibim, ne yapsın? Adamın önüne koy ekmek peynir, onu da yer. O yüzden de onun beğendiği şeyleri kıstas alak

ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 83

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

mam. Kız kıza toplanmalarda da ezik gibi dururum. Herkes neyi nasıl yapacağını bilir; ben acaba bunları küçük doğrasam mı. ayy ya büyük seviyorlarsa, içine limon sıksam mı, kenarına mı koyayım, off kötü mü oldu, ya kimse yemezse telaşı yaşarım.

Bunda da aynı öyle oldu. Bir de ah tarafı salata yani...

Domatesi nasıl doğramam gerektiğini kendi kendime dünyanın en büyük sorunu haline getirmişken, içten içe de dua ed iyordum:

“Allahım, deprem olsun, kaçalım, ben şu salata

yapma işinden kurtulayım. Allahını, bomba patlasın, bişi o lsun.

kaçmak zorunda kalalım. Haa belirtmeme gerek yok sanırım.

kimse ölmesin! Ama bir doğal afet, bir şey yap, kurtar

beni şu durumdan. Sen ki koca okyanusu ikiye ayırttırdın, ne

bilim ebabil kuşlarına taş toprak attırdın, hadi bir kıyak yap

bana, lütfen kurun bcııı şu olaydan.” İşte böyle saçma sapan

dua ederken, Pekine/, yanıma geldi ve elimden bıçağı alıp,

“Sen benim sala» im.' y< rnedirı daha hiç. bak ben yapayım bunu,”

dedi. Bu dediği şeyi k -fam hemen bel altı olarak algılasa

da, arkamı dönüp, “Aİl«1.1;m çok lenkyuu, valla çok iyisin,

seni çok seviyorum.” deyip nifurdum oradaki sandalyeye.

Dünyada seksi erkek davranışlarından en iyisi ne diye sursalar, “eşofmanlı yemek yapan ekek” derini. O nasıl güzel bir görüntüydü öyle. O salatayı her kesişindi. ben onunla evlendiğimiz hayallerini kuruyordum. “Bu e*- bı/ını olsun, anasını göndeririz küçük bir eve, yeni eşyalar lalan alırım buraya, o hep yemeklerimizi yapar, ben balkonda masa haKüçük

Aptalın Büyük Dünyası

zırlarım. Bir de iki çocuk yaparım ohh missss,” diye mutlu mesul düşüncelere dalmıştım. Sonra annesi, “Masayı bi h a - /ırlayıverin. ben bi aşağıya incem.” dedi. Beraber tabakları lalan yerleştiriyoruz, ama nasıl mutluyum, direkt kafamda karı kocayız imajı var. Salak salak gülüyorum falan. Sonra Pekmez belimden tuttu beni, iyice çekti kendine. Böyle g ö zümün içine bakıyor. Öpecek sonunda falan diye seviniyo rum, ama bir yandan da anası ya da kardeşi içeri girerse diye de telaş ediyorum. Haa bir de ya kokuyorsa ağzım diye düşünüyorum.

İlk öpüşmemiz olacak ve benim Ankara’daki çocuktan sonra ilk öpüştüğüm adam olacak. Öpüşmeyi unutmuş olabilir miyim falan gibi salak salak şeyleri düşünürken, hoop benim ait dudak onun dudaklarının arasına yerleşiverdi. Dilimi devreye soksam oha der mi, böyle bir alt bir üst şeklinde mi devam edeceğiz, anası gelecek dur bir bakayım kapının oraya, dudakları da amma soğuk falan derken, b a ti bizim öpüşme. Hiçbir şey anlamadım öpüştüğümüzden.

Ama şey hoşuma gitti; iki yanağımdan tuttu, onları öpün b ii'aklı beni.

Sonra anası geldi, yemek talan yedik, gayet normal bir öğleı geçirdik. Ardından odasına geçtik bunun. PUS oynadık, orada da iki defa öpüştük. Son öpüşmede eli mememe de kaydı. Yani sevişmek için ilk adımımızı attık, h ayır-

•' uğurlu olsun. Mememi y,!:.u»\un ; ■ rtk bir sene bu günün

t 1 s 1 n a . . .

k u ç u k a p t a l ın buyul- dm

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bir b e n var ki b e n im içimde, b e n d e n öte,

b e n d e n ziyade

Allahım nazarlardan koru falan bir şeyler yap, ama Pekmez'le

her şey çok güzel gidiyor. Bugün bana “Seninle ev lenmek

için bütün varımı yoğunu veririm. Hiç kimsenin yanında

bu kadar rahat değilim ben! Çok şanslı bir herifim,”

dedi. “Need for speed” oynarken ben Pekmez'e turu bindirince,

bu sözleri söyledi. Oyunun gazıyla heyecana geldi,

gırgırına, maksat muhabbet olsun diye söyledi biliyorum,

ama olsun.

Çocuk PC oyunları delisi, ben de ortak noktalarımız varmış

gibisinden kendimi oyun hastası gösterdim. Bütün buluşmalarımız,

izleme odasında oyun oynayarak geçiyor.

Mutlu rınıyımı? Hayır! Sürekli ben kazanıyorum. Bu çocuk la

cvienmek istiyorum, planlarıma göre, gelecek y a /a kadar

evlenmem gerek. İki sene sevişme, oynaşma, evliliğin bokunu

çıkarma, sonra hooop çocuk. Şu dünyaya geliş amacım

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

zaten sadece evlenmek. Öyle kariyer yapayım gibi bir derdim

yok, biliyorum ki memelerim sarktığı zaman kariyerim de bitecek. Hem eskidendi öyle şeyler, bir ara çok hevesliydim; bir şeyler olayım, aman da aman diye. Sonradan baktım, şu bayatın tek anlamı, sana saçılan tohumlardan insan yapmak, başka bir şey için gelmemişsin dünyaya. Ya da aşk gözümü kör etti, yine ben manyaklaştım ve ilk bulduğum adamı kocam vasfına soktum...

Evlensek nasıl olacak diye hayaller kurup duruyorum, annesini o evden çıkartırız, Göztepe sahilinde kocaman ev. Karı ne yapsın orayı? Ona küçük bir ev tutarız, uzakta bir yerlerde. Ya tamam annesi dünya tatlısı olabilir ama ben anneleri hiç sevmiyorum. Sadece sevgililerimin değil, arkadaşlarımın da annelerini sevmem. Çok garip geliyorlar bana, böyle sürekli elleri üstlerinde sanki, her şeyi çok bilmiş tavırları falan. Bir de kıskanıyorum ana-kız ana-oğul muhabetlerini. Afakanlar basıyor biri annesiyle yanımdayken, böyle kadın gitsin diye gözünün içine bakıyorum. Çocukken de şimdi de annelerin kızları için düşündüğü “iyi arkadaş özelliklerini” taşımıyorum zaten. Yani bütün arkadaşlarımın anneleri mutlaka bir defa da olsa “O kızla görüşme!” demişlerdir benim için. Lisedeyken Alsancak’ta sabahlayan, ders çalışmayan ama yine de bir şekilde yırtan, bel altı espriler yapan, her an hızlarım yoldan çıkartabilecek gibi duran biriydim. Anneler tarafından asla eve sokulamayacak bir kızdım yani. Tek kendi çocukları mükemmelmiş gibi, dünyanın en harika yaratıl*

1,-i il . i |» a l i l i b u j r i . r l i t l y 87

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ğına sahiplermiş gibi, embesil kızlarımı övüp beni aşığılardı.

Okulda bir olay olduğu zaman, babam benim için “Kesin bizim kız suçludur,” derdi ve veli toplantılarında gıkını çıkarmazdı. Ama o anneler gelip, kendi çocuklarım aklamak için beni daha da batırırlardı. Kaç kez disiplin kurulunda s inirden avuçlarımı kanattım bu yüzden. Ve öyle acımasız olurlardı ki, sıçar gibi doğurdukları salak çocuklarını benden korumak için her türlü yarama tuz basarlardı. Suratıma baka baka, “Anneniz doğurmuş sizi sokağa atmış, böyle başıboş büyümüşsünüz. Kızıyla konuşma bir daha, onun ders çalışması gerek, senin gibi değil o! Baban karı kız peşinde dolanacağına, biraz dayak atsın size! Bu ne ya millet doğuruyor bize olan oluyor!” diye söylenirlerdi. O günlerden kalan bir şeyle, başkalarının anneleri benim için hep bir tehlike unsuru oldu. Umuyorum Pekmez’in annesi de bu durumu sakince karşılayıp ayrı eve çıkar...

Ayy sanki yarın evlenecekmişiz gibi heyecanlandım. Ama hazır yeri gelmişken, kafamı kurcalayan bazı sorunları da bir irdeleyeyim. Mesela sanki hiç osurmaz gibi geliyor. Eski sevgilim denen hayvan oğlu hayvan, ceset yemiş gibi gaz salardı ortalığa, Allah’ın ayısı! İçten pazarlıklı değildir umarım.

Her şeyi kafasına takıp büyütenlerden de değildir inşallah.

Dilerim koruyup kollayıcıdır, sarıp sarmalayıcıdır. Ne bileyim, sonradan farklı bir insan olarak çıkmaz karşıma umarım.

Eğer bunlar da tamamsa, hobereyy bekle beni kabarık Fransız

güpürüyle yapılmış gelinliğim!

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hoş o daha çok şoke olacak, gerçek “ben” ile karşılaşınca.

Yanında biri ayıp bir şey söylediğinde, salak numarası yapıp, aptal aptal bakıyorum. Sonra açıklayınca durumu, yüzümü kızartıyorum (Allah’ın bana verdiği, en işime yarayan özellikler: Bir, yüzümü istediğim zaman kızartabilme; iki, is tediğim an, istediğim yerde hüngür hüngür ağlayabilme).

Oysa bir milyondan fazla bel altı fıkra biliyorum ve erkekleri bile utandıran küfürleri nefes almadan sıralayabilirim.

Baklava yapamadığımı öğrenince, dumur olacak. Makyajsız görünce, tırsacak. Savaş filmlerini sevmediğimi duyunca, bozulacak. PC oyun CD'lerini kafasında kınınca, ağlayacak.

Tek amacımın çocuk ve evlilik olduğunu duyunca, kaçacak.

Giilben Ergen şarkılarında ağladığımı görünce, kusacak. Futbolu sevmediğimi öğrenince, şaşıracak. Selülitlerimi görünce, kafasını duvardan duvara vuracak.

Bunları belli etmeden o nikâhı kıydırtmak için çooookk ç a lışmam gerekecek puuffü!

tu ç ı ik a p t a lın b u v u k d ü -va.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ergenlik dönemi

Şu sıçtığımin bilim adamları her boka çare buldu, ama regl henüz yerinde duruyor! Işınlanmayı buldunuz lan Allahsızlar!

Bize gelince, hâlâ kanatlı Orkid’in devrimini yaşıyoruz.

Bilimin kadınlardan nefret ettiğini falan düşünüyorum.

Şu an, regl sancıları içerisinde kıvrım kıvrım kıvraniyorum

ve ben her ay bu işkenceyi çekiyorum! Keşke işyerleri regl dönemlerinde izin verse bize. O kadar ağrı çekiyorum ki elimi

içime sokup yumurtalıklarımı sıkılmak istiyorum. Ancak öyle geçecek sanki ağrı. Ayın bir haftasını beş kiloya dönüşen memelerim, içi su dolu göbeğim, narkoz yemiş gibi şişen suratımla geçiriyorum. Öyle sinirli oluyorum ki, biri bana ne yapıyorsun diye sorsa, “Sana neee bcaaaa” diye tekme tokat girişebilirim. Pekmez gibi bir çocuğa bile bas bas bağırabiliyorum.

Yıllardır her ay aynı işkenceyi çekiyorum, hâlâ da alışamadım şu ağrıya! Ayyv. aklıma ilk kanamam geldi. Er-Küçük Aptalın Büyük Dünyası genliğe yeni adım atmak üzereydim. Herkes âdet olmaktan falan bahsediyordu, ama kimse bu işi bana ayrıntılı bir şekilde anlatmıyordu.

“Ergenliğe giren kızların koltuk altlarında kıllar çıkarmış.”

“Öörrkkkk orda kıl mı olur bee, erkek gibi aynı.”

“Sen ne diyosun? Mincoda bile çıkıyomuş.”

“ İnanm ıy oru mmmmm.”

“Benim üç tane çıktı.”

“İyykk pislik gibi bişi. Kakanı yaparken, ağ gibi olup ta kılır oraya.”

“Senin memelerin büyümüş azcık.”

“Annem kâse koydu oraya, kâse kadar olacaktı.”

“Ehehehe ben de salata tabağı koydum dün.” (Bunu söyleyen benim)

“Geri zekâlı mısın? Şukufe Abla gibi biciklerin yere iner.”

Ergenliği sadece kıl, tüy ve bicik büyümesi olarak biliyordum.

Hiç kimse bana, “PuCCa yavrum, kan ağlayacaksın,”

dememişti. Bir gün, okuldan eve gelince, tuvalete bir

girdim, anamınm kilodum batmıştı. Ağlayarak çıktım oradan.

Aynaya bakıyordum, bir daha ağlıyordum. Külotumu indiriyordum, gene ağlamaya başlıyordum. Evde de kimse yoktu.

Başım döndü bir anda ve yere düştüm. Bir türlü ayağa kalkamıyordum, Tavana bakarak kendime gelmeyi bekledim.

Sonra sürünerek telefonun oraya doğru gittim ve babanı aradım.

a p t a l ı n i u 1 ^ 1 1 k t l u j ı > A 4 *

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Baba, böhüü ben kanserim.”

“Nasıl kansersin?!?! Nereden çıkardın bunu?? Ne o ldu???”

“Baba ayıpçıl yerimden kan akmış, çok akmış hem de...”

Ölceemm, başım dönüyo, gözlerim görmüyoo.”

“Hımm... şeyy haha... Benim küçük kızım, genç kız o ldu...”

Korkma sakın, bir dakika dur bekle, kapatıyorum telefonu,”

dedi ve sonra babamın işyerindeki bütün kadınlar olayı anlatmak için beni telefonla aradı. O giin en azından on beş kadından regl muhabbetini dinledim, hatta bir tanesi kızlık zararına kadar anlattı.

Bir süre babamın yüzüne bakmaya çok utandım, sonra arsızlaştım.

Ne zaman babamdan para isteyecek olsam, Orkid

alacağım deyip, ped parasının on katı fazla para alıyordum.

“Kızım masayı topla” dediğinde ise, hemen kamımı tutup

“Sancım var, yapamam,” diyordum. Sonra o yaşta saçlarımı sarıya boyattım, babam kıyameti koparttı. “Bluğ çağındayım.

üstüme gelirsen okulu bırakır, uyuşturucuya başlarım,” diye

tehdit ettim. Sarı saçlarıma tam alıştı, ben tarz değiştirip mavi

siyah yaptım. Adam fittınyordu. “Regl dönemindeydim,

bana böyle gelgitler oluyomuş, öitmenimiz söledi... Üstüme gelme, şu anda da bi gelgit yaşıyorum, odama gidip Kom dinlemem lazım,” dedim. Sonra biraz daha büyüdüm ve okul eteğim artık diz kapağımdan bir karış yukarıda olmaya başladı. O eteğin üzerine de bir sürü rozet takıyordum ve şu an da bundan inanılmaz derecede utanıyorum ama topuklu botKüçük

Aptalın Büyük Dünyası

larla okula gidiyordum. Deri kolyelerim, bilekliklerim ve siyah göz kalemim vardı hep. Bir de böyle yanıma ucube k ılıklı üç beş tane kız topluyordun. Her gün müdür yardımcısı girişte üstümdekileri çıkarttırıyordu. Ardından mavi siyah saçtan vazgeçip, kestane üzerine sarı balyajlar attırınca, gömleğimin ilk üç düğmesi açık, etek boyu aynı, deri bileklikler ile değil de daha tini mini altın bir kolyeyle ve dudaklarımda parlaticıyla okula gitmeye başladım. Yanımdaki ucubelerden sıkıldığım için, onların karşıt görüşünde olan, bakımlı ama benden daha çirkin kızlarla gezmeye başladım. Böyle kişiliksizce bir kimlik bunalımı yaşıyordum. Ayy şimdi düşününce, kendim gibi kızım olsa, çarparım ağzının ü s tüne diyorum. Ama ne yapalım işte, biz de o zaman derdimizi acımızı bu şekilde göstermişiz.

Sonra ben ne olsam, kim olsam diye düşünürken; kâh Özlem Tekin, kâh Yıldız Tilbe arasında oynayıp dururken; ağda gibi bir sorunum da oluşmaya başladı. Kvdeki en büyük kızdım. Babam oturup bize böyle şeyleri anlatmıyordu. Bacaklarımı ilk defa babamın jiletiyle almıştım. Sonra bu olay sadece bacakla kalmadı tabii. Babanım suratı yara bere içinde

kalınca, kendime ağda alıp, onu nasıl kullanacağımı öğ-

lenimin gerektiğini kavradım.

İlk ağda deneyimimde, belki bacaklarımdaki kılları alamadım

fakat ağdayı apartmandaki bütün kızlarla afiyetle yedik.

İkincisinde, arkadaşım bu işe gönüllü oldu. Onun annesi

evde hep yapıyordu ve deneyimliydi. Gitti bir güzel pişirdi o

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ağdayı, çarşafı serdi, beni oturttu önüne ve “Aç bacaklarımı,”

dedi. Aldı eline bir güzel ağdasını, şak şak şak uzata çeke. Bir

de ortasına tükürüverdi ve sonra şap yapıştırdı mincoma. Buraya

kadar gayet sakindim. Onu çeker çekmez, “Allahhımm
sana geliyorum,” diye acıyla kaçmaya başladım. Ben önde, o
arkada; elinde ağdayla kovalıyor beni. Tuttuğu anda ebemi
sikecek. Odaya girdim, kapıyı kilitledim ve hüngür hüngür
ağlayarak, o yardımsever arkadaşımı evden kovdum. Sonrasında,
kuaför ablanın hafif eliyle bu işi on dakikada çözümlenmeyi
öğrendim.

Öyle böyle her gün garip olaylarla eve gelip giderken, b a bam
o yıl kardeşimin de ergenliğe girmek üzere olduğunu
fark etti (onunki çok çok daha kötü geçti, çünkü o daha d o ğarken
depresyondaydı) ve bu durumun herkese fazla ağır
geleceğini düşünmüş olacak ki, beni Allah ne verdiyse bulduğu
bütün kurslara yazdırdı: Bateria, gitar, keman, tiyatro,
İngilizce, İspanyolca, dans. Kalan hayatım kurslarda devam
etti. İşte ergenlik sürecim de böyle geldi geç ti... Ama sancısı
inanın hâlâ yumurtalıklarımda.

14 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

K e n d i m e s o r d u ğ u m s o r u l a r ı n

cevaplarını dahi " b i l m i y o r u m ”

Bizim üniversiteden kızın biri kanalda işe başladı. Kızla
okulda hiç muhabbetim falan yoktu, ondan samimi davranmaya
lüzum görmemiştim. Bugün öğlen Pekmez’le yemekteydik,
bu kız geldi yanımıza oturdu. İşte okuldan hocalardan
falan bahsederken, “Sizin nişanlandığınızı duymuştum ben
Ankara’dakiyle, ne oldu ya, o ne yaptı?” dedi. Sonra ben orada
rüyadan uyanır gibi oldum. Çok garip bir histi, sanki Pekmez’i

hiç sevmiyorum gibi geldi. Yani nasıl desem.. Kalkıp
ben bir su alayım deyip, Ankara'ya gitmem gibi veya burada
bu çocukla ne işim var gibi.

Sonra bir şeyler anlatmaya başladı kız; okulda bize dair .
olanlardan, yaptığımız küplerden falan. Orada onu susturmam
gerektiğinin farkındaydım, ama susmasını istemiyordum,
hep böyle bahsetsin ondan istiyordum. Öyle özlemişim
ki, “gerçekten birbirimizi sevdiğimizi sandığım anları”. O

k ü ç ü k a p i a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 95

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kadar karmaşık şeyler yaşayınca, o anıları unutmuşum ben.

Aklımda sadece kötü şeyler kalmış. Kız anlatırken, okul y o lundan
onların evine gidiyormuşum gibi oldu.

Dünyanın en mutlu kızı bendim sanırım o sıralarda. Öğrenci
eviydi, bildiğin açtık falan ama çok gülüyordum yanında.

Bir zamanlar eğleniyorduk biz onunla ya. Batak oynarlardı,
kaybeden evin yanındaki boş kilisede kalırdı. Sonra bir
gün “Canım kiraz çekti” diye mesaj atmıştım. Kapıma kiraz
ağacını söküp getirmişti.

Doğum günümde, bütün arkadaşları güllerin yapraklarını
kopartıp arabanın arkasına koymuşlar. Ama benim haberim
yok. “İnternet kafe'ye gitmem lazım, sen de gel.” dedi. Bir
bindim arabaya, hacı yağı gibi kokuyor. “Arkadan sigaramı
versene,” deyince, arka tarafa bir döndüm, her taraf kırmızı
gül yaprağı. Sonra bir yere gittik ve bagajı bir açtım, dal dal
güller duruyor. Biz eve gelene kadar arkadaşları bizim yatağı
da güllerle donatmışlar.

Sonra ne bileyim, ben buna bir kilo pirinç al derdim, p o şetin içine mutlaka çiçek koyardı. Bir gece kavga etmiştik ve sabah bir uyanmışım ki odanın her tarafına post-it'ler yapıştırmış. Hepsinde “Seni seviyorum“, “Beni bırakma”, “Sana âşığım” yazıyor. Yastığımın altına da mektup yazıp koymuş. Hâlâ onları saklıyorum. Bir zamanlar gerçekten mutluydum. Ama o kadar canım yanmış ki. ben bunların hepsini unutmuşum. Sonra kendime geldim. Yanımda Pekmez var ve Pekmez Hucc»

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

eski sevgilimi dinliyor. Ben de yanında melül melül anılara dalıyorum. Kızı susturmam gerek diye düşünüp, “Ayrıldık bitti ya o!” dedim ve kalktım gittim masadan. Pekmez bir peyler söylüyor, “Nişan mışan ne bu?” falan diye, ama hiç duymuyordum. Sadece eve gidip, battaniye altına girip, o günleri yâd etmek istiyordum. O kadar özlemişim ki ona, o hallerini, o zaman yaşanan şeyleri... Biliyorum imkânsız o zamanlan geriye getirmek, bir daha beni sevmesini istemek.

.. Ama uyandığım zaman bana bakan gözlerini özledim, gülüşünü özledim, üstüme kalın bir şeyler giymem için uğraşmasını özledim, beni benden daha çok düşünmesini özledim, okulun önünde beni beklemesini özledim, beni görünce gülümsediği zamanları özledim, en sevdiği renk olan laciverdi özledim, geceleri bana su getirmesini özledim, beni çocuk gibi sevmesini özledim, saatlerce gözlerime bakmasını ö z le dim, ses tonunu özledim, onu ben çok özledim.

Arasam, biliyorum açmayacak ya da açıp kalbimden geçen

her şeyi bozacak. Dönsem, biliyorum özlediklerim aynı olmayacak. Başlasak, biliyorum birbirimizden daha çok nefret edeceğiz. Bu kadar şeyi biliyorum, ama soluk borumu keşip, burnumun ucunda sızıya dönüşen hissi ne yapacağımı bilmiyorum.

küçükaptalınbüyükdünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Varlığın, yokluğun her bir bokuna bana zarar İki üç gündür böyle geçmişi düşünüp düşünüp salaklıklar yaptım. O değil de, elimdekenden olacağım, böyle sürekli aklıma getire getire. Ve karar verdim, o çocuk son bıraktığım haldeki gibi, nefret ettiğim kişi olarak aklımda kalmalı. İki gündür, bütün güzel anılarımızı bir bir kendime hikâye formatında anlatıp, hüngür hüngür ağladım resmen. Yeter yani! Öğlen yemekte, Türkücü Ceylan'ı yemişim de hazmedememişim gibi bir sancı çekiyorum lan durup dururken. Niye öyle bir formata soktuysam kendimi; eskisine dönmeye çalışsam, sanki adam kabul edecek. Hâlâ bu gerçekle yüzleşemiyorum. O adam beni artık istemiyor! Bir zamanlar sevmiş olması, ömrü boyunca seveceği anlamına da gelmiyor. Ama yine de insan böyle durumlarda, “Yaa eskiden böyle bir adamdı, ama belki olur yeniden,” umudunu taşıyor, yapacak bir şey yok! O osuruk gibi, çıkışı sorunlu, içimdeyken bana

98 P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sancı veren “umut” yüzünden, Pekmez'den olacağım.

Pekmez de anladı, anlaşılmayacak gibi değil çünkü. İki üç

gündür hiç konuşmuyoruz, onunla karşılaşmak bile istemiyorum.

Bir anda soğudum böyle heriften. Ha bire tuvalete gidip, klozetin üstünde yarım saat falan oturuyorum. Ne zaman konuşmaya başlasak, hoop konu geliyor benim eski sevgilime.

Darlandım yani ondan da.

Mantıklı olarak düşününce, biliyorum bu buhranın bir süre sonra geçeceğini. Sonra ben yine Pekmez diye öleceğim. O zaman da tabii, Pekmez'i Bayan Kaltak çatır çatır yiyor olacak.

“Malak malak iş yapma,” dedim kendime, “bir sakın ol, bir destur de, bir soluklan.” Merdivenlerin oraya çağırdım Pekmez'i. Bende bir şımarıklıklar, bir yılışıklıklar, ayy kendimden tiksindim, o derece. O gayet soğukkanlı bir biçimde gülümsüyor falan. Sonra ayağa kalktı.

“Neyin olduğunu bilmiyorum ama, o kızın anlattığı şevlerle ilgili olduğuna eminim! Hiç zorlamayalım bence bu ilişkiyi,” dedi ve böyle filmlerdeki gibi arkasını döndü.

“Halı!” dedim, “PuCCa, aferin, iyi bok yedin.” Şimdi üç se çeneğin var karşında: Bir, boku direkt ona at, hemen bir suç bul. İki, ağla. Üç, “Peki” de ve başın ene eğik git, yani gizem yarat. Birinci maddeyi yapayım, tutmazsa iki uç devam ederiz diye, bir kaşımı havaya kaldırdım ve sinirli bir şekilde, kalktım ayağa, gözlerinin içine içine bakarak, “Hangi kızdan bahsediyorsun sen? Neyinden eminsin?” dedim.

“Nişan falan bir şeyler anlattı o gün, ondan beri iyi değilsin.”

k ü ç l i k a p t a l ı n b i y u k d ü n y a c ı 99

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Haaa buydu yani olayım. Gerçekten teşekkür ederim!!!

Beni hiç tanımamışsın. Tanımadığın gibi, neyden beri iyi olup olmadığımı dahi bilmiyorsun. Hepsini geçtim, iki gündür zombi gibi dolanıyordum, bir defa bile neyin var demedin. Demediğin gibi, şimdi kalkıp bana, nişan mişan d iyorsun. Ne nişanı ya? İlişki zora gelmiş, bilmem neymiş. Gerçekten şu yaptığından midem bulandı. İki gündür kanalda bilmeyen yok! Anneannem komada, hastanede yatıyor; kafam, aklım fikrim hep onda. Sen de kalkmışsın bana, yok n işan, yok ilişki diyorsun. Gerçekten sen... Neyse boş ver,” dedim ve hızlı hızlı merdivenlerden yukarı çıktım. Bu arkamdan geliyor, kolumu falan tutmaya çalışıyor. Bir yandan ağlıyorum, bir yandan da kolumu çekiştiriyorum. Nasıl ağlıyorum ama, ben bile kendime inandım. Çok hayatımı kurtardı valla o gözyaşları.

Sonra sarıldık maıldık, ben hıçkırarak ağladım falan.

Anneanesi tarafından büyütülen kız pozisyonuna geçtim. Bu da yalan, büyütmedi, hatta bizi hiç sevmezdi bile. Tabii anneannem komada falan da değil. Herkes biliyor dedim, ama çocuk oturup kamuoyu yoklaması da yapacak değil ya! Ama napiim? Oturup, “Yaa evet haklısın, benim kafa eskisine gitti. Keşke yeniden birleşsek, sen sikimde bile olmayacaksın” mı deseydim? İnan bana dürüstlük dediğin şey, her bokta işe yaramaz. Öyle, yaralı ceylan modunda bir gün geçirdik. En azından bir krizi atlattım, bundan sonra bir daha eskiye asla dönüp bakmayacağım.

IOO Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Göğüs uçlarından küpe yapacağım kendime

Pekmez'le aramız az biraz kötü. O günden sonra bir daha toparlanamadık gibi. Ben eskiyi düşünmekten vazgeçtim. O, öylesine bir anlık histi, geldi geçti, bitti. Ama Pekmez hâlâ bitirmiyor; muhabbetini açarak aklıma mih gibi sokmaya ça lışıyor.

Artık höh getirdi bana. Hayır sonunda dayanamayacağım, "Köpek gibi âşıktım eski sevgilime, hayvan gibi seviyordum, fecii dehşet güzel öpüşüyordu, yiyişiyordu. Bak dur aklıma geldi, bi atayayım şunu," diyeceğim. Ders olsun, bir daha kimsenin eskisini deşemesin saftirik! Allahım sen de ne olur, bir tanesini kapaklamışım, bırak elimde avucumda dursun. Bir elleşme arlık, kader denilen zımbırtıyı böyle ufak oyunlarla aleyhime kullanma, rica ediyorum.

Neyse biz yine böyle kantindeyiz, bu oradan buradan e s ki sevgili muhabbetini açıyor, ben susuyorum. Sonra bir baktım, Bayan Kaltak o beyaz pantolonuyla bize doğru yaklaşık

ııçnk a p ta lın b ü y ü k d ü n y a s ı IOI

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yor. Geldi, oturdu yanımıza, salak salak bir şeylerden bahsediyor ve o tarantula elleri yine çocuğun üstünde. Ayy valla ben bu kızı paralayacağım. Ya hayır bir de benimle hiç k o nuşmuyor, hiç hem de. Hava soğuk moğuk bir muhabbetler ediyorduk, bu geri zekâlı, bu mal, bu Allah'ın kaşarı, bu yollu karı, "Ya bi de klimayı açıyorlar yukarda, göğüs uçlarım çıkıyor yaaa," dedi. Ben şoke, hemen döndüm Pekmez'e baktım. Pekmez'in baktığı yerin kızın memeleri olduğunu söylememe gerek yok herhalde; açmış monçiçi gibi gözlerini,

memelerine dikmiş kızın. Benim kalbim sıkıştı orada. Na
böle o masayı alıp Pekmez'in kafasına atarak, beynini dağıtmak
falan istedim. Sonra kızı yere yatırıp, topuğumu ağzına
gömüp, meme uçlarını tırnaklarımla kopartıp, kulağıma top
küpe yaptığımın hayalini kuruyordum ki, bu geri zekâlı,
“Ahaha ben ne dedim yaaa? Ahahahah ay ben ne dedim? İhiihih
ben ne dedim?” dedi ve elini Pekmez'in apış arasına
yakın bir yere koydu. Bu sefer, bendeki işkence planları d a ha
da arttı. Son sürat arabada giderken, arabanın kapısını açıp
kızın kafasını asfalta sürtmek istedim. Sonra, o kafayı turşu
suyuna batırıp, üstüne yünlü kazak giydirmek istedim. Sonra,
burun deliklerine parmaklarımı sokup, onları koparmak
istedim. Sonraaa, o bacaklarını ikiye ayırıp, bir tanesini k o pararak,
kızın götüne sokmak istedim. Ben böyle hayaller
kurup rahatlarırken, bir baktım, “Gözümün içine bir şey kaçtı,
şunu çıkarır mısm?” deyip, o iğrenç suratını yapıştırdı Pekmez'e.

“Ben çıkartırım,” dedim ve tuttum kızın suratım, res102

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

men tırnağımla gözünün beyazını deştim. Bildiğin deştim
ama öyle böyle değil. Ağlayarak tuvalete gitti, canı yanmış
sürtüğün, oyy canım benim. Pislilik, beter olsun! Gözünü ç ıkartmadığıma
dua etsin! Pekmez'e de dedim, “Şu kızı becer
de, o da rahatlasın, ben de kurtulayım artık!” Aslında bir nevi
iyi de oldu, gündem değişti; eski sevgilim out, Bayan Kaltak
Dedim artık önüne gelene söyleyeceksin sevgili olduğumuzu.
Duymayan bir kişi kalmayacak ve o kaltak sağında

solunda bir daha olursa, andım olsun burayı onun mezarı yaparım.

Artık resmî olarak açıkladık herkese sevgili

olduğumuzu, zaten kabak gibi belliydi de en azından bize sordular mı yalanlama ihtiyacına girmeyeceğiz. İyi oldu bu iyi, en azından karının ağzına sıçarken bir vasfım olacak.

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 1 0 3

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yok bir şey

Bugün, Sevgililer Günü'ydü. Pekmez'e, "Özel günlerden hoşlanmam ben, ııyykk Sevgililer Günü falan çok demode aman," desem de, dört gözle bugüne özel bir şeyler yapsın diye bekledim durdum... Ama yapmadı.

Bütün gün EXPO denilen zımbırtı için uğraşıp durdum, Pekmez de delegelerle birlikte sempozyumdaydı. Bir telefonunu bekledim, cıks... aramadı. Akşam olunca, çıktı geldi ve "Sana sürprizim var," dedi. Ben tabii direkt hayallere daldım; şarap, güller, şık lokantalar falan derken, o da ne? Abdullah Gül, EXPO için gazetecilere ve delegelere yemek veriyormuş, oraya götürdü beni! Hep hayalimdi zaten Sevgililer Günü'nde böyle bir yemek!!! Tek lokma yiyemedim. Anlamadığım şey; sen adamlara ülkeni tanıtıyorsun, yemekte Türk yemeğine dair tek bir lokma yok, peynir bile ithaldi.

Bütün gün arayamamasının sebebi: Çok yoğunmuş, kafa-

P u « : a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sim kaşıyacak vakti yokmuş bla bla bla, Ulan birden fark e ttim ki, bütün muhabir kızlar selam veriyorlar Pekmez'e. Yabancı

muhabirlerle gelsin ‘fine thanks and you’lar, gitsin
‘hawaryou’lar. Bizim yerli muhabirlerle öpüş koklaş. Üç
kızdan biri ile aynı diyalog: “Ayy bugün ne eğlendikk, yaa
hep görüşelim şenle Pekmezzz.” Beni de tanıştııyor tabii g e lenle
gidenle: “Bu hanımefendi, bilmem ne televizyonundan
bilmem kim. Bu da PuCCa,” Demek, “bu da!” Bak senn! Benim
surat beş karış, sinirden köpürüyorum, kıskançlıktan d u daklarımı
yiyorum. Tek istediğim terk edip gitmek orayı, ama
giderken de kolunu bacağını kırıp gitmek istiyorum. Kızlarla
her konuşmasında, gülüşmesinde, sanki beni aşağılıyor gibi
geliyor. Bu kıskançlık, böyle mideme şırıngayla hava dolduruyorlarmış
gibi bir his yaratıyor. Hem çok sinirliyim, çekip
gitmek istiyorum hem de gidersem ve arkamdan gelmezse
dive korkuyorum.

“Neyin var Pucca?”

“Yok bir şeyim! Sen işine bak!”

Herkes Gül’ün ağzından çıkacak iki kelime için çırpınıyor;
benimse tek derdim, bütün gün o kızlarla nasıl eğlenmiş
acaba oluyor. Sonra sıkıldığımı anlayıp dışarı çıkıyoruz. Ağzımı
bıçak açmıyor. Bir kumrucuya gidiyoruz, adam gibi bir
şeyler yiyelim diye. Çok sinirliyim, kırgınım ve kıskancım,
yani deli gibi tehlikeliyim.

“Neyin var Pucca?”

"Yok bir şey, yemeğini ye sen!"

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hediye almamıştır diye içimden düşündüm, neyse ki onu
akıl edebilmiş. Ama ala ala yusufçuk kolyesi almış. Onu da

bugün oradaki kızlardan biriyle gidip almıştır eminim. Dünyanın en iğrenç hediyesi bu sanırım: Yusufçuk kolyesi. Evde tonlarca bu kolyeden var, hiçbirini de ben almadım. Bu e rkeklere kim diyor, manitalarınıza yusufçuk alın diye? Yüzüm beş kaş asık, bana şans getirmesi gereken bir yusufçukla, bir de etrafında dolanan her memeliyi kendine hayran bırakan bir sevgiliyle bir Sevgililer Günü' nü daha bitirdim. Çok kırıldım bugün, insan bir defa olsun aramaz mı? Sabahtan beri orada yediği bokları tahmin edip dudaklarımın içlerini kemiriyorum. İlişkinin en sevmediğim bölümündeyiz işte; onun dışarıdaki hayatı fark edip beni ikinci plana atması bölümü. Keşke hiç kız yüzü görmese, ne bileyim tek kelime konuşmasa insanlarla, sadece benim malım olsa. Kıskançlık çok kötü bir şey, ama kaburga kemiklerimin içinde saklamak istiyorum onu.

06 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ayakların bana biraz cesaret versin

Sevgililer Günü'ndeki sinir harbim ertesi gün geçti

gitti. Ne kaprisim kapris gibi, ne nazım naz gibi. En fazla

yarım saat süreyle trip atıyorum, baktım karşımdakinden ses

soluk çıkmıyor, hoop hemen kıvmveriyorum. Gece boyunca

içimden kurdum kurdum; artık böyle davranmayacağım,

şöyle yapacağım, ağzına sığacağım, sürüm sürüm süründüreceğim

dedim. Sabah işe geldiğimde ise, “Bebeiiiiiiiiiiii!”

diye kollarına* atladım. Bir atasözü var ya,

“Orospunun yemini penisi görene kadarmış” diye. Hah benimki

de öyle aynı işte!

Çıkışta bir şeyler yapalım dedik. Arabasıyla tenhalar melihalar muhabbeti yapıyoruz: Hafiften yüzeysel sevişmeler, el memede öpüşmeler falan. Derken, bunun gözler bayık, sesi kısık bir şekilde kulağıma yaklaştı.

“PuCCa, hana ayaklarını göstere...”

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 107

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hönk?!?

Ohaaa şimdi kafamdaki soru işaretlerini çözüyorum yavaş yavaş. Ben de diyordum ki herifte hiç saldırma potansiyeli yok, ileri gitme hevesi yok, ‘seni bir eve atayım’ durumları yok! Ne güzel yaa diyordum, ömrümde böyle anlayışlı birini görmedim. Meğer çocuğum ayaklardan hoşlanıyormuş. Nasıl aklıma gelmedi? Nereden aklına gelsin Allah’ın salağı PuCCa?

Bacaklarımı almazken, eli oraya gitmesin diye kıvrım kıvrım kıvranıyordun. Elini bileğime doğru götürmeye başladı, fakat ayağımda spor ayakkabı olduğu için kokuyor mu kokmuyor mu diye çekindim. Kızların ayağı kokmaz, ama ya kokuyorsa? Benim ayaklarım güzel mi değil mi onun bile bilmiyorum, hele de kışın o çizmelerin içinde iki büklüm d o laştılar garibanlar. Bir de cidden bilmiyorum, kimse bana,

“Aaa ayağın ne güzelmiş” demedi. Çirkinmiş de demedi, ama ya çirkinse? Oje bile \o k , o an ayakU.'ttt gözüme amcamın oğlunun suratı gibi gözükmeye başıadi. Ren jen ittirdim ço cuğun kolunu, ne diyeceğini bilemeyen geri zekâlılar gibi konuşmaya başladım.

“Ne kadar garip, sen şimdi fetişistsin, çok ilginç yaa!”

“Fetişistlik mi bilmiyorum ama çekici geliyor bana...”

“Vayy canına, ben hiç fetişist görmemiştim, normal insana benziyorsun oysa.”

“PuCCa, bana sorunlu biri gibi davranma, söylediğime de pişman etme!”

“Yok ondan demiyorum, çok ilginç yani, ayakla bi insan ne yapar ki?”

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Gerisini yazıp, ne kadar beyinsiz olduğumu ispatlamayayım!

Valla o kadar aptal değilim! Sadece konu değişsin, ço cuğun şevki sönsün, ayakkabımı çıkarmaktan vazgeçsin diye

saçmaladım. Nitekim söndü ve vazgeçti. Sonra norma] diyalogumuza devam etlik.

Eve geldiğimde ilk iş ayaklanma bakmak oldu, cidden

amcamın oğluna benziyorlarmış. Bunları ben nasıl adam

ederim ki? Bir yerim de düzgün olsa zaten kına yakacağım.

Bazen o kadar çirkin buluyorum ki kendimi, NASA insan d ış1

bir yaratığım diye evi basıp, alıp götüreceğim diye tırsıyorum.

Bazen de o kadar güzel buluyorum ki kendimi, Adriana Li -

ma sanki kız kardeşimmiş gibi geliyor! Bir yandan da sevindim

böyle çıkmasına: O ayaklarımla oynarken, ben meyve

yiyebileceğim; TV izleyebileceğim; sürekli kovalamacalar

olmayacak. Bir de ne güzel bir şey, herif hep ayaklarının a ltında

teyydıtıteyy tey yy!!! Yalnız şöyle bir durum var. ömrü -

nün sonuna kadar ayaklarımla kalmaz umarım. Abuuuuu

öyle bir şey olursa, anam hiç çekilmez bu. Bekârlık günleri

lamam da, ne bilim yaadı! Bir şey daha diyeceğim, ayak
yaa o sonuçta; devamlı çorabın içinde can çekişen, yastığa
bile koymadığımız bir uzvumuz. Küçükken ağızma aldığım da
ayağımı, annem kıyametleri koparırdı. Neyse onu da s e ven,
sayan, takdir edenler varmış demek ki.

k u ç u k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 109

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bir p a r m a k b a l s ü r ü y o r s u n a ğ z ı m a ,

s o n r a t ı k ı y o r s u n b i b e r l i t u r ŧ u y u

Günlerdir kanalda, “Pekmez İstanbul’a gidiyor” muhabbeti

vardı. İlk başlarda Pekmez bana anlatmadığı için aman

dedikodudur dedim. Daha doğrusu, onu yollasalar bile ben

buradayken gitmez diye böbrülendim. Ama boşuna böbürlenip

kendimi bir bok zannetmişim. Bugün Pekmez, sanki iki

mahalle öteye gidecekmiş gibi, “İki üç haftaya kadar İstanbul’a

yeniden dönüyorum. Orada işleri hallettim. Sana da bir

şeyler ayarlasak benimle gelir misin?*

dedi. Off evlat acısı

gibi koydu yemin ederim gideceğini bilmek! Ne demem gerektiğini

de bilemedim. Bazen Allah’ın benle dalga geçtiğini

falan düşünüyorum. Ne zaman işim gücüm iyi gitsin, aşk bok

gibi oluyor. Ne zaman aşk güzel olsun, kalan her şey tepe

taclak düşüyor.

“Benimle gelir misin?” dedi ama bu hatayı ben Ankara’ya

giderek yapmıştım zaten. Yine aynı şeyler olursa ya... Off

n o P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kafam Rus Salatası gibi, ne yapacağımı bilmiyorum. “Seninle

gelirim,” dedim, ama neden hep birileri için giden ben oluyorum ki? M illet benim için kılını kıpırdatmazken, neden hep ben binlerinin peşinden savruluyorum? Cevabını bildiğim sorulan sorup canımı daha çok acıtmamayı çocukken öğrenmiştim. O yüzden “Sen kal” burada demedim, desem de zaten bir işe yaramayacaktı. Adam her şeyini halletmiş. Zaten buraya da gitmek için gelmiş... Ayy bu da “İclal Aydın”vâri bir kelime oldu, ama sonuçta babası öldü diye annesini yalnız bırakmamak için buraya gelmişti. Şimdi ise işi bitmiş ve dönecekmiş... Ee madem öyle, baştan bana da söyleseydin ya. Ben de ona göre hareket ederdim, düğünü İnciraltı’nda planlamazdım.

Gideceğini duyduğum andan beri bir duygusallık çöktü üstüme, bir can yanması, bir acı acı koyma, bir giderse çük gibi kalçam lan telaşı... Dün akşam onlardaydım. Dizimde yattı. Yüzünü hafızama iyice işlemek için, yeşil gözlerine, kirpiklerinin kıvrımına, yanağındaki yara izine, kirli sakalına, dudaklarının kıvrımına, yüzündeki her noktaya dokundum. Gördüğüm en güzel yüzdü sanırım; şaşkın bakışları, gülümseyişi, muntazam dişleri, çocuksu mahzunluğu, saçlarıyla oynarken gözlerini kapatması, dizlerimde çocuk gibi uysallaşması.

.. Hiç olmadığım kadar huzurluydum. Neden bilmiyorum, kendimi güvende hissediyordum. Kirpiği yanağına düşmüştü, “Dilek tut,” dedim. “Hep yanımda kal,” dedi. En güzel yerlerde film biter ya, sonrası mühim değildir, artık

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kahramanlar yorulmuştur ve huzur içinde bir “Son” yazısı yazar. Ben eğer bir film olsaydım, bu sahnede biterdim: Pekmez dizlerimde, ellerim saçlarında, TV izlerken. Sonrası yok, öncesi mühim değil. Her şey burada bitsin. ‘Son’ yazısı y a zarak, blur’a dönsün sahne.

Sonra sordum “Hangi yanağın?” diye, “Sol” dedi, ama kirpik sağındaydı.

Pucc*

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Affetmek.

Kadın olmaktan bazen nefret ediyorum. Bir hafta sonum var, onda da evi temizliyorum. Yıldız Tilbe gibi günlerdir yanık yanık dolanıyorum! Şurada sevgilim gidecek, ne olacağımız belli değil, onunla ilgilenip son günlerimi güzel g e çirmek isterken, babam dün akşam bıd bıd bıd beynimi yedi:

“Arena ekibi gelse bu eve hakkıdır, her taraf bok içinde. Ne biçim kızsınız, çöpleri bile atmamışsınız, tencereleri neden yıkamadınız, çöp ev olacak burası!” Ben de bugün temizlik yapayım bari dedim. Hem şu içimdeki acı çeken, gurbete g iden kocasını beklemeye meyilli Hülya Koçyiğit’e de iyi g eÇamaşırları falan yıkarken kullandığım yumuşatıcının kokusu burnuma gelince, birden çocukluğumu hatırladım...

“Hayatından bir bölümü çıkartmak isteseydin, hangisi olurdu?”

diye sorsalardı, hiç düşünmeden “Çocukluğumu” derk

ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı "3

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

dim. Kendimden, yaşananlardan, ailemden tiksiniyorum.

Nefesim daralıyor aklıma geldikçe. Affetmeyi öğrenebildim
ama unutmayı başaramıyorum bir türlü. Ve lanet gibi, bir koku,
bir insan, bir eşya yüzünden... ne bileyim hep bir şekilde
karşıma çıkıyor çocukluğum. Şimdi de bu yumuşatıcının k o kusunu
hatırladım. Annemin evindeyken çarşaflarımız böyle
kokardı. O evden, o çarşaflardan, annemden, kocasından, y a şadıklarımın,
her şeyden o denli nefret ederdim ki, lavanta
kokusu benim için sadece gözlerimi dolduran bir şey olmuş-
Annem babamdan boşandıktan hemen sonra, hiç nefes a lmadan,
babamın kuzeniyle evlenmişti. Tabii bu durum bütün
sülalede bir şok etkisi yarattı! Lanetlemeler, küsmeler, bütün
ailenin birbirine girmesi derken, annem kocasını alarak başka
şehre taşındı. Biz de niyeysel, o akılla annemiz de annemiz
diye götümüzü yırtıp, kadının yanına gittik. Benim okulum
olduğu için, başta tek başıma orada kalıyordum. Kardeşlerim
babaannemin yanındaydılar. Hiçbir şeyi anlamıyor, konuşulanları
algılayamıyordum. Zaten daha yedi yaşındaydım. H a yal
meyal hatırlıyorum olanları neredeyse. Bazı şeyleri zaten
hafızamdan öylesine sildim ki, hatırlasam dahi yokmuş gibi
davranıyorum.

Öyle böyle derken, o ev bana kâbus evi gibi oldu. Annemin
kocasını, şehrin Büyükşehir Belediye Başkan Adayı'ydı.

Herkes olacak gözüyle bakıyordu, çünkü partisi o zamanın en
taşaklılarından biriydi. Sonra olmadı. Evlilik hayatıyla ilgili 14

P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

li olan şeyler karıştırdı ortalığı bir şekilde, aldılar bunu. Bu da

bütün acısını, hırsını bizden aldı. O kadar çok dayak yerdim ki. Şimdi düşününce dayak değil işkenceymiş onlar. Üvey babamdan öylesine nefret ediyordum ki, her gece dua listem belliydi: Bir Cindy bebek evi, büyüyünce film yıldızı olmak ve üvey babamın ölmesi.

Aradan bir iki yıl geçince, artık Cindy bebek evine ihtiyacım kalmamıştı; büyümeme de daha çok vardı; ama neden Allah üvey babamın canını hâlâ almamıştı? Normalde bahçedeki suya düşen karıncaları bile tek tek toplayıp ölmelerine izin vermezdim. Bir civcivim vardı, sürekli saçlarımda yatardı; öldüğünde, ona iyi bakamadım diye kendimi cezalandırmak için saçlarımı kesmiştim. İnsanlara kin duymayı bilmezdim, ama nedense bu adamın ölmesini istiyordum ve bunu çok yürekten diliyordum.

En sonunda bunu kendi başıma yapmaya karar vermiştim. Her gün çayına bir çimdik vim atıyordum ve aklımca onu yavaş yavaş zehirlediğimi düşünüyordum. Ama maalesef yaşamaya devam ediyordu. Bir gün bir plan yaptım: Okula gitmeyip, odadaki dolapta saklanacaktım. Evimiz dubleksti ve üvey babamın terlikleri sürekli ses çıkarırdı. Yukarıya çıktığını o sestен anlardık. Merdivenlerden aşağıya inerkenki seslerini duyup hemen dolaptan çıkacak ve merdivenlerin alt kısmında bana doğru bakarken, kafasına alet kutusunu atacaktım. Ama plan işlemedi. O gün yukarıdan tıkırtılar geldiğini fark edip, merdivenlerden çıktı. Dolabın kıpırdadığını

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

görünce kapağını açtı ve benimle karşılaşınca da korkudan kalp krizi geçirdi. Ne yapacağımı bilemedim. Koskoca adam yere yığılıp kalmıştı. Ben de var gücümle evden kaçtım. O gün akşam altıya kadar hiçbir şey olmamış gibi arkadaşlarımla oynadım. Eve geldiğimde, onu gene televizyon koltuğunda pis pis sırttırken buldum. Meğersem hiçbir şey olmamış, dalga geçmiş pezevenk benle. Bir de üstüne cazalandırdı beni (!) Onu öldürmeyi başaramayınca, daha çok dayak yiyeceğimi bildiğim için artık vazgeçtim planlarımdan. Allah'a bıraktım işimi...

Yıllar sonra ben üniversitede okurken, intihar haberini aldım. Bileklerini kesmişti ve komadaydı. Annem beni arayıp, “Yaşama şansı yok, bilinci sıfır,” diye ağlamıştı. Onun yanında olmak için apar topar gittim. Hastanede göremeyince, akşam kaldığında çivmesi için, üç beş kıyafetini almaya eve gittim. İğrenç demce bir kan kokusu evi sarmıştı. Salonda ise korkunç bir manvara de karşı karşıya kaldım. Bütün her yer kan olmuştu; yerler uuvijvr. kolluklar, televizyon. Her taraf pıhtılaşmış kanla sıvanımsii O duvarları hatırlıyordum, el izim çıktı diye kafamı vuv- «■.•• \;»r>.'itm.ışt- onlarda. O televizyonu hatırlıyordum, ondan habersiz kum'umdaya dokundum diye kumandayı suratımda poryayımıştı O koltukları hatırlıyordum, hiçbirinde güzel bir anını vokû Aniden bedduamı hatırladım... Akşam yemeği yememek!«; e e z iiamhnlırdım çoğu kez. O yemek yerken beni masaya oturturur, annemle beraber önümde, hayvan gibi, şapır şupur, geviş geti Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

re getire yemek yendi. Ellerimi masaya koymamı yasaklardı.

Elimi masaya koyduğum an, cezam bir gece daha uzatılırdı.

Ve o zamanlar, “O ellerini kullanamayacak hale gel!” diye

içimden sayardım. Allah eğer bir şeylerin cezasını çok sonradan

çıkartıyorsa, artık benim için geçmişti. Hiçbir şey,

ölüm bile, yaşadıklarımı geri getiremeyecekti. Orada onu affettim,

ölümünü her gün dilediğim adamın yaşaması için dua

ettim. Ve iyileşti...

O iyileşti ama benim hâlâ hiçbir yaram iyileşmedi. Çocukken

her şeyi büyüttüğümü zannedirdim, ama büyüyünce

de hiçbir şey küçülmüyor sanki! Bir yumuşatıcı kokusu bile

bazen bütün günümü zehir etmeye neden olabiliyor.

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bitti.

Pekmez’in gidişi netlik kazanınca, kafasını ütöleyip kendimi

depresyona sokmayayım dedim. Son günlerimizi çok

güzel geçirmek için canla başla uğraştım. Kal demedim, darlamadım

da, saldırmadım da. Bir de nedense içimden bir ses

paso “Gitmeyeceekkk” diyip duruyordu. Böylece gezdik,

tozduk, PES oynadık, gitmekten falan bahsetmedik. Sadece

İstanbul’a geldiğinde böyle yaparız, şurada yaşarız, sana benim

oradan iş buluruz gibi vaatlerde bulunuyordu bana. Oradan

buradan iş başvurulmuş yaptık benim için. Derken son gün

geldi çattı...

Hâlâ o zamana kadar gitmeyecek kafasmdaydım. Ama

son an gelince, yaka paça tutuştı bende. Barı dedim son d a kika
aklına gireyim; korkutup onu, her a11 senden ay a lab ilirim
sinyalini vereyim. Oturdum bir güzel söyleyeceklerimin
provasını yaptım; “Uzak mesafe ilişkileri bilirsin hiç yürütH
l’ırı'd

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

mez, bilmiyorum biz ne olacağız?”, “Ben istemez miydim
dizinin dibinde kalayım, ama olmuyor ba?:en”, “Hem ayrılmak
zorunda değiliz ki, tarifeli hatları araştıralım bir” , “Belki
de ayrılık ikimiz için de daha iyi. Evet evet ayrılmalıyız”,
“Lütfen ağlamayı keser misin!”, “Dünyanın sonu değil bu
tatlım, hadi kendine gel, kalp krizi geçiriyor numarası yapma,
bak korkutuyorsun beni”

Bütün göt kalkıklığımla sabahın bir körü evlerine gittim.

Ben bunları söyleyeceğim, bu da son dakika gitmekten v azgeçecek

falan diye mi düşündüm 'irtık ne yaptım. Şimdi gel

sor bana, yeminle bilmiyorum! Bir jvttim ki eşyalarını falan

topluyor. Öyle görünce onu kahroldum ya. Orada dank etti:

Burada piç gibi kalacağım, çocuk gidiyor; ne bok yapacağımı

bilmiyorum, yapayalnızım, bütün kısmetlerimi kapadım...

Allahım ne yapmalıyım, sen bana akıl ver. Gitmesin diye

yalvarayım mı? İşi gücü bırakıp ben de ardından mı gideyim?

Bunların hepsi kafamdan geçip dururken, çocuğun karşısına

geçtim, ellerini ellerimin içine aldım. O soğuk, o anaç, o

boktan bakışlarımla gözlerimi dikerek ona, “Mesafe girdiğinde

araya sürmez bu ilişki, bunu biliyorsun. Boşuna deneyerek

birbirimizi yıpratmayalım. Güzel bir şey yaşadık, burada

bitsin.” dedim. Gülümseyerek cevabımı bekledim. Bu da,
sanki biraz sağa doğru kaykılısana demişim gibi, “Tamam,”
dedi. Salak yaa, bu sözün anlamı, “Ben senden ayrılmak is temiyorum,
bu işi yürüteceğine dair bana gaz ver”dir. Ama
nato kafa nato mermer! Anlamadı. Gayet de “Tamam peki,
k u v u L .t|ı (.tl ı ı> h u v ı k ı l u n y j ı * ı ı * 9

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sen bilirsin,” dedi ve götünü dönüp eşyalarını toparlamaya
devam etti. Ben de ne yapayım, hiç böyle bir cevap beklemediğimden
kaldım öyle mal gibi.

Çocuğun odasında, bana arkasını dönmüş, dolabın
içinde bir şeyler arıyor. Az önceki dediğime, “Şakaaa yaptım
ehehehe!” desem olmayacak! O hiçbir şey olmamış
gibi eşyalarını toparlamaya devam etti. Kalktım, evden çıktım
gittim. Gidiyorum bile demedim. Sonra da beni hiç aramadı!

Dün gece otobüse binmiş olması lazımdı, aramadı.

Bugün aramadı... Ve hiç aramayacak...

Ne hissetmem gerektiğini bilmiyorum, sadece boşlukta
dibe doğru gidiyorum sanki. Bir kez daha anladım ki hayat
çok orospu. Bütün işvesi cilvesi, parasını alana kadar sürüyor.

Sonra giren çıkan fark etmiyor. Kimisinden çok zevk a lsa
da, sonuçta hepsi aynı deliğe giriyor.

»■ıO

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hay a tımın müziği Pop oldu,

o n d a n h e p b ö y l e b o k o l d u

Teoride Pekmez’i ben terk etmiş olsam da, pratikte terk

edildim. Şöyle hayatıma giren adamlara baktığım zaman olayların hep bu şekilde geliştiğini görüyorum. İlk terk edilmem, Alamana bir züppe tarafından gerçekleşmişti. Çocukluktan ergenliğe geçtiğim yaz tatiliydi. Biciklerim kayısı k a dar olmuştu, ama ben farkında bile değildim, hâlâ “Taso oynayalım mı?” kafasındaydım. Bu çocuk o yaz Almanya’dan birinin akrabası olarak gelmişti. Ama ben nasıl âşıktım ona, nasıl? Öl desin ölürdüm, o derece. O kaş, o göz, o Almancı tavır, Allahım amerikan tıraşı saçları, fanilayla sokağa çıkması falan öldürüyordu beni. Mahallenin erkekleri bir oyun bulmuşlardı: “Street Fighter” var ya, onun mahalle versiyonu. Bir yuvarlak içinde kavga ediliyor, ama dokunmak yasak. Dokunmadan birbirine, karate hareketleri yapıyorsun. Çizgi - den çıkan yeniliyor.

k u \ « l k J p u h n L n v ı . l t < l

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ben Chun-li’ydim, Serkan diye bir bebeyle dövüşüyorduk, akrobasi hareketlerimi gösteriyordum. Bebe çizgiden çıkmıştı, ama inatla, “Çıkmadım ben yööeeee” diye bas bas bağırıyor, beni itiyordu falan. Sonra eliyle mememi bir tuttu, “Vik vik” dedi bir de piç. Herkes bir gülmeye başladı, “PuCC a ’nın memeleri çıkmışşışışı!r’ diyerek. Allahım o nasıl bir utançtı. Yarıl yer yarıl, ben öleyim orada dedim.

Eve doğru koşmaya başladım, ama o kayısılar bana nasıl ağır geliyordu. Fark etmediğim memelerim sanki yirmi beş kilo olmuşlardı. Taşıyamıyordum. O kadar ki, apartmanın merdivenlerinden çıkarken, ellerimle tutuyordum. Hemen

eve attım kendimi. Sanki insanlar takip edecekler, “memeleri var” diye beni yakacaklardı. Kendimi Ortaçağ’daki cadılar gibi hissettim. Artık dışarı çıkamazdım, Taso oynayamazdım, ben artık memeleri olan biriydim. Erkekler beni asla araları na almayacaklardı. Alamancı aşkım, suratıma bakmayacaktı.

Gerçi hoş zaten bakmıyordu, pek bir burnu havadaydı. Tetris’i vardı, onunla takılıyordu. Sırf çocukla yakınlaşabilmek adına, babam Tetris alsm diye, üç gün banyo temizlemiştim. Babamın Tetris'i aldığı gün, çocuğun hevesi kaçmıştı. Ben paso o “Z” harfini yerleştirmeye uğraştım günlerce. Sırf o Tetris yüzünden, “Z” harfinden nefret ettim. Bizle beraberken falan hep Almanca kelimeler araya sıkıştırıyor, “Anlamıyor ben anlamıyor” deyip duruyordu. Bildiğin de kerroydu ha, zincirlerle falan geziyordu, bize orada hava basıyordu.

Ama olsun, aşk bu! Kime ne zaman, nasıl olacağı belKüçük

Aptalın Büyük Dünyası

li olmadığı için, o bir Sara, ben bir Musa olabilirdik. Neyse işte, o dönem babama taşındığımızdan, meme nasıl çıkar, regl nedir hiç bilmiyordum. Kendi kendime dedim ki, bu odadan hiç dışarıya çıkmayacağım. Artık insanların yüzüne bakamazdım, çünkü benim memelerim vardı, normal biri değildim.

En yakın arkadaşım kız kardeşimdi, o da sopa gibiydi

(hâlâ da sopa gibi). Ben de ise iki kayısı. Lanet olsun dedim.

Her şey bir gel-git içerisindeydi sanki. Duygularım allak bullaktı:

Bir taraftan ağlayıp yok olma isteği, diğer taraftan coşma

güdüsü. Açtım Süper FM’i, çıkan Nilüfer şarkılarına ağ lamaya

başladım. Benim için hayat bitmişti. Bütün mahalle

memelerim olduğunu öğrenmişti. Popülerliğim gitmişti. Zaten annemin yanında yaşarken ezik bir çocuktum; babamın yanına taşınınca yeni bir hayata başlıyorum diye kendimi toparlamıştım, ama o kayısılar da bunu bozmuştu. Kardeşimi odaya falan almayınca, kızcağzı kapının önünde oturup, "Ağlama lütfen, bulaşıkları ben yıkarım, ağlama," diye yavaş yavaş başlandı.

Akşam babam işten eve geldi. Adam memelerimi fark etmesin diye, onları muz çorabımla iyice bağlayıp tişörtümü giydim üstüme ve geceyi öyle geçirdim. Ertesi gün biraz daha kendime geldim, ama yine de mahallenin çocukları arasına karışacak gücüm yoktu. O yüzden, bizim apartmanda, berile aynı yaşlarda olan bir kızın evine gittim. Kızın memelerine bir baktım, lan benimkiyle aynılardı. Allahım tek sorun olan ben değilmişim diyerek, kıza sarıldım. Üstündeki

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

iğrenç sutyeni gösterdi bana. Bir de onun Birgül adında, yirmi yaşında bir ablası vardı. Karıda bir basen vardı, yemin ederim benim bütün bedenim kadardı. O zamanlar bana yirmi yaş nasıl erişilmez, nasıl harika gelirdi. Hiç yirmi yaşında olacağımı hayal edemezdim. Birgül Abla, benim için, dünyanın tekerine çomak sokmuş, her şeyi bilen biriydi. O, "iki" ile başlayan bir yaşa gelmişti çünkü. Oysa şimdi yirmi yaşındaysa biri, çocuk lan bu diyorum. Neyse işte, o geldi, böyle iki mıncırdı memelerimizi. "Aaa bakın bunlara kâse koyun, o kadar olsunlar," diye bize çorba kâsesi getirdi. "Ayy," dedim, "yok ben istemem çorba kâsesi. Gittim çay tabağı bastım."

Sonra kız bize, “memelerin her kapıyı açtığı” hikâyeler anlattı.

En güzel kadınların göğüslerinin olduğunu; erkeklerin aslında göğüslerimizle ilgilendiklerini; bir kadının göğsü var diye değil, yok diye intihar etmesi gerektiğini söyledi. Beynime nasıl işlemişse kızın anlattıkları, kalktım gittim mutfığa, salata kâsesi bastım memelerime. Sonra memelerle uyumanın nasıl bir şey olduğunu merak ettiğim için, eve gidip çorap koydum ve onlarla yattım falan.

Aynaya bakıyordum; bir gün önce bana varil gelen bicikler, şimdi gözüme ufacık gözüküyordu. Bütün gün kendimi gaza getirdim, Birgül’ü dediklerini de düşündüm. Bir sutyenim olmadığı için, atletimin içine çorap koydum, alttan da lastikle bağladım. Lambada eteğim, önünde “yes” arkasında “no” yazan tişörtüm, boncuklardan yaptığımız çiçekli bilekliklerim ve doksan beşlik memelerim ile artık dışarıya çık maya hazırdım.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

İşte şimdi dünyanın en seksi kızıydım. O Serkan denen hıyar memelerimi vıkviklese bile bir sorun olmayacaktı, çünkü hissetmeyecektim. O Almanyalı çocuk benim farkıma varacaktı, çünkü Almanyalarda bile benim kadar seksisini görmüş olamazdı. Öyle bir kendime güvenim vardı ki, Musti beni görse klibinde oynatırdı. Üstelik artık Taso ve Street Fighter da oynamayacaktım onlarla. İlk planım, onlar oynarken, karşılıklarına oturup “Hahah çocuksunuz siz” diye gülmekti.

Sonra, Almanyalı bebe yanıma gelip, "Evet onlar çok çocuk, sen çok olgusun. Bi kere memelerin var, Yonca Evcımik

gibisin. Benimle evlenir misin?” diyecekti. Aynaya son kez baktım “Kızım PuCCa, Allah kahretsin seni, çok harikasın lan sen,” dedim. Kahvaltı yapmak için mutfığa gittim. Babam benimle karşılaşınca güldü. Çocukluğumun içine annem, ergenliğimin içine babam sıçtı zaten.

“Naptın kızım kendine? Çıkar şu içindekileri, Allah naapmasın seni.”

“Ne beeeööo, içimde bişi yok!!!”

“Kim sana öğretti bunları? Ne koydun oralarına?”

“Oralarımnda bişi yok beaaa. Sanane hem yaaaaa, sen gitsene işeee.”

"Odana git, adam gibi çıkar o zımbırtıları, beni delirtme!

O öndeki koca dişini kırarım senin.”

“Öldürcem kendimi o olcak, öldiircem yemin ederim ö ldürcem.”

"Kızım saçmalama! Soyтары gibi olmuşsun, deli deli iş yapma.”

k ü ç ü k a p t a l ın b ü y ü k d ü n y a 1 . »

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kalktım gittim odaya, pusuda babamın işe gitmesini bekledim.

Çıkarmadım tabii memelerimi, onlar benim silahımdı

çünkü. Pencereden gittiğini görünce, ben hoop arkasından

sokağa çıktım, önce karşı komşu ile karşılaştım. Kadın, aynı

babamın tepkisini verdi. Başta götüyle güldü. Sonra kalktı

bana, memelerimin zamanla kıvama geleceğini ve benim

yaşımdakilerin böyle memesi olmasının imkânı olmayacağını

açıkladı. Ardından da Birgül Abla geldi ve o da anlattı

durdu. Ben ise hâlâ ikna olmamıştım. O esnada, Birgül’ün

kardeşi gelerek, bana acı haberi verdi: “Almanyalı bebe memleketine dönmüş dün gece.”

Yıkıldım, dondum kaldım. Çorapları atletten çıkardım, iki elimle merdivene oturdum. Yaşadıklarımız bir film şeridi gibi gözümün önünden geçti: Kovalamaca oynarken, elimin beline değmesi; saklambaç oynarken, aynı yerde saklanmak için onu bir sapık gibi takip etmem; Street Fighter oynarken, dokunmaca yasak olmasına rağmen, onun üstüne düşmem ve ardından attığımız kahkahalar, sonra bana bakıp, “Ohaa dişe bak, katır gibi,” demesi; dansa davet oynarken, bir defasında beni kaldırması... Artık o olmayacak mıydı? Ne yani, benim bu ülkeden, ailemden uzaklaşıp kaçma güvencem olan Alam an a çocuk, bana veda etmeden gitmiş miydi? Ben ne y a pacaktım şimdi? Nasıl yaşayacaktım? Artık hayatın bir anlamı yoktu, memelerimin de. Bu aşk da başlamadan bitmişti işte. Kader bizi ayırmıştı. Kafamın içinde bir şarkı çalıyordu: “Gidenlerden bir tek seni bana ekledim, seni d e 126

P u e c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

li gibi bekledim gidenlerdenn”.

Ve o gün bugündür, ne zaman birinden ayrılısam, hep o

aynı şarkı kafamın içinde çalıp durur...

k i i ç u k a p t a l ı n L u y u U d ü n y a s ı 1 2 7

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kalktım gittim odaya, pusuda babamın işe gitmesini bekledim.

Çıkarmadım tabii memelerimi, onlar benim silahımdı

çünkü. Pencereden gittiğini görünce, ben hoop arkasından

sokağa çıktım, önce karşı komşu ile karşılaştım. Kadın, aym babamın tepkisini verdi. Başta götüyle güldü. Sonra kalktı bana, memelerimin zamanla kıvama geleceğini ve benim yaşındakilerin böyle memesi olmasının imkânı olmayacağını açıkladı. Ardından da Birgül Abla geldi ve o da anlattı durdu. Ben ise hâlâ ikna olmamıştım. O esnada, Birgül'ün kardeşi gelerek, bana acı haberi verdi: “Almanyalı bebe memleketine dönmüş dün gece.”

Yıkıldım, dondum kaldım. Çorapları atletten çıkardım, iki elimle merdivene oturdum. Yaşadıklarımız bir film şeridi gibi gözümün önünden geçti: Kovalamaca oynarken, elimin beline değmesi; saklambaç oynarken, aynı yerde saklanmak için onu bir sapık gibi takip etmem; Street Fighter oynarken, dokunmaca yasak olmasına rağmen, onun üstüne düşmem ve ardından attığımız kahkahalar, sonra bana bakıp, “Ohaa dişe bak, katır gibi,” demesi; dansa davet oynarken, bir defasında beni kaldırması... Artık o olmayacak mıydı? Ne yani, benim bu ülkeden, ailemden uzaklaşıp kaçma güvencem olan Alman a çocuk, bana veda etmeden gitmiş miydi? Ben ne yapacaktım şimdi? Nasıl yaşayacaktım? Artık hayatın bir anlamı yoktu, memelerimin de. Bu aşk da başlamadan bitmişti işte. Kader bizi ayırmıştı. Kafamın içinde bir şarkı çalıyordu:

“Gidenlerden bir tek seni bana ekledim, seni de

? 6 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

İ gibi bekledim gidenlerdenn” .

Ve o gün bugündür, ne zaman birinden ayrılısam, hep o

aynı şarkı kafamın içinde çalıp durur...

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 127

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

İçime kaçan İbrahim Tatlıses le

sesleniyorum sana...

Daha yeni boktan bir aşk yüzünden depresyondan çıkmışken,

şimdi işin yoksa sar başa hikâyeyi. Tek istediğim şey

uyumak, deliler gibi; sonra hoop uyandığımda, böyle çor ço cuk

sahibi bir hatun olmak. Offf tam birini buldum derken,

herif kaçtı gitti resmen ya. Bence en boktan yaş yirmi beş;

bazı şeyler için çok erken, bazı şeyler içinse çok geç. Ayrılık

acısına çare olan maddeleri sıralayan Cosmo dergilerinin ise,

götüme kaçan ücretleri dışında hiçbir faydaları olmuyor maalesef.

Kursa gidin, yeni ortamlara girin falan diyorlar mesela,

nasıl olacak bunlar? Zaten sabah dokuz akşam sekiz bir

işim var, sadece bir gün izinliyim. O izinli olduğum gün de

kaşımı bıyığımı mı alayım, yoksa şarap tadım kurslarında

entelektüel ama koltuk altı kıllı kadın seven adam mı arayayım?

Yeni bir dil öğreneyim desem, işten çıktıktan sonra,

findık kadar olan beynime bir boku sokamaın yani. Haaa zaP

u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ten kursların parası da maaşımı kadar olduğundan, çok istesem

de olmaz. Arkadaşların arkadaşlarıyla tanıştırdığı ço cuklarla

takılayım desem, benim kaltak arkadaşlarım neleri

var neleri yok kendilerine sakladıkları için, anca çer çöpü be nimle

tanıştırırlar. Yok sağ olsunlar, almayayım ben de onları.

Bir de ben ancak çok yakınımıdaysa âşık oluyorum. Aynı sınıf, aynı işyeri, aynı apartman. Âşık olacaksam yakınımda olmalı, şu ana kadar da hep öyle oldu zaten. Bir şekilde aynı mekânı paylaşmak zorunda olduğumuz kişilere hissettim en derin aşklarımı.

Hal böyle olunca, en kolay çözüm, geceleri cenin pozisyonunda yatıp, sabahlan gözyaşı içerisinde uyandıktan sonra, mala bağlanmış bir biçimde ortalarda dolanmak oluyor.

İşte bugünlerde yaptığım tek şey bu. İşyerinde zaten Pekmez'in yokluğu o kadar çok koyuyor ki, klozette oturup hüngür hüngür ağlıyorum, masasına bakıp bakıp ağlıyorum. Aslında sadece ona da ağlamıyorum, arada ondan önceki için de ağlıyorum. Ağlama olayını o kadar abarttım ki, geçen sabah işe giderken "Ayı Yogi ve Çetesi" çizgi filmini görünce, 'Bunların gemisinde tuvalet yok, ayı da olsa onlar da bir canlı nedeeen hak ettikleri muameleyi görmüyorlar? Bunlar nereye sıçacaaakkkkk?' diye işe gidene kadar ağladım.

lam birinden hoşlandım demiştim, o da gitti. Ve benim, İzmir'e ilk geldiğim anlarda yaşadıklarımı tekrar etmeye gücüm bu kez yok. Maalesef ben böyle biriyim, hayatımda hiç yalnız kalmadım. Ve yalnız kalma korkusu yüzünden de,

k ü ç ü l a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 12?

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sevgilim olduğu dönemlerde bana yapılan her boka eyvallah dedim. Olmuyor, hayatımda bir erkek yoksa, ben adım atamıyorum.

Oysa gayet güçlü, kendi ayakları üzerinde durabilen, adamlara maddi yönden ihtiyacı olmayan bir hatunum,

ama hayatımda biri mutlaka olmalı. Yoksa direkt İbrahim
Tathses modunda, ömrümün kalan zamanını, bütün hayatıma
girmiş olan erkekler için ağıt yakarak geçiriyorum.
O yüzden bu sefer, en azından bunun farkında olduğum
için, hemen radarları açayım dedim. Tecrübeler yeni hatalar
yapmayı engeller mantığıyla, kendime hemen iki dakikada
sevgili bulmaya karar verdim. Bundan önceki ilişkim bittiğinde,
çivi çiviye sökmez, yalan o işler demiştim. Eee o k a dar
bekledikten sonra ne oldu? Babayı aldım!
Az Önce üstümü değiştirirken, göğsümün altına bir kalem
koydum, sarkıp sarkmadığını kontrol için (eğer kalem yere
düşmez ve iki etin arasında kalırsa, senin meme artık memelikten
çıkış demektir). Ohhh binlerce şükür Rabbime, hâlâ
Madonna gibiler; dik yürekli ve cesur. O kadar tırsıyorum ki
yaşlanmaktan, çirkinleşmekten, kırıışıklarımın olmasından.
Bir gün olacak biliyorum, ama ben o günü mümkünse asla
görmeyeyim. En büyük korkularım arasında balon şişirmek,
gözüme iğne batması ve yaşlanıp çirkin bir kadın olmak var.
Hemen durum analizi yapmak için aldım elime telefonu
ve “Düşün PuCCa, kim sana asılıyor bu aralar? En azından iş
at, egonu tatmin et. Yoksa bu depresyonu yemek yiyip, saçlarını
değiştirerek geçireceksin,” dedim. Sonra da, “Bu AnKüçük
Aptalın Büyük Dünyası
kara’da, bu Antalya’da, bu evlendi, bu ter kokuyordu, bu eski
sevgilinin arkadaşı, bu çok çirkin, bunun parası yok, bu
yalnız yaşıyor ve hemen eve gidip düzüşelim ayağına geçecek,
bunun kulaklarında bir kere kir gördüm... Bu kim acaba?

İsmi güzelmiş,” diye diye bir kişiyi yedeklere aldım. Halen kanala gelip giden, Amerika’da büfe işletmiş, şimdi bizim de sponsor olduğumuz futbolla ilgili bir şeyin organizatörlüğünü yapan, uzun boylu, kumral, yakışıklı bir çocuktu bu. Epeydir yalanıp duruyordu peşimde. Bir bakalım, tartalım, ölçelim, biçelim. Bir umutla belki olur dedim ve hoop çocuğa işle ilgili olmasına rağmen alâkasız bir şeyden mesaj attım. Çocuğun okur okumaz direkt “keklik yemi yuttu” diyebileceği bir mesaj yani. Öyle böyle derken bütün gece çocukla mesajlaştık durduk. Bu hafta içinde kesin bir buluşma gerçekleştireceğiz. Bu arada, böyle bir karar almamın bir nedeni de, hâlâ Pekmez’in aramamış olmasıdır. Ararsa diyeceklerimi kâğıda bile yazdım, ama aramadı puşt! Allahım karşıma erkek ç ıkarmayacaksan, bu da olmayacaksa, ne olur Pekarne/’i geri yolla. Bir bok yedim, hayvanlık ettim; çocuğa bitti dedim. Ya da bir işaret çak, ben gideyim İstanbul'a. Ama kısa sürede yap! Zaten anlamıyorum, lap diye zamanı geçiriverivomv. Yarın gözümü açtığımda, evde kalmış, çirkin, yaşlı bir fe\z kurusu olarak uyanmaktan çok korkuyorum.

V'ıçlıV a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bazen çivi çiviye sökmüyor,

daha da duvara işliyor

Futbol ile ilgili dandiri dunduri bir şeyler için sponsor o lduğumuz

bebeyle dün buluştuk. Aslında yemeği gidecektik,

ama ben geç çıkınca, ertelememek için bir şeyler içmeye karar

verdik. İlk başta çocuk çok hoşuma gitti. Bana hiç, “Nereye

gidelim?” diye sormadı. En nefret ettiğim sorudur bu, çünkü erkeğin kendine güveni olmadığı gösterir. Hiçbir şey söylemedi, bindik arabaya, “Seni çok beğeneceğin bir yere götürüyorum,” dedi. Sadece şarapların olduğu bir mekâna girdik. Burayı biliyordum, ama hiç girmemiştim. Ne de olsa tek bildiğim şaraplar, 10 ile 20 YTL arasındakiler ve 20 ile 30 YTL arasındakiler. Geri kalanı beni alâkadar etmiyor.

Bu, hangi şarabı içeceğimi de kendi söyledi. ‘Kontrolcü erkek’, bayılınm, ama sadece ilişkinin başında! Erkek dediğin öyle olacak. ‘Erkek’ işte, adı üstünde. Şaraplar hakkında o kadar çok şey biliyor ki, sürekli konuşuyor, Bir erkeğin 132 P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

benden çok şey bilmesi hep hoşuma gitmiştir. Eğer birinden hoşlanmışsın, mutlaka yanında salak kız numarası yaparım; bahsettiği her şeyi ilk kez duymuşum gibi, gözlerimi açarak dinlerim ve “Ne kadar çok şey biliyorsun,” diyerek, götünü tavan yaparım. Gecenin başında da aynen böyle yaptım. Anlattığı her şeyi, gözlerim açık, aptal bir gülümseme ve hayranlıkla dinledim.

Lâkin sonra bir şey oldu; burnuna dikkatlice bakınca, o da ne? “Kılcal damarlar”. Kıpkırmızı ince çizgiler, gözüme bir batmaya başladı. O kadar çirkin geliyorlar ki, çocuk kocaman bir kılcal damara dönüştü sanki. “Herif buram buram para kokuyor, bu kılcal damarlar alınmaz mı? Bir tamiri yok mu?” diyorum. “Başka yere odaklan,” diyorum. Yok olmuyor, gözüm gidiyor yine, o buruna bakıyor!!! Çocuk fark etti, burnunu

falan siliyor. Ama “Kılcal damarlarından rahatsız o ldum,”
da denmez ki! O kılcal damarlar büyüdü büyüdü beni
hapsetti. Az önce prensim olabilir dediğim erkek, bir anda
salağın tekine dönüştü. Bir insan sürekli konuşur mu? Duyan
da, Amerika’nın en büyük lokantasının sahibiydi zanneder.
Eminim, dandik bir döner büfesi vardı. Şimdi gıcık oldum ya,
bu kez başladı bende bir aşağılama. Eğer bir erkekten hoşlanmamışsam,
onu aşağılarım, bilgçlik taslarım. Allah bana
öyle bir yetenek vermiş ki, bilmediğim konular hakkında saatlerce
konuşabilirim. Ya bir defasında kimya ile ilgili
oturduğum iki saat konuştum. Kimya element melement falan
bildiğim tek şey lisede öğrendiklerim oysa. Onda da dersi biküçük
a p t a l ın büyük d ü ny ası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bazen çivi çivi sökmüyor,
daha da duvara işliyor
Futbol ile ilgili dandiri dunduri bir şeyler için sponsor olduğumuz
bebeyle dün buluştuk. Aslında yemeği gidecektik,
ama ben geç çıkınca, ertelemek için bir şeyler içmeye karar
verdik. İlk başta çocuk çok hoşuma gitti. Bana hiç, “Nereye
gidelim?” diye sormadı. En nefret ettiğim somdur bu,
çünkü erkeğin kendine güveni olmadığını gösterir. Hiçbir şey
söylemedi, bindik arabaya, “Seni çok beğeneceğin bir yere
götürüyorum,” dedi. Sadece şarapların olduğu bir mekâna
girdik. Burayı biliyordum, ama hiç girmemiştim. Ne de olsa
tek bildiğim şaraplar, 10 ile 20 YTL arasındakiler ve 20 ile 30
YTL arasındakiler. Geri kalanı beni alâkadar etmiyor.

Bu, hangi şarabı içeceğimi de kendi söyledi. ‘Kontrolcü erkek’, bayılırım, ama sadece ilişkinin başında! Erkek dediğin öyle olacak. ‘Erkek’ işte, adı üstünde. Şaraplar hakkında o kadar çok şey biliyor ki, sürekli konuşuyor, Bir erkeğin

13« Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

benden çok şey bilmesi hep hoşuma gitmiştir. Eğer birinden hoşlanmışsam, mutlaka yanında salak kız numarası yaparım; bahsettiği her şeyi ilk kez duymuşum gibi, gözlerimi açarak dinlerim ve “Ne kadar çok şey biliyorsun,” diyerek, götünü tavan yaparım. Gecenin başında da aynen böyle yaptım. Anlattığı her şeyi, gözlerim açık, aptal bir gülümseme ve hayranlıkla dinledim.

Lâkin sonra bir şey oldu; burnuna dikkatlice bakınca, o da ne? “Kılcal damarlar” . Kıpkırmızı ince çizgiler, gözüme bir batmaya başladı. O kadar çirkin geliyorlar ki, çocuk kocaman bir kılcal damara dönüştü sanki. “Herif buram buram para kokuyor, bu kılcal damarlar alınmaz mı? Bir tamiri yok mu?” diyorum. “Başka yere odaklan,” diyorum. Yok olmuyor, gözüm gidiyor yine, o buruna bakıyor!!! Çocuk fark etti, burnunu falan siliyor. Ama “Kılcal damarlarından rahatsız o ldum,” da denmez ki! O kılcal damarlar büyüdü büyüdü beni hapsetti. Az önce prensim olabilir dediğim erkek, bir anda salağın tekine dönüştü. Bir insan sürekli konuşur mu? Duyan da, Amerika’nın en büyük lokantasının sahibiydi zanneder. Eminim, dandik bir döner büfesi vardı. Şimdi gıcık oldum ya, bu kez başladı bende bir aşağılama. Eğer bir erkekten hoşlanmamışsam,

onu aşığlarım, bilgiçlik taslarım. Allah bana
öyle bir yetenek vermiş ki, bilmediğim konular hakkında saatlerce
konuşabilirim. Ya bir defasında kimya ile ilgili
oturduğum iki saat konuştum. Kimya element melement falan
bildiğim tek şey lisede öğrendiklerim oysa. Onda da dersi bik
u ç u k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 133

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

le dinlemediğim için nasıl o kadar lafi bir araya getirdim
kendime şaşırdım.

Orada otururken de ne söylediye bana, tersini savunmaya
başladım. Bir ara Bekir C oşkun'u bile savundum, düşünün
artık!!! Gıcıklık değil mi? Görgüsüz olduğunu da suratına
söyledim. Biraz da alkolün etkisiyle, gıcık oğlu gıcık bir kız
oldum. Halim, tavrım, el hareketlerim beni bile tiksindirtti,
ama onu da sinir etmiş olmaktan büyük bir haz aldım. En sonunda,
karşıma çıkan on erkekten dokuzunun iltifat için söylediği
o sözü söyledi. Bu söz tabii ki sadece bana özgü değil,
hayatının bir döneminde yalnız olan her kız bu lafi duymuştur.

Bir de, “Seni kimse almazsa, ben alırım ehehehe,” diye
yavşak yavşak espri yapan heriflerle her kız en azından ta nışmıştır.

Ayy mümkünse ölün siz, tüketin o nesillerinizi!

Hah ne diyordum? Kalktı bu, bir numaralı klişeyi pat diye
söyleyiverdi: “Senin gibi bir kızın nasıl erkek arkadaşı olmaz
şaşıırıyorum...”

Bunun cevabı çok basit canım, senin cinsini sadece başta
etkileyebiliyorum. Sonra benden olabildiğince kaçırıyorsunuz,
sanki size kızgın iğne batırıyorum!!! Ama bundan böyle,

sevgilim olan erkeğin poposuna gece yatarken, o boğalara
mühür mü ney işte ondan vuruyorlar ya, ben de ondan vuracam.
Bakalım kaç canlının hayatının içine sıçmışım? Poposunda
'PuCCa'nın Malı' yazan bir çocukla tanışırısanız, bilin
ki geri zekâlının tekidir; bedenen az kullanılmış, beyin olarak
çökertilmiş bir bünyeye sahip bir insan evladıdır.

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Böyle deli gibi gıcık gıcık davrandıktan sonra, bir dur d e dim

PuCCa, ne yapıyorsun?? Adamın kılcal daman var diye,

utanımsan öldürüp Körfez'e atacaksın. O sana, "İyy karıya

bak, katır gibi dişi var" diyor mu? Ne ayıp dedim, hem çocuk

gayet kibar, sahiplenici falan bir bebe. Bir sakın ol, bir dur.

Gerçi hoş bu salağın kesin bir kız arkadaşı da vardır. Yani,

bunu boşa bırakırlar mı hiç sansar tipli kadınlar?

Yolda soda istedim, bir büfede durdu. Almaya gittiği sırada,

sutyen askımı arka koltuğa attım. Eğer kız arkadaşı fa lan

varsa, sutyen askımı görüp ayrılır belki diye. Ara sıra gelen

arıza halim geçerse, en azından yedeğimde beklesin ço cuk.

Beni eve bıraktı, anladı ondan hoşlanmadığımı. Aslında

sorun tabii ki kılcal damarlar değildi, o sadece işin bahanesiydi.

"Senin için güzel bir gece olmadı sanırım, bir hatam

olduysa özür dilerim," dedi. Ben de özür dilerim valla, ama

olmadı n 'apayımü! Belki sonra erkeksizlikten ölürsem, ararım

ama ben yine seni. Şimdi Pekmez'in yasım tutmaya devam

edeyim..

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 135

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Meslek seçimi

Bu aralar yaptığım işten nefret ediyorum. Zaten bu kanalda işe sadece Pekmez için başlamıştım, şimdi ise işkence h a line geldi burası, her sabah ağlaya ağlaya gidiyorum. Eskiden bir saat dolabın başında kitlenirdim ne giyeceğimi bulmak için, şimdi utanmasam pijamalarımınla çıkacağım dışarı! Geçen gece çıktığım o çocukla da olsun istemiyorum. İçim kalktı ya ona karşı, şimdi yeniden başa sar. kendini anlat off hiç uğraşamam valla. Ya neden ben böyleyim acaba, hayatımda bir ilişki olmadığı zaman kendimi çok güçsüz hissediyorum. İstedğim şey sevişmek, emmek, gömmek falan değil. Ya da flörtleşmek de değil. Benim istediğim tek şey sadece ilişki. Bir ilişki içerisinde olmadığım zaman tatsız, tutsuz ruh bir karı oluyorum. Şimdi de aynı, hiçbir şeyden zevk almıyorum. Öyle ki makyaj bile yapmadan işe gidiyorum. Sanırım bu iş ten de ayrılacağım ben, babam çok ötecek ama ne yapalım.

136 l'uca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Zaten bazen bu işin bana göre olmadığını düşünüyorum. Çocukluğumdan beri tek istediğim şey çok çok çok ünlü bir film yıldızı olmaktı. Öyle ki, hâlâ yatmadan önce bunun h a yalini kuruyorum: Bir yerde bir şekilde biri beni fark ediyor ve sonra hoop açılıns bana Hollywood kapıları. Tabii bu sadece hayal olarak kaldı. Ben de en azından alt yapısında bulunayım bu işin diye, kalktım gittim televizyoncu oldum.

Haa iyi mi ettin dersen, nerdeee??? Aklıma sığayım, keşke

Hukuk okusaydım diyorum ara ara.

Bir arkadaşım var; kızla aynı yaştayız ama o avukat ve on beş kilo. Nerede Murat Boz gibi bebeler var, kız onları buluyor.

Bir de benim mesleğe bak, pehhh. Üniversitede okurken zaten belliydi çok boktan bir şey seçtiğim. Havalı meslek falan ya, sandım sınıfımdakiler birer Robbie Williams. Anamm bir girdim sınıfa, eciş bücüş, böyle ezik büzük tipler. Sanırsın ki, Ormancılık Fakültesi. Sınıfın en yakışıklı çocuğuyla çıktım, o da tek kaşlı, şaşlı ve göbekliydi. Artık diğerlerini siz düşünün.

“Sen mezun olunca n’apcan? Artiz mi olcan?” İşte bölümümle ilgili tek sorulan soru buydu. İçinde televizyonculuk geçiyor ya, sanıyorlar ki mezun olanı alıp haber spikeri yapıyorlar!

Okurken, radyonun birinde DJ’lik yapıyordum ve günde dört saat, na buraya yazdığım gibi hayatımı radyodan anlatıyordum. Sevgilimin eski sevgilisinin şehre geldiğini, evden kovulduğunu, dolmuşta fordçu kurbanı olduğumu, Çizmelerime verdiğim parayı, regl günlerimi bile anlatıyor

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

dum. Tabii beni dinleyen, sadece Japon pazarına gidip gelen ‘bir milyoncu’lardı. Orada hep bizim radyo çalışıyordu. DJ’lik diye bir kariyer olmadığı için ayrıldım sonra oradan. Aslında asıl ayrılma nedenim, arayanların bana inatla şiir okutturmak istemesiydi. Bence şu DJ’ler ne zaman şiir okumayı bırakır, o zaman radyolar daha çalışılabilir hale gelir.

Sonra gerçek iş hayatına atıldım. Dedim, ben şanssızım,

sektördeki eminem Robbie Williams gibi olacak. Yanıldım, sınıfımdakilerin bin beteri iş arkadaşım oldu. Üstelik çirkin ve abazan oldukları halde, günde yirmi beş kız götürüyorlarmış gibi burunları havadaydı.

“Aaa sen o kanalda mı çalışıyorsun? Haberleri mi sunuyosun?”

“Hayır, kamera arkasındayım.”

“Hıııııııı, neyse ya üzülme. Kamera önüne alırlar bi gün seni de.”

Kamera arkası deyince, nasıl da tiksiniç bir ifadeyle suratıma bakıyorlardı. Sanki orospuluk yaptığımı söylüyorum.

Kamera önü maceram da oldu, ama olduğu gibi kaldı öyle.

Hayatımda sadece çalıştığım bir kanaldan utanmıştım: Flash TV. Pomo bir kanalda çalışsam, inanın daha az utanırdım.

“Flash’ta mı çalışıyorsun? ‘Acı Umut’ta mı yoksa? Ahaha!”

“Yok, haber dairesinde.”

“Abi, ‘Acı Umut’ nasıl bir şey öyle yaa? Ahahah. ‘Eşşeği sikiyorum, karımı sikemiyorum’ diye bişey çıkarttılar geçen gün.”

138 Pu cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Bilmiyorum, izlemiyorum.”

“Ahahaha adamı görüyo musun sen? Ben fanıyım ya onun. Bi de sizin ‘Gerçek Kesit’ var ahahahah.”

“Haber benimki, habeeerr, HABER.”

“Ahaha sizin haberler de çok iyi yaa, oklu moklu. İzleyen var mı ya sizi hiç? Kaldırsınlar ya o kanalı, bombalasınlar falan.

Sizin sunucu Papa’yı Müslüman edecekti dimi ahahaha.”

“O oklar götüne girsin senin... Papa da...”

Sonra evime döndüğümde, yerel bir kanalda işe başladım.

Oıada da şöyle tepkilerle karşılaştım:

“Biraz daha çabalarsan, daha iyi bir kanala geçersin belki.”

Bunu söyleyen kişi köfteciydi bu arada. Ona göre bile, yerel kanalda çalışmak en aşağıının aşağısıydı.

“Yaa habire milletin özel hayatına burnunuzu sokuyosunuz, çok iğrenç yani... O insanların yakasını bırakın yaaa.”

“Ben magazin servisinde değilim, haberdeyim.”

“Aaa bi şey dicem o zaman; şimdi ben sana haber bulsam, kaç satarım?”

“Beş kuruş para vermezler.”

“Bizim yazlığın yanında Bergüzar Koıel oturuyo, bu yaz kesin Tan’la gelecekler. Onların fotolarını satsam ya sizin kanala, hem isminiz duyulur dimi?”

“Magazin servisiyle konuş, ben Murat’la tanıştıırırım seni.”

“Yaa magazinde çıkmasın, ana haberde çıksın. Benim de ismim yazsın ama.” Bu tipleri emmek, gömmek, sokmak, ç ık

ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 139

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

karmak istiyorum. Onlar için haber demek, magazin demek.

Magazin de önemli bir şey değil zaten.

Bir de şu tipler var:

“Türkiye’de televizyon ahlâksızlık demek, her kanal çıplak kadınlarla dolu, kasap g ib i... Ben sevmiyorum televizyon izlemeyi.”

“Ben politika programı yapıyorum.”

“Türkiye’de politika ahlâksızlık demek, sürekli bizi sö mürüyorlar, ben sevmiyorum politikayı.”

Tanıştığım on kişiden ikisi bunlardan. Televizyon lafını duyunca hemen aşağılamaya başlıyorlar. Televizyondan bir şey öğrenmeye çalışan zihniyeti zaten anlamam. Abi o kutudan ne diye bana bilgi vermek için o kadar zorlarsın? Bence televizyon, eğlence demek. Adı üstünde, aptal kutusu. Gece dışarı çıkmak gibi bir şey. Ben hiçbir kaiüpîe DJ’den bana hayatın anlamım öğretmesini, bilgi vermesini! beklemiyorum. Bence televizyonu da öyle görün. İkınmayın ondan bilgi almak için; izleyin, unutun, bitirin. Bir milyon kanal var zaten, sen oturup en dandiklerini seçiyorsan, demek ki senin de içinde bir dandiklik var.

Ben sıkıldım bu meslekten. İş yapmaktan sıkılmadım da, artık televizyoncuym demek istemiyorum Daha havalı bir şeyler demeliyim. Mesela, “Merhaba, ben avukat PuCCa”, “Selam, ben doktor PuCCa” , “Hoş geldiniz, ben uzman psikolog PuCCa” gibi. İşte böyle çok para kazandıran, k a zandırdığı kadar da havası bin beş yüz olan işler istiyorum.

1*0 p... >

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hem ben bu işteyken çocuk da yapamam. Bazen eve on b irde geliyorum. Seçimlerde, otlarda, boklarda, kanalda yatıyorum. Tren kazası gibi durumlarda, uykumdan uyandırılıp ç a paklı gözlerle oraya gidiyorum. Hem, “Annen ne iş yapıyor?” dediklerinde, avukatlık kulağa daha hoş geliyor...

k üçü k ap ta lın b üyük d ü ny ası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Böyle de mücadelecı bir kişiliğim var!

Pekmez beni hiç aramadı. Bayan Kaltak'ı bile aramış!

Geçen tuvaletteydim, bu içine at kaçmış gibi koştur koştur girdi içeri. Sonra da makyaj çantasının içindeki envai çeşit parlaticıdan bir tanesini çıkartıp dudaklarına sıvarken konuşmaya başladı: "Pekmez aradı akşam kızlar, selamı var... B ana da bi yerler ayarlar artık İstanbul'dan hihihili." O öyle söyleyince, girdim klozete oturdum. Gözyaşlarımı görmesine izin veremezdim. Sürekli kafamın içinde bir ses yankılanıyordu: "Pekmez aradı, Pekmez aradı, Pekmez aradı."

O orospu çocuğu Pekmez beni değil de neden seni arıyor domuz sıfatlı karı?!?! Ahmet'i arasın, Mehmet'i arasın, ama seni neden arıyor? Seni arayacağına, beni arasa ya! O kadar çok sinirlendim ki dayanamadım, aldım telefonumu çıktım dışarı, aradım Pekmez'i.

"Alo n 'apıyorsun?"

142 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

"İyiyim sağol, çalışıyordum."

"Vay çalışabiliyorsun demek. Bayan Kaltak'ı aramadığın zamanlarda başarıyorsun yani bunu!"

"Ne diyosun ya sen?"

"Ne dediğimi gayet iyi anladın! Her gün Bayan Kaltak'ı arıyormuşsun, işte duydum. Aferin ya ben de seni adam sanmıştım..."

"Hiç konuşma! Sadece beni dinle," dedi ve bildiğin ağzıma sıçtı. "Ben seni ailemle tanıştıyorum, bir şeyler olsun

diye uğraşıyorum, sen ilk zorlukta kalktın gittin,” diye böyle saydı da saydı. Sonra da suratıma kapattı telefonu. Benim tek merak ettiğim gerçekten o kızı arayıp aramadığıydı, onu da sordum, “O beni aradı,” dedi.

Demek ki bu adam beni seviyor, yoksa neden böyle bir konuşma yapsın. Bir karar verdim, daha doğrusu sesini de duyunca gaza geldim. Yine anneannemi hasta ederek işten iki gün izin aldım ve ertesi gün kalktım gittim İstanbul’a. Yalnız bir sorun vardı; Pekmez’in nerede oturduğunu bilmiyordum, sadece çalıştığı yeri biliyordum. O da eskiden benim de çalıştığım bina olduğu içindi, yoksa hayatta bulmamın imkânı yoktu.

İndiğimde saat beşti. Oraya git, bilmem ne yap derken, yedi buçuk oldu. Pekmez işten çıkıp gittiyse evine, sıçtığımın resmiydi yani. Bir sonraki gün izinli mi değil mi, onu bile bilmiyordum. Kanalın önüne geldiğimde, işimi garantiye almak için aradım. Numaramı gizlemeyi unutmuşum, açmadı.

k üçü k ap ta lın b ü yü k d ü ny ası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bir daha aradım, yine açmadı. Bir daha aradım, pezevenk te lefonu kapadı!!

Ne kadar kötü bir durum düşünsenize, sen tut onca yoldan gel, adam sana telefonu bile açmasın! Çok bozuldum. Geri dönecektim, ama neyse dedim, bari neler kaçırdığımı göstereyim ona. Girdim kanala, güvenlik farklı yer söyledi, oradakiler farklı yer, bütün katlan tek tek dolandım. Yok çocuk!

Eski arkadaşlarımı gördüm. Bir yandan da kızın birinden kaçıyorlardım

(ki sanırım ayrılmış, görmedim çünkü). Nasıl bir lanet okula gittiysen, topu topu yirmi yedi kişilik sınıfımız vardı ve hepsini her yanda görmekten artık bööö geldi. Kız, götten bacak bir şıllıktı. Okulda da, okul bittikten sonra da, bundan önceki sevgilime asılıyordu. Yaklaşık yedi sekiz ay önce de kızın ağzına yüzüne sıçmıştım, “Erkeğimden uzak dur,” diye. Şimdi de oraya başka bir erkek için gidiyordum. Bu çok yakışık alan bir durum olmadığından, bu kızı görmemek için Allah’a dualar ede ede Pekmez’i aradım (diğer d u am ise, ‘Pekmez’le bu kız hayatı boyunca karşılaşmasın’ idi). Sonunda onu bir post odasında buldum, üç erkek iki kız duruyorlardı. Yanına gitsem mi. dursam mı, bana bağırır mı, kovar mı, kovarsa deli göt olurum gibi düşünceler beynimi sarmıştı. ‘Geri dön PuCCa, yapma yavrum, rezil etme kendini,’ dedim, ama ayaklarım girdi içeri. Omzuna dokundum, gıkım çıkmıyor ama. Döndü, ayağa kalktı, sonra iyice baktı. Dedim, aha kovacak. “Piç kurusu,” diyerek sarıldı, bir beş dakika sarmaş dolaş kalmışızdır. Sonra elimden tutup, “Kız 44 P u tc *

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

arkadaşım, İzmir'de çalışıyor,-’ diyerek, beni yan postlar da olmak üzere, nerdeyse bir on beş kişiyle tanıştırdı. Önceden beni başkalarıyla tanıştıtırırken, kız arkadaşım demezdi, ‘B u ’ diye bahsederdi. ‘Kız arkadaşım’ diyen dillerini yerim ben onun diyerek, böyle içimde kelebekler uçuşa uçuşa yanında dolandım durdum.

“Geleceğin aklıma gelmezdi.”

“Telefonda söylediklerini suratıma söyle diye geldim.”

“Keşke bilseydim böyle yapacağını, gittiğim gün onları
söyledim. Ben seni çok özledim...”

Sonra gezdik dolaştık, İzmir’de olmadığı kadar seviştik.

Yaa aslında seviştik yazıyorum da, yok öyle bir şey, olay sadece
ayaktan ibaretti. Ben televizyon izlerken, o aşağıda bir
şeyler yapıyordu. Ama yine de çok güzel bir iki gün geçirdim.

Çok seviyorum, çok mutluyum, ama eksik bir şey var
hâlâ. Beti koruyup kollayacak gücü yok gibi. Bunu anlatması
biraz zor, ama yanında korkuyorum, bir şey olduğunda to puk
olacak gibi geliyor. Nasıl anlatsam? Mesela yolda biri
bize saldırırsa, o arkasına bakmadan kaçacak gibi geliyor. Yaa
garip bir his bu, anlatmam çok zor...

Sanki Monaco Prensesi'yim yaa, koruyup kollayacak
adam arıyorum kendime.

k u ç u k a p t a l ı n b u y u k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kamera aşkları

İzmir’e döndüğümünden beri Pekmez’le ilişkimiz teknolojik
aletler üzerinden devam ediyor. Gündüzleri telefon, akşamları
MSN ve kamera. Telefon özürlü bir birey olduğum için,
pek konuşamıyorum, devamlı uzun uzun nefes alışverişlerimizi
dinliyoruz. Ama kamera olayı öyle değil, neredeyse her
gece MSN’den kamera ve mikrofon açık bir biçimde görüşüyoruz.

İlk günler hoşuma gidiyordu, yalnız azıcık sıkıldım

gibi. Her gün ayaklanma pudra sürüyorum, kamerada güzel
gözüksünler diye. Zaten makyajla gece yanlarına kadar durmaktan

suratım perişan oldu. Babam da asosyal biri oldum

diye tırsmaya başladı.

Pekmez, tuvalete gittiğimde iki dakika geciksem, hemen

arayıp “Ne oldu? Niye gelmiyorsun?” demeye başladı.

“Ayaklanm bana göster” dediğinde, jimnastikçi kızlar gibi

bacaklanmı kafama kadar kaldırmaktan her an kemiklerimi

146 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kırabilirim. Yemeğimizi bile beraber yiyormuşuz hissini yakalamak

için kamera karşısında yiyoruz. Utanmasak tuvaletimizi

bile oraya yapacağız, Öyle aşk böcüğü vıcık vıcık bir

ilişkimiz var.

Geçen gece yine ayak gösterme seansımızda bu ayaklanma

bakarken, ben uyuyakalmışım. Bana küstü, onu sallamayıp

uyudum diye. Sonra, “Ayaklanna oje sürersen banşınm,”

dedi. Şımardı, “Ayak parmaklarını dudaklanna değdir, b a n -

şınm,” dedi (azcık esnek bir yapım var da). Yapar gibi o ldum,

bebe kendinden geçti. Ölecek sandım, hemen vazgeçtim.

Çok ilginç ya, kendimi ayaklarımdan kıskanmaya başladım.

Adam sadece oraya odaklandı. “Heyoo bak gözüm de

güzel benim, bicikleim de var, bak dekolte verdim” falan

yapıyorum, adamda tık yok. Aç kaplanlar gibi, durmadan

“ayak ayak ayak”. Bir de ukala diyor ki, “Ayakların çirkin

ama teninden sanınmı, çekiyor kendine”. Converse ayakkabı

giymemem için ağlıyor resmen. Odamda habire topuklu

ayakkabılanmla tıngır mıngır defile sunuyorum bebeye.

Bu iş bu raddeye nasıl geldi bilmiyorum, sanınm Pandora?

nın kutusu açıldı. İstanbul'a gitmeden önce cinsellik bir tabuydu bizim için, birçok şeyden bahsediyorduk, şimdi sadece amcaoğluna benzeyen ayaklarımdan bahsediyoruz.

“Bugün Movenpick'te açılışa gittim, üç saat bir röp çıkmadı.”

“Topuklulannı mı giydin? Onlan giyip göstere bana.”

“Ciner'ler yeni TV açacaklar, CV'mi verdim ben de.”

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Kamerayı biraz sağa çevir, göremiyorum parmaklarımı.”

Sanırım sadece ayak sevenlerden bu. Şu sıralarda bu olay çok canımı sıkmaya başladı. Cinsellik yönü falan değil sadece, ne bileyim adamın tek derdi palel ayaklarım. Adamın umurunda değilim gibi gelmeye başladı. Bu iş İstanbul'dan döndükten sonra oldu. Dedim yeni barıştık, al ayaklarım emrine amade. Bokunu çıkardı o da. Bunun bir çaresi yok mudur acaba, ne bileyim tedavisi falan. Tamam cinsel olarak zaten bir beklentim yok, çünkü girişli çıkışlı hiçbir şey yaşayamıyoruz.

Ona bile eyvallah dedim, ama bu biraz nasıl desem yani, en azından sadece oraya odaklamasa. Başlarda teytıdıtyey heyoo benim de ayak seven bir manitam var d iye seviniyordum da, yok yani şimdi nefret ediyorum. Ama sadece sorun bu. yoksa Pekmez hâlâ benim için canımdan can. Gülü seven dikenine katlanır diyerek, kan kussam kızılıcık şerbeti içtim denin.

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Erkeğinin yanında ezik kalan kızım ben lan!

Günlerdir, Bayan Kaltak'ın kulağına gitsin diye her önüne gelen yerde Pekmez'le olan abuk subuk anılarımı anlatıyorum.

Sadece anı olsa iyi, ilişkimizi öyle bir anlatıyorum ki on beş dakika sonra düğünümüz var sanki. Geçen gün ben yine böyle kaptırmış gidiyorum, masada bizim editörlerden Diri de var. Hani şu her sektörde bulunan olgun olduğu kadar dolgun karılar2 var ya hah işte o kılıkta b iri... Arka masadaki Kaltak duysun diye ben böyle ballandıra ballandıra anlatırken, bu lafa girdi ve "Yaa bırak, aldın gül gibi çocuğu kapatma olarak kullanıyormuşsun," dedi.

Bu Sevgililer G ün ü 'ne de:v;- . jy*'cr» EXPO muhabbetinde l'irdmkine dış görev vermişlerdi ya lıani. McğersembiztmLi o

' O l g u n o l d u ğ u k a d a d o l g u n k ;> n î» r : Y a * ı k : i V a d a y a n m ı ş , J V İ n c U k o r . - S y , e s k i t m ,

^ \ u v | 1 , k i r p i k l e r i a l n ı n d ı n] p e n e s i n ? k a d a ı ı m a n a n , m a k y a j s ı z a s l a g ö i e m e y e c e *

l'î•<. c i n s e l l i ğ i s e r e s e r p e y a ş . ı y a r . k . « > ı c i n s l e k o n u u ; u k e n d e v a m l ı t e m a s h a l i n d e h ı .

l u i ' 1 . 1 , h e r k o n u y l a i l g i l i n ; i t l a k j N ı ş e y i o l a n . k ı l ı k a t ı a s ı ü ç m a h a l l e « e d e n d u y u

' a r ı , e r k e k l e r l e f s z i a m « v n u ç . k a t l ı u î r l a d a ı t n - t i b i r ş e k i l d e < * » r a * > . a n t u ı m l » :

J . u \ u L « t f i i a t ı n b u y ı k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

zaman orada kendine bir hayran kitlesi yaratmış. Millet onun

poposundan ve gözlerinden bahsede bahsede bitiremiyormuş!

Çekti sandalyesini yanıma, tuttu elimden, nasihat verir

gibi, "O çocuğu orada kaparlar, sağ bırakmazlar. Manken gibi

çocukla çıkıyorsun, efendi de, parası da var, kaşı gözü oynamıyor,

dudaklar köfte, kalça yerinde, bir tane bile kusuru

yok. Haaaa küçükmüş diyorsan bilemem, ama taşşaklı

görünüyordu kotunun içinden. O gül gibi çocuğu kaçırsan geri zekalı derim ben sana,” dedi.

“Kottan gözüküyormuş” , kaltakta sanki X-ray cihazı var!

Halla halla sana ne benim sevgilim taşığından baldınndan, ama yine de bir gurur duydum ki anlatamam. Şu ana kadar hiçbir sevgilimden böyle bahseden olmamıştı. Genelde sevgililerimden

hep şu şekilde bahsedilmişti: Birincisi için, “A İlah belanı versin, uyuşturucu kullanıyor bu sünepe. Saçma başına bak şunun, aylardır banyo yapmıyor, bitlidir bu ıyyyyykkk.” İkincisi için, “Resmen bir hödükle birliktesin, ayı oğlu ayı bu. Göbeğe bak, yarım dünya gibi. Kaba saba, görgüsüzün teki. Puccacım sen daha iyilerini hakediyorsun.”

Üçüncüsü için, “Canım, kızma ama bu otistik mi?”

Kadın tam iki saat sadece Pekmez’den bahsetti ve benim kıskançlığım Pekmez’e katmer katmer aşk olarak geri döndü.

Hemen Pekmez’i arayıp saatlerce en gereksiz muhabbetleri yaparak şımarıklık yaptım. Hafta sonu geleceği için ona hediye bakmaya çıktım. Hatta yalalaklık olayını o kadar abarttım ki, annesine ametist taşından abidik gubidik bişi aldım-

1*50 P u tç a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yalnız şöyle bir durum da oluştu bende; hani şu manken kızların yanında duran kıro, kısa, çirkin herifler var ya, aynı onlar gibi hissediyorum kendimi şimdi. Hatun benim için tek kelime bile olumlu konuşmadı. Bende direkt, ‘ben bundan daha iyisini bulamayacağım, bari bunu elimden kaçırmayayım’ durumu oluşta. Çok ezik hissettim kendimi! Tabii şunu

da hesaba katarak düşündüm; 2238 yılında dünyada tek bir erkek bile kalmayacakmış. Lezbiyenlerin mekânı olacakmış gezegen. Soyu tükenmeye yüz tutan bu cinsten elimde bir ta ne varken, iyi beslemeye karar verdim.

Yani evet, cinsellik önemli bir mevzu aslında. Kafasının sadece ayağında olması da kötü bir şey ama bundan iyisi can sağlığı. Tam adam gibi birini bulmuşum, bir tek bunun yüzünden soğursam olmaz. Bir de o kadar götümü yırttım onunla olmak için, şimdi yani ayıp olur biraz ...

k niik a p t a l n b ü \ ü k d ü n y a s ı 151

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Umurunda değildi Juliet in sonsuz aşk,
o yüzden ölmek istememişti ya zaten

Bizim karşı komşumuzun bir kızı var. Kız benimle aynı yaşlarda ama ikinci kez evleniyor. Kızıdan ölesiye nefret ediyorum.

Lan ben daha bir tanesini bulamadım, hatun birinciyi sepetledi, İkinciye gidecekmış şimdi. İlk düğününde üniversitedeydim, final tatiline gelmiştim İzmir'e. Kapının önünde

kına gecesi yapıyorlardı. O kadar çok kıskanmıştım ki, polisi arayıp, "Rahatsız oluyoruz yaaeeee!" demiştim. Bir saat içinde dağıttılar ortamı, müziğin sesini falan kıstırdılar. Ben de balkondan sinsi sinsi izleyip zevk almıştım. Şimdi işte o çocuktan boşanmış, evine dönmüş, başkasıyla fingirdeşmeye başlamış. Ama anası babası istememiş yeniden evlenmesini.

Bu salak da o yüzden intihar etmiş. Tabii işe yaramış bu dunım, elime davetiyeyi sıkıştırdı bugün. Nasıl başarıyor o götten bacak bunu ya. Ben de acaba intihar ediyorum diyerek,

Pekmez'le mi evlensem ne yapmam? Onu da beceremem ya, oluveririm valla bu kez.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hayatımda dört buçuk kere intihar etmişliğim vardır. B irincisi, lisede okuldan atıldığını öğrendiğimde olmuştu. Hatırlamak istemeyeceğim anlardan bir tanesidir. Okuldan atıldığım yetmediği gibi, bir de herkes arkamdan küfür ediyordu.

Kendi başımla beraber on kişiyi falan da yakmıştım çünkü.

Üstelik siyasi suçlu damgası yemiştin. Okulda yurtta b ile kalamıyordum. Devlet memuru bile olamıyorum sanırım hâlâ o yediğim bok yüzünden. Siyasi suç da cidden siyasi o lsa.

Tamamen benim beyinsizliğimin sonucu, üç gün makara kukara yapalım diye insanların başlarını belaya sokmuşum.

Matematik sınavına girmemek için, sınıfta salağın birine bir sürü sinir hapi içirmiştik. Sinir hapları da küçücük ya, kıza bir şey olmaz, sinirler ir sadece ehueluehu diye mal mal espri yapıyorduk. Aklımız sıra, kız kusacak, ders boş geçecek, biz de kızı hastaneye götüreceğiz ve sınavdan yırtacağız falan gibi bir plan yaptık. Ama kazın ayağı öyle değildi işte! Kızın gözlerinin beyazı değişti, eli ayağı tirtir titremeye başladı.

Ağzından beyaz beyaz bir şeyler aktığını görünce, aha şimdi ayvayı yedin PuCCa dedim. Kızı apar topar hastaneye kaldırdılar.

Kız ölürse, direkt isteyerek adam öldürme olayından içeride yatma, kaltak kız başlığı altında gözü b an tlı

fotoğraflarımın gazetelerde verilmesi gibi durumlar bir an

gö/.iimün önünden geçli. Allahım topluca kıızı öldürmüş olacaktık.

Tuvalette bir yandan ağlıyor bir yandan da l le yapacağımızı

düşünüyorduk. Dedim olacak iş değil, simitçinin
üsüne atalım. Simitlerin içinden çıktı, o da yemiş diyelim.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hedefleri ona yöneltelim, zaten pezevenk pahalıya satıyor.

Hemen planı uygulamaya geçtik, bütün çığırkanlığım ve
cazgırlığımla okulda herkese saldırdım, “Simitlerden yemeyin,
Sevimm simit yedi de böyle oldu, Allah belanı versin simitçi!!!

Senin yüzünden başımıza gelene bak,” falan derken,
iki ders sonrasına kadar herkesin simitçiyle ilgili kötü bir
anısını birbirine anlatmasıyla olay büyüdü. Aileler falan geliyor
okula, zehirli simit varmış, simitin içine adam hap atmış
diye.

Derken kız kurtuldu, midesini yıkamışlar. Kendimi nasıl
kaptırdıysam olaya, böyle Kara Melek gibi hissediyorum:
“Hımm kız kurtuldu, gerçekleri anlatabilir, gidip gece keseyim
kafasını” falan gibi iç sesim dolanıp duruyor. Bir de
böyle nasıl bir üstünlük sağladıysam, benden de korkuyor
yammdakiler. Onların da gazıyla, kız bir şey söylerse, bana
onlar içirdi derse, ne söyleyeceğimize karar verdik: “Sevgilisiyle
birlikte olmuşlardı, ailesi bunu duymasın diye böyle
bir bok yedi. Biz de simitçi denilen emektar, işinde gücünde
adamcağızdan şüphelendik, yazıklar olsun bu kıza.” Sevgilisiyle
birlikte oldu lafiyla zaten hemen ailesi hoop olayı kapatır.

Türkiye burası neticede, tecavüzler, tacizler, bacak arasında
yaşanan her şey, sonucu ölüm bile olsa asla dillendirilmez.

Bunu en iyi ben biliyorum! O kadar iyi biliyordum ki işe
yarayacağından adım gibi emindim.

İyileşti dedikleri gün hastaneye gidemedik, müdür bizi

odasına çağırdı. Dedim sıçtım, kız anlattı her şeyi. Bu salak

1 5 4 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

hatunlar da iki dakikada satarlar beni. Müdür ananıza söyleyeceğim

sizi dese, kuş gibi öterler. Müdürün odasına girer

girmez ağlamaya başladım. Hüngür hüngür ağlıyorum, kendimi

yerlere atıyorum. “Vallahi ben yapmadım, Tuba bize

dedi, bi şey diyemedik, içme dedik hapları, yapma dedik, o

içti,” falan diye sanki olayı onlar dizayn etmiş de ben bir günah

keçisiymişim gibi anlattım. Ve orada anladım ki, liderlik,

elemenlarına güvenmekten geçermiş! Kızların hiçbiri ağzını

açıp tek kelime söylememiş, hastanedeki kız bile. Müdür sadece

simitçiyle ilgili yazı hazırlıyormuş, onun için çağırmış.

Bu olaydan sonra beş kişi okuldan atıldık. Neyi nereden b ağladılar

bilmiyorum, ama siyasi suç, protesto falan yazdılar

sebebine.

Dedim tamam, babam beni nasılsa yaşatmaz; babam ya -

şatsa, o çocukların aileleri yaşatmaz; ben en iyisi mi öleyim.

Evdeki hapları içtim. Bir şey olmadı, başım bile dönmedi, o

kadar ilaç ne oldu bilmiyorum valla. Babam yazlığa götürmedi

beni o yıl, evde oturup kitap okutturdu. Sokağa da çıkmaya

pek yüzüm yoktu. Sonra zaten unutuldu gitti. Hatta d iğer

gittiğim okulda inanılmaz süksüm oldu. Bu olay benim

için bir avantaj oldu ki sorma. Anam iyi ki ölmemişim dedim.

İkincisi ise bu hapları içtikten iki üç hafta sonra oldu. Bir

arkadaşımla beraber ölüm nasıl bir şey diye merak ediyorduk.

Dedim, “Ben denedim geçen haftalarda, ışık mışık gördüm öle. Ondan beri her gün rüyalar görüyorum. ‘Gel banaaa gel banaa’ diye dedem beni yanına çağırıyor...” Niyeyse kıza ku<uk aptallı) b'tyuk <lunya«ı >55

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

böyle yalanlar attım. O zamanlar çok modaydı ama. Herkesin böyle mistik bir hikâyesi vardı. Karşılığında kızın bana anlattıklarını ise hâlâ düşünemem, yusuf yusuf atıyorum çünkü. Ne demişti ya... Haa bir gün yolda gidiyormuş, buna taşlar atılmış, ama canı acıymıyormuş. Bir bakmış, cinler buna hayali bir şeyler atıyorlarmış meğer. Evdeyken biri kulağına sürekli çığlık atıyormuş falan da filan da. Bu hikâyeleri anlatınca, benim neyim eksik lan senden! Ben de gotiğim, bende mistiğim, ben de peygamber torunuyum diye, ölüm beni çağırıyor ayağına girmiştım olaya. Sonra bu bir anda heyecanlandı falan. Beni de gaza getirdi ki çabucak gaza gelirim. Dedik boş beleş hayat yaşıyoruz. Düşünsene doktor o Isak bile, bok gibi paramız olsa da, ölümden kaçınılmayacak. Hiçbir şey için çaba sarf etmeye değmez. İnsanlık için bir iyilik yapalım, ölüm anlarımızı yazalım, bunu kitap haline çevirirler. Biz de Gogol gibi bir şey olabiliriz ilerde. Hem y a şam çok bok falan. Aldık evden hapları, çıktık apartmanın damına. Bu kız bir de ot falan içiyordu. Dokuz on tane Novaljin içtik. “Ulan dedim, “hadi onun kafa dumanlı, salak sen napıyon burada?” Kalktım gittim, kustum çıkardım içtiklerimi. Annesine söyledim, kızın damda salak salak iş yapıyor diye, onu da kurtardılar. Kız bir daha benle konuşmadı, ama

bilmiyor bana borçlu hayatını.

Üçüncüsünü ise, hani o uğruna üniversiteye gitmediğim çocuk vardı ya, işte o kankamla yatınca yapmıştım. Ama o sefer cidden ölmek istemiştim. Yaşayamam zannediyordum,

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bu acı bitmez tükenmez sanıyordum. Nefes alamıyordum sanki. Aklıma geldikçe çocuk, daralıyordum. Ne aşktı be b e nim ona hissettiğim. Ne kadar ufakmışız diyorum şimdi.

Buçuğum da yine bu çocuk yüzünden olmuştu. Gerçi o zaman sadecce niyetlenmiştim. Sonra amacının fanfini olduğunu fark edince tüymüştüm.

Dördüncüsü de Ankara'daki çocuk içindi. Üniversitede çok âşığım ben böyle ona, ama nasıl var ya, ölüyorum. Biz gene kavga etmişiz. Kavga nedeni de, ya büyük ihtimal dar bady giydiğim içindir ya da hadi gezelim biraz dediğim içindir.

Onun evinde yaşıyor gibi bir şeydim. Kendi evime gittim, bir ton ilaç içtim, Zanax falan ne bulduysam hak getire.

Ama bir ton. Onun eve geri döndüm, yattım yatağa. Sabah kalktığında, öldüğümü görsün de bir daha bu anı unutamasın, hayatı boyunca pişmanlıktan yaşayamasın istedim. Niyeyse, öyle manyak, psikopat bir his içerisine girdim. Ölüm haberim onu yıksın, dağıtsın, parçalasın falan istiyordum. Düşündüğüm şeye bak, sabah kalkacak çocuk, beni görecek, buz gibi mosmor. Hayatı boyunca travma yaşayacak. Ben de öbür dünyadan, "Ehehehe dangozzz, dangozzz," diye eğlenceğim. Ama nasıl acı çekmesini istiyorum anlatamam. Yaşamımda çektiremediğim acıları, ölümümde çeker inşallah diyorum.

Öyle yattım. Bir saal falan geçti. Beni sardı bir korku, yusuf
vusuf atıyorum. Tabutumu falan düşünüyorum, ağlıyorum
öyle. Ulan babam kesin, “Elin herifinin yatağında ölmüş, kim
bilir ne bok yiyordu?” diyecek. Ağlayacaklarını düşünüp,
kiiçuk a p ta lın büyük dünyası *57
Küçük Aptalın Büyük Dünyası
kendim ağlıyorum. Dayanamadım kendi ölümümün acısına,
kalktım gittim kusmaya. Gidip gelip kusuyorum. Ağzım nasıl
kuru ve ben nasıl bitkinim. Ellerimin titrediğini falan görüyorum.
Çocuğu uyandırdım, dedim ben intihar ettim. Hiiiç
sikine sallamadı. Gittim yoğurt yedim, şekerli su içtim yattım
gene. Sonra bir ara elini ağzıma koydu, nefes alıp almadığıma
bakıyor. “Ayy,” dedim “yavrum beni seviyoo.” Adama
intihar ettim demişim, dönüp kışını uyumuş. Sonra da yaşıyor
muyum diye kontrol etmesinden, beni seviyooo diye seviniyorum.
Çok salağım var ya, ama işte gençlik şey si diyelim.
Ve Allah beni seviyor sanırım, bir türlü yanma almıyor
ya da buraya gelip bir de burada başımı ağrıtmazın, sürünsün
mal işte orda diye beni öldürmüyor.

'5 * P u r r .

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kend imi savunmak için bir bahanem bile yok

Pekmez hafta sonu için yanıma geldi. Gayet güzel vakit

geçirdik, bütün gün evlerinden çıkmadık. Beraber yemek

yaptık, televizyon izledik. Bakkala bile gitmedik, o derece

kapattık kendimizi. Pazar akşamı gelince, ben bunu havaalanına

bıraktım. Dönüşte, bizim kanaldakiler bir mekânda b u -

luşuyorlannış, onların yanma geçtim. Neredeyse bütün kanal
oradaydı. Mekânda da geçtiğimiz günlerde röportajını yaptığımız
bir grup sahne alıyor. Çocuklarla muhabbetimiz var
biraz, aralarda yanımıza gelip oturuyorlar. Ya nasıl oldu, n a sıl
bitti hiç bilmiyorum ama benim kafa iyice güzel olmaya
başladı. Onlar sahneden indi, başka grup çıktı, bunlarla beraber
masadayız. Oradaki çocuklardan biriyle biz muhabbeti
kurduk. Paso önüme içkiler geliyor, ama birini içiyorum,
birini bırakıyorum. Bir de bedava, o yüzden hiç düşünmüyorum
bile. En son hatırladığım şey Tekila yanşına girmemiz
k uçu k a p ta lın büvuk d ü n y an

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

çocuklardan biriyle, oradan sonrası nokta!

Sabah bir kalktım, hiç bilmediğim bir odanın içerisindeyim.

Olanlar parça parça aklıma gelmeye başladı; Tekilalar,

çocuğun yüzü, tuvalet, kusma, taksit. Böyle parça parça birleştiriyordum

ki. bacaklarımın çıplak olduğunu ve üzerimde

sadece sütyen olduğunu fark ettim!!! Hiç bilmediğim bir

odada yatıyorum, yarı çıplığım, gece sarhoştum. Tek eksiğim,

yan tarafımda yatan bir insan. Sağ tarafa doğru dönük

olduğum için, arkamda büyük ihtimal gecedten halvete girdiğim

çocuk yatıyor olmalı dedim. Derin derin nefes al PuCCa,

hemen giyin ve kalk git bu evden diyerek yavaş yavaş arkama

döndüm ki, kimse yok lan arkamda!!!

Yanımda bile yatmaya lüzum görmemiş, beni kullanmış

kullanmış bütün gece, posamı çıkartıp kalkıp gitmiş pezevenk

başka yatakta yatmış. Bir sinirlendim, kalktım ayağa,

pantolonumu falan aramaya başladım. Pantolonum yok ortada!
Oda bildiğin anne baba yatak odası. Kenarlara falan b a kıyorum,
kimin evinde olduğuma dair bir detay çıkarmaya
çalışıyorum, ama yok. En son gruptaki çocuklardan biriyle
Tekila içiyorduk. Bayan Kaltak vardı mekânda, sonra kızlardan
biriyle klozette kustuğumu hatırlıyorum. Lan lan lan
yoksa Bayan Kaltak beni birine mi pazarladı?!?! Yoo
bebeğim yoo o kadar da değil, Türk filmi mı lan bu?
Allahım Pekmez!!! Ne bok yiyeceğim ben, telefonumu
bulmalıyım diye sağa sola bakıyorum ama yok. Ne kıyafetlerim
var, ne çantam. Meraktan ölmüştür o şimdi. Gerçi baPuc
ra

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

şıma daha fazla ne gelebilir ki? Çıplak bir şekilde hiç bilmediğim
bir yatakta yatıyorum ve çantam ile kıyafetlerim ortada
yok. Kalktım ayağa, külotuma baktım, yerinde duruyor,
üstümde de sutyen. Bir cinsel aktiviteye girmediğimi fark e ttim,
çünkü Pekmez ayağımdan başka bir yerime dokunmuyordu
ve sanırım yıl oldu hiçbir şey yapmayalı. O yüzden, en
azından sabah oramın biraz acı çekmesi zonklaması gerekir -
dı. Belki de beni şey etmeye çalıştı ama ben Pekmez’i sevdiğimi
söyleyerek çocuğu uzaklaştırdım. İçim biraz rahatlamış
şekilde, kafamı kapıdan dışarı uzattım, koridora falan baktım,
“Merhabaaaaaa!” diye seslendim. Ses yok, evde hiç kimse
yok sanki. Biı daha seslendim, yok...

Salon karşı taraflaydı, ben oraya doğru pıtır pıtır don sutyen
koşarken, bir baktım arkadan bir erkek sesi, “Günaydın”

dedi. İşte o an beynimden kaynar sular aktı aktı aktı. Pekmez'in surati geldi aklıma, Allah benim belamı versin. Ç o cuğu resmen aldatmışım farkında olmadan. Bir erkekle aynı evdeyim ve çıplağım. Ü sesin kime ait olduğunu da biliyorum! Gece Tekila yarışma girdiğimiz çocuğa ait. Ve ben bu çocukla buraya geldiysem, bütün kanal gördü beni. Ben ne yapacağım? En önemlisi gün ışığı var ve götüm selülit dolu ve su a11 arkadan çocuk o götü görüyor.

İler yutkundum, nefesimi içeri çektim ve pıt pıt pıt salona doğru koşmaya devam ediyordum ki çocuk, "Salonaaaa girineeeeeeeü! Oıada insanlar var, kıyafetlerin banyoda!" diye »mğifUj. Banyo nerede lan, ben nasıl önümü döneceğim? Hâl u ç ü k » p l i l i n hUytık d u n v * s 1 l 6 t

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

lâ götüme bakıyor büyük ihtimalle, gerçi gece de görmüştür ama. Off allaamm, öldür beni burada lütfen öldür yaaa. Sağa sola paniklemiş halde bakarken, banyoyu görüp içeri girdim. Çamaşır makinesinin üzerinde kıyafetlerim vardı, giyindim. Giyinirken de kendime tonlarca küfür ettim ve ağladım.

Kendimden resmen nefret ettim, bütün kanalın önünde rezil olmuşum. Pekmez'e söylemişlerdir kesin, söylemeseler bile bu durum çok kötü. Vicdanım o kadar rahatsız eder ki şimdi beni... Nefret ediyorum kendimden de içkiden de... O kadar içecek ne var di mi? Hayvanım var ya, resmen hayvan!!!

Çantam da banyodaydı. Telefonuma bir baktım, elli altı tane cevapsız arama ve otuz mesaj. Hepsi Pekmez'den. Mesajların birkaç tanesine baktım, "Neredesin? Bir şey yaz," fa lan

demiş. Yüzümü yıkadım ve “Sakin ol kızım, olmuşla ölmüşün çaresi yok. Kaç git buradan. Pekmez için de evde sakın kafayla düşünürsün,” diyerek çıktım banyodan. Çocuk da mutfağın orada bir şeyler hazırlıyordu. Kafam öne eğik, dış kapıya doğru koşturuyordum ki, salondan arkadaşımın sesini duydum: “Puccaaa, dur! Daha saat altı, işe dokuzda gidecez.”

Lan dedim, ne oluyor? Salona bir gittim, bizim kanaldaki kızın biri koltukta yatıyor, diğer koltukta da başka bir kız. Bir tane daha çocuk var, o da yerde yatıyor, ama kim bilmiyorum. Çocuğun evine kanaldaki kızlarla gelmişiz yani. Kızın yanına geçtim, hadi gidelim diye dürtmeye başladım. Döndü götünü, “Yaa dün gece uyutmadın zaten kızım, sabaha kadar kustun, bari bırak şimdi yatalım,” dedi. Çocuk da kapımı

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

oradan bizi izliyor. Zorla morla kaldırdım kızı, çıktık biz dışarı.

Ne olduğunu ne bittiğini anlattı bana.

Mekânda çok sarhoş olmuşum, çocukla düz fııgirdeşiyormuşuz,

dans etmeye falan başlamışız. Böyle tuvaletin

orada biz biraz yakınlaşınca, bu kız almış beni çocuğun yanından.

Herkesin kafa iyiymiş, ama Pekmez’e falan söylerler

diye kız akıllılık yapmış. O da tam hatırlamıyor, ama ben artık

iyice cıvıtınca, eve de böyle dönemeyeceğimiz için, çocuk

da götümüzden ayrılmayınca, onların evine gitmişiz. Klozette

beni kusturan buymuş. İşe de bu kıyafetlerle gelirim diye,

kız o kafayla her şeyimi soymuş, sonra da üşenmişim giyinmeye.

Sonra da kızla beraber o yatakta yatmışız, ama öylesine

kusmuk kokuyormuşum ki kız dayanamamış sabaha karşı salona geçmiş. Yani çocukla sadece mekânda yüzeysel olarak fingirdeşmeyle kalmışım.

Biraz içim rahatladı. Pekmez olayı için de bir şeyler, bir yalan dolan, suçu ona atacak bir plan bulmalıyım diye düşünüyordum.

Bayan Kaltak ona kesinlikle dün gece söylemiştir çünkü, hiç kaçarmı abi böyle bir fırsat. Off off onu gerçekten seviyorum ya, ben nasıl böyle bir bok yedim' içince, hormonlarım tepip, elin çocuğuyla herkesin önünde nasıl yiyebilelim?

İnifık aptalın bııvı.» di

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sadakat kadının iki bacağı arasındadır

O yediğim boktan sonra işyerine gittiğimde anladım ki, orada çalışmaya devam edemeyeceğim ya da en azından biraz uzaklaştırmalıyım kendimi. Bir defa herkesin benim hakkımda tek düşündüğü şey "orospu" olduğum. Oturup insanlara tek tek "Sarhoştum!" demek istiyorum, ama yapsam bile neyi geri getirecek? Ve ben, nasıl bir geri zekâlıyım ki o kadar adamın arasında bu boku yedim! Günlerdir ağlıyorum resmen, bunu nasıl yaptım diye Hayır sinsice yapsam yine gam yemem, ama böyle olması çok kötü ya.

Pekmez in yazdığı bütün mesajları o gün tek tek okudum.

Biri arayıp söylemiş, tahmin etmem zor değil tabii Bayan Kaltak söylemiştir kesin! O gün hiç aramadım onu. İşyerine gittim, gecedan kaldığım için baş ağrısı ve kafamda otuz bir çeken üç filin tepinmesiyle kendimde değildim. O da beni aramadı zaten. Aradığı zaman ağzına sıçayım dedim, "işte

Pu cc a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sen busuuı, nasıl elalcmin laflarına inanıyorsun? Bu kadar b a sit

mi zannettin beni. Allah kahretsin işte ... Çekemiyorlar b izi,

faikında değil misin? Demek ki benden ayrılmak istiyornursun.

Hem onu bunu boş ver, o kız sem neden arıyor onu

söyle!" diye söyleyeceklerimi hır bir kafamda tasarladım. Bu

sayede hem ilişkiyi kurtaracaktım hem de Bayan Kaltak d e nilen

ucubeyle görüşmemelerini sağlayacaktım. Lâkin beni

aradığı zaman sesini duyduğumda bunu yapamadım. O kadar

ezildim ki o sesin altında. "Ben sadece seni merak etmişim,"

dedi. Ses çıkarmadım, özür diledim, bitsin dedim ve kapattım.

Yaıı insanların gözünde o çocuğa "godoş bu" dedirtmeye

hakkım olmadığını düşündüm. Onu gerçekten seviyorum,

ama kafam iyiyken başkasıyla yjyışmeye çalıştıysam, demek

ki olmuyor biı şeyler. Ya o bana yapsaydı bunu. Çok iyi b iliyorum

ki, aldatılmanın en kötü yanı eş dostun duymasıdır.

Ne kendimi küçültmeye ne de onu bu duruma sokmaya hakkım

yok. Yediğim bokun ceremesini çekmek zorundayım iş te.

yapacak bir şey de yok! İşyerindekilerin bana bakışlarını

anlatamam ya da ben çok büyütüyorum, bilmiyorum. Rapor

aidini zaten on günlük. Belki bu bir işe yarar, biraz rahatlanın,

kendime gelirim... Hem de olay unutulur...

Bu aklatma mevzusuuıda erkekler kadar kadınlar da ayrıcalıklı

olsalar keşke diyorum bazen. Tabii insan başına gelmeyince

anlamazmış da şu an resmen ayrıcalık istiyorum.

Nonnal bir durum bu diye insanlara açıklama yapmalıyım

i'U^uk aptalın lııyuk dünya»ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

gibi düşünüyorum. Erkekler sürekli seksin özel bir hadise o lmadığını, çekirdeği olan her canlıdan reçel yapılabileceğini, onların böyle sere serpe yatmalarını neden bu kadar büyük bir hadise olarak gördüğümüzü söyleyip duruyorlar ya, uyuz oluyorum. Erkek aldatır, yatar kalkar, seks onlar için başka bir anlam taşır, ihtiyaçları ıvırları zıvırları vardır. Madem b ü yütülecek bir hadise değil, ulan biz yaptığımızda neden bu kadar sorun haline geliyor. Kadın yatınca namus oluyor, göl kenarına gidilip kafasına iki el silah sıkılıyor. Ama erkek yapınca, beş dakikalık zevk oluyor. Bu işte bir karmaşıklık var. Erkek sevişebilir yani, öyle kabullenmişiz bu olayı. Bizden başkasının kukusuna girip ziyafet çekmesini, başka kadına dokunmasını, bedeninde can bulmasını affedebiliyoruz. Başkasına âşık olmadığı sürece affedilebilir.

Bu çifte ayrım ne kadar kötü bir şey aslında. Mesela erkek olsam, gerine gerine giderdim işe, hiç utanmadan. Şimdi kimse beni görmesin, yer yarılınsın içine gireyim diyorum. Ve kendimden öte Pekmez'i bu dunıma düşürdüğüm için üzülüyorum.

Ne yapsam ne etsem, Pekmez'in o “seni merak e tmişim”

sesi aklımdan çıkmıyor bir türlü. İçimde kocaman

bir sıkıntı var, aklıma geldikçe çivi gibi kamıma batıyor off

offü!

PuiCâ

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kaderde varsa üzölmek, neye yarar düzölmek!

İki gündür evde Lost izliyorum. O adadaki gizli mistik esrarı çözerken, Pekmez'i ve yediğim boku düşünmemeye çalışıyorum. Dizideki belli detaylara takılı kalarak, kafamı dağıtıyorum. Mesela, şu kızlar kaş, bıyık, ağda, dip boyası gibi şeylerini nasıl yapıyorlar? Onu da gösterip aradan çıkarsınlar bence. Hiç mi koltuk altı uzamaz anacım bir insanın? Hadi elin Amerikalısının diyelim kılı uzamaz, o dip boyasını nasıl hallediyorlar. O adaya sadece ve sadece ondan gitmek isterdim, yemin ederim. Bir de diziye kendimi öyle kaptırmışım ki rüyalarım bile alt yazılı olmaya başladı. Adam konuşuyor rüyamda, altta bir yazı beliriyor, onu okuyorum. Rüyanın sonunda da "Pınar Batum" yazıyor.

Bence ayrılığa, depresyona birebir gelen yegâne şey sezon sezon dizi izlemek. Şu an kendi hayatımı unutmuşum, Sawyer'la sevişemeyen ada sakinlerine üzülüyorum. Ama baktım

kuç.uk a p ta lın b ü yü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bu olmayacak, Lost bile içimde yanıp duran vicdanı kapatamayacak, ne yapsam ne etsem, Pekmez içimde şişip beni öldürecek...

Arada diyorum bir arasa, ama aradığı zaman tek

kelime konuşmaya hakkım yok diyorum sonra. Ben arayayım diyorum, ne diyeceğim? Hangi yüzle? Sürekli neden içtim o akşam diye durup durup ağlıyorum.

Ben böyle ağlarken, hop Facebook'tan bir ekleme talebi

geldi. O gün evlerinde kalıp barda yiyiştığım o çocuk beni

Facebook'tan eklemiş. O çocuktan ölesiye nefret ediyorum, o

geri zekâlı yüzünden hayatımın aşkını, işyerindeki karizmamı,

her şeyimi kaybettim!!! Şöyle bir profiline baktım, aslında gayet gideri var yani çocuğun. Kirli sakallı, esmer kollan dövme, yani hoş biri. Ama bildiğin piç! Yedi yüz arkadaştan altı yüzü kız. Ve beş yüzü büyük ihtimal on altı yaş altı. Foto altı yorumları hep o kızlara ait. “Mihi A_A Ç'ook TaTLiSıN” falan. Ayy o yaşta kızsın sen, ne anlarsın erkeğin tatlısından? Kalk git ders çalış. Baban sana interneti, kirli sakallı, seksi vucutlu, ilik gibi esmer kıllı pezevenklere yorum yap diye mi aldı??? Allah bilir ailene, ‘ Coğrafya ödevim için istiyorum, örtmen dedi, ” demişsindir. O bilgisayarın çöker de bir daha giremezsin internete inşallaaaahhhh. Hatta böyle erkeklerin fotolarına yorum yazmaktan, ÖSS’yi kazanamazsın da kalırsın mal gibi tuhafiyecide çalışırsın, kebabçıyla evlenirsin inşallah. Bu da sana ders olur!

Niye böyle sinirlendiysem? Çocuğu kıskandığımndan falan değil de nefret ediyorum o yaştaki kızlardan, çok lüzumsuz-

Püre *

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

lav. Böyle gelip ekmeğimize taş koyuyorlar gibi geliyor. Ulan /alen bir adamı bulmak zor, ona da çılırlılığımızı kullanıp şey ediyorsunuz. Yapmayın bunu, kalkın gidin üst sınıftan ço cuklarla.

11 TM’deki Gökhan’la, ne bilim KSK’lı Murat’la

falan takılın. Size ne Alsancak’ta grubun birinde çalan bebeden???

Lan dedim acaba bununla mı olsam? Neticede yüzeysel

olarak bir şeyler de yaşadık, çocuğun anasının mı artık neyinir.

se yatağında bile yattım. Belki de kaderdir lan falan diye

düşündüm, aına yok dedim, sonunda belli ki şapa otururum

buivanla. Gelemem zaten, öyle barlarda sabahlara kadar beklemeler falan, oıı dörtlük kızların hayranlıkları, bunun göt kalkıklığı. “İlişki adamı değilim ben beybi, yoruyor beni, ânı yaşa, ooo yeee” falan yapar üç sevişmeden sonra. Bir de en önemlisi o gün ışığında götümü gördü ya, cıkss. olsa da o lmaz artık. Yani ben istesem de olmaz. O göte kim bakar lan!

Ayy PuCCaa dedim hiç düşünme bile, bırak kalsın. Bir süre zaten mümkünse kimseyle olma. Yaptığın şeyin cezasını çek. Çocuğu direkt blokladım. Lost'a kaldığı yerden devam ettim.

Is iç u k a p ta lın İmyuk d ım y jı 16 9

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sevgili Rus kızları, ırkınız kurusun.

Öptüm bye.

Beynim Lost dizisiyle hamurlaşmaya başlamıştı ki, bir dur dedim kendime. Lan zaten raporum bitince işe dönüp o iş kenceyi çekeceğim, bari raporun kaymağım yiyeyim de tatile çıkayım. Arkadaşımla beraber üç günlüğüne Çeşme'ye gittik. Gitmez olaydım, yemin ederim!!! Tatil kadar yorucu, bıktırıcı hiçbir şey yok sanırım. Bir de ben tatil kızı değilim hiç. Tamam genç kızken yazlık muhabbetleri çok güzeldi. Neden? Hoşlandığın çocuk orada, baban sabaha kadar izin veriyor sana, güzel geçiyordu üç ay. Ama şimdi bir sene ça lışıp çırpınıp, tonlarca para verip, bir ton hödükle aynı otelde kalıp, işkence çekmenin adı tatil olmamalı.

Denizden nefret ediyorum, sudan zaten korkuyorum. Sıcakta tuzlu suyun içinde cıpcıpcıp bebeler gibi oynamak ne salakça lan. Sonra çık oradan, kavrul güneşin altında, gâvur

amı gibi yan yan yan, beynine güneş geçsin, tam olarak kul-

170 P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kınamadığın organın iyice cıvısın ve burnundan aksın gitsin.

O kadar para verip aldığın bikiniyi, milletin çişini kakasını
yaptığı denize girerek harcıyorsun. Zaten paso su yutuyorsun.

Gel küvete işedim, tadına bak nasıl olmuş desem, gelip bakmazsın,

ama Ege'nin suyu oldu mu yarabbi şükür diye lıkır

lıkır içersin utanmadan.

Bronz tenin güzel bir şey olduğunu kim çıkartmışsa, aklına

sıçayım ben onun. Arabaların önüne atlayıp, "Silim mi

abi!" diyen bebelerden bir faikın kalmıyor. Bok rengi saç,

kara sarı ten. Bir de soyulmaya başladın mı, yamalı

eşek gibi dolanıyorsun. Ben hayatım boyunca bronz olamadım,

.solaryuma girdiğim zamanlar hariç. Güneşe ne z a man

çıksam, pancaı gibi kızarıp, gece Bepanthen ve yoğurt

süüerek, sabah olsun Allahım bitsin bu işkence diye dualar

ettim.

Gece âlemlere akmak da eğlenceli değil, yani bana göre

değil. Tamam ne zaman tatile çıksam hep sarhoşum ve masaların

üzerinde 50 cent eşliğinde oryantal yapıyorum ama

neden diye bir sor. Çünkü beynim cıvıyor gündüz güneşte.

Beynimi kaybetmiş bir şekilde sağa sola kaykılıyorum. Acı-

I

naşı halime eğlence deyip, çıkıyorum masalara. Benim yaz

tatilinden anladığım olay bu. Bok gibi yani, dünyanın en g e reksiz

şeyi. Evimde otururum, açarım neti falan, böyle takılırını,

daha mantıklı. O derece pişman oldum. Tabii pişman

olmamın bir diğ er nedeni, “Kaltak Rus kızları!”

O kızların hepsinin bacaklarını kıvrıp, bir güzel o sıkı

kup-ik ap ta Jjj] b u ; ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kıçlarına sokup, dolgun dudaklarından çıkartıp, bitiklerini de

kesip köpeklere atmak isteğiyle yanıp tutuşuyorum. Belki fiziği

güzel olan benim, belki normal olanı benim tipim. Onlar

anormal diye kendimi avutma eğilimine geçsem de, gerçek

acı bir tokatla suratıma çarpılıyor. Allahım, neden yaratılış

aşamasında bazı ırklara torpil geçtiğini anlamıyorum. Hani

biz eşittik, hani biz hepimiz senin kulunduk? Lan madem öyle,

neden götten bacaklı, sarkık bicikli, yayvan baldırlı

bir ırka mensubum. Bu mu yani eşitlik? Bir yukarımız ilik

gibi hatunlarla kaynarken, kımıl kımıl sarı gacıları hop hop

hoplarken, yüzlerindeki pürüzsüzlük bizi bizden alırken, aynaya

bakmaya utanıyorum. Bir de her yana yayılan dedikodular

var ki onlarla hiç baş edemem: “Ruslar çok sadık; g ünde

yedi çeşit yemek yapıyorlar; her gün evde bakımlı

bir şekilde dolanıyorlar; koltuk altlarında hiç kıl çıkmıyor;

on dokuz kaplan gücünde seviliyorlar; bı»£ m n a kadar alıyorlar

da gık demiyorlar; erkekleri konuşurken, seslerini asla

çıkarmıyorlar; kapris, naz, tripteıı haberleri bde yok; hepsi

genel kültürlü; birine âşık oldular mı gözlen başkasını görmüyor,

ama manitaları yatağa üç kız daha alsa, gülümseyip

teşekkür ediyorlar.” Vay babanı vay. İnsan değil, sanki erkek

için yaratılmış bir robot!

Şu dedikodular ortalarda dolanırken, kızların neye benzediği

de ortadayken, iç güzellik falan gibi şeyleri geçin efendim.

İç güzellik denen bir şey yok zaten. Bu mev/uyu, adım

gibi eminim, Hobbit gibi bir karı uydurmuştur. Ama iyi yap-

P ik n

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

nış, o ayrı. Bir de iyi yemiş bizim erkekler ki dörtte biri,

“Önemli olan beyni, iç güzelliği” diyerek dolanıyorlar etraf ta.

Kendi ırkımızın güzellerini bu yöntemle atlatıyoruz ama

anacım bu lanet Rus kızlarına yapacak birşey yok. Onlar için

de bir kaç plan yapmıştık, ama bu yeni yüzyılın hatun modeli

biraz hoppa olunca pek işe yaramadı. “Onların namusu yok,

bizim var. Onları herkes düdüklüyor, ama bizi bir kişi. Onları

folofoş olmuş, bizimki tek kullanımlık. Rus mu? Ahah

Nataşa yani orospu lan orospu!” gibi şeyleri yayarak etrafa,

bir süre zaman kazandık. Ama İzmir'de bir tane bile bakire

yokmuş dedikodusu bitirdi bu planımızı. Son dakika golü

olarak, baktık, baktık yol bulamadık ve “Eee Rus kızlan otuzundan

sonra pathyo, eciş bücüş oluyor,” diye dolandık d u rduk.

Ya gerçekten de bu yalana inanan var mı? Ya da hiç mi

görmez etrafındaki karıları. Sanki Türkler otuzdan sonra b irer

Angelina Jolie’ye dönüyormuşçasına, nasıl burun kıvrıyoruz,

nasıl eziyoruz.

İşte ben Çeşme’de her giini bu uzun bacaklı kanları izleyerek

geçirdim günlerimi. Zaten denize giremediğim için,

plajda havlulara sarılarak, mırmırmır küfrede küfrede kan ları

kestim. Sonra geçen gece dedik bir yerlere gidelim, buradayız

bari bir eğlenelim. Arkadaşım ve onun arkadaşları fa lan,
kızlı erkekli bir topluluk, gittik bir mekâna. Tabu bu ara -
da beıı o gecedən beri alkol sürmüyorum ağzıma. Kesinlikle
tövbeliyim. Ayık kafayla a s tık cıstık seslen de hiç çekilmiyor.

Bir de sağlı sollu dört koldan Rus akını var. Hop hop

k u ç u l a p t a l ın b u v u k <lui)-*sı m

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

dans ederken, şöyle bir yan yana geldik iki tanesiyle. İkinin
birleşimi ben kadar, aynadan gördüm. Memelerine gelen k a famla

ezildim büzüldüm. O kadar kötü bir durum ki, bütün

kendime güvenim falan bitti. Hah, şimdi o mekânda ben n a sıl

diretebilirim iç güzellik falan diye. İçimin güzelliğini, ze kâmi

nasıl gösterebilirim orada. Göstersem bile kimsenin sikinde

olacağını zannetmiyorum. Hipnoz mu ediyorlar n 'apıyorlar

bizim malları, bomba patlasa, “tehlike anında ilk kurtarılacaklar

kitap gibi hatunlar” başlığı altında, beni bırakıp

gidecekler orada. Kendimi kessem dönüp bakmaz kimse, o

derece. Kendime, zekânı göster, zeki kızlar çekicidir unutmaaa

ya da bacağını mı açsan, yok yok tiksindirme insanları,

sen zekânı göster PuCCa diye telkinler vererek, nasıl

cümleler kurmam gerektiğini düşündüm:

“Şirinlikleriniz ve beş yaş muhabbetleriniz çok güzel ama

Obama-Etibank ikilemi için ne düşünüyorsunuz?”

“ İki üniversite bitirdim işte ben de, ahah öyle yani ben hep

bitiririm, liç dört beş no poroblemo ”

“ İlkokulda 1Q testi yapmışlardı, normalin üstünde çıkmıştım

ben, öyle laf arasında söyleyeyim dedim.”

“Kardeşini Seç’e üyeyim, dört tane kardeşim varordan, bi tanesiyle görüştük. İç güzellik falan hani.”

“Problemleri kâğıt kalem kullanmadan çözebiliyorum, kafadan bi sor sor bak valla billa.”

“Bence bir kadın kendini kocasına saklamalı, lafım meclisten dışarı. Sizin ar damarınız çatlamış, üstünüzden geçen

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

geçmeyen belli diil ama ayıp yani, ahlâksızlık böyle şeyler.

Yanı kim ister yanındaki kadını senden önce düdükleleyen altı yüz kişinin var olmasını. Öıf ve âdetlerimize uymaz. Bi de yani bize göre değil. Bunla gezerken herkes dıcek ki, ‘çocuk arkasını dönse, ben de düdüklesem’. Cık cık cık valla olmaz ayıp, haa sözüm meclisten dışarı demiştim dimi!”

Kafamda böyle bir sürü cümle kurdum kurdum kurdum.

Kuıdum kurmasına da o bangır bangır müzik varken, bunları nasıl aktarabilirdim ve böyle bir muhabbeti nasıl kurabilirdim ki. Herkesin birbirini fortlamak için var olduğu bir yer neticede orası. Hiçbir şey yapmadım, oturdum sandalyeye.

“Neyin var?” diyene, “Yok bişeyimmm beaaaa!” diye bağırdım.

Bütün kinim ve nefretimle burnumdan tıslaya tıslaya geçirdim hoppidi mekânlarında günlerimi.

Haa yeri gelmişken, anlamadığım bir iki durum var bizim

Türk erkeklerine dair. “Rus Kızların; Etkileme Dersi Part I:

Peçeteyle güi yapın” gibi bir şey olmalı. Kimi görsem böyle

yemekte falan, kızlara paso peçeteyle gül yolluyorlar. Peçeteyle

gül ne lan? Orıgami kursuna mı gidelim diyorsun? Ama

elin gâvur gac ılanm tavlama için sümüğümü sildiğim peçeteden

bunlar ev bile inşa ederler, şerefsizler. Diğer şey ise, bu kızların Türkçe iki üç kelime söylemesini sevimli bulmaları. “Bıoadıumm çok gusell” diyorlar, bizimkiler de “Ayy 11e ş irin, ay ne güzel, ay ne tatlı, ay ne bilmem, ne ayy ayy ayy” oluyorlar. Ben “pembe” kelimesini söyleyemiyorum, “piembe” diye çıkıyor ağızımdan. Onun için aylarca dalga geçen,

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

beni çingenelikle suçlayan tipler, gacıların “Marhgabalanna”, senin ağzını yerim ben diye bakıyorlar.

Allahım yaz bitse de dağılıp gitseler memleketlerine.

Kurtulsam şunlardan, piç ettiler resmen tatilimi. Yoksa ilerideki günlerde, viral bir kampanya adı altında, "Kezzaplı Sapık" diye dolanacağım etrafta. Maske takıp, Rus kızlarının suratlarına kezzap atıp, kaçacağım. Sonra da bunu internette Rus sitelerinde bir güzel yayıp, bir daha buraya gelmemelerini sağlayacağım. Ben böyle bir uygulamaya geçmeden, umarım yaptıkları hatayı anlayıp, kendi erkekleriyle yetinmeyi bilirler.

PIICIJ»

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Çok garip şeyler olmaya başladı

Kus kızlarıyla amansız mücadeleden 1-0 yenik ayrılarak tatilden döndüm. Raporum da bitti ama işe geri dönesim hiç yoktu. Yanı herkes beni görüp. “Orospuya bak, rezil” diyerek suratıma tükürecek gibi geliyordu. En çok da Bayan Kaltak’tan utanıyordum. Onunla karşılaşmak Pekmezde karşılaşmaktan çok daha zor geliyordu. Ne yapsam ne etsem de bu

durumdan kmulsam diye kendi kendime evde insanlara y a pacağım konuşmayı hazırladım. Giilben Ergen'in beyaz gömlekle basın karşısında gözyaşı dökmesini kendime örnek olarak, usturuflu bir şekilde kendime çeki düzen verip, yavrular! araba altında ezilmiş kedi gibi bir tavırla işe gitmeye karar verdim. Banyo aynasında bana soru soranlara vereceğini cevapları tekrarlardım. Gözlerim hafif nemli, karşımdakini n gö/bebeklerine bakarak ve mutlaka koluna dokunarak konuşacaktım. Sıkıştığım noktalarda, “Bilmediğiniz o kadar ;« p (4İ in L t ı y ı k »7?

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

çok şey var ki!” deyip insanların Pekmez’i de suçlu zannetmesini sağlayacaktım. Oysa kime ne yani, hiçbir şey söylemeden kalkıp gitsem, çatır çatır da “Meme benim göt benim, istediğime veririm, dağılın lan” yapsam, kimse gıkını çıkar - tamaz. Ama yine de götüm yemiyor! Kimsenin de beni salladığını sanmıyorum, kısacası kendi vicdanıma yapıyorum bu numaralan. İşe giderken sürekli olarak, “Allaaam deprem fa lan olsun, bi şi olsun ama kimse ölmesin. Sadece bina yıkılsın, görmeyeyim kimseyi. Allam ne olur, sen büyüksün, y a radansın, yaparsın bir kıyak. Sel mel bi şi yap, tamam felaket yapamam diyorsan, en azından şu otobüs kaza yapsın ama kimseye bi şi olmasın, bana olan olsun ama sonra iyileştir beni,” diye dualarımı ederek geldim binanın önüne. Masumiyeti simgeleyen beyaz gömleğimin üst düğmesini de kapatıp girdim içeri. Kendi katıma geçerek oturdum masama. Sağa sola hiçbir yere bakarruyordum. Sanki bir derdim var gibi

kıvranıyordum. Uzaklara dalıp dalıp duruyordum. Derken yönetmen yanıma geldi, “Hastalığın şifasını Çeşme'lerde bulmuşundur umarım. Bizim burada götümüzden ter damlarken, sen rapor alıp tatile çıkmışsın. Neyse bunu sonra konuşuruz, önce maillerine bak, yapacaklarını yazdım,” dedi ve gitti. Hastır, geri zekâlılık konusunda çığır açmışım da haberim yok, malım lan bariz. Tatil fotoğraflarımı ekledim tabii Facebook’a, bir elimde içkiler, ben masalardayım falan. Gerçi bu adam bende ekli değil, ama demek ki göstermişler.

Kendime kiifrede küfrede açtım mailimi, adamın yazdıkları-

178 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ııa bir baktım, alâkalı alâkasız her boku bana dayamış, re smen

anamı ağlatacak öyle böyle değil. Yapacak bir şey yok,

kaderime razı olmalıyım diyerek diğer maillerime bakmaya

devam ettim ve yemin ederim Allah’ın varlığına o dakika

inandım. O kadar gelmemek için dualar ettim, yalvardım.

Beni iplemediğini zannettim ama iplemiş oolum. üstelik dün

iplemiş. Musa’nın denizi ikiye yarması gibi bir mucize bu!

Pekmez’le çıkarken, İstanbul'da bir yere başvurmuştum.

Onunla beraber olayım, İstanbul’a gideyim falan diye. Ama o

dönemde hiç ses soluk çıkmamıştı. İşte oradan başvuruma

cevap vermişler. Tuvalete gidip hemen aradım. Nerede olduğumu

sordular, işi kaçırmayayım diye “İstanbul’dayım,” d e dim.

"Ön görüşme için gelin,” dediler! Rüyamda bile göremeyeceğim

bir pozisyon üstelik bu. Yani olursa yırttım d e mektir.

Yepyeni bir hayat beni bekliyor!!! Fırtınadan önceki

sessizlik lalan derler ya, demek buymuş. Hoş daha bir şey belli değil, ön görüşme için çağırıyorlar ama olsun. İstanbul'a gidersem babamın dırdırından da kurtulurum, bayağı da taşaklı yer, para da verirler. Bu kez yırtarım yani. İstanbul abi boru mu? Her şeye sıfırdan başlayıp tepelere çıkabileceğim şehir! Daha işe alınmadığım halde, tuvaletten çıkarken o k a p tıgım üst düğmemi açarak az önce bana papar atan yönetmenin yanına gittim ve "İşten ayrılıyorum," dedim. Zaten o da dünden hazırmış sanırım. "He tamam iyi," dedi. Sonra da yukarı kata işlemlerimi halletmeye çıktım, ama bir sorun çıktı; istifa dilekçemi yazdığım adam, on beş gün çalışmam g ekl^\n.k a p ta lın b ü y ü k d ü n y a s ı »79

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

rktiğini zırvaladı. Baktım yapacak bir şey yok, az önce açtığım düğmemi sinsice kapatarak ağlamaya başladım. "Babam hastalandı, başında durmam gerek, yoksa istifa eder miydim," diye uzaklara dalarak şıp şıp gözyaşları döktüm. Zaten aldığım rapor falan derken, adam "Peki" diyerek beni yolladı.

Yani artık işsizim. Oradan kurtulduğum için öyle bir rahatladım ki. İstanbul'daki iş olmazsa sıçtığımın resmidir ama yapacak bir şey yok! Bir defa şansımı denemem gerek. Gerçi bu ilk İstanbul deneyimim değil. Okulun son senesiydi, staj için kendime kanal ayarlamam lazımdı. O Ankara'daki çocukla aynı sınıftaydık. Ya memleketim olan İzmir'e gidecektim ya da okuldan sonra ciddi bir adım olarak onun yaşadığı şehirde, yani Ankara'da kalacaktım. İzmir'e dönmek istemiyordum,

çünkü geleceğim için bana bir şey katabileceğine
inanmıyordum. Ankara'da kalmak konusunda da emin değildim.
Aklım bu d i işu n td -rle gel t?it yaşarken, sevgilimle alâkasız
şeylerden kavg-1 e fnv?ve. her şeyi büyütüp sorun çıkartmaya,
birbirimize tairiâim-1.-:« edememeye başladık. En son
öyle bir tartışma yaşadık ki ii ••'l.ira «aş»:tm saç baş giriştik
birbirimize. O kavganın verdıg »arsia e\ arkadaşımıla birlikte
içki masası kırıp, yediğin' küllülerin d iy e ti
olarak sayıp sayıştırıyordum çocuğa i'v ;ır!> . l.iMi'i Ant a l yal
I. çıtı pıtı, biraz safça bir kızdı. Alkohın elkr.1 ve bi İ tr imize
verdiğimiz gazla, İstanbul'a gitmeye kararı verdik r a iniz
bir sorun vardı, bir sonraki gün finale girmemiz, gerek; -
180 Hu« i *

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yordu. Sadece bir gün durabilirdik İstanbul'da, gece kalmadan
geri dönmemiz lazımdı. Kafamız bir milyon, ev arkadaşımın
verdiği "Hadi bcııı geçtik, kızını sen kendini buralarda
harcama, İstanbul senin yerin" gazıyla İstanbul'a doğru yola
çıktık. Yolculuk boyunca sızdık, salyalarımızı koltuk kenarlarına
bırakarak. Uyandıgımda, Boğaz Köprüsü'nün üzerin -
den geçiyordum. Esenler otogarına indiğimizde, hemen tu valete
giderek üstümüzü değiştirip, makyaj yaptık. Boru d e ğil,
koskoca kanala gidip, iş isteyecektik. Yalnız bir sorunumuz
vardı, kanalın nerede olduğunu bilmiyorduk. En önemlisi.
ikimiz de İstanbul'a ilk kez gelmiştik. Bunu fark ettiğimiz
anda, bizi bir korku sardı. İstanbul için anlatılan efsane ler
bir bir kafamızda uyanmaya başladı. Orası bizim için k o rkunç

bir yerdi, herkes kurttu ve biz saf, savunmasız kuzular dık.

Tuvaletten çıktık, otogarın çıkışını aramaya başladık. Her gittiğimiz yolun sonu, geldiğimi/ yere varıyordu. Her şey çok karışıktı. Labirentteki fare gibi ürkek, telaşlı bir şekilde oradan oraya koşturup duruyorduk. Kimseye sorunuyorduk da, herkes gözümüze sapık, katil, tecavüzcü gibi görünüyordu.

Vvgi ve saf yüzlü insanları takip yeteneğimiz sayesinde, iki saat sonunda çıkışa ulaştık. Nasılsa her şclvui bir merkezi ' ardıı mantığıyla metroya bi;v Metroya binmemizle bir durak sonra kendimizi dış;«) / . almamız bir H*ij Çünkü varın d a k i arkadaşım, bütün gece tuttuğu rn'desuu. oradr. k u r ırak

boşaltdı.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Onu kendine getirdikten sonra, büfeler sapık olmaz, o küçücük yerde bize bir şey yapamazlar dedik ve telefonumuzu

“ 155”de hazır tutarak, büfenin birine kanalın yerini sorduk.

Ardından Mecidiyeköy’e doğru yol aldık. Otobüste ineceğimiz

durağı kaçıırırız, sonra böbreksiz bir şekilde küvetin b irinde

uyanırız diye gözlerimiz fal taşı gibi açık, cama vantuz

balığı gibi yapışarak gittik. Mecidiyeköy’de seçtiğimiz akça

pakça tiplere kanalın yerini sorduk. Sorduğumuz on kişiden

sadece bir tanesi doğru yolu tarif etti. Orada da, aynı binanın

önünde iki saat dolandık durduk. Zaten İstanbul mantığını

sonradan kavradık; basit, aşağısı deniz, yukarısı E5.

Kanalın kapısına yaklaşınca, benim kalbim boğazımda

atmaya başladı. Kapı açılacak, Aydın Doğan beni karşılayacak,

Seda Sayan gülümseyecek, Okan Bayülgen evlenme

teklif edecek, Beyaz telefon numaramı isteyecekti. O bina

benim hayallerimdi sanki. Çocukluğumdan beri yıldız olmak

istiyordum. İçeriye girer girmez keşfedilecektim, hatta belki

ana haberi bile sunabilirdim. Dişlektim ama olsun. Neticede

maaşım iyi, yaptırırım dişlerimi, sorun mu yani. Hayalim

karşıda bana bakıyordu, pırıl pırıl parlıyordu. Çok az kalmıştı,

her adımda sanki önüme kırmızı halı seriliyordu, yolun

sonunda Oscar verecekler gibi hissediyordum. Ben tam hayâlîm.

“Özel hayatımla değil, işimle gündemde kalmak isliyorum”

kısmına gelmiştim ki, bir sesle kendime geldim:

“Abla yasak, oraya girmeyin. Neye baktınız? Hem kanal taşındı

Bağcılar'a. İçeride tek işçiler var.”

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kurduğum hayaller, ünüm, şöhretim, Okan'dan doğurduğum çocuklar, Diyarbakırlı bir dayının sesiyle tuzla buz olmuştu.

Bağcılar neresi onu bile bilmiyorduk. Saat üç buçuğu geçiyordu, büyük ihtimal biz orayı bulana kadar kanal kapanırdı.

Açlığım aklıma geldi, adam Bağcılar yolunu anlatırken.

O kadar uzun anlatıyordu ki, o yol gözümde büyüdü. Tam o sırada telefonum çaldı, bir baktım sevgilim. Gece yaptığımız kavganın ardından pişman olmuş, babasını arayarak, ikimize de TRT'de staj ayarlamış. Dedin» sanırım bu benim için bir işaret: Kaderimde ün, şöhret, para pu' yok. Ankara'ya kapağı atıp TRT'de dokuz beş çalışarak, evimin hanımı, çocuklarımla anası olacağım. Hem zaten mutfakta aşçı, sokakta h an - fendi, yatakta fahişe olmaya müsait bir alt yapım var. Benden iyi bir gelin olur. Bu devirde erkek de zor bulunuyor. Bu dişlek ve çiko halimle onun gibi bir çocuğu bir daha bulamam.

Tamam öküz röküz ama neticede erkek erkekti. Bundan iyisi can sağlığı.

Böylece hayallerimden vazgeçtim. Arkadaşıma döndüm,

'Hadi gidelim, hayatta yetişenleyiz oraya, bari yemek yiyelim,"

dedim. O sırada bize Bağcılar'a nasıl gideceğimizi anlatan

dayı yine lafa girdi; “Hele durun hele, Cemil koçum

baksana bir. Bu kızlar kanala gidecekler, bi atıver oraya g idivosanı.”

Adamın o sözüyle zihnimde canlanan görüntü şudur:

İki kız, iki yabancı adam, ormanlık alan, Nuri Alço müziği.

sabaha kadar mokoko. Yine de umrumda olmadı. Hayalimden

vazgeçmişim ulan, bundan sonra bana birşey koymaz

uC.,V.1. 11y.11.1 ■83

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

diyerek bindim arabaya. Arabanın üzerinde kanalın ambleminin olması tabii bize daha çok güven verdi.

Arabada bir yandan sevgilimle mesajlaşıyordum bir yandan da boşuna gidiyoruz bari ordan otopara geçeriz diye düşünüyordum.

Bu sıkkın ve bıkkın halim kanalın kocaman

dalgalanan bayrağını görünce sona erdi. İçime kaçan Marilyn

Monroe yeniden canlandı. “Hahay ne var canım Sibel Can

gibi etli butlu, bıngıl bıngıl hatunum. Elimi sallasam ellisi.

Hem benim karakterimde birisi bir erkek için değil Ankara

’ya, tuvalete bile gitmez be!” diyerek girdim kapıdan. İnsan

Kaynakları’na doğru merdivenlerden çıkarken, gaza g e lip,

“Ya aslında ün şöhret falan bunlar boş işler. Kanal sahibi

olmak var bu devirde. Aydın Doğan’ın metresi mi olsam

lan acaba?!” gibi türlü malak düşünceler içine girip, kovacağı

insanların listesini aklımdan geçirmeye başladım.

İnsan Kaynakları bölümüne gelince, şişmanca, güleç yüzlü

bir kadını ayakta çantasını toplarlarken bulduk. Bizi gördü

ve biz daha bir şey söylemeden; "Staj için mi geldiniz? Öyleyse

çok ballısınız,” dedi.

"Evet staj için...”

“Çok güzel, on dakika önce gelseydiniz, yollardım kapıdan.

Haziran başında gelirim diyorsanız, birinizi programa,

diğerini dış haberlere veririm. Yok olmaz dersiniz, kusura

bakmayın.”

“Ayy yok geliriz geliriz.”

"O zaman verin kâğıtlarınızı, haziran ayında görüşürüz.”

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bu kadar kolay oldu. Ellerimizi sıkıp, sevinç çığlıkları attıktan

sonra, açlıktan bayılmak üzere olduğumuzu fark edip,

doğruca otopara döndük ve yemek yedik. Sonra otobüse binip

okula geri döndük. Ardından Haziran'da staja, sonrasında

da işe başladım. Ama kaşındım işte. O ilk başta hayalimin

peşinden koşmalıyım diye siktiri basmak üzere olduğum

adama âşık olduğumu düşünüp, her şeyi bıraktım. Sonuç babayı

aldım tabii, daha ne alacaktım yani???

İşte şimdi yeniden o ilk başlarda içimde olan kıpırtı

canlandı. Böyle pırpır ediyorum. Bu kez biliyorum çok güzel

şeyler olacak, asıl hikâyem şimdi başlayacak.

1 «5

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yeni ile başlayan her bir şeyim hayırlara

vesile olsun!

Ön görüşmem olumlu geçti ve ertesi gün işe başladım.

Otopüste o kadar çok dua ettim ki olsun diye. Babaannemi

arayıp, ona bile dua ettirdim. O kadar istiyordum, düşün işte!

Buraya kadar olan her şey rüya gibiydi. Artık gayet taşaklı

bir işim var. İsmimi söylerken başına pozisyonumu da ekleyebiliyorum,

o derece bir iş. Babamın her yeni şehre gittiğim

zaman ayarladığı misafirhanelerden birinde kalıyorum.

Maaşı baştan vermedikleri için çulsuzum, hatta sadece işyerinde

yemek yiyonum.

Mutlu musun, o kadar dua ettin diye sorsan, zerre kadar değilim! İşyerindekilerden nefret ediyorum, o kadar parasızım ki kendimi acayip ezik hissediyorum. Pekmez'in en yakın arkadaşı burada çalışıyor, zırt pırı Pekmez buraya gelip duruyor ve tek kelime konuşmuyoruz. O kadar utanıyorum ki ondan. Her akşam misafirhaneye gidip ağlıyorum. Düşün ki

iHh Pm>.»

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

geldim geleli Taksim'e bile gitmedim! Babamdan para istemeye yüzüm de yok, maaşı alayım diye bekliyorum.

Geçen gün işe gittim, akşam da bir şey yememiştim, nasıl açım. Oradaki kızlar habire bir yerden sandwich alıp duruyorlar. O gün artık nasıl canım çektiyse, bana da alın dedim.

Bir sandwich ne kadar olabilir en fazla diyerek düşündüm.

Bana yirmi lııa deyince kızlar, o ekmek arası peynir domates için, "Höh arlık, yok daha neler, koca almıyoruz lan, alt ta rafi ekmek!" dememek için kendimi zor tuttum! Bütün metropollüğümle, "İhiih keşke kepekli isteseymişim" diyerek,

içim ağlaya ağlaya yedim. Lanet ettim bu kapitalist sisteme.

Bir de bu kızların ne kadar maaş aldığını da doğrusu merak ediyorum. Lan her sabah bunlardan yiyorlar. Hayır aynı işi yapıyorsak, benim alacağım parayla bunu yapmaları imkânsız.

Çocuğumu düşürmüşçesine üzüldüm lan o parayı verirken.

Bunlar her gün maşallah...

Kızlar çok ilginç burada, ne bileyim böyle hiç tarzım değiller.

Tarzım değil de nasıl bir cümleyse, sanki üst baş b a kıyorum kendime töbe töbe. Neyse bir tane kız var mesela,

acayıp itici, ama bir o kadar da çekici geliyor hatun bana! Bir onunla samimiyiz, o da kuyruk acısı muhabbetine. Pekmez'in arkadaşının eski sevgilisiymiş bu. o yüzden böyle bir geçmişimiz var. Bana tuvaleti, yemekhaneyi de o gösterdi. Hatun bildiğin Esmâ Ceyhan, hem tip olarak hem karakter olarak. Kıza ben "EsmâCeyhan" diyeyim en iyisi. Bazı olaylarda öylesine soğukkanlı ki şaşırıyorum. Sabah toplantıda buna Küçük Aptalın Büyük Dünyası paparı basıyorlar mesela. Kız sanki ona söylenmemişçesine, "Uykum vardı yapamadım," diyor. Fakat yemekhanede biri tuzluğu istesin bundan, öyle bir carlıyor ki: "Heı masada tuzluk yok mu? Yoksa masanda tuzluk, benden neden istiyorsun? Kalk git mutfağa al! Yemeğim zehir oldu". Yemin ederim ya, bu muhabbeti aynen yaptı!!! Yanında nasıl davranacağımı kestiremiyorum. Bir şey d iyor mesela, bakıyorum bir on dakika şaka mı y a p tı diye, sonra ciddi mi lan bu telaşı sarıyor beni. Ota boka herşeye, "Ee ne hissediyorsun?" diye soruyor. Cevaplar tatmin etmeyince, "Ben bir şey anlamadım amaaaa," diyor. Bir kılıyorum öyle yapınca. Onunla konuşurken kendimi TV programına çıkmış hatun gibi hissediyorum: Her şeyi açıklamalıyım, ama kısa ve öz biçimde, uzatınca sıkılıyor çünkü. Sevmediği insanları sürekli aşağılıyor, herkese takacak bir kulpu mutlaka var. Onun götü büyük, bunun memesi küçük, o varoş, bu kokoş, o içiyo, bu sıçarken kokuyo, bu jigolo. Bi insanı sevmediyse bitti. Onunla kavga edebilmek için canla başla uğraşiyor. Aslında garip gelecek ama bu tavrına hastayım

onun. Ciddiyim bak, hayatta hiçbir /aman bu kadar açık
bir kız olamadım ben. Hep işlerimi sinsi sinsi hallettim. Hatun
sevmiyorsa o kişiyi, hiç affetmiyor, kökünü kazıyor. Ama
ben var ya, bir gör, bildiğin kedi yavrusu gibi bir şeyini a s lında.
Yani insanlar hep benim için, “Ne saf kız, 11 e iyi niyetli,
ayy canım ya. o kesinlikle öyle bir şey yapına/, y apm ışa
iyi niyetindedir,” falan der (Pekmez ve eski işyerini hariç).

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yüzümün lolipop kıvamında yuvarlak olması ve dişlek olduğum
için sürekli gülüyor olmam sebebiyle, öyle saf bir kanaat
oluşturdu benle ilgiii Çıkmıyor, yapacak bir şey yok yani. O
yüzden bu kızın bu tavrım seviyorum. Ama bazen bokunu da
çıkartıyor, her gün düzenli olarak kıyafetini sorması gibi:

“PuCCa bugün nasıl olmuşum"1”

“Çok güzel olmuşsun.”

“Ama diiiikkü daha güzeldi dimi? Dün daha fa rk lı
bakarak söylemiştin.”

“Yoo bakışım aynıdır, yani ikisi de çok güzel.”

“Sen olsan bunları giyer miydin?”

“Giyerdim tabii.”

Haa bir de ilginç ilginç soruları var:

“PuCCa, ev sizin üzerinize mi?”

“Ne oldu ki?”

“Baban ölürse falan ortada kalır mısınız diye merak ettim.

Gerçi maaşı size bağlanır ama.”

“Allah korusun de manyak.”

"Korur korumasına da canım, ölüm Allah'ın emri. Kardeşin

ne kadar maaş alıyo?”

“ !?!”

Pekmez'in arkadaşına deli gibi âşık. Öyle böyle değil hem de. Mesela tuvalete giderken yanıma geliyor, “PuCCa, ona bak şimdi, arkamdan bakacak mı?” diyor. Sonra tak tuk saçlarını savura savura gidiyor. İki dakika sonra telefonum çalıyor.

k u ^ 1 i l l a p t a l ı n b u y h a « l u n y j M

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“PuCCa arkamdan baktı mı?”

“Höhh yani telefon mu ettin bunun için.”

“Ayy dayanamadım yaa, baktı mı sölesene.”

“Baktı baktı, sen gidene kadar boynu koptu hatta, şu anda da seni arıyor.”

Pekmez'in arkadaşı da orospu bakışlı bir oğlan. Benden nefret ediyor. Çünkü eski sevgilim olan Pekmez her yerde benim ne tür bir kaltak olduğumu yaymış!!! Hakkıdır hakka tapan milletimin istiklal demekten başka çarem olmadığı için, ben de bu Esmaceyhan'la tuvaletlerde parlaticılarımı sürerek vakit geçiriyorum...

X9 ° P uccî

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Tır t fotoları olan bir insanım.

O kadar parasız bir haldeyim ki, servisi bir kaçırırsam sıçtığımin resmidir! Her gün misafirhaneden işe, işten misafirhaneye geliyorum. Neredeyse bir ay olacak buraya geleli ama ben hâlâ hiçbir yeri gezemedim. Bir odam var, bir de salon gibi bir şey. Odada yatak ve dolap var. Diğer tarafta da

bir üçlü koltuk, bir de televizyon. Ama o kadar soğuk, o kadar soğuk oluyor ki hava, orada yatmıyorum. Laptopu bacaklarıma, karnıma, bazen yanaklarıma koyup, üçlü koltukta TV karşısında sızıyorum.

Tek eğlencem de Aşk-ı Memnu dizisinde birbirini düdükleyen akrabalar ve Facebook'ta arkadaşlanmın çılgın yaşamları, eski sevgililerimin ve onların eski sevgililerinin fotolan.

Başka eğlencem yok desem yeridir. Pekmez kızın biriyle çıkmaya başlamış. İçim kan ağlaya ağlaya kızın fotoğraflarına her gün bakıyorum. Hatta kendi fotolarımdan daha çok

küçük aptalın büyük dünyası
Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bakıyorum. Profili açar açmaz girdiğim ilk yer kızın profili.

Garip bir şekilde, kızı kıskanıyor muyum yoksa hayran mıyım anlamadım. Tek tek ölesiye inceleyerek bakıyorum!

"Hımmmm ne giymiş böyle, saçları da nasıl güzel, ayaklarını da koymamış, ama ne güzel dişleri var ya pis sürtük!" diye diye dün akşam yine kıza bakıyordum ki beni Facebook'tan biri ekledi. Bir de mesaj attı: "Nabcı güzellik? Uzun zaman oldu. Umarım iyisindir." Kimmiş lan bu dedim ve resimlerine baktım. Ooffff ooffff diyorum sadece. Anam, yeme de yanında yat herifin. Böyle havuz başında sermiş kaslarını ortaya.

Sırtım göstermiş bir de. Burnu, kaşları gözü elle çizilmiş gibi.

Lan ben böyle bir bebeyi tamsam, bırakır mıyım hiç! Tanımadığım bariz belli. Karşılaşmış biie olsak asla affetmem,

yerim yutarım ben bu oğlanı. Soğuk soğuk terler döküyorum çocuğun fotolara bakarken. Fake mi lan bu dedim, yorumları

okudum.

“kujummm, sen beni ihmal et taaamm mı, git gejjj”

"kanks yaa harikasın burda”

“a.q evladı, nerden buldun şerefsiz o gömleği”

“aafsfafsfsa =) çok cicisin”

“elinde ne var senin lan göt! süttten başka bi bok içmezsin”

Atışmalar, geri zekâlıca kız yazıları, şiirler, küfürler. Fake olmadığını anladım. Arabası da var, onu da anladım. Kışın alışveriş merkezlerinde gezerken, ellerinde montlan olmayan çocukları keserdik. Çünkü oniarın arabası vardır ve

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

montlanı arabalarına koyup çıkarlar. Bu da belli ki tiki bebelerden.

Nedense bunlar alışveriş merkezlerinde resim çektirmeye

bayılıyorlar. Bir de mağazanın ışıklan gözlerini ra hatsız

ediyor olmalı ki fotolanm hep güneş gözlüğü takıp

çektiriyorlar. İki üç tane uzaktan var, mont falan da yok ü stünde.

Zaten arabanın içinde de var resmi. Garantilemek için

ona da baktım yani. İtalya’da falan fotoları var bir de. Belli

ki çok geziyor. İzmir Ekonomi mezunu. Bu kadar yakışıklı

herif, mal mı ne, beni tanıyormuş ayağı yapıyor!!!

Hemen çocuğu damatlıkla hayal etmeye başladım. Sonra

sadece pijama altıyla, bana kahvaltı hazırlarken. Ben onun

gömleğini giymişim, öyle evin içinde koşturup duruyoruz.

Bir sene sonra hemen çocuk yapıyoruz. Çocuklar babalarına

benzesinler ama mümkünse. Beni aldatır ama bu. O yüzden

evde sandalyeye bağlayıp, gün yüzü göstermesem mi ona

acaba? Böyle hayallere dalmışken, çocuğa mesaj attım:

“Özür dilerim, büyük eşşekiik ediyorum ama tanıyamadım” .

Bendeki kaltaklığa bak. Az ağır ol di mi? Bilgisayann başında dört gözle bekliyorum, ne cevap yazacak diye. Klasik bir şekilde, “Ben de sizi tanımıyorum ama tanışınız” yazarsa b ile kabulüm. Hemen tel numaramı yazarım. “Buradan olmaz beybi, en yakın zamanda yüz yüze tanışalım” derse de ne d e rece abazan bir kız olduğumu göstereceğim ona. Tabii ki öyle bir şey yapmayacağım, ama Allah biliyor içimden g e çenleri işte.

Aradan bir yarım saat geçti, cevap yok. Kuduruyorum ben küçük aptalın büyük dünyası 193

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

de. Bir mesaj geliyor, ondan diye hevesle bir açıyorum, “PuCCa MSN’de beni engelledin mi? Seninle konuşmam gereken şeyler var,” yazıyor bir arkadaş. Bi siktir git yaa. Bir mesaj daha geliyor. Kalbim duracak şekilde açıyorum, “PuCCa lan xxx’in fotosuna bak ahahahahahah koptum A llaamaa”

. Dijital ortamda bile dedikodu yapıyor, terbiyesiz!

İşim gücüm var benim burada. Beni boşuna heveslendiriyor.

Bir mesaj daha. Mouse titriyor elimde. Kolay mı, evimin d ireği, çocuklarımın babasından mesaj geldi. O ay gibi suratı kenarda parlıyor, resmine bakmayı kesip, mesajı okuyorum:

“İşin aslı profil foton başarılı, diğer fotoğraflarına baktım tırt”

Beş dakika mal gibi kaldım ekrana bakarak. Ben onunla evlenme hayalleri kurayım, çocuklarıma baba yapayım, elin

puştu bana gelsin tırt desin! Şensin lan tırt hayvan oğlu hayvan!!!

Göt suratlı ne olacak. Kıronun tekisin zaten. Arabasının önünde fotoğraf çektiren iğrenç yaratık. Keko. Allah be - lanı versin. Tırtmış. Oluumm o yanında gezdirdiğin beyinsiz hatunlardan mı sandın beni haaaü Tırtmış!!! Facebook'tan kız yapmaya çalışan embesilin birisin zaten. Donumda sallarım ben be seni!!! Baba parasıyla gezip tozan adama ihtiyacım yok zaten benim.

O kadar çok sinirlendim ki, bir süre hanımefendiliğimi bozmayarak bir şey yazmadım. Gittim bir bardak su içtim. Sonra geldim oturdum. Sinirim biraz geçti. Açtım mesaj bö194. P ucc*

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

lümünü ve “Senin ağzına sıçarım ben sikik! Anandır tırt! Göt herif!” diye yazdım, sonra da engeli bastım. Biliyorum yanlış bir hareket, ama olsun içimde kalmadı. Anladım ki erkek sanalda da reelde de aynı. Yüzeysel bakınca sana kapılıyor, biraz detaya indiğinde kaçıyor. Yani gösterirken iyi, verdikten sonra topuk!!! Kadın da aynı. Ortada fol yok yumurta yokken hayallere dalıyor. Karşısındakini mükemmel erkek kalıbına sokuyor. Hayalleri yıkılınca, o mükemmel erkek oluyor sana karakersizin, puştun teki.

küçük aptalın büyük dünyası *95

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Derviş in zikri neyse fikri de o falan değil!!!

Dün Gece Esmacyhan'da kaldım. Böyle ortaokulda arkadaşında kalırsın ya, kendimi aynen öyle hissettim. Hadi

uyuyalım diyorum, yoookk hatun uyumuyor. Bütün işyerinin dedikodusunu yaptık, pastanedeki adamın karısını aldatmasını bile tartıştık. Bir süre de o konuştu, ben PC' sinde takıldım. O süre zarfında Pekmez'in arkadaşına olan aşkım anlatıyordu. Pek bayık geldi. Artık gözlerim kapanıyordu, yatmaya karar verdik. Tam yatacağız, anam bir baktım, ikimize de aynı yatağı hazırlıyor.

“Esmaceyhan, yatacak yerin olmadığını söyleseydin keşke”.

“Yaaaa PuCCaaa yatacak yer var ama kırk yılda bir yanımda kalıyorsun, beraber yatalım böbüşümeee yaa ”

Hayır kesinlikle lezbiyen değil. Ama böyle fazla coşkunu bir sevgisi var kızın. Ben de böyle sevgiye gelecek en son k işiyim. Yattık biz, ben biriyle yüz yüze yatamam. Kalbimin

19 6 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

üzerine doğru, yani sola dönüp de yatamam. Sağ tarafımda da kız var. O da bana doğru dönük yatıyor. Dön arkamı diyorum, dönüyor, üç dakika sonra geri yüzünü çeviriyor bana. Nefes nefese yatıyoruz. Ben kıyafetli de yatamam. Yani üstümdeki normal kalır da, altımda sadece külotla yatarım ya da gecelikle.

Yoksa rahat edemem. Pijama boğar beni, bacaklarıma dolanır da dolanır. Gece boyunca kâbuslar görürüm. Yaz kış bacaklarım çıplak olacak. Kızla dip dibe yatıyoruz diye pijamayı da çıkartamadım, korkar morkar belli mi olur. Baktım olmayacak. Televizyonu açtım, en azından ona bakarken uyurum diye. Kanalları çevirirken, CNBC-E' de ne zaman iz - lesem off off çektiğim “Jeux d 'enfants”ı gördüm. Ohaa K a dir

Gecesi doğmuşum diye izlemeye başladım. O sırada da Esmacıeyhan kalktı. Oradaki Guillaume Canet, Pekmez'in arkadaşına acayip benziyor, öyle böyle değil, gülümsemesi, omuzlar falan bile. Allah var, çocuk çok güzel aslında. Ama öylesine nefret ediyor ki benden hiç konuşmuyoruz desem yeridir. Konuştuğu zaman da ağzıma sıcıyor. Çünkü ben onun gözünde, en yakın arkadaşını aldatmış, onu kullanmış kaşarın tekiyim. Ne yapsam değiştiremem, ben de hiç zorlamadım, aman öyle bilsin dedim, geçtim gittim.

Neyse Esmacıeyhan zaten sabahtan beri beynimi sikiyordu çocukla ilgili, bir de bu filmi görünce, kızın aşkı kabardı. Anlattı da anlattı iki saat Pekmez'in arkadaşıyla olan ilişkilerini. Hatta gecenin verdiği şeyle midir nedir cinsel hayatlarımı bile en ayrıntılı biçimde anlattı, bacağıma şöyle bir alırdı.

küçük aptalın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

belimden tutup falan diye. Orada ben uyuyakalmışım. Abi rüyamda Pekmez'in arkadaşıyla bir yiyişiyorum. Allahhhh, öyle böyle değil. Porno film alanında bize ödöl üstüne ödöl verirler. Anam anamm diyorum. O nassı bir yiyişme. Her pozisyonu iki kere denedik her halde. Öyle deliler gibi seviştik.

Ateşler içinde bir uyandım, Esra'yı gördüm. Kendimi böyle pislik gibi hissettim. Vallahi billahi bilinçaltımda Pekmez'in arkadaşına dair zerre kadar bir şey yok. Ama rüya o kadar gerçekçiydi ki, boynumda somurmasının acısına kadar hissettim.

Sonra bir daha uykuya daldım.

Sabah bir kalktım, kız bana kahvaltı hazırlıyor, patates falan

kızartıyor. Kendimi nasıl şerefsiz hissettim. Sanki gece çocukla cidden yatmışım gibi pis pis hissediyorum. Ağlayıp, “Bana bu kadar iyi davranmaa, ben iyi biri değilim, bilinçaltı çok orospu bı kızım. Rüyamda şeninkini götürdüm,” diyeceğim ama diyemem. Rüya müya hayatı zindan eder bu hatun bana. Nasıl böyle eziğim yanında anlatamam.

İşe gittik, Pekmez’in arkadaşının yüzüne bakamıyorum.

Baktıkça aklıma rüyam geliyor, afakanlar basıyor. Sonra time kod’ları almak için deşifre odasına gittim. Bir baktım, bu geldi arkamdan. Ekranda da Ebru Şallı’ın görüntüsü var.

“PuCCa, yirmi kilo versen bu hatuna benzersin.”

“Sağol, bana şişman dediğin halde ilk kez güzel bir şeye benzetebildin.”

“Dalga geçiyorum, sen bundan daha güzelsin.”

Anam orda gözlerim bir açıldı. Pekmez’in arkadaşı nor19

8 Fucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

malde benden nefret eder. Beni sürekli itin götüne sokup so kup çıkarır. Bana hayatta “Sen güzelsin” demez yanii. İm kânsız.

Anam dedim bu da mı rüyasında gördü beni acaba.

Ya da sıfatımdan mı anladı? Allahım nasıl kötü hissediyorum kendimi. “İşim gücüm yok, erken de çıkamam. Sana yardım

edeyim, kâğıdı bana ver. Sen söyle, ben yazarım,” dedi. Bana hayattaaa yardım etmez Pekmez’in arkadaşı, hele time kod

işinde. Kapıyı kapattı, sandalyeyi çekti, yanıma oturacak.

İçimden düşünüyorum, rüyamdaki gibi şimdi kulak mememden ısırıp, “Seni istiyorum beybi” mi diyecek diye.

Çocuk da bana iyi davranınca, kendimi pisliğin pisliği g ibi hissettim. Benimle şakalaşıyor, şu ana kadar yapmadığı şeyleri yapıyordu. Ya da hep öyle davranıyordu ama ben bu şekilde düşündüğüm için şimdi gözüme batıyordu. Hiç bilmiyorum ama diken üzerindeydim. Dönüp ona bakınca, çıplak halde, “Beni istediğini biliyorum PuCCa” diyecek gibi geliyor. Duvarlar üstüme üstüme geliyor. Sanki bebe birazdan kırmızı deri donuyla masaya çıkıp bana kucak dansı y a pacak gibi hissediyorum. Başka şeyler düşün PuCCa başka şeylerrr. Rahatla, sevişmediniz bununla. Gevşe, o bir rüyaydı. Kâbus gördün geçti bittii. Şimdi işine dön, çocuğu-çıplak hayal etmeyi keessssüü! PuCCa kendine gelllll sıçacam bacaana haaaü! Bak hâlâ çocuğu çıplak hayal ediyor, o lanet olası hayalinde ellerini çocuğun apış arasından çek pis sürtük!!! Tam ben kendi iç savaşımı verirken, bebe kalemi yere düküçük aptalın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

şürdü ve almak için eğildi. Eğilirken de bacağı bacağıma değdi. Orada kendimi bir geriye ittim. Sandalye falan geriye düştü. ?Ben geliyorum,” dedim, çıktım gittim odadan. Derin derin nefes aldım. “Allaammm aklımdann çıkar şu seksli meksli düşünceleri” diye dua ettim. O sırada bir baktım, Esmacyhan montaj odasında. Kolundan tuttuğum gibi Pekmez’in arkadaşının olduğu odaya attım onu. “Çocukla yalnız kalma fırsatı kızım, ben montajın başında dururum,” dedim ve derin bir oohh çektim.

Allaam yaa bu rüyanın etkisi tez zamanda geçsin. Böyle

yaşayamam ben. Bir daha da hiçbir arkadaşımın uykudan önce
yatak hikâyelerini dinlemeyeceğim. Bilinçaltımın yaptığı
piçliğe bak. Abi göster bana rüyamda Murat Boz'u, Robbie
Williams'ı. Gidip nelerle seviştiriyor beni!!!

2 0 0 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yanlış zaman yanlış insan, tu tu nm a k imkânsız,

b ık tım trıvırı sevdalardan

Allahım benden nefret mi ediyorsun çok mu seviyorsun

bilmiyorum ama böyle bir kıl olma durumun var sanki. Ne

zaman su gibi, ilik gibi, taş, böyle göğüs kaslarında krem

şanti yalayacağın, sırtında koala gibi yaşayacağın, bebek g ibi

yüzü olan tiplerle karşılaşsam, altımda ev pijamam³, yağlı

saçlarım, on dakika önce yedi travestinin tecavüzüne uğramış

gibi duan sıfatımla oturuyorum. Hayatım çok sıradan,

monoton ve bokum gibi gidiyor. Yemin ederim Splinter Usta

gibi oldum. Şöyle kendim gibi, mutasyona uğramış, dört

kaybeden zavallı bulsam, Ninja kaplumbağalarım diye eğitip

dünyanın amma komayı düşünüyorum. O gün montaj odasına

soktuğum Esmaceyhan'la Pekmez'in arkadaşı yeniden

3 Ev pijaması: İki tip pijama vardır, biri misafire verilen az giyilmiş temiz, şirin ama

rahat ettirmeyen pijamadır. İkincisi ise, orta kısmı delik, üzerinde yer yer çamaşır

suyu izleri ile çıkmamış salça lekeleri olan, p açalan yıkanmaktan kısalmış dünyanın

en rahat pijamasıdır. Bu pijama sonra baba atleti ve ortası üç metre açık donuyla bir

likte toz bezi olma yolunda ilerler.

küçük ap ta lın büyük dünyası 2 0 1

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

muhabet etmeye başladı. Çıkmıyorlar ama kız sürekli çocuğun yanında. Buradaki tek kız arkadaşım da kendine yamayacak herif bulunca, beni terk eyledi. Kaldım böyle mal gibi. Hafta sonlarım o kadar iğrenç geçiyor ki. Az önce, bakkaldan ekmek almaya gideceğim. Altımda o lanet ev pijamam var. Çıkartayım dedim. Sonra, “Ayy PuCCa siktir et, gideceğin iki adım yer, bakkal seni beğense ne olur beğenirse ne olur. Artık aş bunları kızım” falan diyen iç sesime kulak verip indim aşağıya. Gittim bakkala, aldım ekmeğimi, çıktım dönüş yoluna. Üstüme de mont almamıştım, sweat’imle çıkmıştım. Tabii doğal olarak sokak k ö peği gibi üşüdüm. Hop çocukluktan gelen alışkanlık, koydum o ekmeği koltuk altıma, misafirhaneye doğru koşturmaya başladım. Girişe girince de bir höhlemeye başladım, ama anlatamam o sesi, ayı doğum yapıyor sanki. “Höörkkk ööhhkkk ahhakkk” diye böyle garip bir şey. Ben Öyle ilginç seslerle soluklanırken, misafirhanenin asansör kapısında bir şey gördüm. İnsan olamayacak kadar güzel bir çift göz, bana şaşkınlık ve korkuyla karışık bakıyor. Her yer bir tozpembe oldu, sadece o çocuk ve ben vardık. O bir Yunan tanrısı olmalıydı, çıplak vücuduna geçirdiği slip’iyle karşımda duruyordu. Yok yok neyse bu fazla seksi oldu, porno film gibi. O beni bütün kötülüklerden koruması için devletin yolladığı bir kahraman olmalıydı, sonra işte birbirimize âşık olup, yiyişip mutlu olacaktık. Asansöre doğru giderken, o dört basamaklı merdiveni uçarcasına gittim. Açıp

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kollarımı beni saracak gibi karşımdaydı. Sonra asansör aynasında kendimi görünce, o toz pembe bulutlar gitti ve gerçekle yüz yüze geldim: Bıyıklarım terlemiş, kalın kaş moda diye bıraktığım kaşlarım koltuk altı kılı gibi olmuş, saçlarımı sıksam üç kilo patates kızartırız, gözeneklerim ibne götü gibi açılmış, eşofmanım lekeli ve en önemlisi de çorap üzerine Muya terliklerimi giymişim, çoraplarım da ördekli üstelik. Sonra çocuğa baktım, asansörün en dibine geçmiş, suratıma bile bakmıyor. Hatta sanırım biraz korkmuş, çünkü hâlâ soluklanıyorum. Gerçeği görünce, böyle bir tiksindim kendimden. Allahım, çocuğa desem, aslında ben böyle biri değilim, yanlış zaman şu zaman. Kozmik dengeyi sikim. Yirmi dakika beklersen hemen kendime çeki düzen verebilirim. Misafirhanede tek kalıcı kişi benim, onu da biliyorum. Yani gelenler en fazla iki gün kalıp gidiyorlar. Ben babadan torpilliyim diye burada böyleyim. Bu tek şansım belki de. Desem az bekle, bıyıklarım terlemiş ama bant ağdam var, cak cak alırım üç dakika almaz valla bak. Perçemlerimi öne attığımda kaşlarımı da gönnezsün. Üstümdekiler içinse, hemen soyunabilirim, bir önemi kalmaz o zaman di miii?

Ama olmaz şimdi sapık olduğumu düşünür. Umanm bir dahaki karşılaşmamızda bu kişinin ben olduğumu hatırlamaz demekten başka çarem olmadığı için kendi katıma gelince indim. Arkama bile bakmadan koltuk altımdaki ekmekle birlikte Hülya Koçyiğit koşması yaparak eve geldim. Belki de küçük aptalın büyük dünyası 3 0 3

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

hayallerimin erkeği olacak bu adamı sadece ve sadece,

“Aman yaae bakkal alt tarafı” dediğim için kaçırmıştım!!!

Oturdum ben de başladım hayal kurmaya: Bir gün işte böyle

şıkır şıkır giyinmişim. Şıkır şıkır da bir şeyim yok ki anacım,

kına gecesi kıyafetlerim dışında allı pullu bir bokum yok. Off

neyse siktir et şıkır şıkır, mini etek giymişim; mini etek mi?

Bacakların çarpık, geri zekâlı PuCCa, hayallerin bile imkânsız

yani. Hımm o zaman topuklu ve mini etek giymişim. Bu

olabilir, çünkü topuk kapatıyor o futbolcu bacaklarımı. Böyle

o gene asansörün önünde bekliyor, ben giriyorum içeri

ateşli bir biçimde, saçlarımı attıra attıra. Asansörün kapısını

açıyor, gülümseyip giriyorum.

“Sizin kadar güzel, seksi, zeki, harika, mükemmel, fevkalade,

sanatçı ruhlu, kırılğan, naif, ilik gibi, lokum gibi bir kızı

bu misafirhanede görmek ilginççç.”

“Ha ha beni şımartıyorsunuz, o sizin seksi, yakışıklı, süt

gibiliğiniz bence.”

“Hep sizin gibi biriyle asansörde karşılaşmak istemişimdir.

Şimdi buradasınız, karşımda, heyecandan küçük dilimi

yutabilirim.”

Böyle gereksiz yağlama ballama olan cümleler ediyoruz

birbirimize. Yalnız hayalimden tiksindim ama olsun, Sonra

tam çıkacakken ben, hop tutuyor kolumdan.

“Gitme!”

“Gitmem lazım yakışıklı,” diyorum. Sonra hop beni içeri

çekiyor. Aynaya doğru yaslayıp, eliyle yüzümü kavırıyor, d u -

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

doklarını dudaklarıma doğru uzatıyor, sonra ş ifre li yayına geçiyoruz. İşimiz bitince iki tane patlatıyorum su ratına. Ağlamaya başlıyorum asansörün ortasında, “Aslında ben bole bir kız diildim, ilk kez oldu bu yani, ben böyle yapmam aslında,” diyerek. Ve ilişkimizin diğer aşamalarını g a rantiliyorum. Sonra evlenip mutlu oluyoruz. Babalarına benzeyen çocuklar doğuruyorum. Torunlarımıza tanışma hikâyemizi anlatarak seneler boyunca pamuk gibi yaşayıp, ölüyoruz. Ölüyoruz ölmesine de ben bir bıyıklarımı alayım en iyisi, belki dc bir sevgili bulamayışımın tek nedeni budu...

küçük aptalın büyüik dünyası 2 0 5

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yol larda bulurum seni

Pekmez’in arkadaşıyla artık birbirimizden nefret ettiğimizi her yerde söylüyoruz. Özellikle sabah toplantılarının birinde hiç çekinmeden, “Zengin erkek avcısı da gelmiş. Onu yollayalım işte sanayidekilerle röplere. Kendine birini bulur, biz de kurtuluruz,” bile dedi. Hatta dün, “Ya sen neden bu mesleği seçtin ki? İşleri bana yığmaktan başka bir şey yapmıyorsun, evlenme programlarına katılsana,” dedi. Her ne kadar gerekli cevabı verdim diye kendi kendimi avutsam da, o çocuğun her yerde beni iğnelemesine çare bulamıyorum.

Bazen dış çekimlere beni gönderecek gibi oluyorlar, sonra hiçbir yer bümiyorum diye vazgeçip Pekmez’in arkadaşımı yolluyorlar. Bir iki derken, benim iyi niyeti suistimal gibi

piçliğim vardır, bu olayı da kendime çevirdim. Hava soğuk,
tam bir yere gidilecek, “Ayy ben bilmiyorum orasını, hiç git
medim ki...” dedim.

>06 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Zaten araç götürcek bişi olmaz.”

“Ben hastayım sanırım. Başkası gitse.”

Ve hep benim yerime Pekmez’in arkadaşını yolluyorlar.

Tabii çocuk bu duruma gıcık oldu doğal olarak. Geçen gün

gitmesi için bir yer söylediler ona. O da dedi ki, “PuCCa’yı

da götüreyim yanımda. Hem birkaç yer gösteririm, nereye

nasıl gidilir falan öğrenir. Ben kendi arabamla gelcem, k a meramanı

burdan alırım. Sen de yorulma PuCCa buraya k a dar,

direkt şu saatte şu şu şuranın önünde bekle beni” . Öksürük

numarası falan yaptım ama çok inat etti gel diye. Söylediği

yere ilk kez gideceğim, kaynakçılar maynakçılar var.

Ben zaten salağım, adres falan hayatta bulamam. Ama dediği

yeri sora sora, bilmem kaç dolmuş değiştire değiştire b uldum.

Beklemeye başladım orada. Ne gelen var ne giden, h a va

buz gibi. Burnum nasıl üşüyor, kopacak sanki. Bir süre

bekledim, gelmedi. Anam dedim, yanlış yerde miyim acaba.

Aradım, “Geliyoruz,” dedi. Bekliyorum, otocular falan var,

sanayi gibi bir yer. Bir yarım saat bekledim, ha şimdi ha şimdi

diye diye. Yağmur yağmaya başladı. Bir yere sığındım,

öyle aradım. “Arabayı oraya çıkartamıyoruz, sen aşağıya

doğru yürü, ben seni görürüm,” dedi. Yürüyorum, bir yandan

da telefonda onunla konuşuyorum.

“Şimdi pimapenci görceksin, gördün mü?”

“Yook görmüyorum.. Haa görrdümm gördüm, ama ilerde azcık.”

“İşte oraya doğru git.”

küçük aptalın büyüik dünyası 2 0 7

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Ama araba geçiyo burdan.”

“Bizimki çıkmıyo, ters yön.”

“Ama diğer tarafa da var.”

“PuCCa yok gitmiyo, ben meraklı mıyım iki saattir burda seni beklemeye, işim var gücüm var.”

O pimapenciyi geçtim, o bümenmeciyi geçtim. Sağa döndüm, sola döndüm. Nasıl üşüyorum anlatamam. Benim montlanm hep incecik, sanki hepsi yazlık. Isıtmayı bırak, daha çok serin tutuyorlar. Bere, eldiven hayatta takamam. A tkıyla boğuluyorum gibi hissedirim, ama Allahtan o gün atkı takmıştım. Rüzgâr alnıma alnıma işliyor, kulaklarım var ya soğuktan yanıyor resmen. Ellerim mosmor olmuş zaten. Ç enem titiriyor. Yürü yürü yürü, E5 gibi bir yere geldim.

“Haa çıktın mı yola, şimdi bak karşıda Ünlüer var, gördün mü?”

“Gördüm de dolmuşla da gelirdim ki ben buraya.”

“Nasıl gelecektin, bi inatlaşma benle, gelemezdin ki yürüdün.”

“Ee şimdi ııapcam.. Çok uzunsa daha taksiye bineyim.

Çok üşüdüm ben.”

“Karşıya geç şimdi, binmene gerek yok.”

“Ama geçeceğim yer geride kaldı. Orada mısın ki sen?”

Sen bu tarafa gelsene.”

“Orada değilim ben, gelemem zaten, yol yok o tarafa.”

“Yaa nasıl yok. her taraf vızır vızır araba işliyo.”

“Hani hiç bi yer bilmiyodun sen... İzmir gibi değil bura-

208 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sı... Ordan araba geçiyo diye her yerden geçmez... Yok işte,

benden iyi mi bilceksin... Kıza bak ya, bi anda karayolları

bölge amiri oldu.”

Orayı da geçtim, Real’i de geçtim, o yanı da geçtim, bu

yanı da geçtim. Sonunda arabayı gördüm ve bindim. “Biz röpü

yaptık, geri dönelim bari...” dedi. Arkada oturup titriyordum.

Nasıl sinirliydim, kendimi ezilmiş, dışlanmış gibi hissettim.

Cama kafamı koydum, ağlamaya başladım. Ellerime

baktım, eklem yerlerim mosmor olmuş. Yüzüm acıyor, kulaklarımı

hissetmiyordum zaten. Sırf bilerek yaptı, başka bir

şey değil. Pislik torbası. O kadar sinirliydim ki, arkasından

kafasını bir hamlede kopartırsam ancak sinirim geçerdi.

Gözlerini tırnaklarımla yerinden çıkarmak, o dişlerini p armaklarımla

koparmak, elimi gırtlığından sokup iç organlarını

dışarı çıkartmak, kafa derisini dişleyerek koparmak istedim.

Orada kaza yapsak ve ölse, o kadar rahatlardım ki.

Derin derin nefes aldım. Sakin PuCCa, sakin ol kızım d e dim

sonra. Bönürmeye başladım, kendimi zorladım, kamımı

sıktım, ensesine kustum. Arabasının içine kustum, bildiğin

kustum ama. O zırt pırt kusarak zayıflama olayımın bir gün

işime yarayacağını biliyordum. Ne zaman iki bönürsem k o -

laycanak kusabiliyorum çünkü. Ensesi, koltuğu, tabii benim montum da kusmuk oldu. Gece içmişsem, sabahlan ayran içerim ben. O günde bir güzel lıkır lıkır içmişim ayranımı, ayy nasıl ekşi ekşi koktu anlatamam. Örrkk...

Bu indi arabadan, nasıl bağıyor bana. Kameramana dönküçük aptalın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

müş, “Bilerek yaptı abii bilerek yaptı,” diye anlatıyor. Ben de ıslak medille ağzımı burnumu siliyorum.

“Burayı sen temizleyeceksin.”

“Kusura bakma yaa, o kadar yürüdüm, midemi üşütmüşüm...”

“Allahım off bütün her yanım ne oldu... Kızım bana bak... offoffffff...”

“Ya tamam abartma, üşütmüşüm işte. Yıkarsın geçer, ne yanii sıçtıık sanki. Pislilikmişim gibi bakma bana!!!”

“Bi de sıçsaydm... Ya ne pissin sen be... Git şurdan kolonya falan bişi al getir.”

“Ay gidip bişi alamam... Ben binemem bi daha arabana, pis kokuyo... Otobüsle giderim ben...”

Gülümsedim ve gittim. Arkamdan çok bağırdı. İşe gittim sonra ama gidene kadar anam ağladı. Bir iki saat durdum ancak.

Dayanacak gücüm kalmamıştı çünkü, çok kötü olmuşum.

Kusunca bir de tansiyonum düşmüştü. İzin aldım, eve

döndüm. Bir şey yapmamış olsaydım eğer, kendi kendimi

yerdim valla. Ama onun bana yaptığı da çok ağırdı. Üstelik

ben ona bir şey yapmamıştım bile. Zaten soğuktan nefret ediyorum.

Her yan buz gibi, üşüyorum. Şimdi var ya ciğerlerimin

nasıl acı çektiğini resmen hissediyorum, kötü kötü öksürüyorum,

ateşim de var. Bu soğukta yüzüm alev gibi yanıyor.

Biliyordum da kaloriferin bozuk olduğunu, üşüdüğümü.

Bildiği halde yaptı bunu. Bu kadar kötü bir pislik torbası.

Ondan nefret ediyorum. Bir insan bu kadar kötü olamaz.

2 1 0 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bunca senedir hep kusarım öyle uluorta milletin arabasına,

evine, avuçlarına, bir tanesi bile bana bağırمامıştır sen ne

yaptın diye. Ohhh olsun ama pezevenk hak etti...

küçük aptalın büyük dünyası İH

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Doritos Panço kokulu ayakkabı

Benim bir ayakkabım var, adı nedir nedir arlık, ne zaman

giysem panço gibi kokuyor ayağım. Yaa valla ama ayaklarım

kokmaz aslında, ama onda kokuyor işte. Bir de yazlık beyaz

babetlerim var, oında da aynı koku oluyor. Giydiğim şeye bir

o uyuyor diye dün o;ı giydim. Kokteyle gittik topluca. Para

vermiyoruz ban reklam veren yerlerde eğleninler diye, arada

sırada yolluyorlar bizi bir yerlere. Beleşçi olduğumuz için

hobereeyyy bedava içki diye atlıyoruz hemen. Eskiden aslında

ben hiç gitmezdim bu olaylara. Aynı işyerindekilerle içilip

sıçılmıyor çünkü. Bir d.,i. denedim bc>ar atlı prensimi

kaybetti. Ama işte lanet olsun, parasızlıktan düştüğüm d u ruma

bak. İçtik sıçtık bir güzel orada. Sanki iş için değil de

eğlenmeye gelmişiz gibi davrandık. Sonra ben bir ara kendime

geldim ve freni çektim. Ama bir baktım EsroaCeyhan bayağı

sarhoş olmuş. Böyle kemikleri alınmış gibi hareket edi-

212 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yor, sağa sola her bir yana kıvrılıp duruyor. Eve gidemez o halde diye, “Bari gel bizde kal,” dedim. Bizi götürecektim de, Esmaceyhan’ın gelmesini beklerken gitmiş. Cebimdeki parayla otobüse bile zor binilir. Kızda da yok, varsa bile o kafayla bir şey söyleyemiyor zaten. Pekmez’in arkadaşı geldi, “Ben sizi bırakırım,” dedi, yok mok bilmem ne dedim ama it gibi de bindim arabasına.

Esmaceyhan alkolün şeyiyle çocuğa hafiften yavşadı, ka fası omzuna gidiyor falan. Derken çocuk da o yavşamalara karşılık, “Karşıya geçmeyelim hiç bu saatte. Ben sabah sizi bırakırım kaldığınız yere. Bugün bende yatın,” dedi. Bir ke re, oğlandan nefret ediyorum, o kustumuk olayından sonra arabasına bile binmem hatta. İki, çocuk benden nefret ediyor, ya yastıkla boğup atarsa beni Boğaz’a. Üç, ayaklarım kokuyor. Ben hemen “Hayırrrrrrrr” diye atladım, ama Esra’dan “Evet PuCCaaa” diye sert bir tepki aldım. Sonra da arkasını dönüp. “Mutluluğuma engel olursan, cimcirerek öldürürüm seni,” dedi. “Ama Esra ayaklarını ağrıyo diye şey ettim ben,” de diysem de anlamadı. Sonra baktım olmayacak, “Ben taksiyle gideceğim,” dedim. Dedim ama bsr hatlımda konfor yok, diğerr hattım borcundan dolayı kapalı. Çocuk. “İn lan şurda” dese, bilmediğim semtlerde, geccnm bir yarısında gene bok gibi kalacağım. Ama inat ctî..n\ ei'nrîm o eve diye. Tır ş o fôrleri kaçırırsın, traveslilei jiletlesin beni, g e re gitmem o eve

dedim. Hayır bir de ayağım kok'ıyor yani, gururumu kaç.

layan olay da b11 zaten.

kuçuk aptalın büyük dünyası 2 1 3

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Bir kez daha pişman oldum seni arabaya aldığım için.

Saat kaç oldu, orda çevirme var ve ben alkollüyüm. Ehliyetimi

alırlarsa, İzmir’e geri dönersin.”

“Yaa ne be, almasaydın halla hallaa... Ben evime gitcem

hem... İndir beni! Sen bırakma zaten.”

“Sana iyilik yapanda hata be! Burda indirsem seni değil

evine, sokağın köşesine kadar gidemezsin.”

“Sana ne halla hallaa indir beni... İstemiyorum senin evine

falan gitmek. Arabana da binmek istemiyorum, çok pis

kokuyo zaten.”

“Yaa bak yaaa, kokuyo diyo hâlâ, iç dış temizlettim arabayı

senin yüzünden. Dua et kızsın PuCCa, dua et yani buna.”

“Ne dua etcem be, n ’apabileceksin yani... Amaan be ne

kıymetli araban varmış. İki lafından biri arabam da arabam.

Sanki Ferrari. Bok gibi araban var. Bindiğim için teşekkür

edeceğine bana, dediğin laflara bak. Üstüne para versen almam

ben bunu ıyyykk... Sakızdan çıksa kabul etmem yani.”

“Konuşturma beni bak, Allahım yaa kıza bak sakızdan

çıksa almazmış. Sakız alacak parası var da sanki. Taksilere

beş lira az para vermek için yalvarıyodun, acıdım da aldım

seni arabaya.”

“Yaa acımışmış, asıl ben sana acıdım da bindim arabana,

indir beni yaa, istemiyorum, param da var benim... İncem

ben... Dur bir yerde!"

Sonra Esmac'eyhan arkaya doğru kafasını iyice yanaştı"-

l'uttı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

dı, tırnaklarını koluma geçirdi. O bakışlarını iyice içime içime

soktu. Yemin ederim "Şeytanın Avukatı" filminin son

sahnesindeki Al Pacino'ya benziyordu.

"PuCCa inat etme, onlarda kalalım.'Sızden işe gitmek zor

oluyor."

"Peki sen kal, ben gideyim, ahhggh!"

"Size gidiyoruz, sen boş ver PuCCa'yı."

Şimdi Esmaceyhan'la bu çocuğun ayrıldıktan sonra da bir

süre sevişmeleri devam etmiş. Ama sonra her kız gibi boş

beleş sevişmem, buna bir ad koymak gerek deyince, çocuk

bir daha bununla sevişmemiş. Bu da bu sıralar araları iyiyken,

o sevişme ortamını hazırlayıp, ilişkilerine kaldığı yerden devam

etmek istiyor. Benim yüzümden kaçırırsa bu fırsatı, b a na

etmediği işkence kalmayacak. İnanılmaz korkuyorum ben

kızdan. Öyle böyle değil. Kızla arkadaşlığımı bozamıyorum.

Arkadaşım olmasın, uzak dursun benden istiyorum, ama b u nu

sinsice yapmalıyım. Yoksa iş yerim bana cehenneme eder.

Beni inanılmaz derecede boğuyor, sıkıyor, bunaltıyor ama

diğerlerine yaptığı işkenceleri görünce, kızdan ayrılamıyorum.

Kendimi, kocası onu yaşatmaz diye boşanamayan kadınlar

gibi hissediyorum.

Evlerinin önüne gelince, çişim var taklidi yaptım. Hemen

tuvalete gitmeliyim diye, kapı açılır açılmaz ayakkabıları ç ıkardım

ve doğruca koştüm. Ayy ayaklarım nasıl kokuyor,
bildiğin peynirli Panço. Ayağımı yıkıyorum ama bir türlü
gitmiyor o koku. İyice parmaklarımla debeliyorum tek tek.

küçük aptalın biı/uk d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sıvı sabunun yansıını boşaltım. Önce sabun kokuyor, kuruduktan
sonra başlıyor yine aynı koku. Çorabı zaten bir daha

giyemem, o bütün kokuyu çekmiş üstüne, hemen çantama a ttım.

Ardından herifin bütün tıraş losyonunu ayağıma boca e ttım.

Bu kez çocuğun tıraş şeysi kokuyor ayağım. Bir yandan

da kapıyı dinliyorum, sevişseler de rahat rahat dolansam d i-

Sonra çocuk geldi, iyi misin diye kapıya vurdu. Hayvana

bak, tuvaletteki yalnız kıza sorulacak soru mu bu. “Ayy midem

şey olmuş benim,” dedim. Bayağı bekledim tuvalette.

Klozetin üzerinde oturdum, habire ayağımı kokluyorum.

Sonra tıraş losyonunun kokusundan da kurtulamayınca, y a pacak

bir şey yok PuCCa dedim, çıktım dışarı. Bunlar mutfakta

kahve içiyorlardı. Esneye esneye, “Aauuuu, ya üstüme

bişi ver de hemen yatim ben,” dedim. Salona yatak hazırlamıştı,

pijamaları da verdi. Hemen koşarak girdim salona. Evi

çok güzeldi, hiç bekâr evi gibi değildi. Her şey tertemiz, düzenli

ve kaliteliydi. Esmacyhan yanıma gelip, “Kekliği

korkutmayayım diye üstüne fazla gitmedim, ama bugünü bir

daha bulamam,” dedi. Biraz yatakta debelendi. Sonra kalktı

çocuğun odasına gitti. Bi beş dakika sonra da geri geldi.

“Kapıyı kilitlemiş ya... halla halla çok ilginç.”

“Ahahaha, korkmuş herif resmen senden.”

“Ne alâka be, neden kilitledi acaba?”

“Belki kilitlememiştir be, kapı mapı bozuktur.”

“Yooo çaldım kapıyı, açmadı.”

P u t'ı d

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Azdığını çok mu belli ettin acaba?”

“Mesaj atıim mi ona, al beni odana diye. Halla hallaa neden kitleti acaba. Bence onu öldüreceğinden korktu. Bu arada, lan burası erkek gibi kokuyor.”

“Elimi yıkarken çocuğun traş şeyisini düşürdüm, ondandır o koku.”

En sonunda uyuduk. Sabah da erkenden uyandım. Yorgana baktım, kokmuyor ama belki kokar diye parfümleyeyim dedim. Dibinde azıcık kalmış olan parfümlerimi kullandığım için, kendiminkine kıyamadım. EsmacEyhân'm parfümünü bocaladım çocuğun nevrësîm takımına. Çantama bir baktım, Allahım diyorum, abuuuuu koku iğrenç. Biri çantamın içinde peynir şey etmiş gibi kokuyor. Allahım yarabbim, çantamı açıp hiçbir şey alamıyorum içinden. Çorap yok ayağında, donuyor ayaklarım resmen. Aşağıya doğru eğildiğimde ise, Pekmez'in arkadaşı gibi kokuyor, sevmediğin ot burnunda biter gibi. Kokuyu fark etti mi, fark etmedi mi bilmiyorum. Ama fark etmiş olsa, hiç lafını esirgemezdi. Adamı tanıyorum, hatta şu anda herkese anlatıyor olurdu. Tıraş losyonunu fark etmiş olabilir gerçi. Aman onu da düşürdüm derim so rarlarsa. İşkence gibi bir geceydi be. Bu ayakkabıyı atmam gerek sanırım. Atmak da istemiyorum, kıyamıyorum, ama

böyle kokuyla da yaşanmaz ki.

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 217

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ben büyük b i r b o k y i y o r u m d a f a r k ı n d a d e ğ i l i m

Pekmez'in arkadaşıyla sürtüşmeler, itişmeler kalkışmalar

derken, ben çocuktan hoşlanmaya başladım. Ya aslında sanımm

itiraf edemiyordum, ama ben baştan beri bu çocuktan

hoşlanıyordum. İşte EsmacEyhhan falan var diye, ı ı h yok

öyle bir şey yapıyordum kendime. Onlarda kalıp ayaklarımın

buram buram peynir koktuğu günden beri, böyle garip davranışlar

sergiliyorum. Bana laf sokuyor falan, gülümsüyorum

resmen. Adam benden nefret ediyor, gıkımı çıkartmıyorum.

Hep bir Hello Kitty sevimliliği. Çocuğu bir kesiyorum şerefsizim

Papa'yı öyle kessem, adam hak dinine döner, gider

hacca yedi kere turunu atar, havaalanından da incik boncuk

alıp yanıma gelir.

Bir yandan da yaptığım şeyin yanlış olduğunun farkındayım,

hem EsmacEyhhan var hem Pekmez. Ama yanlış olduğunu

bilmek de daha bir çekiyor beni çocuğa. Geçen gün fo Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

tokopi makinesinin önündeydim. Bu geldi, kâğıt sıkışmış,

onu çekmek için üzerimden kolunu attı, böyle kafam göğsüne

yaslandı, onun kafası da benim kafamın üstüne. Ben bildiğin

hayallere daldım orada. Uçuyorum resmen. Bir dönsem

orada arkamı, al sana ofis fantezisi işte. Artık EsmacEyhhan'ın

ondan bahsetmesi de çok koymuyor, hatta hep bahsetsin, hep

onu anlatsın bana, ben de ona anlatayım falan derdine girdim.

O koymuyor ama Esmaceyhan bir türlü peşimi bırakmıyor.

Çocukla ne zaman konuşmaya başlasak, dibimizde bitiyor!

O yanımdayken de vicdanımla cebelleştiğim için hiçbir şey yapamıyorum! Sonra düşündüm düşündüm, bir şekilde muhabbeti Esmaceyhan'sız kurmalıyım diye. Bingo, buldum, tuvalet tabii. Tuvalete giderken bunu görüyorum ve hemen ardından ishal olmuşum gibi koşuyorum. Ellerimi suya azcık dokundurup, elime kâğıt peçeteyi alıyorum. Hani çocuk dikkatli biriye, "Ayy pisliğe bak, kukusunu yıkadıktan sonra ellerini yıkamamış," demesin. Ben bakıyorum valla, tuvaletten çıkan adam elini yıkamış mı yıkamamış mı diye. Bir tanesi var, herif hiç yıkamıyor. Tokalaşmıyorum bile onunla. İçerde malafalıyla oynayıp oynayıp geliyor yemek falan yiyor bir de, örrkk.

Neyse işte ben bekliyorum kapının orada, hemen yan ta rafımızda erkekler tuvaleti. Kapının sesini duyunca hemen atlıyorum, çıkıyorum. Şöyle bir birbirimize gülümseyip gidiyoruz.

Gülümsemenin ötesine geçemedik daha. Gerçi tuvaletten çıktıktan sonra ne konuşacağız? "Ee nasıl rahat sıçak

iiç u k « p lilim b ü y ü k d ü n y a s ı 219

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bildin ini bari?" diye mi soracağım çocuğa. Bir de şey olsun

istiyorum; öyle bir muhabbet edelim ki, o bana sürekli

laf sokan hali bitsin, bari beni insan olarak sevsin. Geçen

yine koştum arkasından girdim tuvalete, kapı sesi çıktı, hemen

çıktım dışarı. Baktım başkası çıktı. Hemen pıtpıtpıt geri

içeri geçtim. Milletin de bağırsaklarının çalışması gelmiş. Kızın

biri de benle konuşuyor tuvalette, gri oje çok moda bu yıl
bik bik beynimi sikiyor. Ben de tamamen beynimi karşı k a pının
sesine veriyorum. Bir taraftan kızın sesi, içerdekinin sifon
sesi, musluğun sesi, fotokopinin sesi... Sanki diğer sesler
yokmuş gibi düşünmeye çalışıyorum, bir yandan da diğer k ıza
gülümseyerek hımm hımm yapıyorum. İnanılmaz yorucu
bir iş. O sırada gırrrç sesi duydum, kızı siktir ettim ve yavaş
çekimde kapıyı açıp çıktım. Yanlış alarm, yine başkası çıkmış
tuvaletten. Neyse artık bir dahaki sefere dedim. Tam gidiyordum
ki, tuvaletten çıkan çocuk üzerimdeki bady ile ilgili
bir şey söyledi ve orada konuşmaya başladık. O sırada da
benimki çıktı tuvaletten. Var ya Allam sana şükürler olsun, şu
meteoroloji denen şeyi yarattın, yoksa böyle gereksiz zamanlarda
biz aciz kulların neyle ilgili konuşabilirdik? Ayy havalar
soğuk, doğal gaz zamları bilmem neleri derken, yanımızdaki
çocuk gitti. Biz kaldık onunla baş başa Tuvaletin önünde
ne kadar baş başa kalabilirsin bilinmez, ama benim için
durum gayet iyiydi. Hatta orası tuvalet önü değil, cennetin en
tenha köşesi gibiydi. Kuşlar felan cıvıldıyordu, ben üstüme
beyaz ipekten kombinezon giymiştim, çocuk şortuyla k ar2
2 0

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

şımnda duruyordu ve biz romantik bir konuşma yapıyorduk
(Artık nasıl vahim bir durumdaysam, romantizm ile porno
filmleri karıştırıyorum).

Neyse işte biz hava durumundan bahsediyoruz kırıta kırıta,
“Ayy yağmur yağmasın, yeni kırmızıya boyadım saçlarımı,

saçım akıyo yaa,” dedim. Sonra o güzel gözlerini saçlarıma diktii diktii, “Facebook’ta fotoğraflarına bakmıştım, s iyah sana çok yakışmış, bence en güzel oydu. Eski Türk filmlerindeki kadınlara benziyormuşsun,” dedi. Lan sen saçlarımı beğenirsin de ben o saçları siyah yapmaz mıyım? “Kolsuz güzelsin” de, kolumu keser önüne atarım bee. Böyle demedim tabii. Ortaokul kızları gibi ileri geri sallanıp, bir yandan duvarla oynayıp, diğer yandan utanmış taklidi yaparak kıkırdadım.

Tam o sırada pat pat sesleri eşliğinde EsmacEyhyan geldi. Beni gördüğü anda bas bas bağırmaya başladı.

“Yaa kızım çıldırıttın beni, sabahtan beri seni anyorum... Nerdesin yaa sen?”

Osbir çekerken annesine yakalanmış erkek çocuğu gibi hissettim kendimi. Ne diyeceğimi bilemedim, afalladım falan böyle. Kalktım gittim EsmacEyhyan’ın peşinden. Bir süre beynime oksijen gitmedi, kendimde değildim. Çekti beni k ö şeye, “Benim hakkımda bir şey mi dedi? Ne konuşuyordunuz?”

falan diye sorunca, bir şey diyemedim. Böyle vicdanımla duygularım arasında kaldım sanki, ama niyeysel kötü olan şey daha ağır basıyor. EsmacEyhyan’a asla işe yaramayacak taktikler veriyorum mesela. Kıskandır onu diyorum,

küçük aptalın büyük dünyası 221

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

sakın arama, gitme yanına, yokmuş gibi davran falan. O böyle yaparken, ben o arada fırsat bulup çocuğa yamancam o küçücük beynimle işte!!!

En son bir bok yedim ki, ak göt kara göt belli olacak orada

işte! Şimdi Erzurum'a çekim için gitmemiz lazım. Kızın biriyle Pekmez'in arkadaşı gidecek. Ya ben buna Pekmez'in arkadaşı demeyeyim artık. Bunun adı "Erik" olsun. Erik gibi çocuk zaten, kütür kütür valla. Neyse, Esmaceyhan kendisi gitsin diye uğraşıp duruyordu. Ne yaptım ne ettim, alttan üstten, ondan bundan yardım isteyerek, Esmaceyhan'a da belli etmeden hallettim işimi. "Mezun olduğum okulla ilgili bir sorun çıktı. Ankara'ya gitmem lazım. Hiç izin almayayım, işler aksamasın, bu ekiple Erzurum'a gideyim. Zaten dönüş için izin vereceksiniz, o bir günü Ankara'da işimi halletmek için geçiririm," dedim. Okey verdiler. Esmaceyhan'a da yavaş yavaş bir şey yok dedim ve Ankara'ya gitmek için hazırlanmaya başladım.

O kadar heyecanlıyım ki! Bir yandan da kızıyorum kendime, bak yanlış yoldasın yapma etme diye. Ama diğer tarafımsa, "Siktir et Esmaceyhan'ı da Pekmez'i de, önemli olan senin mutluluğun" diyor. Diğer bir ses de, "Zaten bu çocuk seninle ilgilenmiyor, senden nefret ediyor" diyor. Böyle dengeleri kurmaya çalışıyorum iç seslerim arasında...

222 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bir tarafta vicdanım, diğer yanda hormonları

Sonunda çocukla baş başa kalabileceğim, Esmaceyhan'sız

bir yere gidiyorum! Yolda benim yanıma oturmadı,

tek kelime konuşamadık. Gittiğimiz gibi, hemen röp falan

derken yine konuşamadık. Akşam yemekte bir katakulliye

getirip yanına oturmayı başardım çocuğun, ama bu kez de

oradakilerle falan muhabbet ediyorum, ben de onu izliyorum.

Gerçekten çok yakışıklı; kaşları, gözü, burnu, dişleri, omuzlarının oranı her şeyle çok güzel. Bir şey söylüyor, ardından göz kırpmıyor falan, ben yanında eriyorum zaten. Öyle aptal aptal onu izlerken, sandalyesini bana doğru çevirdi, burnumu sıktı.

“Neyin var yorgun musun? Canın sıkkın duruyor.”

“Yoo değilim ya, yemekten heralde.”

“Hımm neyse ben yorgunum, geçiyorum otele, sabah görüşürüz,”

dedi ve kalktı gitti. Salak, mal PuCCa! Deseydin ya

küçük ap ta lın büyük dünyası 223

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ben de yorgunum diye. Baktım olmayacak, bunun arkasından

çantamı kaptığım gibi koşmaya başladım. “Yaaee sıkıldım

orada, beni bekle, en azından nete girerim odamdan,” dedim.

Beraber otele doğru yürümeye başladık. İşte Pekmez’i falan

sordu, nasıl başladığımızı sordu bilmem ne, böyle konuşa

konuşa gittik.

Çok isterdim, filmlerdeki gibi diş macunumu unuttum

ayağına yatarak odasına gireyim, ama maalesef... Ben odada

bir kızla kalıyorum, o kameraman ve kurgucuyla! Öyle bir

şey demem, “Grup sekse varım bebek!” demem gibi bir şey

yani. Geçtik neyse odalara. Daha saat akşam dokuz ve ben

sıkıntıdan patlıyorum. Bir yarım saat falan geçti, dayanamadım

mesaj attım çocuğa: “Uyudun muu? Sıkıldım ben, içki

beleşmiş yaa”. Bir on dakika cevap gelmedi. Sonra baktım

benim odanın kapısı çalıyor, bir açtım bu, “Hadi gel, yatamadım

zaten,” dedi, indik aşıya.

Muhabbet etmeye bir başladık ama nasıl, anlatamam. Bütün

çocukken yaptığım komik şeyleri anlattım, bu da anlattı.

Saat gece üçe kadar konuştuk neredeyse. Ben daha konuşurdum

da bu “Gidelim” deyince kalktık odalarımıza gittik.

Merdivenden çıkıyoruz, çok içemedim de zaten. Aklıma s ıçayım

işte, biraz sarhoş ayağına yatsam, en azından yakınlaştık.

Odamın kapısının oraya gelince, “Yaa aslında sen çok

iyi bir kızsın, boşuna kıl olmuşum sana o kadar,” dedi, g ü lümsedi

ve gitti.

Kalbim nasıl giip güp atıyor anlatamam. Ama bir yandan

2 2 4 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

da düşünüyorum yediğim boku. Yanı ne bileyim, olursa eğer

çok pis şeyler olacak gibi hissediyorum! Gerçi Ankara’daki

çocukla da böyle olmuştu. Ondan ilk ev arkadaşım hoşlanıyordu,

sonra biz başladık. Gerçi kız sonra beni evden a ttı

ama olsun. İlk yediğim nane değil diye sanırım biraz da ra hatım.

Ama keşke Esmaceyhan’la çıkmamış olsalardı. Bir de

Pekmez zaten beni yollu biliyor, bu da olursa. Hepsini bırak,

bu çocuk benimle bunlara rağmen birlikte olmaz ki off

offtü! Bütün geceyi kendi iç sesimle çarpışa didişe geçirdim.

En sonunda artık çocuktan uzak kalmaya karar verdim, sabahı

da ettim ayrıca.

Verdiğim kararlara sadık kaldığım pek görülmemiştir ama

bu kez ha gayret diyerek sıktım dişimi. Bir de bu son günümüz.

Bugün elimden geldiğince çocuktan uzak durursam,

zaten kanala döndüğümüzde de Esmaceyhan yakamızı b irakmayacağı

için işler yoluna girer dedim. Bütün gün çekim

mekim derdine hiç görüşmedik zaten, işime geldi bu durum.

Akşam yemekte başka yerde oturdum. Bu yine benden önce

kalktı gitti, hiç peşinden gitmedim, bizimkilerle oturmaya

devam ettim. Ardından telefonuma mesaj attı, “Ne zaman

geleceksiniz?” diye. Cevap vermedim. Sonra bayağı geç bir

saatte döndük otele, bir baktım lobide televizyon izliyor. “İyi

geceler” deyip çıktım odama.

Umutlanmak istemiyorum ama neticede mesaj attı, sonra

lobide bekliyordu, ne bileyim ya. İç sesimi hiç araya katmadan,

odada yirmi dakika süslenip püslenip koştur koştur indim

aşağıya.

küçük aptalın büyük dünyası 225

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Seni burada yalnız bırakmaya gönlüm razı olmadı, uykum

da yoktu geleyim bari dedim.” (İç ses: Tam bir orospusun!

Ya sana böyle bir şey yapsalardı! Kalkıp yatsaydın şimdi

odanda her şey çok güzel olacaktı, senden utanıyorum.)

“İyi yapmışsın, sıkılıyordum zaten. Tost almıştım ben de,

ister misin?”

“Yok teşekkür ederim, yidimm ben şimdi (İç ses: Ohaa

bu kadar sürtüklükte olmaz yani, ses inceldi çocuklaşmaya

başladı, belli kelimeler değişime uğradı. Yuh diyorum, iğrenç

kaltak!!! Gidip yat artık. Bak yol yakınken yapma bunu kendine.

Hepsini siktir et sen üzüleceksin kızım.. Hooop lan kime

diyorum, elini .boynundan çek, boynunu okşama, o son

yapılacak hareket... Yok bacım benden bu kadar, gidiyorum,
sen beni dinlemeyeceksin!)

Bu kez sabahın beşine kadar muhabbet ettik. Kanaldaki kızların neredeyse yarısıyla birlikte olmuş! En büyük pişmanlığı Esmaceyhan'mış. Toplamda üç gün birlikte olmuşlar, ama iki senedir yakasını kurtaramamış kızdan. O da bu durumla yaşamayı öğrenmiş. İlişkilerinden, ilişkilerde yaptığı hatalardan falan bahsede bahsede saat beş oldu. Sonra odaya doğru kalkıp gittik. Hiç alkol almamıştım, sadece uykusuzluktan mal gibiydim. Böyle merdivenlerden çıkarken bir şımarıklık geldi bana, omuz falan attım buna, sonra bu a ttı, saçlarını bozmaya çalıştım, böyle ilkokul çocuklarını andıran hareketler içerisine girdik resmen, bildiğin boğuşuyoruz merdivenlerin orada. Sonra ben bunun saçlarıyla uğraşırPucca Küçük Aptalın Büyük Dünyası ken, bu ellerimi tuttu. Böyle bir boşluk oldu o an, filler içimde poga yapmaya başladı... Kalbim nasıl atıyor, suratım k ıp kırmızı oldu. Bu önce kafasını yaklaştırdı, dudağı dudağıma değdi degecek şekliyle, sonra çekti, gözlerime baktı. Sonra ben yaklaştırdım kafamı, tam o da getiriyordu ki, bu kez ben çektim. Elimi kurtarmak için biraz uğraşmaya başladım, kendimi bu kez iyice uzaklaştırdım. Tam elimi kurtardım ki, bu belimden tuttu çekti beni kendine, itti duvara doğru, bedeninin her tarafını resmen hissediyordum, öyle ki ben de serçe gibi kaldım ama hâlâ öpüşmüyoruz. O öylece bakıyor sadece gözlerime. Ben de bir gözüne bakıyorum, bir dudaklarına. İyice yaklaştırdı kafasını, ama oyun oynuyor resmen,

sadece nefesini hissediyorum, öpmüyor. Baktım olmayacak,
battı balık PuCCam, yapacak hiçbir şey yok dedim ve çocuğu
ben öptüm. Dil, damak, dudak, ısırıklar hak getire, yemin
ederim bir yimi dakika sadece öpüştük o merdivende.
Sonra birinin telefon alarının sesini duyunca çektim
kendimi. Merdivenden çıktım ama sarhoş gibiyim, beynim
hiç çalışmıyor. Ne yapacağımı bilmiyorum, az önceki anın
olmamış olmasını diliyorum, bir yandan da çok mutluyum.
Kapının oraya geldik, yanağımdan öptü beni, g itti
sonra. Yatağın içinde ben ne yaptım dedim durdum .;«<
at sonra da yola çıktık. Ayrı yerlerde oturduğumuz için gö rüşemedik.
Sadece dönüp dönüp güldü. İstanbul'a döndüğümüzde
ise, eve geçince mesaj attı: “Özledim”. Off çok bir
bok yedim gibi geliyor ama bir yandan da çok mutluyum.

küçük aptalın büyük dünyası 227

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hadi EsmacEyhana'ı siktir et diyorum, lan daha düne kadar
beyaz atlı prensin Pekmez'di. Zaten çocuk seninle ilgili
güzel şeyler düşünmüyor, bir de şimdi yaptığına bak. Böyle
gel gitler arasında kaldı kafam.

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Beni h ay a tın in n e re s in e koyacağına

k a r a r v e remiy o r su n ya, amıma koyuyorsun

f a r k ın d a değils in...

Erik'in bana yazdığı tek mesaj “Özledim” oldu. O gün

başka hiçbir şey yazmadı, ben de bir şey yazmadım. İş günü

gelip çatınca beni aldı bir telaş. EsmacEyhana arayıp duruyor,
“Benim hakkımda bir şey dedi mi? Ne yaptınız?” falan diye
soruyor. Onunla hiç baş başa kalmadık bile diyorum. Ama
böyle kalbim yerinden oynuyor, o merdivendeki ânı düşününce.
Bir taraftan da telefon ekranında EsmacEyhana’ın adını
görüyorum, o zamanda içim sızlıyor. Kendimi acayip de rece
kölü biriymiş gibi hissediyorum. Çıkıyor muyuz, çıkmıyor
muyuz, biz neyiz, bunlar kafamı kurcalıyor sürekli. Böyle
cebelleşirken kendimle, işe geldim. Erik daha gelmemiştir,
olurdum masama ne yapacağımı falan düşünüyorum. Çıkmayalım,
yok olmaz zaten. Ben çocukla konuşayım, yaptığımız
bir hataydı diyeyim, arkadaşlığımıza devam edelim. Ka
tamda bunları toplarlarken, asansörden indi bu, benim masakuyiik

ap ta lın b u ju k dünyası 329

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ya doğru yaklaşmaya başladı. Allahım sana geliyorum diye
içimden çığlıklar atmaya başladım, masama ellerini koyarak
kafasını bana doğru yaklaştırdı, “Günaydın” deyip içeriye
doğru gitti! Arkasından EsmacEyhana’ın kafasıyla karşılaştım,
bana pis pis bakıyordu.

Öğlen yemeğine kadar bir daha göremedim Erik’i. Yemekte
hep beraber aynı masaya oturduk. Orada da normal
şeylerden konuştuk, ama ben çocuğun suratına bakamıyorum
bir türlü, çünkü ne zaman baksam EsmacEyhana’ın suratıyla
karşılaşıyorum. Yemekten sonra bu bana mesaj attı: “Stüdyoların
oraya gel”. EsmacEyhana’ı alt ederek, pıtır pıtır gittim
yanına.

“Dün neden mesajıma cevap vermedin”

“Uyumuştum ya, geç gördüm.”

“Bu akşam bir şeyler yapalım, haberleşiriz, bize gidelim,
film falan izleriz...”

Allahım bunu dedi ya, kendimden ölesiye tiksindim. Herif
benimle sadece ve sadece yatmak için şey ediyor. Daha
sevgili miyiz değil miyiz o bile belli değil, beni evine çağırıyor
ya. Ama hep benim yüzümden işte, keşke o gece gitmeşeydim
yanına. Yatıp kalkacağız, sonrasında da “Bye bye
kuzum, gidiyorum,” diyecek. Aynı bana anlattığı kanalın diğer
yarısındaki kızlar gibi olacak durumum. Onlardan da
böyle bahsediyordu: “Haa Hacer mi? İki kere yattık kalktık,
ya sonra havalandı triplere girdi o”, “Aman Buse’yle bir gecelik
bir şeydi, çıkma bile denmez ona”, “O benim üstüme

2 3 0 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

atladı”. Oturup zaten bana bunları anlatan bir heriften ne
beklemiş olabilirim ki??? Allah belamı versin ya benim..

Off kendimden ölesiye nefret ediyorum şu anda.

Akşam gitmemeye karar verdim, artık temkinli
davranacağım. Eğer neyin var derse, oturup açık açık anlatacağım,

“Sen beni ne zannettin? Ben öyle yatıp kalkacağın

biri miyim? Sen kendi dengini bul, zaten o gün uykusuzluktan
öyle oldu.” Yakın arkadaşımın eski sevgilisiyim bir yerde.

Buradan anlamalıyım yani itin kopuğun biri olduğunu. İşten
erken çıktım, misafirhaneye gittim, bir güzel televizyon izlemeye
başladım. Mesaj da attım ona, gelmiyorum diye. Saat

sekizde geliyordu bu, aradı, açmadım. Bir daha aradı, açmadım.

Telefonumu kapadım. Ardından da kendime küfrede

küfrede geçtim TV'nin karşısına.

Türk filmi oynuyordu, izlemeye başladım. Bu esas kızları

neden bütün filmlerde, karakterli, dürüst, namuslu, dobra,

anaç, neşeli, kararlı yapıyorlar acaba??? Bu nasıl bir yalansa!

Dünya da bana bir kız gösterin, sevgilisi Danimarka Prensi

çıktı diye onu terk edecek! Ya da fakir sandığı adam, çok

zengin çıkınca onu bırakacak. Kadınlar yüzde seksen, haksızlığa

uğramış ama sonunda yüzünün akıyla bu olayı temizleyen,

gururlu, onurlu, kişiliğinden asla taviz vermeyen kişiler

oluyor filmlerde. Erkekler ise daha saf. Mesela bir telefon

geliyor "Karnı, Ferit'in kollarında çılgınlar gibi oynaşiyor"

diye, bu hemen çekmecesinden beylik tabancısını çıkarıp gidiyor.

Her şeye inanıyor. Kör oluyor mesela, eski karısı bu küçük

ap taların büyük dünyası 2 3 i

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

na öğretmenlik yapıyor, salak anlamıyor. Yıllar önce yatakta

başkasıyla gördüğü için terk etmiş karıyı, on beş sene sonra

karşılaşıyorlar, kadın evlenmiş falan. Ama kadın diyor ki,

"Ayyy kocam hiç beni ellemedi, memelerimi bile görmedi".

Bu herif hemen inanıyor. Ulan pezevenk, madem inanacaktın

da, tee on beş sene önce o karı sana ağlayarak, "Komplo

bu Muratttt!" derken ne diye inanmadın.

Bir de kötü kızlar oluyor bu filmlerde hani: Zengin, şımarık,

Avrupa'ya sürekli gidiyor geliyor, esas oğlanın nişanlısı.

Bu salak esas oğlan, gidip başkasına âşık oluyor. Kötü kız

n 'apcak, elinde tutacak nişanlısını. Gidip diğer kızı aşağılıyor falan. Tamamen kadınsal içgüdü. Sizin nişanlınızı elinizden alan karıya ne yaparsınız? Dünyanın en büyük orospusudur o benim gözümde. Ama işte öyle değil. Kötü kızın adam ağzına sığıyor, paçavra gibi kenara atıyor. Gidip diğer kızla evleniyor. Biz de buna, "mutlu son" diyoruz. Diğer kıza yazık günah di mi lan? Tek günahı şımarık olması mı? Başta bu kızın nişanlısıydı o salak çocuk. Diğer kız elinden almasaydı, babalan şirketlerini birleştirecekti. Asıl kötü karakter o bence. Ben çok acıyorum o kadınlara. Sarışın var ya bir tane, çok seviyorum onu ben. Yazık yavrum, Sezercik gibi dombili şımarık piç kurusuna annelik yapmaya bile çalıştı. Ama babası salağı gitti, gene 'karakterli' olan Hülya Koçyiğit'len evlendi.

Filmlerdeki iyi karakterleri sevmiyorum ben, yalan çünkü.

Kimse öyle olamaz. Olmasın da boş ver. sıkıcılar. Nasıl

Pur,

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bir erkek öyle birine körkütük âşık olabilir ki! Dizilerde bile öyle ya: "Bin Bir Gece"deki Şehrazat, osbir olsa çekilmez o karakterle bence. Biri bana "P11CCa bana kendini anlat" diye sorsa, "Yalandan nefret ederim, dürüstüm, ihanetten tiksiniyorum, kararlıyım, kafama koyduğumu yaparım, hassasım, kırılğanım, bir defa âşık olurum, asla aldatmanı, neşeliyim, Polyanna'yı sikmiş gibi iyimserim, insanları kendim gibi görürüm, iyi niyetliyim, tuvaletten sonra iki kez ellerimi yıkarım, yatmadan önce saçlarımı tararım vs vs." diye anlatırım.

Sor elli kıza, kırk beşi buna yakın şey söyler, bu salak saçma filmlerle büyüdüğümüz için. Çünkü kadın böyle olmalı sanırız.

Oysa ki, “Yalancının Allahıym, hâlâ babama yalan söyleyerek dışarı çıkıyorum, işyerine yalan söylüyorum, sevgilime yalan söylüyorum. Bana yapılan her ihanetten tiksinirim, ağzına da sıçarım ama ben ihanet etmeye meyilliyim.

Hassasım evet, kırılğanım da her kız gibi. İnsanları kendim gibi görmem, onları kendimden küçük görürüm. İyi niyetliyim evet, ama çıkarıcıyım da. Ve yatarken saçlarımı asla ta ramam”

. Haaa, birileri sorduğunda, bunları asla söylemiyorum tabii. Çünkü bu karakter özellikleri kötü kızlarda var gibi görünüyor. O sıçtığımın yazarları bu özellikleri onlara yüklemişler ve iddia ediyorum ki elli dışiden kırk beşi benim gibi. Ama sorsan, yukarıdakini anlatırlar. Yılandan korkmam yalandan korktuğum kadar vik vık falan diye. Erkekler ise, filmlerde de gerçek hayatta da aynılar. Çabuk gaza gelirler, V u ç u k - » p 1.a lm V i'iy u lr < iu n y a .\ı «33

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

her şeye inanırlar, güzelliğe âşık olurlar, tohumlarını sağa sola her yana saçarlar. Pis geberesıceler!!!

Ben böyle erkeklere sinir olup, film karakterlerine küfrederken, aşağıdan aradılar biri geldi diye. Kim dedim, Erik’in adını söylediler! Yuh artık, var ya hiç beklemiyordum. Kalktım hemen üstüme bir şeyler giydim, sonra baktım o biraz fazla şık oldu. Çocuk diyecek, odadaydın. Olmaz bu. Sonra kalktım eşofmanlarımdan birini giydim, saçımı başımı yaptım,

hopp bir de parlatıcı sürüp, uçar gibi indim aşağıya.

Kendimi o merdivenlerden inerken, “Rüzgâr Gibi Geçti”deki Scarlet gibi hissettim. Böyle sanki balon eteğim var, aşağıda grantuvalet Rhett beni bekliyor. Yavaş yavaş merdivenlerden iniyorum, kırmızı tuvaletimin içerisinde acayip güzel gözükiyorum, gözlerini benden alamıyor, elimden tutup koltuğa oturtuyor. Tabii böyle bir şey yok. O kadar eşofmanın içinden, ortası delinmiş olanı almışım. Nasıl heyecan yaptıysam, bu şekilde çocuğun yanına gitmişim. Oradaki koltuklardan birine oturduk.

“Niye telefonun kapalı? Merak ettim.”

“Fark etmedim ya, kapanmış mı?”

Böyle bayağı konuştuk, ama ben nasıl soğuşum var ya, o kadar iticiyim ki. Ne dese, hımm hımm deyip duruyorum. Sonra böyle ikimizin de sustuğu bir an oldu. Bu döndü ve başladı konuşmaya: “Ben sana ne yaptım telefonunu kapattırarak kadar! İstiyorum ki oturup konuşalım, ne olduğunu olacağım. Sen kaçırıyorsun benden sürekli, köpek çekiyorsun

Puec.a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bana, bu kadar nefret ediyorsan benden, o gün niye öyle de öldün?”

Sustum. Laflan bitince, “Yaa saçmalama neyi konuşup halledecez? Tamam o gece oldu bitti, n’apayım yani, n’ikâhıma mı alayım seni? İstemiyorum demek ki açmıyorum telefonumu. Bunu bu kadar anlamıyor musun, bir de buraya kadar geliyorsun. Neyse ben yatcam çok geç oldu,” dedim ve kalktım odaya doğru gittim, onu da orada bıraktım. O geri

zekâlı filmlerden etkilendim işte!!! Karakterli kadınlar, yakın arkadaşlarının eski sevgililerine göz dikmezler diye çocuğu bıraktım!!! Ne düşüneceğimi bile bilmiyorum şu an. Tek istediğim bir çıkış yolu o kadar puuuuuuu...
2 3b

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Anneanne

Dünyanın en kötü insanı kimdir diye sorsalar, anneannem derdim. Ta ki bugün ölüm haberini alana kadar! Dün sabaha karşı kardeşim arayıp, onun öldüğünü söyledi. Bazı insanların ölümsüz olduğunu düşünürdüm, anneannem de bunlardan biriydi! Şu an kendimi çok kötü hissediyorum. Onu çok sev miyordum, çünkü o bizi hiç sevmiyordu. Ama şimdi keşke sevseymişiz birbirimizi bile dedim. Anneannem, babası Rum, annesi Rus, çok çok güzel bir kadıymış. Yolda yürürken insanlar bunu izlemek için dururlarmış. On dört yaşında birine âşık olmuş. Babası, yaşı çok küçük diye evlendirmek istememiş. Bizimki de kaçıp gitmiş çocuğa. Sonra bir kızı olmuş. Bakmış ki ev işleri çok yorucu, çocuğu bırakıp evine geri dönmüş. Kızını tam otuz sene hiç arayıp sormamış. Yıllar sonra artık kız buuuuu merak etmiş de bulmuş. Sonra bir askerle evlenmiş. Karadeniz'de bir yere taşınmışlar. Ondan da ço
2 3b

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

cuklan olmuş. Adam öldükten üç gün sonra, başka bir adamla İzmir'e evlenmek için geri dönmüş. Yine bütün çor çocuğu orada bırakmış. Ama giderken yanına tapuları ve paraları

almış. Neden üçüncü gün başkasıyla kaçtığını ise, “Ayy ölü eviydi, gelen giden çok oldu, başım kaldırmadı banane yaaa,” diyerek açıklamıştı.

Çocuk sevmez, çiçek sevmez, insan sevmez. İnanılmaz kötü bir dili vardı. Soktu mu on sene çıkmazdı laflan. Evinde en fazla iki saat kalabiliyorlardı insanlar. “Ben torun sevmem, benden çıkanı sevmiyorum, torun ne yaa!” derdi suratımıza baka baka. Ayak tırnaklarından, kulaklarına kadar her yerinin ayrı ayrı kremi vardı. Bir sürü parfümü vardı. Hayatında tek önem verdiği şey paraydı ve kendini çok genç zannediyordu. O kadar yaşlanmıştı ki, ama o bunu hiç görmüyordu.

Sadece bir gün, çok iyi hatırlıyorum, ben saçlanmı ta rıyordum. Geldi yanıma, aynadan baktı baktı bana, “Bir gün aynaya bakıyordum, çok güzeldim. Gözlerimi kapadım bir açtım, seksen yıl geçmiş.” dedi.

Bana hayatımdaki birçok şeyi o öğretmişti ama, Marilyn gibi. Çok küçükken kısa bir süre anneannemin evinde kalmıştım. Annemin evinde psikolojim çok bozulmuştu, kafamdaki saçları tek tek kopartıyorum, öyle ki kafam yamalı eşek gibi kalmıştı. Ortası kel aynak gibiydi aynı. Rehberlik öğretmenimiz annemle konuşup, “Bu kızı evden uzaklaştırın,” deyince, anneannemin yanına göndermişlerdi beni. Akşamları eski klasik filmleri izlerdik beraber. Bir gün Marilyn Monroklıçuk aptalın büyük dünyası *37

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

e'nun filmini izliyoruz. Normalde benimle konuşmaları, “Su getir” , “Götünde tırmık mı var, o koltuğu nasıl o hale getirdin?”

, “Git yat artık!”dan öteye gitmezdi. Birden konuşmaya başladı: “Çok şanslı bir kızsın aslında farkında değilsin. Küçükken darbe yiyen kızlar, büyüyünce hayata dört kolla sarılıyorlar. Marilyn babasını hiç tanımamış, annesi de delinin tekiymiş. Kızı yetimhaneye bırakmışlar. Orada şerefsizin b iri tarafından taciz edilince, akrabası yanma almış. Ama orada da rahat bırakmamışlar, atmışlar kızı sokağa, o da küçücük yaşta bir adamla evlenmiş. Ayrıldıktan sonra da bir anda hayatı değişmiş. Ün, şöhret, para pul. Sarışın bile değilken sarışınların ilahı olmuş. Sonrası hazin tab ii, her babasız kız gibi, dokunduğu her erkeğe bağlanmış. Ölümü için, şöhreti bitti bunu kaldıramadı, suikastti falan d e seler de, o sadece aşk için öldü bence. Sen yine şanslısın, uzak bir şehirde de olsa baban var. Hiçbir erkeğe minnet e tmeyeceksin o yüzden. Bu kollarındaki yaralar, kafadaki kellik ve morlukların ise seni daha güçlü yapacak...” Tabii şimdi hayal meyal hatırlıyorum konuşmayı ama ana teması buydu işte.

Hayat Bilgisi kitabında gösterilen aile fotoğraflarına hiç benzemiyordu yaşadıklarım. Sabah kalkardım okula hazırlanmak için. Annem benden önce işe giderdi, merdivenlerden aşağıya inerdim. Evin içinde üvey babam çırılçıplak dolaşırdı. Hiç kimsenin babası, amcası, abisi evde çıplak dolaşmıyordu. Sırf onu görmemek için para bile istemeden son sani2

3 8 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ye koşarak çıkardım evden.

Dönüş yolum daha işkence oluyordu. Adam müteahhit olduğu için iş saatleri gayet rahattı nedense. Çoğu kez okuldan eve döndüğümde onu görüyordum. Sırf onu görmemek için saatlerce yürürdüm yollarda. Başkalarının evlerim izlerdim, insanları izlerdim, saatlerimi sokaklarda o kocaman çantamla deli gibi dolanarak geçirirdim. Eve geldiğimde eğer yoksa, o zaman bayram olurdu bana... Varsa ama işkence. Annem gelirdi sonra akşam, hiç fark etmezdi, hiç görmezdi beni. Görse de duymazdı. Çünkü o adamdan ayrılmak onun için ölüm sayılırdı. Sürekli dayak yerdim, alâkasız her şey için vururdu. Gece yatarken uykumdan kaldırıp dayak atardı, yemeğin ortasında çatalım yere düştü diye patlatırdı bir tane, sokakta oyun oynarken herkesin ortasında alıp evire çevire döverdi beni. O günlerden geriye, bedenimin her zerresinde izler taşıyorum, çenemde, dişlerimde, elimde, kalçamda. Nedense o izlerin hiçbiri, annemin bizim o halimizi görmemesi kadar acıtmaz canımı.

Neyse ya anneannemden bahsediyordum. Öyle bir kadındı... Hakkında çok hikâyeler anlatırlardı. Onun yuvasını yıktı, bunun evini dağıttı falan filan diye. Hiç eyvallahı yoktu kimseye, lafını sakınmazdı, gocunmazdı. Ve şimdi o kadın öldü. Annem, anneannemden nefret ederdi. Kardeşim, annemizin perişan halde olduğunu söyledi. Son kez görmek için morga girmişler, gözlerini kapatamamışlar. Ben hiç üzülmem zannediyordum ama sanırım üzüldüm. Yani bilmiyorum, saküçük

aptalın büyük dünyası 239

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

dece garip bir duygu. Kadın hakkında iyi bir kelime bulamadığım için üzuldüm. Koskoca havalında neler gördü geçirdi; ne aşklar, ne kavgalar, ne ülkeler gördü, ne şehirlerde yaşadı, paranın içinde yüzdü... ama şimdi hepsi kayboldu. Boşuna yaşamış gibi sanki. Ölüm çok ilginç bir şey. En kötüsüne b ile yakışmıyor. Bir insanı kaybettiğini anladığında, her şeyiyle iyi olarak aklına kazınıyor. Ve ancak kaybettiğinde, her yapılabilecek bir bahane bulabiliyorsun...

34-0 P u c t 1

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Duvarları tırmanladığı günle r sona eriyor

heyooooo

Anneannemin ölümü biraz sarstı beni. Biz neden varız, nasıl olsa toprak olacağız, kimler ölmedi ki, bu dünya sana mı kaldı be PuCCa falan diye bezgin bezgin dolanıyordum. Bu süre zarfında da yanımda olan tek kişi Erik'ti. Çocuk her şeyi yaptı etti benim için desem yeridir. Bir defa gece vardiyasına yazdırdı beni, "Sen gelme hiç," dedi. Kendi benim yerime on altı saat çalıştı. Ondan hiç beklemiyordum bu davranışları. Siker atar beni diye düşünüyordum. O günkü öpüşmemizden öteye gitmedik, zaten bir daha da beni evine davet etmedi.

Ben biraz toparlandım kendime geldim. Gelmişken bizim şu durumun adını koyalım pozisyonuna geçtim. Mesajlaşıyoruz mesela, ama hiç "aşkım bebışim böreğim" durumlarına girmiyoruz,! EsmacEyhann yanımda yoksa muhabbet ediyoruz, o sağda solda gözüküyorsa hiç konuşmuyoruz. Ya-

[:u\uk 4p t4 İın bu;, nk 1luuya&1

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ni bizim bir dışarı çıkıp bu durumu konuşmamız lazım diye düşündüm. Bir de şu olaylarda bana bu kadar iyi davranınca gaza geldim biraz, demek ki seviyor bebe beni dedim. Mesaj attım “Çıkışta sinemaya gidelim” diye. Okey dedi. Önce o, sonra ben gittik Cevahir’e.

Sinemaya girdik, filmi izliyoruz, kolum koluna değiyor ama elini tutsam mı tutmasam mı bilmiyorum. Bir de ben ne den tutacaktım canım, o tutsun diyorum. İyice sürttürüyorum kolumu, yok, bir hamle yapmıyor. Belki öpüşürüz umuduyla filmle ilgili abuk subuk şeyler sormak için kulağına eğiliyorum, bir dönüp öpeyim şu kızı demiyor. O filmi izledi, ben ne bok olduğumuzu nasıl çözeceğimi düşündüm. Yüz yirmi dakika boyunca Robocop gibi oturdu o koltukta. Çıktık sonra yürüyoruz falan, ama benim surat nasıl asıldı. “Sevmiyor kızım seni, o zaman acımış da demek ondan iyi davranmış sana. Sevse, çıkmayı düşünseniz, bu şekilde mi davranır?” diye mırmırmır kendimi yedim. Sonra da zaten sıkıldım.

Madem çıkmıyoruz, ne dolanacağım bu hırtlara diyerek misafirhaneye gideyim ben dedim. Arabasına bindik, yine hiç konuşmuyoruz. Dayanamadım artık, “Ya biz sevgili miyiz sizinle?” deyiverdim.

“Olalım mı?”

“Hayır ben bir teklifte bulunmuyorum, sadece merakımdan soruyorum.”

“Peki olalım mı?”

“Bana ne soruyorsun halla hallaaa.”

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Çok zor olacak biliyorsun değil mi? Epeydir düşünüyorum ama, Pekmez’e öyle lak diye diyemem bu durumu..

“Olmayalım o zaman n’apım.”

Böyle bende bir ergen tripleri falan oldu. Ağzıma kürekle vurmuşlar gibi öne doğru uzatıp, kaşlarımı indirerek homur homur konuşuyorum. Bu da bir şey söylemedi, geldik misafirhanenin oraya.

“Bugün gitme bizde kal,” dedi.

Nınınımuu!!!! Bacaklarım kıllımmın! Allah kahretsin b e ni, haflasonu alırım diye bırakmıştım. Hadi minco neyse de o travesti bacaklarla gidemem ben onun evine. Off aslında tam da zamanıydı, oturup konuşurdük ne yapıp ne yapmayacağımızı.

Oturup konuşma kısmına ben de inanmadım ama işte olsun.

“Kusura bakma,” dedim ve indim aşağıya bir hışımla.

Bu da geldi arkamdan misafirhanenin duvarının oraya geçtik, tuttu elimden.

“Ben seni düşünüyorum biraz da, o yüzden kafam karışık sadece. Sürmezse sen zararlı çıkma istiyorum bu işten ...” dedi sarıldık marıldık, ben sonra geçtim içeri.

Yarın bir yolunu bulup onun evine gideyim bari. Bugün bacaklarım yüzünden olmadı. En azından misler gibi akça pakça yapayım, “Sana börek pişireyim ihi mihi” diyerek yolumu yapayım. O değil de çok heyecanlandım şimdi. Hoop

cart caıt alıverdim bacaklarımı. İç çamaşırını çekmecesinin

önünde ne giyeceğimi bulmak için oturdum. “Âdet donlak

ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 2 4 3

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

rım”, “günlük donlarını” ve iki senedir hiç kullanmadığım

“seks donlanın” adı altında üç gruba ayıldığım külotlarıma

baktım Bir de arkaya bir yere sıkıştırdığım, tee ne zamanlar

seksi adı altında satılan, yirmi beş liralık, Banu Alkan'ın Yaşar

Alptekin'den kaçarkenki sahnelerde giydiği şeyden vardı.

Ama bunu kullanmak nasip olmadı. Çok istiyorum oysa, ç ıkayım

onunla şöyle salınayım falan, ama yok, kaldı garibim

orada. Hayır yani ölürsem falan, gelinlik diye tabutuma onu

serecekler ona üzülüyorum. O yüzden de bu sefer giymeyi

düşünüyorum. Düşünüyorum ammaaa, şimdi bu adam der mi

acaba, “Ulan bunun sürüyle tokmakçısı vardır, baksana bilmediği

numara yok, Zerrin Egeliler gibi çıktı karşıma” . Bir

de şimdi hani bu Pekmez'i aldattım mevzusu falan, hani k a şar

olarak aklının bir yerinde kaldıysam, yeniden kamçılanmasın.

Uff ilk seviyme olayı çok kasıyor insanı. Ne kadar ilginç

oysa bu muhabbet. Mesela erkek ilk olayda, aklına ne geliyorsa

yapmak ister. K1 adin i kanıtlamak için var gücüyle ç a lışır.

Kadınsa bildiği her -i. yi unuttur, hayatında ilk kez çük

görmüş gibi bir nazlanmalar. hır ayy ben istemiyorumculuklar,

ay yok rahat durcului, .!k l x 1 evim, kadar getirmişsin

adamı, hâlâ neyin teranesini yapıyorsun. I./e bu tamamen

toplum baskısı yüzünden olan bir durum. İTKeğıvı, "Homo

değilim ben. on kaplan güctindeyiU gıst^ijî. Kadının.

“Orospu değilim ben, normalde böyle olmam aslında” diyerek

kendini durumdan soyutlaması. Gerçi erkeğin bu dıuru-

2 4 4 Putça

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

munu sağ olsun “ İssız Adam” kurtardı. Erken boşalan, y a takta

kendine güveni olmayan her adam, “Ehi ehi ben ıssız

adamım, bafiler kaçarım,” diye dolanmaya başladı. Yani bunun

anlamı şudur: “Yatakta bir halt yapamadığım gibi, şerefsizin,

pisliğin tekiyim, hatta cinsel hastalık bile kapmış olabilirim”

. Bir de marifet gibi nasıl böhürlenerek söylüyorlar.

Neyine böhürleniyorsun hayvanat? Nohut kadar çüküne mi?

Otuz yedi saniye süren sevişme sürene mi? Anca para verip

yattığın kanlara mı? Buna rağmen sana acıyıp, “Yazık la, bu

malı benden başka kimse sevmez. Üstümden de geçmeyen

kalmadı, parası da çok zaten, n'apcam bu yaştan sonra, bari

şunla evleneyim de, sakın bi hayat süreyim,” diyen kadınlara

nu? İnsan biraz utanır sıkılır.

Gerçi Allahtan dua ediyorum, “Çılgın Sedat*” sendromuna4

yakalanmadılar. Ayy ne kötü olurdu. “Ben Çılgın Se dat'ım,

basarım zarfa parayı, düdükler atanm,” diye b öbürlenen

adamlar; ellerinde mor zarflarla alışveriş yapan karılar

4 Çılgın Sedat Sendromu: Bir ara çok. makarası geçilmişti. Götünde, liç kilo pire var

u'ibi zıplayarak garip danslar eden Seuat, dudaklarını iki metre öne doğru götürüp

damardan parçalar söylüyordu Kendtne para için terk eden karıyı ;utır çatır s ik tiğ ini

bir de üstüne para verip intikam aldığını an la tı)o rd u . Heh işle i.-m Sedat gibi eski

sevgilisine tuzak hazırlayıp intikamını almak isteyen erkeklerin iik aî l.na gelen şey

I; “Bedava mı sandın para verip aldım“ modı«na girmeden bu ada-v. «iJirıdı gitti pi

• a sad an ...

■ > garkının sözleri de şöyle b ir şey d .- ”, i \\'ut - Zomayında sen benim aşkı
'/?/, sen benim sevgimi, sen benim ı . . • r ^ , ; , 7- ; . r kata, fa te, in a 'd<> bir ya
a. bi" de bej para etmeyen bir rer. . . . . •>" •* uit» vidrrke" san:/ :k; çift sı'-r

• emiştim... Her ne pahasına v>nn.1. / e»* /e a r.'n jşkunn b- â m â o.ivvfp
alacağını demiştim... İjte .* ;ür \\'*cfd: er: •; i 10 l * . * •' r.aşin . l da t

futun bir zarf bulacaksın, bvnı "anr j. .'" .n.t rk ıık fhsk'ubet tu ejlu

• an zarf içinde yazıp vermiştim, ı• „artı alı/ıg .u.a <7 *!/<.ıria haykırmış, a) kav, canı
ı'keğim demiştin .. Şimdi ise /» -n/ı <\ ngnn'.t. y - . r i n ,<jl taşı gibi açdaeok verir, -

den çıkacak. çünkü o zarjm . •*.* sem* Sun ışkını* b* j/VU

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

olsaydı her tarafta. İyi ki ciddiye alınmadı o adam, iyi ki. Allahtan

cep telefonu fiyatları düştü, krediyle ev satın alma o layı

kolaylaştı da, “Hobereyy ben çılgınım, eski sevgilimin p a rasını

verir düzer giderim,” diyen adamlar yok oldu. İyyyk!

İşte şimdi içimde hem merak, hem nasıl davranmam gerektiğini

bilemediğim bir duygu. Ayy bir yatalım da şu ilk

aşamayı atlatalım, Allaaamm sen benim yüzümü kara çıkarma

lütfen!

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sevişmek ya da sevişmemek işte

b ü tü n mesele bu!

Geceden her tarafımı keseleyip, kendimi parfümlere yatırıp,

sabahına işe gittim. Çantama ne olur ne olmaz diye bir iç

çamaşırını attınverdim. Öğle yemeğinden sonra Erik'le stüdyoların

orada Esmaceyhan'dan gizli buluşalım dedik. İşte

orada hafif nameler, fingerdeşmeler derken, “Akşam bişiler yapalım mı?” dedim. O iki lafından biri “Bize gel” olan mal, bu kez balık yiyelim, Nevizade’ye gidelim, onu yapalım, bunu yapalım dedi. On milyon şey saydı salak! Baktım olmayacak, o kadar hazırlık yaptık boşa gitmesin, “Yeriz ya yemeği” deyiverdim. Bunun gözler monçiçi gibi açıldı tabii.

Çıkışta yine o önden ben arkadan çıktık gittik bunlara.

Pizza söyledik, şarap marap, TV izliyoruz, ama ben nasıl k a sılıyorum nasıl anlatamam. İlk hamleler gelmeye başladı ondan; eli omzuma geliyor, ben utanıyorum ihi mihi yapıyorum.

Böyle bana doğru kaykılıyor, kendimi çekiyorum. Acayip

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı 247

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kasıldım öyle böyle değil. Sonra hemen “hakkımda kötü düşünmesin” mottosuyla, “Yaa bak o işi yapmayalım taam mı?”

dedim. O cümleyi kurarken bile aklıma doksan beş tane pozisyon geliyor. Sonra bu da, “Ya saçmalama yapmayız,” d e d i,

çektik kendini. Çok uzun süre bir daha da yaklaşmadı. Hadi

kendimi anlıyorum, bebe niye ööle bir tribe girdi onu an lamadım.

Sonra yatalım uyuyalım dedik. Şimdiii işte geldik

horozun öttüğü noktaya. Eğer ayrı yatak hazırlarsa bana, y a p a c a k

bir şey yok, mışıl mışıl uyuyacağım! Aynı yatağı gösterirse,

önce “Yaa bana ayrı yer hazırlar mısınız?” diyeceğim,

ama yine de o yatakta yatcam. Baktım bu bir battaniyeyle

içeri girdi, anlaşıldı, ayrı yerlerde yatacağız, olmayacak bu iş

dedim. Hemen açtım diğer şarap şişesini. "Benim uyukum

gelmedi, şunu da bitirelim bari.” dedim. Yediğim her boka

alkol süsü verip, "Hep onun yüzünden yaaeee," diyeyim b a ri dedim.

Zaten o son şişe şarapla iyice yavşamalar başladı bizde hafif hafif. Baktım kıvama geldi, "Yatalım artıkkk" diye d irettim. Hemen hoopp klasik erkek yalanları var ya, "Sana sarılıp uyumak istiyorum sadece bikbik mikmik." deyiverdi.

Hiçbir kız da bunu yutmaz yani. Ama işte, "Canım seni istiyor" demek yerine, "Ayy sarılıp uyuyacağız çok romantiğiz" demek daha terbiyeli geliyor.

Yatıyoruz yan yana. Önce bundan bir hareket yok. "Ben böyle eşofmanla yatamam" dedim. Çıktı benim alt taraf. Sonra "Ayy ben böyle rahat edemem, şöyle rahat edemem"

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

derken kaldım altan bağlamak bady'yle. Neden onu giydiğim konusunda zaten bir fikre sahip değilim! Sen tut bütün gece planlar yap, bugün de kalk alttan bağlamalı bady'yi giy. G e ri zekalıyım! Seksilik denen her şeyi öldüren bady. Ama anacım, eğildiğim anda zafer işaretim kabak gibi meydanda b e nim.

Çatalımı görmeyen kalmadı. Gelecek nesilleri bundan mahrum bırakmak için iki senedir alttan çıtçıtly bady'ler b e nim tek dostum, sndaşım oldular. Ama bilemedim yatakta giyilmemesi gerektiğini. Unutmuşum ne yapılır ne edilir, bu işin kuralları nedir. Düşünüp duruyorum: "Yapsak mı, yapmasak mı? Yaparsak benden soğur mu? Sabah mor zarfla p a ra bırakıp gider mi? Daha çok erken oldu, yapmayayım. Ya bu tek şansım, ya bir daha erkek yüzü görmezsem, yapalım en iyisi... Lan nasıl yapılıyordu bu iş? Önce öpüşeceğiz. Haa

tamam, bisiklete binmek gibi zaten, akıma gelir insanın. Of ben bisiklete binmeyi de bilmiyorum. Acaba büyük mü lan, dönüp ona doğru baksam mı, yok yok arkam dönük kalsın, anam elini attı belime, off yapmayayım ya. Bir şey yaparsa, bağıırıp korkutayım. Yapayım yapayım n'olcak. Yaa hemen de verilmez ki. sık dişini uğraştır biraz. Yok anacım verim yaa n 'olcak. Ayy n 'aapsam bilemedim. Acaba kafamdan g e çen her şeyi yapsam, bana “Vay süütükkk!” der mi? Kafamdan geçenler mi? Uuu ooo ummm tummm evet evet bunları yapayım ona ben. Ama zaten pimpirikli. “Bunları sen kimlere vapiın?” der>e... demez canım, o kadar öküz değildir, ama kalasından geçer. Ahunda eli bieiğime doğru ilerliyor.”

i- 1«, l i f .I |« t « lııı <t.ır>.<M

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Çek elini ordan yaaa.”

“Bi dönsene bu tarafa doğru.”

“Dönmem, bak rahat dur yapma.”

“Yaa bişi yapmıyorum, sadece bakcam.”

“Tamam sadece bak, bişi yapmak yok ama.”

“Zaten yapamam, prezervatif almadım yapmayız diye.”

Bu laftan sonrası zaten mokoko diyeceğim, ama tam öyle değil. Birincisi prezervatif almadım ne demek? Tamam k o runmak gerekli falan filan, ama çok koyucu bir laf bence.

“Prezervatif almadım, ben seni yapamam o yüzden.” Sen kimsin lan da beni yapmıyorsun deyip, iki tane suratına g e çirecektim.

Öyle iç içe dış dışa sadece bir kişiyle olduğum

için bu çok koydu bana. “Güvenmiyo mu acaba lan, AIDS mi

saniyo hayvan beni, benim ona güvenmemem gerek aslında,
yapamazmış, tavuk yapcak sanki, terbiyesiz geri zekâlı. Yaptırayım
da sen gör gününü, sen kendini ne samyosun?” gibi
salak salak düşünceler geçti beynimden.

Bebe ne iyi düşünüyor işte, her tarafta bangır bangır afiş—
ier çıkartıyorlar prezervatif kullanın, korunun falan filan diye.

Ben de işin duygusal kısmını düşünüyorum mal mal.

N ’apım ama? Kan beyne gidiyor mu diye bir sor bakalım.

Başladık biz olaya, her şey çok güzel gidiyor, hatta fazla güzel
gidiyor. Ama sadece orada kalıyor. Yani ben yine orgazm
olamadım. Tepe noktasında öylece kaldım. Orgazm olamama
nedenimi eski sevgilimin beceriksizliğine bağlıyordum, ama
şu anda bu çocuk gayet filmlere taş çıkartır boyutta efor sar-
2 5 0 Pucc.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

fettiği halde yine o noktaya ulaşamadım!

Sabahı çok kötü oluyor bu ilk gece olayının. Gece içime
kaçan Zerrin Egeliler, sabahları oluyor Türkan Şoray. Utanmasam
ağlayacağım ne yaptık biz diye. Konuşmak istemiyorum,
böyle bir kasıldım. Alkol sonrası sabah içilen ilaçlar var
ya, bu geceler için de öyle ilaçlar olmalı bence. Ondan önce
kalktım, hemen tuvalete gidip saçımı başımı yaptım, öpüşürüz
falan diye diş macununu parmağıma sürüp şöyle bir g e çirdim.

Çantaya koyduğum yeni çamaşırını giydim, parfüm

sıktım, hani uyandığında beni öyle güzel görsün diye. Koştur

koştur yatağa döndüm. Bu uyandı, “Yaa sen parfüm mü sık tın

sabah sabah, boğulcam” dedi öküz! Burada ilişkinin gidişatıyla

ilgili de gayet açık verdi yani! Geri zekâlı öküzl!

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bazen kendime hayret ediyorum.

Erik'le birlikte olmaya başlayalı bugün itibariyle tam iki

hafta oldu! İki haftadır onun evinde yaşıyorum, sadece kıyafetlerimi

almak için misafirhaneye gittim. İki haftadır dünyanın

en rnullu kızı sayılırımı, sanki aylardır çtkıyormuşçasma

rahatım yanında. İstedğim gibi küfredebiliyorum, kadın

oyunlarından hiçbirini ona uygulamıyorum, bazen sabaha

kadar sadece kahkaha atıyoruz. Yani bir ruh ikizim varsa, bu

çocuk olmalı dıve düşünüyorum.

Bir kere aynıyız, ikimiz de fazla romantik değiliz. Çiçekler,

böcekler, allı pullu yemekler çok saçma geliyor. Hiç s ıkılmıyorum

resmen yanında, sabahlan akşama kadar işteyiz,

akşamdan sabaha kadar da evdeyiz. Düşün buna rağmen hâla

yelmiyor, ba/en hiç uyumak gelmiyor içimden, gece çabuk

bitmesin diye. Bir tek sorunum var, o da yatakla yatmak. Ya

ben biriyle yan yana yatamıyorum. Hele böyle eli kolu değe-

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

cek, sanp sarmalayacak, ayyy çok kötü. En sevdiğim kişi de

olsa kesinlikle değmeyecek bana!!! Bu da ahtapot gibi sarıyor

babam sarıyor. Onu uyuttuktan sonra, bana dokunmasın

diye yatağın en ucuna kıvrılıp öyle uyuyorum.

İşyerinde sürekli birbirimize komik komik mailler, mesajlar

atıyoruz. Her bulduğumuz boşlukta, köşede bucakta

buluşuyoruz. Bildiğin uçuyorum yani havalarda... Uçmasına

uçuyorum amma tkezememe de az kaidı! Daha hiç kimseye söylemedik başladığımızı, gtm de yemiyor açıkçası. Bir de sanırım böyle gizli saklı olmasının verdiği heyecan da çok tatlı. Yemekhanede sadece ikimizin arasında olan bir cümle söylüyor, biz kakhaha atıyoruz, kimseye aktırmamaya çalışıyoruz falan. Böyle sürekli kesişmeler, buluşmak için kıvranmalar acayip hoşuma gidiyor. Etik olarak hoşuma gitmemesi gereken, ama köpek gibi zevk aldırın başka bir detay daha var: EsmacEyhane! İşte sürekli Erik'ten bahsediyor, sonra geceleri onu arıyor. Ben yanındayım, görüyorum. Sabah bana bunu farklı anlatıyor. Böyle garip bir şekilde, o çocuğun onunla değil benimle olmasından zevk alıyorum. Sahipli erkeklere olan tutkunun nedeni sanırım bu. stnlk kurduğunu düşünüyor insan. Ezik miyim neyim diyorum, bu düşünceye başka kılıflar hazırlıyorum, ama işin aslım maalesef biliyorum.

Yalnız şundan da eminim; eğer Erik'le olduğumu EsmacEyhane öğrenirse, yemin ederim beni yaşatmaz. İşyerinde rezil eder, yemeğime fare zehiri atar, bir şeyler yapar yani.

İcr,k a p ta lın buyuk dünyası 253

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Hadi onun gazabını geçtim. Zaten eski çalıştığım yerden, Pekmez'i aldattığımı gören insanların suratına bakamadığım için çıkmıştım. şimdi o çocuğun arkadaşıyla yım, bir de b e nim arkadaşımın eskisi. Off hiç düşünmek bile istemiyorum hakkımda ne diyeceklerini. Her ne kadar etrafta, "Ben kendimi biliyorum hede hd" diye dolanıyor olsam dahi, başkalarının

laflarını gayet umursuyorum. Zaten ne yapacağım başka? Yaşama nedenimiz, bütün gösterişimiz, başkaları değil mi zaten?

İşte ben en azından, bu durum arkadaşşıma attığım bir k a zık değil de eskiden arkadaş olduğum kıza yaptığım kapak olsun diye, EsmacEyhana'dan iyice uzaklaştım. Bir mesafe koydum araya. Sürekli bozuyorum bana bir şey dediğinde. Ben bozdukça, o da benden nefret etmeye başladı, aramız iyice limoni oldu. Hah dedim çok güzel kıvama geldi, artık dilediğim gibi at koşturabilirim. Bir de benim için arkadaşlık, dostluk gibi kavramlar çok tırıvırır. Cıvık cıvık, miçmiç, böyle içli dışlı, her an sevişilecek türden arkadaşlıklara h a yatta katlanamam. Yani arkadaşlık dediğin, "Hobaa gençler bu akşam napıyoruz?", "Ahaha Cemile'yi gördün mü, ne giymiş", "Hadi gel şunu makaraya saralım" gibi türü muhabbetlerin geçtiği olaydır. Sevgilime hissettiğim bağlılığı, aşkı, arkadaş denilen şeye hissedemiyorum. Hatta ve hatta direkt sevgili bulunca yanındakini satan tipler olur ya, hah işte ben aynı öyleyim.

«5+ Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ama EsmacEyhana da maalesef benim tam tersimmiş. Kız bildiğin ortaokul talebesinin tekiymiş. Üç gündür, yanına almış iki kıızı, onlarla böyle salak saçma laf sokup duruyor b a na. Valla cevap verme tenezzülünde bile bulunmuyorum. Yapar yapar, sonra susar nasıl olsa dedim. Ama anladım ki yanılmışım. Kız tam anlamıyla deli gibi davranmaya başladı.

Hayır bazen seviştik haberim mi yok diyorum. Ulan ne böyle abartıyorsun, işyerinde takıldığın insanım yani. Geçen gün toplantıda öyle bir laf etti ki, artık işlerin geldiği son nokta oldu, boynunu kırıp atabilirdim: "PuCCa'yı tanıyana kadar İzmirliyle ilgili anlatılanları rivayet sanıyordum, ama artık anladım ki orası gayet gevşek bir yermiş". Sekiz kişi var masada, yönetmen de duruyor. İçimden dedim ki, madem ortaokula çevirdin burayı, sen bilirsin. Lafi bittikten sonra, eğdim kafamı önüme, bir şey söylecek gibi yaptım, sonra kafamı kaldırdım, elimi sanki gözyaşımı tutuyor gibi yapıp, ağlayarak çıktım dışarı. Tuvalete gidip bekledim.

Şu hayatta öğrendiğim şeylerden biri: Ne bok yersen ye, hep mağduru oyna. Siyasette, aşkta, komşulukta, otobüste, vapurda her yerde mağduru oynayacaksın, ama olmayacaksın. Şimdi eğer orada ben de ona laf söyleseydim, o da bana laf söyleyecekti ve öyle biri bizi susturana kadar devam edecekti. Dedim en azından o suçlu olsun.

Arkamdan bir kız geldi tuvalete, "Konuşmak istemiyorum," dedim, ağlamaya devam ettim sesli sesli. Sonra işte, küçük aptalın büyük dünyası

255

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

'tuvalette ağlayan kızlara teselli ek ib is iyice toplandı oraya. Onlardan biriyle gözyaşlarını eşliğinde konuşup çıktım dışarı. Geçtim masama oturdum. 'Ağlayan kızlara masada moral ekibi" toplandı bu kez. "Yaa biz seni biliyoruz, onu da biliyoruz, değer mi?", "Yaa sen takma onu, hiç değmez", "Bak

yaa adiyee, orda ona bir geçirecektim, hiç canını sıkma sen"
türünden cümlelerle, biz yanındayız mesajlarını verdiler bana.
Ben de bunların karşılığında, onlara sadece "Öyle demeyin,
aslında biliyorum o çok iyi biri, çok seviyorum aslında o
kızı, ama bu hareketlerine anlam veremiyorum. Yaa öyle deme,
eminim onu bana söylerken düşüncesizce söylemiştir"
gibi şeylerle cevap veriyordum. Bu da, "Ayy ne saf kız, nasıl
temiz yürekli" falan gibi şeyler düşünsünler diye. Çünkü ben
de kızın hakkında kötü konuşsam, insanlar kendilerini taraf
olmak zorunda hissedecekler. Ama bu durumda bir ezen, bir
ezilen var gibi duruyor. Onun yanında dolanan iki kızdan biri
de saçımı düzeltip beni teselli ediyor, düşünün artık.
Sonra Erik geldi yanıma, "Kalk gel bi dışarı çıkalım sen-
5 Tuvalette ağlayan kızıyla teselli ekibi: öyle bir ekip var yemin ederim, okulda,
işyerlerinde falan. Hiç selam vermediğiniz bu kişilerle sadece orada samimi olursunuz.
Bazen bunların özel bir kulüpleri lalan olduğunu düşünüyorum. Çağrı cihazları
falan da var: "Bipip biri ağlıyor, hemen tuvalete". Anında nasıl toplanıyorlar
oraya ya! Sen kapıdan bir çıkıyorsun, kafaları yana eğik, "Bitanem n'oolduuu?"
dive aynı anda başlıyorlar. Bir tanesi, büyük ihtimal başkanları. senin koluna girip
lavabonun musluğunu açıyor Ağlayan insana nedc11 baygın muamelesi yapıyorlar
orası ayrı mevzu. "Hadi b1 elini yüzünü yıka, sakınleş," deyip, seni izliyorlar. Eğer
senden ses çıkmazsa, hemen başkanları göz kırpıp. "Tamam, hadi toplaşmayalım,
zaten kötü, bunalmasın." diyerek bütün ekibi dışarı çıkartıyor. Sonra o anaç, o
duygu yüklü sesiyle. "İstersen anlatabilirsin, rahatlarsın. ' deyip, senden çıkan her
cümleinin sonuna, "Cıkcıkcık. aaaa bak ya yaptığına, yaaa yaaa, o f f f . g i b i
kelimeler ekliyor.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

le," dedi. Yok istemiyorum falan yaptım. "Hadi kalk hadiii," dedi ve kolumdan tutup kaldırdı beni. Ohh dedim bir taşla iki kuş. Böyle ağlayan, kendisi yüzünden mağdur olmuş biri var karşısında neticede. Burnumu çeke çeke yanında yürüdüm. "Ağlamayı kesebilirsin kimse kalmadı, sen ne sansarsın var ya, resmen kızı piç gibi koydun," dedi. Kaldım mal gibi. "Ne diyosun beaaaa!?" falan yaptım. "Yaa bırak ciğerini biliyorum kızım senin, o lafa ağlamazdın sen, ağzının payım verirdin," dedi ve öptü yanağımdan. Bu hem hoşuma gitti hem de utandım. Yani ben bu çocuğa böyle numaralar yaparsam göte gelirim onu anladım, ama beni bu kadar iyi tammış olmasına da çok şaşırdım.

Ya off bilmiyorum, iki haftalık bir ilişki için konuşmak belki saçma ama ben çok seviyorum, öyle böyle değil.

luiçik aptalın büyük dünyası 2 5 7

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Senin o canın arkadaşının Allah belasını versin!

Erik-'in metresi gibi yaşıyorum resmen, bildiğin kapatmayım.

Pekmez onlara geleceği zaman, ben doğra misafirhaneye gidiyorum. Dışarıya çıkamıyoruz, hiçbir arkadaşı bilmiyor.

İlk başta hobereyy dediğim her şey gözüme batıyor şimdi.

Pekmez'le küsmesini dilemekten başka çarem yok. Pekmez'de

hissetti mi ne yaptı bilmiyorum, üç gün üst üste ço cuğun

evinden çıkmadılar. Ben de sinir oldum, artık söylesin

birlikte olduğumuzu. Zaten Pekmez'in bir ilişkisi var, bizim

olayın üstünden onca su aktı umurunda bile olmaz yanı, iki üç

mırın kırın eder, susar gider.

Ben Esmaceyhan'ı ekarte ettim, hatunla selamı sabahı her şeyi kestim. "Pekmez benim kankam yeaaa" olayından sıkıl" dım artık. Yirmi sekiz yaşında herifin kankası mı olur lan, sevgilisi olur, karısı olur. Çok saçma! Hayır bir de çok özeniyorum, arkadaşlarımin Facebook fotoğrafları iki geri zekâlı

2 5 8 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

surattan ibaret oluyor. Herkes çift, herkes nuç miç. Ben daha ne olduğumu bile bilmiyorum yani!

Geçen gün dedi ki, "Seni çok yakın bir arkadaşım ile tanıştıracam, onlara yemeğe davetliyiz." Büyük ihtimal Pekmez'den

ayrı tuttuğu biri dedim, ama bir yandan da sevinç

içindeyim, ilk defa binleriyle bir araya geliyoruz. İşte evli

bir çiftmiş, kızla üniversiteden tanışıyorlarmış, müzik öğretmeniymiş.

Gittik evlerine, kocası bizi içeri buyur etti, kelli

felli kırk küsur yaşlarında bir adam. Sonra içeri hatun girdi.

Ben bacaklarına bakmaktan kızı göremedim zaten. Dangalak,

evine misafir gelmiş dötüne kadar şortla karşımıza çıktı. Bacağı

yanmış, o yüzden pantolon giyemiyormuş. Git uzun etek

giy, Allah Allahhü! Geçtik içeri, karı her bacak bacak ü s tüne

attığında, benim göz faltaşı gibi açılıyor. Bu nasıl arkadaş

lan! İnsan dediğinin arkadaşı ezik büzük bir şey olur.

Şortlu arkadaş mı olurmuş! Hatun sürekli olarak bir şeyler

anlatıyor, devamlı ama. Bir tanesini bile dinlemiyorum G ö züm

sürekli bacaklarında. "Giyiııse ya şu kaltak, halia haHa,

Yanık diyo, yanık izi bile yok. Bi kıl dönmesi, bi batık hiçbir

şey yok o bacaklarda. Bronz, şekli şemail ,;nmn gibi bac akları var. Ben de güzel bi yerimi göstermeliyim, ilgi üstümde olmalı. Düşü» PuCCaa, neren güzel senin'» Bitiklen», değil. Fakat şimdi frikik verirsem, çok sürtükvari bit hareket olur. Ellerim güzel aslında, parmaklarım uzun falan, çeneme falan koyayım, belli edeyim. Bacakları kadar ilgi çekmez tabii. Gözlerim güzel ama ben bile sıkıldım artık onlardan.

k u y u k i p t a l i n b ü y ü k d ü n v a s ı 2 5 9

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Monçiçi gibi açsam, ışığa doğru baksam olur mu? Makyaj da yapmadım, kafama sıçayım!"

“Müzik öğretmeni deyince insanlar flüt çalmayı öğrettiğimi sanıyorlar. Ama öyle değil, müzik bir yetenek işi. Buna ilgisi olmayan çocuğa ben bir şey veremem, o yüzden derslerde daha çok çocuklara kaliteli müzik dinlettiriyorum. Yetişkin birer birey olduklarında beni daha güzel ansınlar diye. İnsanlar müzik ve beden öğretmenlerini hatırlamazlar bile oysa, değil mi PuCCa?”

“Hııhh? Hımm evet evet bence de. Ya o değil de sen üşümüyor musun?”

“Yoo hayır, sen üşüyor musun?”

“Yok ben iyiyim de hani sen çıplaksın ya ondan dedim.”

“Ahaha ben alışığım merak etme.”

“Ama bence bi etek giy en azından, böyle dolaşırsan çocuğun olmaz valla.”

“Zaten istemiyorum isabet olur. Dünya o kadar kötü bir yer ki, çocuk doğurup ona bu eziyeti çektiremem.”

Öyle dolanıp durdu pıtır pıtır evde. Sürekli kalkıyor, bir o yana bir bu yana bacaklarını gözüme soka soka geziniyor. Kocasını da amma gevşek herif. Gerçi kızdan bayağı büyük adam ama höh dedim valla. Kesin parasını için evlendi bu sürtük.- Adamın sesini bile duymadım desem yeridir. Garibim melül melül yanımızda oturdu.

“Yaa sen de ne güzel iki dirhem bir çekirdek, ne şanslısın.

2 6 0 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Ama PuCCa’cım ben her sabah iki saat koşarım. Erik bilir, birlikte koşardık eskiden.”

“Iyy ben belediyeye talepte bulundum, yürüyen yol yapsınlar diye. Bi de koşcam, hele iki saat ölürüm sanırım.”

“Aaa olur mu öyle şey, haftada iki gün yüzmeye gidiyorum. Erik’le çok giderdik o şimdi çok boşladı.”

“Ben tuvalete giderken bile küfrediyorum. Haftada iki gün yüzmek mi puff. Gerçi yüzemiyorum o ayrı mevzu.”

“Spor benim hayatımın bir parçası. Bir odayı sadece spor aletleriyle döşedik. Çocukluğumdan beri koşarım, atlarım, zıplarım, bir şeyler yapanm. Erik bilir.”

“Aa aslında ben de tenise gidiyordum, haftada bi gündü.

Gidiş amacım azcık farklıydı, ama bende görüldüğü üzere hiçbir fark yaratmadı. Erik bilir!”

Erik bilir, Erik bilir, siktiimin Erik’i ne çok şey biliyormuş.

Deli etti ya iki kelimesinden biri, “Erik bilir”. Kız hem güzel, hem sportif mi sportik mi neyse işte ondan, muhabbeti de iyi, güzel yemek yapıyor. Kes kafasını at geri zekâlının.

Uyuz oldum. Sonra bu beni spor aletlerini göstermek için odaya götürdü. Bir ton ıvır zıvırı küçük bir odaya doldurmuşlar.

Bir de bana onlarla hava atıyor, “Ay bu şu işe yarıyor, bence bu sana göre, bak basenlerin için bu alet bıdı b ıdı”

. Bende o aletleri kafasında parçalama isteği uyandırdı.

Geri zekâlı iyi kı iltifat ettik, kendim Adriana Lima sandı!

“Tartlisana şu tartıda, ona göre sana program çıkartabilirim.”

küçük aptalın büyük dünyası 2 b 1

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Ayy yok tartılmayayım. Kilom sürpriz olsun bana ehüehü.”

“Ama ona göre bir plan hazırlayacağım, bir ayda incecik ve sağlıklı olacaksın. Arkadaşlarımda denedim hepsi şimdi ip gibi kızlar oldular.”

“Ayy yok, ben etimle butumla iyiyim valla. Kışın beni sıcak tutuyolar.”

“Şişman değilsin sen, zayıf bile sayılırsın ama spor sadece zayıflamak için yapılmaz.”

Bir siktir git yaa, halla halla o tartıya çıkartıp kilomu ö ğ renince

gidip Erik’e söyleyecek. Aa ben bilmiyor muyum

sanki. Yarım saat uğraştı tartıya çıkartmak için beni. Bende

de katır inadı var çıkmadım. O kadar uğraşmadan sonra bir

sessizlik oldu. Hani böyle olur ya çok konuşursunuz sonra bir

anda konuşacak bir şey kalmaz, iki taraf da öyle malak malak

etrafı bakarlar. Öyle bir durum oluştu. Önce hımmıladı

hımmıladı bayağı. Baktım kıvranıyor, bir şeyler söyleyecek ama

söyleyemiyor. Hımmılamaları bittikten sonra başladı.

“Erik dünyanın en tatlı insanıdır, çok şanslısın.”

“Sağol, aslında çok fazla olmadı daha ilişkimiz başlayalı
ama onu yıllardan beri tanıyomuş gibiyim.”

“Kaç senedir tanırım onu, benle beraberken bi tane yanlışıım
görmedim. Çok havai gözükür ama bir kaptırdı mı kendini,
ondan sadığını bulamazsın... Biz birlikteyken bana
kendimi prenses gibi hissettirirdi...”

Siz birlikteyken mi?!?! Kaldım öyle mal gibi. Ulan bun262

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

lar sevgililermiş bir zamanlar!!! Ohaaaa hiçbir şey söylemedi
Erik bana. Hiç hem de. Evine götürdüğün kızm, eski sevgilin
olduğunu söylesene salak herif. Kaç yıl çıktılar, ne yaptılar,
ne ettiler hiç bilmiyorum ama götleri birbirinden ayrılmamış
bariz belli. Bana bunu deyince taşlar yerine oturdu tabii.

Sürekli “lirik bilir”Ter, o lanet olası bacaklarım gözümüze
gözümüze sokmalar. Kızın bacaklarım izleyeceğine, keşke
arada sırada başka neler diyor dinleseydin, salak PuCCaü

Tam komplekslerine yenilecek zamanı buldun. E v li

barklı falan ama, hâlâ bir ilgisi bir şeyi olmasa bana neden
böyle bir şeyi anlatsın ki! Hayır zaten olayın şokundan lafi
gediğine koyamadım. Dediği şeyde çok mantıksızdı, “prensес
gibi davranırmış” . Bana ne nasıl davrandığından yani!

Ama ben bunu Erik'i11 yanma bırakmam. Ne demek ya, beni
tutup eskiden yattığın kalktığın, ayrı nefes almadığın hatunun
evii11e götürüyorsun, misilleme yapar gibi. Al senin zengin

kocan varsa, benim de şişko, kompleksli, boş konuşan bir
sevgilim var demeye mi getirdi?! Gecenin sonuna kadar astım

suratımı oturdum, dönünce de onda kalmadım. “Neyin var?” dedi, “Yok bişiiiiie!” diye bağııp misafirhaneye gittim.

Bir süre trip atacağım, zaten ne bok olduğum belli değil, hem bu sayede Pekmez olayını da aradan çıkartırım!

küçük aptalın büyük dünyası 263

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ebru Şallı dünya ahret bacım olsun

Dün yaşadığım travmadan sonra, götüm göbeğim yine gözüme çok büyükmüş gibi gelmeye başladı. Kız öyle sülün gibi etrafta dolanırken, benim üç köyü doyuracak baldırlarımın olması pek hoşuma gitmedi. Ben tak ın tılı

bir insanım yapacak bir şey yok. Tuvaletimi yaptıktan sonra bile holeyyyy elli gram daha eksildi benden diye seviniyorum.

1.68 boyum var, yıl içerisinde sürekli değişen kilom ise şu an elli sekiz. Ama yuvarlak hatlara mı sahibim nedir, bildiğin tombik gözüküyorum. Hele o kollarım Arnıld Şıvayzeneger’in kas olmamış hali gibi. Dedim senin neyin eksik o yosmadan, sen de gayet sportmen bir kızsın, aç bakayım Ebru Şallı’yı dedim.

Ebru Şallı'yı da severim aslında, genç kızken hayatını Televole’de izlerdik. Ardından kocayı buldu, sonra garip gurup yemek tarifleriyle ekranlarda. "Şimdi bir tutam defne yaprağı, iki kaşık inci tozu ve bir top fil daşşığı koyarak balıklarımızı pişiriyoruz," diyip sıırıtmaya başladı. Gecenin bir yansı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ğı, iki kaşık inci tozu ve bir top fil daşşığı koyarak balıklarımızı pişiriyoruz," diyip sıırıtmaya başladı. Gecenin bir yansı bizimki ısınma hareketleri yapıyordu, başladım ben de onunla

beraber yapmaya. Abi zaten hatun toplam dört buçuk kilo.

Her harekete gelir tabi. Benim baldırlarla onun yaptığı, "Ayy çok güzel yapıyoruz, son iki, açılıyoo açılıyoo" naraları bende tamamen farklı seslere dönüşüyor: "Anaammm ananım, canım yamyorr, baaowww koptu bacaağım sammm, ooyyy oyy bitmedi mi, ayy koycam ha iki tane, on iki oldu bee dursanaü!" Sonra böyle görüyorum kamına elini koyup koyup, "Kamımızı içeri çekiyoruzzz" diyor ya, orada bitiyorum zaten. Hatun ne güzel karnında gezdiriyor elini, ben koyuyorum, brusshhh ropp bir yağ tulumu. Bende bütün moral sıfır tabii. Her gün kıvranıyorum lan. Neden erimiyor bu yağlar diye kızıyorum Ebru'ya. O da yavrum hemen cevap veriyor bana, "Karnımız dümdüz olcakk bayanlar, hadi çekelimrn içeri, lıadii hadii". Haa bir de şeyi var, "Kaburgaları k a patıyoruz içeri içeri". Benim o sıçtığımin kaburgaları kapanmıyor.

Kapanıyor, iki hareketten sonra hooopp geri açılıyor.

"Karnımızı sıkarak bacakları yuvarlak yapıyoruz" diyor yaa, işte orada ben kendimi bir noktaya veriyorum. Hem kamımı sıkıp hem bacaklarımı yuvarlak çeviremiyorum.

Şahsen ben kendimi esnek zannedirdim. Köprü kurabiliyorum, ters takla, düz lakla, ayak parmaklarımı ağzıma koyma hepsinde başarılıyım. En önemlisi de Erik'le Kamasutra'vı denerken gram kıtırdama çatırdama duymuyorum bebuçuk ap ta lın bttyuk d u a y a »

2 6 5

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

limde. İlişkimizin gittiği son nokta buydu işte. O kadar hafta

evde beraber kalınca tek yaptığımız şey, onu deneyelim, b u nu deneyelim, şuna da bakalım muhabbeti olmuştu.

Bir de nefes verişleri var ya. Ben de veriyorum ama bir yandan da korkuyorum, şimdi biri duyacak ve mastürbasyon yaptığımı sanacak diye. Uff uff uffff diye hızlı hızlı nefesi ağzımdan verirken, hiç hoş bir ses çıkmıyor yani. Sonra k o caman ağzıyla sırıtarak, “Kalçalarımızı sıkıyoruz” diyor. İşte orada ben çok sinirleniyorum. Beni diyorum şu anda biri k a meraya çekse, nefes nefese kalmışım, dilim dışarıda, altımda boğazlı bady, üstümde içi yünlü pijamam ve eşofman üstüm, ayağымda patiklerim ile rezil olurum. Benim kalçalarım sıkılmayı hak etmiyor diye düşünüyorum. Ben ebediyen çiko bir kız olarak kalacağım diyerek, bir organımı bile kıpırdatmadan oturuyorum ve Ebru’yu izliyorum.

"Kaşları aslında ne güzelmiş. Keşke benim de kaşlarım öyle olsa; olur belki lan. Boyuyodur zaten. Burnu minnacık ama güzelmiş. Dişleri de güzel, benim dişlerim bile çirkin, ben hiç güzel bir kız olmıcam işte. Ekranaya çıksam, hemen d icekler ki ‘Höstt karıya bak, o katır gibi dişlerle ekrana çıkıyosa, ben de çıkarım lan!’ Haklılar! Bu arada bu kadar zayıflık kötüymüş bee, ben o kadar zayıflasam vajına kemiğim kabak gibi ortaya çıkar. Ayy böyle zayıf olmalı inşallah.

Kötü yani, kafam kocaman durur benim. Neyse yeler bana bu kadar hareket. Dombiliyim işte ben, kaderim bu, yapacak b işi yok. Bu karı hep zayıftı. Amaaann acıktım zaten, bu kadar

P uccj

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

hareket iştahımı açtı..." diyerek bıraktım egzersizleri. Ben en iyisi aç kalarak zayıflayayım, spor bana göre değil sanki, hiç hoş değil...

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

İçimdeki Deme t A k a lm 'ın

Kib a r iy e 'ye d ö n ü ř tü ğ ü an!

Bizim işyerindeki yapımcılardan biri yurtdışına gidiyor.

Böyle gitmeden önce brunch gibi bir olayla kadın kadına bir

toplantı düzenlemiş. Erik, Pekmez'le buluşacaktı, ben de

brunch'a gideyim dedim barı. Ananı ama bir baktım masada

kamımı ağrıtabak olan bir hatun daha var. Pekmez'in kız arkadaşı.

Bu yurtdışına çıkacak olan hatun, Pekmez'in de çok

yakın arkadaşıydı, doğal olarak kızla da bir samimiyetleri

var. Zamanında bütün Facebook profilini ezberlediğim için

kızın kim olduğunu biliyorum. Kaşıyla gözüyle şu an her şeyiyle

karşımda işte.

Bana bir gülümsedi, oturdu sandalyesine. Nasıl güzel, nasıl

kibar bir kız. Bir de kendime baktım, kendimi o masada

nasıl değersiz, nasıl lüzumsuz hissettim. Böyle bir eziklik var

bende Pekmez'e karşı. Onu severken ayrılmıştım neticede.

Bir de açıklasam da yararı olmayacak bir durum yüzünden.

268 Pueca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Pisliğin biriymiş gibi hissediyorum kendimi. Masadaki herkes

kızla ilgileniyor sanki. Nasıl bir ezik psikolojisine girdiysem,

ilgi çekmek için uğraşmaya başladım. İnsanlar beni fark

etsin, ilgi odağı ben olayım diye bir şeyler saçmalamaya ça lışıyorum

ama anacım yok. Sanki insanlar beni görmüyorlar.

Masadaki bir tuzluk, bir zeytinyağlık gibi kalmıştım. Kız gülüyor,

bir şeyler anlatıyor, anlattığı her cümlenin başı Pekmezle

başlıyor: "Pekmez görmüş orayı anlata anlata bitiremiyor,

çok istiyor beni de götürmeyi, ahaha Pekmez anlatmıştı

onu bana, Pekmez bu kahveye bayılıyor, Pekmez de

öyle düşünüyor yaaa!". O her Pekmez dediğinde, ben daha

yok oluyorum, kıskanıyorum, kızını alıp parçalamak istiyorum.

Evlenmeye karar verdiklerini çok önceden duymuştum

zaten, ama o gün nikâh tarihlerine karar vermişler, gün falan

almışlar. Gözlerimin içine baka baka söyledi bunu sanki. D a h a

doğrusu masaya çıktı, beni aldı ve üç kere yere fırlattı,

sonra üstümden bir tırla geçti. Masadaki diğerleri ise, "Ahaliah

ezik PuCCa!" diyerek beni tekmelediler, kızını tebrik ed e -

rekten. Herkes sırayla, "Ayy tatlımı çok sevindim, ayy darısı

başıma," diye cümleler kuruyordu. Sıra bana gelecek. Allahım

kalbim sıkışıyor, bir şey söylemek istemiyorum. Ancak

yüzümün alacağı şekil bile önemli orada. Sizi siklemiyorum

bakışı atmam lazım. O bakış nasıl bir bakıştı, unuttum gitti.

Bir anda her şeyi unuttum, hatta konuşmayı bile, sonra yanımdaki

cümlesini bilirdi, kız boynunu bana doğru çevirdi.

Allahım nasıl narin bir boynu var, tıasıl kibar gülümsüyor.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Gülümserken gözleri gülüyor ve gerçekten içten gülüyor.

Oysa beni de hatırlıyor, kim olduğumu biliyor. Erik öyle anlatmıştı;

kız, yararı ben iyileştiririm diye yamanmış Pekmez'e.

Tam bir sürtük olmalı, bu kadar iyi numara yapabildiğine

göre. Bir şey söylemem lazım, "Mutluluklar!" demem
gerek en azından. Ayy göğüsleri yok bu kızın, güzel bir boynu
var ama memesiz hahayyü Bingo! Bir adım öndesin kızım
PuCCa, hem senin gözlerin mavi zaten. Ülkedeki en
büyük avantajındır bu senin. Göt gibi sıfatın bile olsa, 'Gözleri
güzelmiş' diyeceklerdir senin için. Yalnız kızın dişleri
çok güzel. Hepsi tek sıra, pislik!!! İşte o konuda töbe billah
baş edemem, offf yaa keşke dişlerimi zamanında yaptırsaydım.
Hâlâ kız bakıyor, bir şey söylemem gerek, salak gibi
kaldım böyle. İnşallahh son dakika bir şey çıkar evlenemezsiniz.
Umarım Pekmez seni annenle aldatır, diliyorum o gün
darbe olur ve hükümet düşer. İçimden geçen bunlardı, ama
ben kıza yarı buruk bir gülümsemeyle. "Hayırlı osuunnnn..."
dedim.

Sonra kız durmadan konuştu, ben de durmadan kızı izledim
sapık gibi. Kendimi onunla kıyasladım. Hatta utanmasam,
yanlındakilere bu kız mı daha şizel, ben mi diye soracaktım.
Kızın uyurken suratının nasıl olduğunu, sıçarken nasıl
göründüğünü, banyodayken nasıl liflendiğini, Pekmez'le
konuşurken suratının aldığı şekillen, sevişirken çıkarabileceği
sesleri, trip atarken ne kadar itici olabileceğini düşündüm.
Sonra ulan âşık mı oluyorum n'apıyorum dedim. Tövbe Al-
:7Q Pueca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

laam affet diye, etrafta yüzü gözü akça pakça bir bebe aradım.
İçimde bir lezbiyen varsa kaçsın gitsin istedim. Ne k a dar
garip, benden önceki ya da benden sonraki kıza garip bir

çekim hissediyorum hep. Belki o yüzden sevgilimin geçmişini sürekli merak ediyorum. İlle kıyaslayacağız birileriyle kendimizi. Bu acı veriyor ama verdiği acı kadar garip bir hazzı da var. Yani orada onun çirkin yanlarını bulup kendimi yüceltmek hoş bir duygu. Oysa bizden sonrakinin çirkin bir kadın olması da acıması bir durumdur. Bu kez onda ne buldu acaba diye yiyorsun kendini.

Bir de bu kıza karşı hep bir adım öndeydim sanki, niye böyle bir hava oluşmuş bende. Ama bu kez konuşamıyorum bile, cidden ezilmiştim, çok bozuldum yani. Eski sevgilimle evlenecekti, zayıftı, fındık gibi poposu vardı, dişleri inci

gibiymi. Masadakiler onu siuekli tebrik ediyorlardı. Bana
gelince, "Hunin, olur ya düzelir, moralini sıkı tut sen" deniyordu,
k.za gelince her şeyi dört dörtlük gidiyordu. Her anlattığı
şeyin ardında alkışlayan bir sürü kadın vardı!

“Ya ofisi değıştirdik biz de, bu sayede işlerimiz de büyüdü.”

“1 atlımın hayırlı olsun, çok güzel, tebrikler valla.”

“Bir ayda beş kilo vermişim.”

“Ayy tebrikler, harika bir şey bu.”

“Üstümdeki hırkayı yeni aldım, üstelik geçen sezon fiyatına.”

“İnanmıyorummm harika bir şey bu, tebrikler valla.”

küçük aptalın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Artık bir yerden sonra yeterrrrrrr diye bağııp, pompalıyla

hepsinin kellesini tek tek patlatacaktım. Başka şeyler d ü şün

PuCCa derken, diğer taraftan, Pekmez ve Erik’in geldiğini

gördüm. Ohhh maşallahhh herkesden gizlediğim yeni

sevgilim, onun yakın arkadaşı olan eski sevgilim ve onun ev leneceği

kız. Porno film değılse bile, gayet karışık bir durum

yani. Oturdular masaya. Güya kadın kadına olacaktık, bunların

ne işi var diye mır mırlanmaya başladım.

Karşımda Pekmez’le kız el ele göz göze. Onun yanında

benim sevgilim, ama bir şeyler anlarlar diye suratına bakamıyorum.

O da bana bakmıyor, ha bire onlarla muhabbet

ediyor. Arada sırada Pekmez’in o delici bakışlarıyla karşılaşıyorum.

Benden nefret ediyormuş gibi bakıyor, gözlerim

gözleriyle buluşmuyor ama hissediyorum o bakışlarını. Midem

bulandı artık bu durumdan, kalktım gittim misafirhaneye!

Dolmuřta kafamı darıdandan diye cama vurarak dūřındım.
O kızın yerinde ben olabilirdim, şu anda Pekmez'le evlilik
hazırlıkları yapıyor olabilirdik. Ne vardı o gece içmeseydim,
bu nasıl bir kaderdi yani. Pekmez'e hissettiklerim,
vicdan azabının dışında başka bir şey değil ama o kızın yerinde
cidden olmayı isterdim. Evleniyor be daha ne olsun, bir
de bana bak. Neydim ne oldum harbiden. Kaşlarımın çıktığı
belli olmasın diye perçemlerimi uzatmışım ve ne bok olduğu
belli olmayan, köpek gibi âşık olduğumu sandığım bir ilişkideyim.
Eskiden olsa kalkıp gitmezdim, mutlaka kalıp bir pisli

1 Pucr*

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

lik yapardım. Fon müziği olarak kafamın içinde kâh Demet
Akalin, kâh Petek Dinçöz şarkıları çalar dururdu: "Ben aşkı
sende buldum sen de bende, benden sonra onu mu buldun
zevksiz sen de" falan gibi. Oysa şimdi fon müziğim, "Eller
kadir kıymet bilmiyor, anneeeee senin kadar kimse sevmiyor
anneeeee".

küçük aptalın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Dibimdeki var ya sen olmalıydın

Geçen gece Erik'le, Pekmez yüzünden kavga ettik. O gün
çektim gittim diye hâlâ Pekmez'i dūřündüęümü falan söyledi.

O kadar garip kavga ediyoruz ki anlayamıyorum aslında.

O salonda film izliyor, ben de mutfakta meyve soyuyordum.

Oradan bana seslendi:

"Neden çektin gittin dün?"

"Sıkıldım yaaee orada."

"Hıınm gidişinin nedeni Pekmez değildi yanı."

"Cıks."

Aynen muhabbet bu. getirdim meyveleri içeri, yan yanayız, hiç istifini bozmadan. "Pekmez için gittin sen." dedi. Ses çıkarmadım, meyveleri yemeye devam ettim. Ağzına bir e lma attı ve "Sen hâlâ Pekmez için umutlanıyorsun, dün de o n dan gittin, dayanamadın onları izlemeye," dedi. Öyle soğukkanlılıkla söylüyor ki, ciddi mi değil mi, tartışıyor muyuz

m Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

tartışmıyor muyuz anlamıyorum. Hiç sesimi çıkarmadım, domuz gibi önümdekileri yemeye devam ettim. Bana doğru döndü, kaşları biraz çatık, "Bir cevap versene," dedi. Aynı tavırla döndüm, "Gerçekten öyle olsa, bunu şu an sana söyler miyim ya da öyle bir şey olsa yirmi beş dakika önce seninle sevişir miydim?" dedim. Kalktı, "Ben dışarı çıkıyorum," dedi, çıktı gitti...

Bunun bu huyu da beni deli ediyor. Ne zaman tartışsak, kalkıp gidiyor. Ben de istiyorum ki bağırs çağrış olsun, içimdekileri kusayım. Yok, bu iki laf söylüyor sonra kalkıp gidiyor.

Erik, Oğlak burcunun bütün pis özelliklerini almış sanırım.

Ben de İkizler burcuyum. Başta her şey aynı diyordum, ama sadece iyi günlerimiz aynıymış meğer. Ya da acaba çok mu sıktık birbirimizi. Her gün işte beraberiz, neredeyse her akşam da beraberiz. Ne bileyim artık dolabında sutyenim bile var. Hani bir anda böyle bir duruma girdik diye mi bu şekilde

davranıyor diye düşünüyorum. En büyük aşkların ulaşılmaz olması gerekir belki de. Eskiden ayrı gayrı aşklar o yüzden uzun sürüyordu sanırım. Ne telefon var ne bir şey. Ayda yılda bir yazılan aşk dolu mektuplar. Leyla ile Mecnun paso MSN'den konuşuyor olsalardı, Mecnun dallaması vurur muydu kendini çöllere. İki bira kapardı Tekel bayiinden, k a merasını açıp Leyla'nın babasına söver söver sonra da Youtube'a koyardı. Romeo ve Juliet'in cep telefonu olsaydı, Juliet kaltağı bir alo derdi ve sorun çözüldü.

“Yalandan içiyorum, zehir değil o, masusçuktan ölmüş

luç*ık ap t a l ın büyük dünyas ı 275

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

gibi yapcam. Mallık yapıp sen de öldürme kendini.”

“Sen kime mal diyosun lan. anlarınız heralde zehir olmadığını.”

“Ne bileyim oolum, şimdi anlamazsın, kız gitti diye sen de içersin zehiri dediydim.”

“Ahh tabii anlamam ben. Kimim zaten, zottirik Romeo, baban gibi züppe değilim. Bilmeyiz biz kızını öyle zehir tozlarını falan... Leblebi tozunu bilirim ben.”

Ferhat ile Şirin'de, Şirin'in ablası Ferhat'a yanık ya mesela.

Face'te sahte mini etekli on dokuzluk bir çıtır profili y a par,

Ferhat'ı ekler, yazılır yazılır. Ferhat bir mesaja cevap

verse, tamamdır. Şirin, Ferhat'a tekmeyi basar. Bu kadar b a sit

olay, yok git dağdan bize su çıkar, yok yalnız yap, yapmazsan

unut bacımı. Git bakkaldan iki buçuk litrelik Şaşal su

al lan pezevenk, dafta bayıra gitmeye ne gerek var yani.

Bizimki de sanırım bu yüzden büyük aşklar kategorisine

giremeyecek. Belki de evden sen git diyemediği için kendi çıktı gitti. Anların: diye diñfündü. Bekle bekle bekle gelmiyor da. Gece oldu iki. yok yine gelmedi. Kesin dedim karının b irinin evinde kaldı, yoksa bu saate kadar neden gelmesin!

Hatta kesin o arkadaşım dediği yoilu karıda kalmıştır. Kafamda kurdum kurdum kurdum. . Eğer ona gittiyse, o kadının yuvasını yıkacağıma yeminler ettim. Ardından uyuyakalmışım.

Sonra bir uyandım, Erik beni kaldırmaya çalışıyor, Hopp zıplayıverdim yerimden, “Neredeydin yaa sen?” diye bağırdım. “Pekmez'e anlattım her şeyi... Bu böyle olmuyor,

276 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kesecekse kessin benimle muhabbeti. Nereye kadar sürecek bu şekilde, iki ay geçti, seni bu eve tıktım kaldım,” dedi.

“Pekmez ne dedi peki?” diye sorma gücünü bulamadım kendimde.

İşin o tarafını düşünmek istemedim, sarıldım Erik'e sadece.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Pornocuysam günahım ne

“Hayatımda hiç porno sitelere girmedim, çük görmedim”

falan gibi mal kız ayaklarına yatmama gerek yok sanırım.

Geçen gün programın bir şeyi için kadının birinin geçmişini

araştınyordum, zamanında porno filmler falan çekmiş. Hani

böyle “Ünlü olmanın yolu pomodan mı geçer?” temalı bir şey

hazırlıyoruz. Mozaikleyeceğim fotolarından aramaya başladım

internette. Yanımda da stajyer kız var. Gayet eğleniyoruz

kızla. Oha göte bak ne güzelmiş, bunlara makyaj yapıyorlarmış,

portakal yağı sürersen götün pürüzsüz olurmuş falan

filan derken, Türk amatör resimlerine geldik.

Fotolarda kanıtlanmaya çalışılmış kızın nereli olduğu:

"Gerçek Türk, ahanda arkada Kral TV açık, bak Gözcü gazetesi yanında." Oysa kanıta gerek yok. Türkler kabak gib*

beili oluyor. Sallam mallam memeleriyle ahanda Türküm d iyor.

Zaten yorum yazanları anlamak da zor, dört dakika çe '

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

keceği osbir için ırkçılık yapıyor pezevenkler! Hıssım akraba

tanıdık çıkar mı diye bakmaya başladık. Başladık amaa hıssım

akrabadan öte kendi fotom var mı diye bakıyorum aslında.

Kişi kendinden bilir işi derler. Erkek olsam, yalan atmayayım

çok şerefsiz olurum. Canımı yakan karının fotolarım babasına

bile gönderirdim. Canım yanmaya görsün, bazen yaram

kopmadan kanatırım karşımdakini. Neyse bakıyoruz işte kızla,

başka bir kız geldi, o da bakmaya başladı, ardından başkası

derken odada altı kız olduk. Hepimiz konu komşu arıyoruz

ayağına kendimize bakıyoruz Gamze Özçelik olayından

sonra bir kıllamyorsun doğal olarak Bir de öyle bir şey ki,

sadece çıplaklar değil, Face'ten Talan çalınmış fotolar da var.

Gerçi hoş ben neden bakıyorsam? Beni öyle sitelerden çok,

MSN'in ana sayfasına koyarlar: "Uzaylı yaratıkla sevişen

çılıgın Türk", "Garip sesler çıkartan pörsük derili bu hayvanın

türünü tespit edemedik", "Bunun ne olduğunu bilene Samsung

cep telefonu hediye". O sebeple kendimi daha çok,

Bunu bile siken var" başlıklarında aradım. Neyse konu ad larına

bakıyoruz, "Web cam'de göğüs show". Aramızdan b iri

hemen atlıyor, "Aaa aç aç tanıdık olabilir". Ardından başka konu: "Otele yerleştirilen gizli kamera" . Şuna da bakalım buna da derken herkesin kendine baktığı anlaşıldı.

"Meltem bak bu sen olabilirsiniz: 'Kızıl saçlı hatun Hürriyet okuyor'."

"Ayyy pislik, annesinin totolarım koymuş, bir de yazmış annem diye."

k<iruL Hj-iaİMi S u y u k <iuu ty>»ı 2 7 9

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

"Şu herifin karısını bulup ağzına sıçalım mı? 2 artı rep6 için görsün anasının nikâhını."

"PuCCaa, İzmir demiş, kızım sen olabilirsiniz bak: 'İzmirli çıtırtı kanırta kanırta'."

"Çıtırtı demiş ama baksana, benim kategorim 'Tombul ama iş var' kategorisi."

Öyle böyle derken, bulamadık kimseyi, yabancı resimlere bakmaya başladık. Yurt dışında ilik gibi kanlar pomocu. O fizik bende olsa, zengin kocayı bulup, Alem'e pozlar veririm. O zavallılar ise yavrum yaa, sağlı sollu acımadan telef ediliyorlar.

Ama helal olsun karıya, mesela hatuna beş kişi saldırıyor, hatun objektife bakıp gülümsüyor. Seks yapmıyor sanki. mezuniyet için vesikalık foto çektiriyor. Bir de alt alta h ikâye anlatır gibi fotolar var, hepsinin sonu aynı: Karı malafatı yüzüne yakın yere koyup, hayvanat bahçesindeymiş gibi poz veriyor. Amaaaa bazı zenci fotoları gördüm; insan değil, hortumu yanlış yere takılmış fil hepsi mübarek. Annesi atla mı yiyişmiş n 'apmışsa, boyum kadar çükleri var heriflerin.

Ayy hele o güzelim kızların popoları falan, yok böyle bir şey,
yeminle.

"Yaa nasıl bu kadar güzel poposu olur ki insanın?"

"Memeleri silikon herhalde, karının üstünden tren geçmiş,
gene baksana nasıl dikler."

6 2 artı rep: "Allah senden razı olsun hacı" demenin forum versiyonu. İnsanlara
çubuk kraker dağıtıp teşekkür elmeyenlere ağlayan, sinirlenen lipler vardır ya, ha
işte onların klavye görmüşleridir bu tipler. Böyle bir bok yazarlar, "repleri görelim
beyler" diye ardından not düşerler. Sanki pezevengin repleri çoğalınca, kendisine
ev. araba, iki de Rus kız alacak.

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

"Bebek gibi yüzü var, kıyar mı insan şuna yaa, bu zorla
düşmüş aralarına."

"Anatnm anammm iki tane nasıl aldı ohhaaaaaaü!"

"Allah yardım etsin ya, yazık yani baksana. Babaları fa lan
bi görse cık cık cık."

"Kızım onlar domuz eti yiyor, kıskanmazlar. Babaları
görse afferin diyomuş."

Ona bak buna bak falan derken bitirdik hepsini, neyse
geldim ben eve, televizyon izliyoruz Erik'le. Daha doğrusu o
belgesel kanallarından birini izliyor, ben de bilgisayar başındayım.

Nasıl iştahla izliyorsa kanalı, "Lan sanki pomo izli -
yon haa, alt tarafı Dubai'de yapılan binalar," dedim. Sonra
dank etti bana, artık sevgilimle oturup pomo izleyebilme seviyesine
geldiğimiz. Kalktım gittim yanına, kulak arkasındaki
saçlarını okşayarak, fikrimi söyledim.

“Ben pomo izlemem kızım, bana göre değil.”

“Ya saçmalama, mutlaka izlemiştir, hadiii yapahmm
lütfenmı...”

“Ya valla izlemedim, sevmem hem ben.”

Bir iki daha ısrar edince, açtık bilgisayarı, koyduk önümüze.

Porno izlemeyen beyefendi tak tak tak açtı sayfalan
önüme. Allahtan izlemiyor ha, bir de izlese demek ki kendi
sitesini yapacaktı. İşte böyle kenarda kategoriler var; lez,
mature, grup neyin. Bir baktım tak bastı bu lezbiyene.

“Aaa hasta pislik, ne ona bastın. Kapat şunu, başkasına
bas.”

ku ju k aptalın lniyuk dımyrfM 281

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Yok yaa, sana elin çükünü mü göstercem, hayır, izliceksen
bunu izle.”

“Yaa bi defol git. İki memenin yoğrulmasını izlemicez
heral. Bas dedim. Senin böyle fantezilerin mi var be manyak
herif. Aa aç o zaman bana da gay pomosu aç aç onu izlicem
ben.”

Böyle bir yarım saat kavga ettik. Sonunda normal bir porno
açmada uzlaştık. İzliyoruz böyle. Sarışın bir kadın var,
memeler falan yapay. Kadının her şeyi yapay, ama çok güzel.
İşte kapıdan giriyor, hop orada başlıyor kadının orasını burasını
yalamaya. Adam acayip yakışıklı, hem yakışıklı hem de
bir malafat var, kessen üç köy doyar onunla. Hayy maşşallah
analar neler yaratıyor diye geçirdim içimden. Bir gözüm de
karının götünde başında, kendimle kıyaslayacağım ama y a pamıyorum.

olsa hasta babasını dinlemeden atlayacak pezevenk.

“Kız acayip güzelmiş,” deyince anam anam benim surat kıpkırmızı

oldu. Kızı güzel buldu, bir de bunu bana söyleme gereğini

duydu. Nefes alamıyorum, böyle daralmaya başladım.

Kız güzelmiş, güzei anlayışına atlayayım senin. Bana gelince,

"Ayy zayıflama, ay makyaj yapma, ay sakın saçını sarıya

boyama". Elin yapa;, sarışın, şişme bebeğini ise güzel bul. Bir

sinirlendim ben. Derin derin nefes almaya başlayınca, bu sa -

lak sandı ki ben azdım. Eli mel i bitiklerime doğrı kaymaya

başladı. Orda bir bağırdım.

"Çek elini pislik!!! Bu mu güzel karı ha, bu mu?? Neresi

güzel, bana sööle neresiii? Saçlarım mı beğendin? Ben de

lu ^ u k . ı jmi ın b u yuk luuyaki

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

hemen gidip sarışın olcam, madem öyle. Beyfendi ha bire sarışınlarla

bakıyo, ooo yeeee. Geri zekâlı, pis sapık!!! Porno

izleyip kızları hayal ediyosun, analarını babalarını düşünmeden.

Pisliksin, dokunma bana bi daha. Gittt gittt, o kızla şey

et sen. Ona layıksın sen zaten ancak. Kapat şunu, hâlâ izliyoo..."

Kalktım gittim içeri ama bağırıyorum hâlâ. Sonra geçti

gitti sinirim, artık uyuma faslına geldik. Tam yatacağız, ak lıma

geldi, suratına bir bakayım şunun dedim. Bir gülümseme

var sıfatında. Kalktım yataktan, çektim yorganı attım

aşağıya.

“Biliyodum işte biliyodum, o kızı düşünüyosun di mi?”

“Hangi kızı?”

“Hangi kızı olduğunu iyi biliyorsun. O sarışın kızı. Demek

o kız benim arkadaşım olsa, bizim eve gelse, sen "Ne güzel kız" deyip, onu düşüncen. Sana güvenmemem gerektiğini biliyodum.”

“Porno yıldızı bir arkadaşın neden olsun? Yat şuraya iyice kafayı yedin sen.”

“Demek olsa böyle düşüncen, hepiniz aynı boksunuz işte. Orospu olmak lazım abi sizin için.”

“Sana izlemeyelim demiştim, off biliyodum başıma gelecekleri. Artık yat ne olur, kimseyi düşünmüyorum. Sadece sen varsın.”

“Annem babanı ölsün ki kimseyi düşünmüyorum de.”

“Annem babam ölsün. Hadi yat artık ne olur, bak işe git—cem sabah.”

P u r a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Tamam, yatcanı ama sanma ki bu olay burda kaldı.”

Sonrasında bütün gece uyuyamadım, sağa döndüm, sola döndüm, ha bire Erik’i sarışın kadınlarla bastım, kâbuslar gördüm. Ya işyerinde böyle bir sarışın varsa, bunu ona benzettiyse.

Bir de güzel dediği kadınla benim alâkam yok. Ya beni güzel bulmuyorsa, ya hep akı öyle kanlardaysa, ya bir gün porno yıldızlarıyla dolu bir adaya düşerse ve beni unutursa bla bla bla... Allah, özgüveni gelişmemiş, kilo sorunu olan kadınlardan korusun erkeği. Beni de sarışın orospulardan.

Amin.

k ü ç ü k a p t a l ı n b ü y ü k d ü n y a s ı

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kapanmayan ergenlik yaralarım

Şapa oturduğumun resmidir yemin ederim!!! Aşk hayatım iyi gittiği zaman, nedense iş bok gibi oluyor. Ne zaman işim düzgün giderse, hayatımda aşk olmuyor! Kriz var diye bizim programı yayından kaldırdılar, tabii bana da yol verdiler. Var ya resmen koydu bana. Bu krizde nasıl iş bulacağım, misafirhanenin parasını nasıl ödeyeceğim diye günlerce beynimi yedim yedim yedim. En sonunda bir karar verdik, misafirhaneden ayrılıp tamamen Erik'in evine yerleşiyorum. Onun dışarıdan iş yaptığı bir ajans var, orada bir süre takılacağım freelance olarak. Krizi fırsata çevirdim yani resmen. Ya za ten neredeyse her gün Erik'in evindeydim. Ama hâlâ orada bir dolabım yoktu, ne bileyim bir havlum bile yoktu. Şimdi o ev benim de evim oldu.

Evliliğin yüzde ellilik kısmını atlattık yani. Bu olayların buraya gelmesinde, benim günlerce ağlayarak "Misafirhane-8 6 Pure a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

de nasıl kalçanım beenn y a a e e e e ..." demem e tk ili oldu tabii, ama olsun n 'apalım. Ya aslında bakmayın günlerdir kafayı yemiş gibi davranıyorum ama işten ayrılmam aslında iyi oldu bir bakıma. Şu an ne kadar para yönünden biraz zorluk çekecek olsam da, artık Erik'le her şey kabak gibi belli olmaya başlamıştı. Her gün EsmacEyhyan birilerine sordurup duruyordu. Erik de Pekmez'e söyleyip bütün ipleri kopardığı için, kimseyi sallamamaya başlamıştı. Muhabbeti açıp tadımızı kaçırmak istemediğimden en son durumlarının

ne olduğunu bilmiyorum, ama sanırım kökten kestiler d iyaloğı.

Erik, “Hiç sallama. Ne yapabilir ki sana EsmacEyhhan?”

diyor ama ben hâlâ yusuf yusuf atıyorum kadına karşı

ya. Utancım falan kalmadı da, sanırım hiddeti beni korkutuyor.

Yaa öylesine korkuyorum ki, Erik dışarı çıktığında kapıyı

yabancılara açmıyorum, EsmacEyhhan kiralık katil yollamıştır

diye. Valla salak bir düşünce gibi gelebilir ama öyle

değil, kız ciddi bir psikopat!

Ama artık n ’apalım öğrenirse öğrensin. Ben de bir yerde

bıktım; herkese “Bişi yok aramızda, arkadaşız,” deyip, akşam

çekirdeğimden reçel yaptırıyorum kendime. Kanalca toplanılan

yerlere gitmiyoruz etmiyoruz, hâlâ o “metreslik” mertebesini

aşamadım yani. Neyse taşınma faslıyla, yatak odasında

dolap yaptırmayla, mutfığa yeni tabak çatallar almayla

falan uğraşırken, acayip hasta oldum, öyle böyle değil. O

kadar ateşim var ki siireli kâbus görüyorum. Kafası kesik in sanlar

falan dolanıyor evde. Gözlerim yanıyor cayır cayır.

f c 1 j u k a p t a l ı n b u y n k 1 l u n v a s ı 287

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yaa ama Erik o kadar güzel bakıyor ki bana, resmen karı koca

gibiyiz yani. Hani böyle aramızda hiç evlilik lafi geçmedi,

ama ona taşındım falan ya, kendimi bu olaya biraz hazırladım.

İşten geliyor, ben yemeği hazırlamış oluyorum. Onlan

yiyip, ardından ona mandalina soyuyorum. Hafta sonları ra k1

masası hazırlıyorum. Hayatımda her şey bok gibi ama

dünyanın en mutlu kızuyım şu an. Bugün mesela yarım saat

hümkürttü beni. Peçetelerimi topluyor, başımda bekliyor.

Hayatımda hiç kimse bana böyle davranmamıştı.

Lisede bir çocuk vardı mesela, sümüklerimi görünce kaçmıştı benden puşt. Lise 1. sınıfa yeni geçmiştim. Nasıl havalı hissediyordum kendimi ama nasıl. Lise demek zaten o dönem, tamam sen olmuşsun demektir. Lise son'larda bir tane çocuk vardı, namı almış yürümüşü oğlanın. Ben daha görmemişim ama âşıktım. Bir efsaneler vardı hakkında off off.

Maça gitmiş işte şöyle yapmış, on beş gün nezarethanede kalmış; bilmem ne basket takımı bunu almak istemiş, bu is tememiş; babasının tanıdığı varmış, ÖSS'ye falan girmeden ODTÜ'ye gidecekmiş; Duygu Dikmenoğlu'yla çıkıyormuş eskiden; İbrahim Erkal'ın dizisinde oynayan kızla sevgiliymiş; bir kızı çok sevmiş, bakireyim diye kandırmış kız bunu, bu da artık kızlara güvenini yitirmiş, her önüne geleni çatçat bozuyonmuş falanmış filanmış. Nasıl gözümde büyüdü bu oğlan nasıl. Hayaller falan kuruyordum bununla ilgili, sokakta görsem tanımazdım ama.

Lise 2 'ler, lise sonlar çömezlere bakmak için sınıfın önü288

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ne gelirlerdi, sonra bu da bir iki kere geldi. Orada gösterdiler çocuğu bana. Allah var, bir içim suydu. Bebek gibi yüzü vardı oğlanın. Ben bildiğin âşık oldum. Ama ne aşk bendeki, ne aşk. Onunla nasıl konuşacağımın hayalini falan kuruyordum.

Evleneceğimizin hayalini, babasının tanıdığı sayesinde

ÖSS'ye girmeyeceğimin hayalini, Duygu Dikmenoğlu'nun

gelip bizi ayırmaya çalışacağını hayalini... Ama bir türlü

konuşanıyorduk, ilgisini çekemiyordum çocuğun. Onların sınıfları en üst katta, bizimki en alt kattaydı. Ben her tenefüs bok varmış gibi, bunların koridorunda bir sağa bir sola salınıyordum. Bütün Fen bölümü nerdeyse teklif etmişti, bir bunda iş yoktu. Öyle böyle derken baktım olacak gibi değil, bir gün pata küte çıktım yukarı, girdim sınıflarına, en arka sırada oturuyordu bu, sinirli bir şekilde masasına gittim, koydum ellerimi belime, "Eski sevgililerine söyle beni tehdit edip durmasınlar, yeteerr bee," dedim çektim gittim. Bu arkadaşından geidi, "Kim seni tehdit ediyor?" falan derken kurdum çocukla muhabbeti. Kimsenin beni tehdit ettiği falan yoktu tabii. "Evi aramışlar kızlar, babama söylemişler, güya seninle birlikteymişiz!" diye attım tuttum öyle. Kim mim bilmem ne. Şenle ben ne alâka gibisinden, "Ben seni tanımıyorum," diyor çocuk. Ben de bir bağırdım, "Sanki ben seni tanıyorum, senin yüzünden başıma gelmeyen kalmadı!" diye, ortalık bir karıştı. Ama artık konuşmaya başladık, bu geliyor bizim sınıfın önüne, "Aradılar mı seni gene?" diye sormaya. Gördüğü yerde konuşuyoruz böyle. Bir kızın üstüne kaldı

küçük aptalın büyük dünyası 289

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

benim kafadan salladığım olay, "Ben yapmadım" diye y e minler ediyor. Bu inanmıyor ama. Öyle böyle derken, bir gün bana biriyle haber yollattı. Bizim apartmanda bir çocuk vardı, beni almaya gelirdi okuldan arada sırada. Çocukla zaten sonra çıkmaya başladık. Hani anlatmıştım ya beraber intihar edecektik falan, sonra en yakın arkadaşımı bafiledi diye, hah

işte o! Bu olaydan sonra o çocukla çıktım. Neyse demiş ki,
“Onunla arasında bir şey mi var, bir ağzım arayın.” Dedim
saçmalasın, gelsin buyursun yüreğime otursun.

Bir gün ben nasıl hastayım ama anlatamam. Ölüyorum
bildiğin, aynı şu anki gibi. Sırf bu oğlan için gidiyorum okula.
Beden dersindeyiz, hastayım diye girmedim çalışmalara,
yanımda salak bir kız var, banklarda oturuyoruz. Baktım bu
çocuk geliyor, hemen yanımdakini postaladım. Geldi oturdu,
işte başladı klasik konuşmalara: "Sevgilin var mı?" "Bi adaya
gitsen alacağın üç şey ne?", "Hangi sanatçıları seviyorsun?"
falan filan. Sonra da "Ben senden hoşlanıyorum," d e di.

O konuya böyle girince, ben de kıkırdamaya başladım,
ama Allah benim belamı versin. Kıkırdarken burnumdan bir
baloncuk çıktı, yemin ederim ben gördüm balonu. Bir çektim
içime, bütün hepsini yuttum. Sonra bir göz göze geldik, su ratındaki
o iğrendiğini belli eden hali, ağzını buruşturması,
şaşkın gözleri, kusacak gibi bakışları, hepsi mih gibi aklımda
yemin ederim. Öleyim dedim, öleyim na burda, yer yarılısın
içine gireyim. Allahım al canımı, öldür beni, bir şey olsun.

Ya da o ölsün, unutsun bunu, rüya olsun bu kâbus. Nasıl k ö 290

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

tüyüm, ağlayacağım. Bu kalktı, "Derse yetişmem lazım," dedi
ve gitti.

Ben orada yalnızlığım, baloncuklu sümüğüm, rezilliğim,
ergenliğim ve kink kalbimle kaldım. Sonra herkese, "İşte
geldi konuşmaya, ayy sümüğü aktı geri zekâlının, pislik yaa,

istememedim, ayy onla sevgili olur muyum ben," falan dedim
ama yiyen yedi, yemeyen için yapacak bir şeyim yoktu. Bir
daha çocuk benimle konuşmaya gelmedi, ben de onların k a tına
çıkmadım, gördüğüm yerde kafamı eğip kaçtım. Bundan
beri böyle ne zaman hasta olsam, peçete burnumda yaşarım.
Ama şimdi sevgilim burnumu bile siliyor. Çok seviyorum
onu, her şeylerden, çiçeklerden, yemiştten, sarı saçlı bebiştten
...

küçük ap ta lın büyük dünyası 29i

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Anana ana desem, babana baba desem

İştten aynldım ya, freelance tadında bir şeyler yapıyorum

şu an. Kariyerime katkısı "0" , parası az, ama Erik var yanımda.

Evden çalışmak ne kadar kötü bir şeymiş. Hiç çalışmıyorum

neredeyse, ayy şunu izleyeyim, buna bakayım, ay şu nu

yapayım derken akşam oluyor. Kendimi iyice bu evcilik

oyununa da kaptırdım. Sanki Erik kocam, ben böyle ona pastalar

börekler pişiren hanım hanımcık bir kızmışım gibi geliyor.

Bir ev hanımı edasında kuğu gibi süzülüyorum.

Sürekli temizlik yapıp onu besleme girişimlerim sonuç

vermiş demek ki, annesi ve ablasıyla tanıştırmaya karar verdi

beni. Ankara'dan çağırdı bunları. Ben oturdum sarma yaptım,

var ya anam ağladı o sarmaları yaparken. Sonra akşam

geldiler bunlar. Annesi nasıl desem, arkasından da konuşmak

olmaz ama cıkss yani. Yaa vazgeçtim, yemişim arkasından

konuşmayı, deli etti beni karı! Götüm çıktı lan o kadar sar-

2 9 2 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

mayı yapana kadar, “Biz yemek yedik y aa ee...” dediler, ben bir kaldım mal gibi. Sonra sorguya çeker gibi, “Sen burada mı yaşıyorsun hımmm? Ailen nerede hımmmm? Hiç sormuyolar mı seni hınnmm?” diye sorular. Bir de ablasının ço cuğu var on üç yaşında, embesilin teki. Sürekli homurduyor, elinde telefon mesaj yazıyor, yazmadığı noktalarda hayattan bıkıyor. Anası ve yeğeninden ablasının nasıl bir şey olduğunu kavrayamadım bile. Çerez merez bir şeyler koyuyorum kadına, suratına bakmıyor resmen. O ayı yeğeni ise bütün çerezi yedi, üstüne gitti benim sarmalardan yedi. Bir de utanmadan, “Pizza söööleyelim dayı yaaee,” dedi.

Salonda oturuyorlar, Erik anasının kucağında yaşıyor re smen.

“Oyy benim pombik oğluşum, gözleri zeytin oğluşumm, annesinin bitanecik bebeyi.” Yemin ederim o koca herifi böyle seviyor. Sonra kadın, “Ayy ben acıktım,” dedi.

Hemen hoopp yeni gelin adayı olarak puan toplama amaçlı koşturdum mutfağa. “Sen dur ben hallederim,” dedi ve kesti yolumu. Gitti içeriye, ekmek arası bir şeyler yaptı geldi. Sarmamın tadına bile bakmadı. “Aaa orada sarma vardı,” dedim. “Hımmm gördüm,” yaptı o kopasıca dudağını üste doğru büzüştürerek.

Bir de şeye çok takıldım, kadına ne diyeceğim mevzusuna.

“Abla, teyze, siz, biz” . Her bir cümlemin başında farklı bir şey söylüyorum, hani surat ifadesine göre hep onunla d e vam edeyim diye. Nasıl bir nemıutsa, hiç birinde değişmedi o ifadesi. Ayy en kötüsü ama şeyde oldu, salonda oturup film

ku^ük ap ta lın büyük dünyan

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

izliyorduk, artık nasıl yorulduysam, kafam Erik'in omzuna
düşmüş, orada uyumaya başlamışım. Erik bir kaldırdı beni,
bir tomar salya çocuğun omzunda. Bir baktım ablası da anası
da bana bakıyor. Allahım nasıl utandım, kâbus bu kâbus
diye kendime tekrar ediyorum, annesi oğlunun tişörtünü ç ıkartmaya
çalışıyor. Baraj kapağı açılmış gibi vücudumdaki
bütün suyu aktarmışım sanırım oraya. Çok kötüydü yaa...
Salya lan, resmen bir insanın başına gelebilecek en kötü şey.
Bir de gaz çıkarsaydım, ohh değme keyfime. Ayıyım ya bildiğin
ayı!
Artık yatalım dedik ama yanında mı ayrı mı yatacağım
bilmiyorum. Erik, “Beraber yatacağız yaa salla anamı,” dedi,
“İyi,” dedim. Zaten o salyadan sonra hayatta o kadının gözüne
giremem diye boşverdim. Geçtik içeri uyumaya. Ben yine
önce sarmaş dolaş olup Erik'i uyuttum, tam benim uyuma
ânım gelecekti ki bir çişim geldi anlatamam. Yattıkları oda
tuvaletin karşısında. Çıkmak istemiyorum, yanlış anlayacaklar
çünkü. Çıkmasam, ağzımdan çıkacak çişim. Öyle bir durumdayım
ki, perinin biri gelse ve bir dilek hakkın var dese,
para pul, ölümsüzlük aklıma gelmez, direkt “Sınırsız çişimi
tutimmm nolurr” derim. O derece vahim durumdayım. Baktım
olmayacak, kalkayım bari dedim. Tam kapıya doğru ilerledim
ki, kadının sesini duydum. O girdi tuvalete. Bekle bekle
bekle dişlerimi sıkıyorum artık. Yok anacım karı çıkmıyor
dışarıya. Sallanıyorum yatağın içinde, topuğumu tam o noktaya

getirip sıkıyorum kendimi, karı beş senelik ihtiyacını mı

8 9 4 Pu cc a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

gideriyor n 'apıyor anlamadım ki! Son dakika artık böyle kulaklarımdan

fişkırarakken sifon sesini duydum. Koşarak,

hatla uçarak gittim. Bir baktım kapının önünde 011 üçlük mal

kız. Kadın çıkar çıkmaz girdi içeri, elinde de telefonu var.

Kapıyı kapattım, girdim odaya, elimi koydum apış arama

odada koşturmaya başladım. Bir yandan da Erik uyanmasın

diye sessiz sesiz uff uft'f uff, çış yok, başka şey düşün uff uff

uff diye söyleniyorum. Baktım olmayacak, sidik torbamı

patlatacağım. Kalktım gittim kapıya vurdum dan dan dan.

Kız çıktı, "Neeoluyooo yeaaaa?" diyerek. Kaktırdım kolumla,

girdim tuvalete. Allaahhhhhhhhh ooaaahhhhhhh gibi garip

bir ses çıkartarak, oraya neyim var neyim yoksa boşalttım.

Çiș yapmak sanırım dünyanın en güzel şeyi. O kadar mutlu

oluyor ki insan. Hiçbir keyif verici madde bu mutluluğu sağlayamaz

yemiıı ederim.

İçerde kız beni anneannesine ispitliyordu, duydum. Sallamadım

hiç, geldim yattım Erik'in yanında. Uyanmış o da,

döndü bana doğru, sarıldı, kafasını kaburga kemiğime koydu,

elleriyle belimi sardı. "Babamı hiç tanımadım ben, her şeyimi

annem yaptı, ben fedakârlık nedir ondan öğrendim," dedi.

Öptü kaburgamdan. Yani demek istedi ki lütfen ona iyi davran.

Hayır zalen iyi davranıyorum, ama ben anne sevmiyorum,

yalakalık yapamıyorum, süslü cümleler kullanamıyorum.

Pekmez ve Ankara'da bulunan çocuğun annelerine karşı

da hep soğuktum. Ya ben istiyorum ki, hiç karışmasınlar,
hatta hiç görmeyeyim onları, muhatap olmak zorunda kalmak küçük
aptalın büyük. Ünyası 295

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yayım. En güzeli olmaz mı?

Bugün biraz da kıskandım Erik'i öyle mıçmıç annesiyle
görünce, sürekli kadının ilgisi onun üzerinde. Mesela benim
annem gelmiş olsa, kocasını düşünmekten hiç bizle muhatap
olmaz bile. Ya da biz onlara gitsek -ki bu imkânsız, kocası
sevmiyor diye bizimle görüşmüyor; o da İstanbul'da oturuyor
ama ayda bir defa öğlen yemeği yiyoruz beraber, daha
nerede kaldığımı bile bilmiyor- ha işte gitsek diyelim, "Aman
kocam gelmeden gidin, ayy şimdi o kızar, ay koltuğun üzerinde
oturmayın, kocam nefret ediyor, ay dolaptaki Cola'yı
içmeyin," der durur. Ya yemin ederim, şaka yapmıyorum.
Erkek kardeşim gelmişti. Onlara gittiğinde, çocuğu salona
sokmamış, yanlarında oturtmamış. Garip geliyor bana o
yüzden annelerin çocuklarına olan ilgileri. Bir de hak etmediklerini
düşünüyorum.

Bir defasında çok iyi hatırlıyorum, anneler günüydü,
harçlık almadığım için çam kozalakları toplamıştım anneme,
sonra da o kozalakları suluboyayla boyamıştım. Bir kutunun
içine dizip hediye etmiştim. Ertesi sabah, o kozalakları mutfağın
çöpünde görünce yıkılmıştım ya! Kocası, "Çer çöp ne
arıyor evde, böcek basacak evi," demiş. Annem de almış a tmiş
hediyemi. Sevgiyi hak etmek gerek diye düşünmüştüm
sonra. Ona eğer iyi bir hediye almış olsaydım, beni severdi.

Çocukken nefret ederdim aslında annemden, dört beş sene hiç yüzünü görmemiştim. Babama temelli taşındıktan sonra benim için öldü o kadın demiştim. Hatta bir süre Sezen Ak296 Pucca Küçük Aptalın Büyük Dünyası su 'yu kendime hayali anne yapmıştım. Bir klibinde oğlunu oynatmıştı Sezen Aksu, sürekli onunla ilgili hayaller kurmaya başlamıştım. Oğlunu çok seviyordu falan, ben de kızı olabilirim demek ki diye düşünmüştüm. Hatta ben çocukken böyle farklı bir boyuta ışınlanabiliyordum. Valla bak, kime desem inanmıyor ama ciddiyim. Hee tabii ışınlanma değil de onun adı neyse işte. Annemin kocasından dayak yerken ya da hiç dokunulmayacak yerlerime dokunup mahremiyetin ne demek olduğunu bana o yaşta gösterirken, acı çekmemek için gözlerimi kapatırdım, dişlerimi sıkardım ve hayal kurmaya başlardım. Sezen Aksu annemdi; “Beverly Hills Yaramazları” diye bir çizgi film vardı hani, oradaki Lara en yakın arkadaşımdaydı; bir de Bianca vardı, onunla da çok yakındık. Böyle başıma bir şey geldiği zaman, Lara beni alıp kurtarırdı, h e men diğer arkadaşlarımıza haber verip, beni içi havuzlu limuzine götürürdü. Sonra da o eller üzerimden kalkana kadar orada beraber oyun oynardık. Ya da bazen Sezen Aksu gelirdi kapıya, beni alırdı, evine götürürdü. “Birazdan her şey bitecek, bir daha bu evi görmeyeceksin,” derdi.

Şu an çok saçma geliyor ama ben bu hayalleri kurarken gerçekten acı çekmiyordum. Kitliyordum kendimi bildiğim. Onların hepsinin hayal olduğunu da biliyordum, Lara diye bir

arkadaşımın olmadığını da, kimsenin beni o evden kurtaramayacağını

da. Ama o eller üzerimde gezerken, bunları düşünmekten

başka çarem kalmıyordu.

Bazen hâlâ rüyalarımda o evi görüyorum. Merdivenlerin

küçük aptalın büyük dünyası

297

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

oradan aşağıya inemiyorum bir türlü, çıkış kapısında üvey

babam duruyor, ondan kaçıyorum hep. O evin içinde çıkışı

bulamıyorum.

Annemden nefret ediyordum, her şey onun suçuydu çünkü.

Hiçbir şeyi görmüyordu. Öylesine âşık ki o herife, biz

ayak bağıydık, sorumluluktuk ve bizden içten içe nefret ediyordu.

Babama gittiğimde, beni ve kardeşlerimi aylarca aramamasına

o kadar üzülmişim ki. Ama sonra büyüdükçe ve

ona benzediğimi fark ettikçe unuttum nefretimi. Hatta acımaya

dönüştü yavaş yavaş. Kadın bizi çocuğu gibi hiçbir za man

görmedi, çünkü babama âşık değildi. Sanki ne bileyim,

uzaktan akraba gibi bir şeydik onun için. Ona göre normal

geliyordu bir de yaptıkları. Bazen kardeşimle konuşuyoruz

da, bu konularda annem gerçekten kendini aklayabiliyor,

çünkü buna inanıyor. Ona göre, bize iyi bir anne oldu. K u laklarını

tıkadı, gözlerini kapadı, öyle hayatına devam etti.

Mutlu mu mutsuz mu bilemem, ama gece yatarken vicdanıyla

cebelleşiyordur büyük ihtimalle. Ve her şeyi bir erkek için

yaptı, onu öylesine sevdi ki her şeyinden vazgeçti.

Bazen korkuyorum, korktuğum için affettim sanırım, ya

ben de öyle olursam sonunda diye. Ne hissettiğime emin olmadığım
erkekler için bile bütün gemilerimi yakabiliyorum
çünkü. Ufacık bir ümide kapılıp, hayatımdaki her şeyi silip,
kendimi bir adama adayabiliyorum. Ya diyorum, çocuğum
olunca ben de bu şekilde yaparsam? Aslında en büyük korkumla,
en çok istediğim şey aynı: Anne olmak. Ya becere29

8 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

mezsem diyonım, ya benim de kanımda varsa bozukluk. Anneannemin
annemi terk edişi gibi, annemin bize yaptığı kötülükler
gibi, ya ben de yaparsam çocuklarıma böyle şeyler.
Ya bakamazsam onlara, ya bencilliğim ağır basarsa. Ya gerçekten
de annenin kaderi kızmaysa...

küçük aptalın büyük dünyası 299

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Gelin olmak için "point" topluyorum

Dün gece, öyle sarmaş dolaş "Babamı hiç görmedim" diye
duygu sömürüsü yapınca Erik, ayy dedim bugün annesiyle
ben ilgileneyim. İlk başta, Erik işe gidince o komedi dans
üçlüsüyle evde kalmamak için ben de iş avagina çıkıp arkadaşlarla
takılmayı planlıyordum. Sonra düş. auyüm taşındım,
bir güncük fedakârlık yap işte dedim. Annesi ve yeğeniyle,
çıktık İstanbul'da alışveriş yapmaya. Ablası gelmedi bizimle.
O da boşanmak üzereymiş. Kocasıyla saatlerce telde k o nuşmaktan
karının suratını göremedim bile.

Neyse kıyafet alacağız deyince bunlar, hiç dolandırmayayım
müze bahçe dedim, direkt alışveriş merkezine götürdüm.

O on üç yaşındaki kız, dudağını it amcığı gibi boyamış, yayvan

yayvan konuşuyor, elindeki telefonuyla devamlı

cak cak binlerine mesaj atıyor. Bir şey soruyorsun, hep bir

offlama pufflama. Hayatı sadece Facebook, MSN, Converse

P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

üzerine. Bir resimleri var kızın; kırk beş derecelik açıyla ç e kilmiş,

Sevtap Parman pozları. Ulan on üç yaşındasın sen.

Kitap okumuyor, okulu dışında hiçbir faaliyeti yok, arkadaşlarıyla

'kopamıyolar' diye baskete gitmemiş küçük hanım.

Telefonda arkadaşıyla konuşuyor, "Ayyy yaa anlatamamanı

sana, öyle bi koptuk öyle bi koptuk k ii... Ayy kurtılısam şurdaıı

MSN'de yazcaam sana, o ff neler oldu kızaamm". O her

konuştuğunda ağzının üstüne iki tane terlikle çakasım g e liyor.

Yemek yiyeceğiz, bu gene oofflamaya başladı, " Anane -

eee yaa bana sakınn et falan alma, beti yiyemiyorum artık et.

Vejeteryan oldum, midem kalk>yooo". Anneannesı de kızdı

daha salak, tam iki saat, "Balım, bebeğim n' olur, et yemen

lazım, gelişimin için, lütfen yapma böyle," diye yalvardı durdu.

Bok yesin diyecektim tuttum kendimi. Bir de şişkonun

teki, entel olmak adına onu yemem bunu yemem mavrası ç e kiyor,

sonra gizli gizli dolap önünde benim sarmaları götürüyor.

"Boş vakitlerinde neler yapıyorsun?" falan dedim, resim

yapmayı seviyormuş kız. "Ben de yapıyorum. Hadi 'Gölgeye

Övgü' sergisine gidelim beraber, merak ediyordum, bak

ilgin de varsa hem.." gibisinden şeyler söyledim. Oyulası

gözlerini devirdi, "Ayy sergi mergi amaaan netten bakarsın

işte," dedi.

Kendi ergenliğim, inanılmaz bunalımlar, olaylar ve entrikalarla geçmişti. Yemediğim bok kalmamıştı yani diyebilirim.

Ama ben o yaşta keman çalıyordum, tiyatroya gidiyorküçük
ap ta lın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

dum, ne bilim bir ton işle uğraşıyordum hiç olmazsa. Kardeşim
aynı şekilde, yüzmede kızın bir ton madalyası var, okumadığı
kitap yoktur, salonda yaptığı tablolar asılı.

Mağazalara girip çıkıyoruz, bu geri zekâlıya kıyafet d e netiyorlar,
hiçbir şeyden hoşnut değil, ne giyse suratu

bir karış kızın. O anneanesi denen karı da bundan daha

salak bence. Kız istemiyorum işte dedikçe, o küçücük kıza

tonlarca kıyafeti giydirdi. Erik'le evlenirsek eğer ve bir ç o cuğum
olursa, asla bu karıya teslim etmem. Na bu şişko gibi

bir şey olur sonra. Bir de annesine nasıl bağılıyor, "Ne diy o -

sunnn beaaa ben onu giymem," diye. Ahhh o benim kızım

olacaktı var yaa. Onu mum ederdim ben valla. Ben anne

olunca sanırım inanılmaz despot olacağım. Hele bir de kız

çocuğum olursa, öyle böyle değil. Yok erkek arkadaş, gece

gezmeleri, alkol, sigara, kırık karne, ergenlik bunalımı. Gö zünden
anlarım ne bok yediğini.

1 Anne ben Çağla'larda ders çalışcam."

"Çağla buraya gelsin. Sen kimsenin evine gidemezsin."

"Anne, akşam tiyatroya gitcem."

"Akşam akşam ne tiyatrosuymuş, otur oturduğun yerde."

"Anne konsere gidebilir miyim?"

“Her gün dinliyorsun zaten, canlı görünce 11'e geçecek e line?”

"Anne arkadaşlarla yemek yiiecez."

“Dışarda yemek yiyemezsin, gel evinde adam gibi ye.”

Üniversitede yok öyle yalnız yaşama, ayrı şehir. Oldu ba0

2 P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bam, başka derdin?! Kızım nereye ben oraya. Zaten onun için

böyle koftiden günlük hazırlıyorum kendime, yaşı geldiğinde

vereceğim. Okusun benim yaşamımı, alsın dersleri. Tabii

kızıma vereceğim günlüğümde bazı şeyleri değiştirmem g e rekecek:

"Bugün yine ders çalıştım, ders çalışmayı çok seviyorum

günlüğüm. Bütün notlarım beş. Bunun nedeni, pis pis

arkadaşlara uyup onlarla fink atmamam. Tabii büyüklerimin

sözünden de çıkmıyorum, her şeyin en iyisini onlar bilirler.

Kısa kesmem gerek, ders çalışmalıyım."

Olayın gerçek hali şöyle (ve cidden günlüklerimde bunlar

harfi harfine yazıyor): "Ders ders ders lan beynim sikildi.

Sanki bi bok öğretiyolar gibi. Verdikleri eğitimle bu ülkede

hiç bi bok olamam ben, her şey ezbere. Koca Osmanlı'yı sen

yetmiş doku/, sayfalık kitaba sığdır, sonra gel bana tembel de.

Sistem tembel ben değil. Hem zaten umurumda da değil, kümelermiş,

parantez içi çarpanlarmış. Ben ünlü olcam. Bu ülkede

yaşamam zaten. Amerika'ya gider garsonluk yaparım

para kazanmaksa amaç. Orda zaten mutlaka keşfedilirim.

Bunla kendimi harcayarr,ayacağım."

"Sevgili günlüğüm, aşk denen şey çok saçma. Daha yaşıım

ne benim. Sevgim fazla geldiyse, annemi daha çok severim

olur biter. Bugün çocuğun biri daha geldi yanıma, hemen 'Hayır ' dedim. Sonra eve gelip babama söyledim, böyle şeyler bence hemen söylenmeli. Erkekler çok p is sevgili günlüğüm, her türlü pislik onlarda. Yaşım kemale erinceye kadar asla sevgilim olamaz."

küçük aptalın Uuytık dünyası 303

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Olayın gerçeği: "Yaaa, Emrah'ı seviyorum ama Hakan'a da âşığım.. Off Ercan var bi de. Keşke hepsiyle çıksam, ne güzel olur. Aşk dünyanın en güzel şeyi olmalı. Bi de kızlan artık sevmiyorum ben ya, erkeklerle daha iyi anlaşıyorum. Kızlardan böyle kaltaklık, kaypaklık ve döneklık akıyor." "Sevgili günlüğüm, ÖSS sınavı için o kadar çok çalışıyorum ki seni boşladım. Günde dokuz saat test çözüyorum. Arkadaşlarım hep beni çağırıyorlar ama ben hiç çıkmıyorum dışarı. Çünkü benim belli hedeflerim var. Onları başarmam lazım. Hem daha önümde uzun yıllar var. O zaman daha rahat, daha özgür sokaklarda dolaşabilirim. Neyse günlüğüm, mat. çözmem gerek."

Olayın gerçeği: "Millet tutturmuş, bi ÖSS falan. Hayır yani kazansan ne olacak?! Bu ülkeye doktor olmuşum, mühendis olmuşum ne yani! Yapacağım tek şey çok ünlü bir yıldız olmak burada. Başka da bir şey olmam. ÖSS'nin tek güzel yanı aldığı raporlar. Zaten sınav sorularım gör, götünle gülersin. O sorulardan tıp fakültesine adam alıyolar işte düşün. Üç saatte senin ne olacağına karar veren bu ülke için, bu kadar okumuş adam fazla bile. Her şey bürokrasi burada.

Rapor almaya gittim, elli yere girip çıkıp imza attırdılar. Ama bir tanesi bile başın mı ağrıyor, neyin var demedi. O yüzden hiç yormam kendimi."

"Sevgili günlüğüm, üniversiteyi sonunda kazandım, istediğim hedefi tutturdum. Ama tek hayalim kızımın bir avukat olması, çok istiyorum bunu bilmem anlatabildim mi? Neyse

Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

halamla birlikte yaşıyorum burada, hâlâ sevgilim yok günlüğüm.

İstemiyorum zaten. Okulumu en iyi derecede bitirip, ailemi gururlandırmak istiyorum. Arkadaşlarım hep yalnız yaşıyorlar ya da yurttan. Asla öyle bir hata yapmam, halamla mis gibi yaşıyorum. Yalnız kalan kızların evlerine sapıklar giriyor, tecavüz edip kafalarını kestikten sonra onları tarlaya atıyorlar. Bir de akşam dokuzdan sonra dışarı çıkanlara da öyle yapıyorlar. Çok şanslıyım, iyi ki halamla yaşıyorum. Bir de kötü kızlar var, sevgilileriyle yaşıyorlar, aman Allahım.

Onlarla hiç konuşmuyorum. Dersim bitince evime gelip, sıcak yemeğimi yiyip, uyuyorum. Çok güzel bir hayatım var."

Olayın gerçeği: "Yaa tükürdüğümü yalarım işte böyle.

Koyun oldum valla n'apalım. Neyse yaa, sınıfta bir tane yakışıklı adam yok. Gittim ben de diğer çocuğu unutmak için şaş beş çiko biriyle çıkmaya başladım. Şaş beş ama fena abayı yaktım oğlana. Onların evinde yaşıyorum şimdi. Ödevlerimi falan bu salak yapıyor. Zaten o olmasa sınıfı da geçemem.

Amerika hayalim falan yalan oldu tabii, okul bitsin ver elini İstanbul."

Neyse işte yazdığım kolpa günlükle, kızıma annesinin nasıl hayırlı bir evlat olduğunu göstereceğim ki beni örnek alsın. Ben böyle kabinlerin orada çocuklarımla ilgili hayaller kurarken, bunların işi bitti, yine acıktılar. Bu kez tatlı yiyelim dediler ve çıktık yukarı. Küçük kız tuvalete gitti, biz kaldık baş başa kadınla.

kuçuk apta l ın b u yuk dünyac ı 305

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Ailen nerede demiştin?”

“İzmir’de”

“Buraya çalışmak için mi geldin?”

“Hı hı evet..”

“Ohh ne güzel, oğlumun evi sayesinde kira da vermiyorsun.

Ev masrafın, fatura masrafın da yok. Bu yeni nesil çok uyanık, ben bunlara bir türlü alışamadım,” diyerek gülümsedi.

Ama o gülümserken ki bakışlarını asla unutmamak üzere aklıma kazıdım. Bir zafer kazanmışçasına, alttan alta süzerek bakıyordu. Dilime onca kelime geldi gitti, ağzına deli gibi sıçabileceğim kelimeler dolandı dudaklarımda. Ama tek kelime söylemedim. Ertesi gün gideceklerdi sonuçta, bir de Erik’i kırmak istemiyordum

Eve gittik. Ben de internette kendime evi olan arkadaş aramaya başladım. Erik geldi akşam, hep beraber dışarıya çıktılar yemek için, ben “Çalışmam gerek,” dedim ve evde onlan bekledim. Kadın ne kadar boş boğazlık etse de haklı.

En azından kafamı sokacağım bir yer olması lazım. Yarın ayrılırsak çük gibi ortada kalacağım. Bir evim olursa kendimi

daha güvende hissedirim. Saat dokuza mı ne geliyordu,
onlar gelmeden yatayım dedim. Sabah olsun, kalkıp gitsinler,
ben de kurtulayım, onlar da. Kalktım yattım, geldikleri zaman
hâlâ uyuyamamıştım, içenden seslerini, kıkırdamalarını
dinledim durdum. Kendimi şey gibi hissettim; hani çocukken
kalabalık akraba evine gidersiniz, oradaki çocuklar kaynaşır,
seni aralarına almazlar ya. Heh işte öyle bir eziklik geldi ü s-

3 0 6 Pu cem

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

tüme, yatakta bildiğin dizlerimi kamıma çektim ağlaya ağlaya
uyudum.

küçük aptalın büyük dünyası 307

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kıskançlık hapi olsun istiyorum!

Erik'ın annesi gitti. Rahatlayacağım derken, Erik bana bir
afra tafra: “Anneme giderken böyle yapmadın, şunu demedin,
çıkarken öpmedin ’. Ayy kusura bakmasın, o sahte gülümsemi
takındığıma şükretsın. Bunun da afrası tafrası hiç ç ekilmiyor!

Günlerdir, “Senden ilk defa bir şey istedim, onda da
teşekkürler! Sadece iki piin kaldı kadın, yanında bile oturmadın.

Çok üzüldü giderken. ‘Ben ne yaptım oğlum?’ dedi”.

Hanı böyle biraz tepki gösuTRcm. hoop ayrılacağız. Ben de
alttan alıyorum sürekli, “»..nirçckter» has!aydım, cammsın,

yoksa annene ne gibi bir şeyim olabilir? Üzüyorsun beni

ama,” diyorum. Ne diyeyim ki, senin aruın bana böyle böyle

dedi desem inanmaz, inansa bile annesine sorduğu zaman, o

sansar kan bunun aklına girer. Dedim olmayacak bıı ıış, g id e cek

yerim yok lan!

Annese de bakma biraz haklı, o yüzden gücüme g it-

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ti ya. Erik bana para vermiyor falan ama neticede ne kira
ödüyorum ne bir şey. Her gün eli kolu dolu geliyor. Evden
güya metin yazarak çalışıyorum ama ayda kazandığım parayla
değil ev kirasını ödemek, kendime iki çift ayakkabı alamam.

Ben de serdim götü ne iş arıyorum ne bir şey. “Ehehe
evimin kadınıyım” modundayım. Ev bile benim değil. Yarın
bir ayrılısak sudan çıkmış balığa dönerim valla. Bunu da
Erik’in fark etmemesi lazım, çünkü ne zaman erkek kadının
ona bağımlı olduğunu fark eder, o noktada serer taşakları.

Adamlara her an gidebilirim mesajı vereceksin ki hep, uğraşsın
bir şeyler için. Bir de ilişki ilerledikçe, kadın daha çok
bağlanıyor, erkek ise uzaklaşıyor. Biraz geri zekâlılar erkekler
bence, çocuk gibiler ya, sürekli ödül karşılığı çalıştıracaksın
onları. Çocuğa, “Ödevini yaparsan sana çikolata alırım”
misali, bizim dallamanın bilinçaltına da “Bana hediye alırsan
sana sınırsız oral” diye yerleştireceksin. Sonra cezalandıracaksın,
oyuncakları önüne atmayacaksın, belli saatleri olacak
onlarla oynamanın. Eğer hepsini verirsen, o geri zekâlı bebe
çoğunu kırar, sonra da ilgisi dağılır ve gider TV izler. Ulaşılmaz
olan onlara cazip gelir, bayramlık çikolataların saklanması
gibi. Çocukken bütün evi talan ederdim o çikolatalardan
yemek için.

Nitekim kendime ev bulmaya karar verdim. Bunu da aynen

Erik'e söyledim. İlk t.i\>natarna falan dese de son ra
anlaştık. "Babamlar gelir eder bilmem ne olur" (alan di
yince "Tamam," dedi. Aslında bakma, çoktan gönlü vara
k'tv u k 4|>talı; b u y u l <iuu.VfcS1 V >')

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

onun da. Eski özgürlüğü kalmadı çocuğun, bazen sıkıldığım
fark ediyorum. Sürekli beraberiz, her yere beraber gidiyoruz,
paso evdeyiz. İnternette evi olan birini bulayım, kiranın yarısını
öderim, neye benzerse benzesin, zaten çok kalmayacağım
diye bütün siteleri didik didik ettim. Paso erkekler kendilerine
ev arkadaşı arıyorlar! İlanda yazıyor: "Bayan ev arkadaşı,
temizlik bıdıbıdı önemli". Bir arıyorum, Abdullah d iye
bir adam telefonu açıyor. Ve çoğu da yeni boşanmış bu
adamların. Karı terk edince bunları, garibanlar bir bok da b eceremiyorlar,
ancak böyle ilanla eve geleni bekliyorlar sanırım.

İlandan biri, "Rahat, özgürlüğüne düşkün, güzel fizikli,
yemek yapmayı beceren bayan bir ev arkadaşı arıyorum.

NOT: Kira vermese de olur," şeklindeydi. Onları hoop tek tek
eledim. Geriye kaldı, bayan olup da yanına bayan ev arkadaşı
arayanlar. Ya bir şeyi anlamıyorum, ilanların çoğunda d irekt
"EVE ERKEK GELMESİ KESİNLİKLE YASAK" y a zıyor.

Lan salak, eve erkek getirmek için çıkıyorum zaten.

Seninle diz dize oturup "Aşk-ı Memnu"yu izlemek değil
amacım. Hem madem erkek atamayacağım, o boktan eve neden
o kadar para vereyim. Kalkar giderim yurttan, misafirhanelerde
kalırım. Düzenli seks benim de hakkım!!! Bu hakkımı
elimden alamazsın diye celallenecektim de vazgeçtim, hiç

cevap yazmamak daha uygun olur diye düşündüm ve 'erkek

;!ü.mazsıncılar'ı da sildim.

Geriye kaldı, 'dürüst mürüst, temiz olsuncu'lar. Bir tanesine

mesaj attım, önce Face'den birbirimizi ekleyelim falan

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

diye. Karı daha beni ekler eklemez, "Hayatlarımızın birbirine

uygun olmadığını düşünüyorum," yazdı. Korktum bir an,

telaş yaptım, lezbiyen arama sitesine falan mı üye oldum d iye.

Yoo, gayet ev ilanı içindi. Sonra biriyle daha aynı şekilde

oldu, ekledik la c eb o o k 'ta11 birbirimizi, yazdığım harfi

harfine yazıyorum: "Eve sevgilim geliyor, sen varken güvende

olamam". Sanki Dexter'ım, ikinizi de keseceğim. Hayır

profilime de kaşar gibi mi gözükiyorum diye bakıyorum,

yooo gayet malak suratımın oldvğu fotolar var. İtiraf etmem

gerekir ki, götüm de kalktı. Taş ;nbi kızım, korkun benden

ezik kızlarahaha. Tabii bu götünün kalkıklığı, yabancı ö ğ rencilerle

eve çıkma fikrine kadar sürdü.

Öyle böyle derken, tam ben umutlarımı kaybetmişken,

babam aradı. Hinimin hınısının dıdısının bilmem ne kişisi İstanbul'a

gelecekmiş. "Kızı karşıla da gideceği yere götür, hiç

bilmiyor orayı. Muharrem Ahi'nin kızı, işi olmuş orada, b e raber

takılın, ona arkadaşlık et. Sonra anlaşırısanız eve çıkarsınız,"

dedi. Ohaa dedim, ben istedim bir göz, Allah bana

verdi yirmi dört ay taksitle kontak lens. Hemen Erik'in mahallesindeki

'sahibinden' ilanlarına bakmaya, yeni ev arkadaşım

ve benimle ilgili hayaller kurmaya başladım. Kızın g e leceği

gün de koştur koştur gittim otogara. İlk gün bizde kalır,

ikinci gün işlerini halleder, ben zaten evi falan ayarlarım ederim diye düşündüm. Depozitosuz bulmaya çalışırım diye de planımı yaptım.

Garda bekliyorum, servisten iniyorlar. İki kişi indi; biri küçük aptalın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

kız biri erkek. Akraba kızı denilen şey ne olabilir yani? Ne ticede bir akraba kızı. Babaannem Brooke Shields değil, bir şey değil. Lan kız bir indi servisten, benim ağzım açık kaldı.

Bütün gece yolculuk yapmış bir hatundan öte, biraz sonra podyuma çıkacak bir mankene benziyordu. Bir fizik var hatunda Allahım. Kot giymiş ama o kota benim kollanm ancak sığar. Bir de güzel giyinmiş. Saçlar falan dalgalı, uzun. Yüz bebek gibi. Hiç bir yorgunluk belirtisi yok, bir şey yok. Kaç saatlik yoldan gelmişsin, bu nedir yani? Benim bir kere ağzımın kenarında mutlaka salya izi olur. Gözlerim kırmızıdır.

Yüzüm inek götü gibi şişkindir. Üstümde başımda zaten yola çıktığım için eşofman falan vardır. Saçlarım desen, tek kişilik koltukta kıvrılmaktan herhalde, arkadan itmişler gibi oluyor. Ama hatun, az önce evinde şıkır şıkır giyinmiş, hatta bu hale gelmek için üç saat evde uğraşmış gibi duruyor. Sonra valizini falan indirdi, öpüş koklaş yapmacık yapmacık.

“Xxxx di mi? Ayy hoş geldin ehiehi.”

“Çok beklemedin di mi?” Muckk muckk...

Hop aldı valizini, önüme geçti. Allahım bir popo var kızda.

Bir avucumu doldurur yani bir lopu. Minnacık ve kalkık.

Resmen kızın götünü izliyorum. Her kıvrımını, bacaklarının

bitiş şeklini falan. Ama gözler kısılmış, dudaklarımın ölü d e rilerini kavlayarak izliyorum. Bir gıcıklıkla yani. Bir kusur bulsam, sevineceğim. Ama yok maalesef. Arkadan, hayatım boyunca istediğim ama asla sahip olamayacağım fiziğe sahip. Kızla yürümek işkence gibi geldi resmen. Her geçen kıza baKüçük Aptalın Büyük Dünyası

kacak diye içim içimi yiyor. Ulan baksın ne var yani, ama yok, nasıl sinirliyim, nasıl asabiyim. Kız bir şeylerden bahsediyor, ben ağzımın içinde mırmırmır, küfürle karışık sö y leniyorum.

"Yaa ben biraz açım, bir şeyler yiyelim mi?" dedi, şöyle bir siizdümm süzdümm. O fizik için o kızın hiçbir şey yememesi lazım. Yemin ederim iki aydır yemek nedir, nasıl yenir unuttum. Ama hâlâ bir göt var bende Konya Ovası gibi. Zaten on beş kilo da kalsam, on kilo da götüm olacak, o kesin.

Gittik bir börekçiye oturduk, sipariş vereceğiz, kız garsonla ay bir içli dışlı, bir samimi. Sanki dört senelik kocasıymış gibi. Adam benim suratıma bakmıyor. Döndü götünü bana, hatunla su böreği üzerinde konuşuyorlar. Ulan sipariş v e receğim, beni sikleyeı yok. "Ben rahatsız ediyosam kalkım," diyecektim. "Bakar mısınız, pardon bakar mısınız" diyorum herife, yok, o hâlâ hatuna bir şeyler anlatıyor. Artık dayanamadım, kasadaki adama bağırdım: "Bi börek yiicem ama bı türlü sipariş veremiyorum". Kız afalladı, garson afalladı, yan masadakiler afalladı. Herkes bir döndü bana baktı. Ben de hiç bir şey olmamış gibi, "Peynirli istiyorum," dedim ve gülümsedim. Geldi börekler, yiyoruz, ama ben bildiğin sinirliyim. N e ye

sinirlisin diye sorsan, onu da bilmiyorum. Kızın güzel o lmasına
uyuz oldum sanırım. Uyuz olmadım aslında, çatır çatır
çatır kıskandım hatunu. Orada suratına çay dökcek kadar
kıskandım. Zaten yiyemiyorum da, her yediğim lokma ağlucu-
jök aptalın buyuk fun ya sı 313

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

zımda büyüyor büyüyor, Allahım bunlar götüme gelecek d iyorum.
Kızı da bir yandan süzüyorum, hakkında izlenim
edinmeye çalışıyorum. Kirpikleri ne güzel lan, kaşlarının y a pısı
da. Ama gözleri mavi değil, hohoyyy ben öndeyim. Kahverengi
gözleri var, ıııyyy ne sıradan, hee böyle de avut kendini
geri zekâlı PuCCa. Elleri de güzel lan. Nasıl zayıf, şu
köprücük kemikleri çıkık kızlara bitiyorum. Bütün istediğim
her şey kız da var. Kolları nasıl zayıf. Bir de benimkine bak,
on dakika sonra ringde güreşecek gibiyim. Acaba bu yediklerini
nereye aktarıyor? Ayı karı, bir buçuk porsiyon aldı.
Hızlı da yiyor haa. Bir de bana bak, nefes alsam iki kilo alıyorum.
Bence yatakta kötüdür bu. Ben iyi miyim acaba y a lakta?
Bu da bir kıstas değil kı anacım, yazamam CV'ye
'oralda üzerime kimseyi tanımam' diye. İki kişinin arasında
olan şeylerde başarılı olmak çok matah bir şey değil sanırım.
Tamam performansım iyi olabilir ama yatakta eminim o daha
güzel gözüdür. Bel çukurum var ama o da onun sıkı, kalkık,
minnacık poposuyla boy ölçüşemez. Allah belasını versin
pislik karı! Orospuuu. kesin orospuu bu kız. Baksana,
herkese veriyordur bence. Güzel kızlar bence hep orospu
olur. Hıı belli 11e mal olduğu.

“PuCCa, ben bugün bizim akrabalarda kalacağım. Üç gü ne işe başlıyorum. Baban ev falan demişti ama buraları hiç bilmiyorum ben, sana da yük olmak istemem ama ne düşünüyorsun?”

“Ya sen bi işe başla bence, biz bakanz ya, şey etme yani.”

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Anam eve çıkmak mı??? Bir an buraya geliş amacımı unuttum!!! Ben bununla eve meve çıkmam lan. Her gün bu işkence çekilir mi? Hayır Erik gelecek o eve, ayyy daraldım düşünmek bile istemiyorum. Bir gün ben evde olmayacağım, hop bu havluyla kapıyı açacak. Sonra, ”Ne güzel dötün varmış senin, findık gibi. Ne güzel göbeğin var senin, dümdüz.

Ne güzel bacakların var senin, Eyfel Kulesi gibi,” diyerek alt alta üst üste... Sonrasında ise, “İyi ki yiyişmişim şenle, aylardır pelte gibi eziliyordum. Yatakta dört çevireceğim bi hatunsun. Benle evlenir misin? Zaten PuCCa'ya gelinlik yakışmaz.

Straplez istiyomuş ama koltuk altı loppucuk, etleri fiş kırıyor, sana daha çok yakışır.” Yooo dostum yooo, şenle aynı evde dolanmak istemiyorum. Komplekslerim, kıskançlıklarım, ezikliklerimle beıı kendimi o eve gömerim. Böyle uzağında ol daha iyi, Allahım kalbim sıkışıyor, su istemeliyim suu, evet suu. Daha da yemeyeyim şu böreği.

Kendime de bir yandan kızıyorum. Kız sanki kendi istedi güzel olmayı. Hem sen de maalesef, lanet olsun ki, "şirinsin".

N 'apacaksın? Allah seni böyle yaratmışsa, kızın günahı ne? Siktir et ya senin de alımın, çalımın, bir noktada çekiciliğin var. Ama yok, içimde duran o ezik karı çıkıp, "O senden bir adım önde koca götlüüüü alıahalı," diye bana gülüyor.

Neyse kızı bıraktım gideceği yere. Sonra dönüşte düşündüm:

‘Çirkin kadın yoktur, bakımsız kadın vardır’ mantığıyla saçlarımın pamuk ipliğine benzeyen uçlarını kestirip şöyle bir model verdireyim de kendime geleyim. Kuafre gittim

küçük aptalın büyük (iunya* 315

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

ama sonra kıyamadım, herife de güvenemedim. Şimdi çıkarım

oradan Tank Akan modeliyle. Bari maşa yaptırayım dedim,

bu kararı vermeme sebep olan tabii ki kızın uzun ve dalgalı

saçlarıydı. Keşke hiç yaptırmasaydım, yarın gerdek gecem

var gibi duruyorum. Üç kat kafam oldu, kekomançi kızlarına

benzedim. Ben yürüdükçe lülelerim kıpırıyor. Sivri

burunlu çizme ve içine sokacağım kotum da olsa tam kıvamımı

bulacağım yani. Şu anda aynen, "Keko kızları koruma

ve yaşatma demegi başkanı" havasında dolanıp duruyorum.

Kıza da, "Ben eve çıkmıycam, zaten İzmir'e döncem," dedim.

Babama da, "Kız yollu gibiydi yaa, sevgilim eve gelsin

diyip durdu, ben çekemem ööle, kusura bakma," dedim.

Oturdum yine internetten kendime ev arkadaşı aramaya girdim.

Kekomançi Kızları: Tikky kızlarının parasız ve sisyonlarıdır. Belle rin e , so sy e te

pa z a rı n d a n a l d ı k l a r ı a l t ı n p u l l u b o k s ö r k e m e r l e r i n i t a k a r l a r . S a ç l a r ı h e r z a m a n k a f a l a r ı n ı n i i ç k a t ı d ı r . Ö n d e k i t u t a m , i ç i n e s i i n g e r m i i l e k o y u y o r l a r s a , b o m b e l i b i r

ş e k i l d e a ı k a t a r a f a d o ğ r u y a p ı ş t ı r ı l m ı ş t ı r . K ı ş ı n k o t l a n ı n ç i z m e n i n i ç i n e s o k a r l a r .

M a k y a j l a r ı n ı y i n n i b e ş d a k i k a s o n r a d ü ğ ü n l e r i v a r m ı ş g i b i y a p a r l a r . S u r a t l a r ı n

1 a s f a l t a s ü r t m ü ş s ü n g i b i a l l ı k v a r d ı r y a n a k l a r ı n d a . Y e r l i y e r s i z m a v i (a r s ü r e r l e r ,

k ır m ız ı d a g i y s e l e r o m a v i f a r g ö z k a p a ğ ı n d a d ır y a n i . R u j o l a r a k i s e p a r l a t ı c ı
d ı ş ı n d a b i r ş e y s ü r m e z l e r . H e r y e r d e b a ğ ı r a ç a ğ ı r a k o n u ş u r l a r , i n s a n l a r l a h e m
e n
s a m i m i y e t k u r a r l a r . G e n e l l i k l e a l ı ş v e r i ş m e r k e z l e r i n i n y e m e k b ö l ü m ü n d e , k u z
e n l e
r i y l e t ü r k ü b a r l a r d a v e s e v g i l i l e r i y l e m a h a l l e p a r k l a r ı n d a b u l u ş u r k e n g ö r ü l ü r l e
r .

316 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sabah seksi insanın kendine yakışanı giymesidir

Şu sabahları Erik'in beni dürterek uykumdan uyandırıp

akrobatik hareketlerle cinsel birleşmeye girme çalışmasından

nefret ediyorum!!! Sabah sabah seks mi olurmuş ya! Tamam

ilişkinin başında yapıyorduk eyvallah. Ama artık yeter yani.

Zaten sabahlan bildiğin kurbağa gibi bir şey oluyorum. Gözlerim

yumuk yumuk, salyam akmış, ağzım kokuyor, üç saat

kıçımı kaşıyorum. Yemin ederim uyandığımda tek yaptığım

şey, bir noktaya kitlenip kıçımı hart hart hart kaşımak. Bunu

görüp nasıl istersin seksi benden. Uyandığımda en son isteyeceğim

şey seks benim. Robbie Williams'ı sağımda görsem,

“Kahve suyu koyar mısınnnnn...” derim.

O dürtmesine sinir oluyorum bir de. Madem istiyorsun

başka bir yol bul, dürtme beni!!! Allah bismillah diye bir

uyanıyorum, arkamda pişmiş kelle gibi sırtıtıyor, Derin bir

nefes alıp, geri yatıyorum, bu kez kulağıma doğru fısır fısır

küçük aptalın büyüjf dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

fısır. “Lan bir git yat!” diye bağıriyorum. Yok bir de kafaya

taktı mı ille yapcak. "Hadi hadi hadi l'". Bazen o kadar sinirleniyorum ki kalkıp tokatlamak istiyorum, hatta balkondan hortumu alıp şakada şukada girişmek istiyorum. Biraz duruyor, sonra yine başlıyor kolumu, bacağımı okşamaya. Enerjisine de hayranım ha! Kalk bulaşıkları yıka desem, o götü kaldırmaz. Ama iş sevişmeye gelince atom karınca oluveriyor. Bir iki yoklar, sonra vazgeçer gider diye ölü taklidi ya pıyorum. İçine bir ayı kaçtığı için, mantık aynı çalışır diye düşünüyorum. Bir iki yokluyor, cidden bakıyor uyanmıyorum, dönüyor arkasını. Sonra, kafamıza dayatılmış belli normlar beni işkillendiriyor. Ulan şimdi sevişmedim ya, kalkıp işyerinde çirkin bir karıyla işi pişirirse. 'Sevgilimle iyi bir cinsel hayatım yok. sabah sevişmesini sevmiyor, beraber birlikte olalım mı?' diye başlayıp, sonra 'Her sabah seks ne güzel bir duygu Allahım, al sana tektaş' yaparsa. Bir ton evli adam metreslerine bu yalanı söylemiyor mu sanki! Yuvalan yıkan şey bence bu sabah seksi olabilir. Bunun için bir yol bulmalı. Erik'i bu k o nudan soğutmalyım. Bunun çış olduğuna inandırmalyım. İki günde bir bu işkence çekilmez. Hayır, kadının kendini seksi hissetmesi için bedenine güveninin olması gerek. Makyajsızken bakkala gitmek istemeyen biri olarak, sabah sevişmek baaooowww. Oramı kapa, buramı kapa, ay bana bakma, ayy dönemem arkamı, ay çatlaklarım gözükecek, o ff çok çirkin gözüküyorum gibi şeyler

3 18 P u cca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

beynimi yiyeceği için, ne ben yediğimden zevk alırım, ne adama bir lokma bir şey yediririm. Ben hâlâ, “Işığı kapamadan memelerimi elleyemeyeceksin” grubuna üyeyim. O ışık kapanacak biz sevişirken. Ama işte, “Ya birini bulursa, lan çocuğun istediği tek şey de bu, yazık günah” diyerek, hoop bir hamleyle pomo yıldızı gibi dönüyorum. Çapaklarımı s ilmediğim gözlerimle, salyadan kenarı kabuk bağlamış beyaz dudakla, "Hadi bebcyimmmıım" diyorum. Sonra bu yavru köpek gibi havlamaya başlıyor, debeleniyor yatakta mutlu mutlu. Tam başlıyoruz, "Öpmee öpmee öpmee" diyerek kafamı çeviriyorum. Bu sefer aklıma başka düşünceler geliyor. Lan erkeğe de her istediğini her zaman verirsek olmaz bu iş. Sonra alışır, hep aynı meme, aynı döt der. Kalkar gider iş y e rindeki çirkin kızlardan birine. Sonra, “Ay ne farklı, seninle şey yapmak için uğraş veriyorum, emek sarf ediyorum, al sana tek taş,” der. Töbee Allaam bu fikirleri çıkar sen benim aklımdan diyerek bebeyi üstümden atıyorum. “Sabah sabah manyak mısın ya? Kalk kahvaltı edelim soma yaparız.” “Ne güzel yapıyoduk ama yaa, kahvaltıdan sonra da ya parız hadi hadi.” “Olf Eıık, sabah sevmiyorum. Bi dur ya bi elleme, ayy çek elini mememden.” “İyi be tamam... git yat sen n’apiim.” “Küstün mü lan? Şiişt dönsene bana, küstün mü be?” “Konuşmak istemiyorum şimdi, kırdın sen beni.”

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Taam söz yarın sosis yiyerek uyandırcam seni.”

Dönüyor bana ama gözleri nasıl ışıltı ışıltı, sanki herife ev, araba falan hediye etmişim gibi. Nasıl sevinçli, nasıl mutlu.

"Valla de, yemin et, ciddenden mi? Taam o zaman, bak söz verdin!"

“Ama her gün olmaz, özel günlerde ancak.”

“O zaman bugün de yaparız kızım, şeyy bugün mutlaka bir şehir kurtulmuştur. Bugün ne? 5 Ocak. Hah Adana'nın kurtuluşu. N 'apalım yapmak zorundasın. Hadi sen dedin.”

“Sevişmekten soğuttun yeminle beni. Şu sabah direktmelerin için sana Moldovyalı bi hizmetçi tutcam. Sen de kurtul, ben de. Kalk git çişini yap. Sonra zaten bitecek.”

“Çişimle diğerinin arasındaki farkı gayet iyi biliyorum. Ama hizmetçi şeyinde haklısın. Almak gerek bence de.”

“Ayağına çorap giymeyi beceremiyosun da onu nasıl becerecen, hadi kalk. Geri zekâlı. Bütün Moldovya'yı sokacam ben senin bi yerine, kalk kalk şurdan. Güney Afrika'dan getirircem sana hizmetçiyi!”

Her sabah mutlaka bu muhabbeti yapıyoruz yani, hiç sıkılmadan, yorulmadan. Köpek gibi eğitmeyi düşünüyorum

Erik'i. Her sabah seks istediğinde, kafasına gazeteyle vuracağım.

320 P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Korkuyu iliklerime kadar hissettim

Sabah bir kalktım, telefonumda on mesaj var, hepsi E smaCeyhan'dan.

“Mutluluklar dilerim”, “Allah belanızı versin”,

“Sen orospunun tekisin”, “Lanet olsun senin gibi arkadaş’a”,

“Senden, insanlardan nefret ediyorum”, “Bana attığın bu kazıkla mutlu musun?” Mesajların çoğu böyle. Erik’i uyandırdım. “Kalk kalk kalk EsmacEyhyan öğrenmiş, sıçtık ki ne sıçtık!” Bu hiç sallamadı. “Yaa bilmeyen mi vardı zaten! Ne korkuyosun elin salağından?” dedi. Ona göre hava hoş tabii. EsmacEyhyan’ın çocuğa nasıl bir zaafı varsa, ne yapsa ne etse, hiç sesini çıkarmıyor. Olan bana olacak, adamın umurunda değil.

Kalktı gitti işe bu. Ben kaldım evde; korkudan, biraz da sanırım utançtan. Karşılaşırsak eğer, söyleyeceğim şeyleri düşündüm: “Seninle küstükten sonra oldu”, “Bilmiyorum EsmacEyhyan, gerçekten bilmiyorum, sana yüzüm bile yok - küçük aptalın büyük dünyası 3 ? I

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

tu”, “EsmacEyhyan ne olur öldürme beni lütfen yalvarıyorum, yapma, kesme beniiii. O kezzabı suratıma dökmeeee”. Düşündüğüm her şeyin sonu faili meçhul bir cinayet kurbanı o Imama gidiyordu. Aslında bilinçaltımın böyle olmasının tek nedeni Müge Anlı! Sabahlan Erik’i işe gönderdikten sonra, tam bir ev hanımı edasıyla açıyorum televizyonu, Müge Anlı’ya bakıyorum. Aslında çok garip bir şey. hipnoz mu ediyor n’apıyor anlamadım. İzlemeyeceğim diyorum ama baştan sona kadar o tiz sesiyle, cinayetlerin perde arkasını araştırmasına takılı kalıyorum. Bir de öyle kadın programı falan da değil ha. Bildiğin cinayetleri araştırıyor, katillerden biri programa gelmiş olabilir diye heyecan yapıyorsun. Bu durumun, üzerimde çok pis etkisi oldu. "Herkes beni sikmek istiyooo!"

kızlarına benzedim. Bu kızlar alt komşusunun, arkadaşının sevgilisinin, eniştesinin, öğretmeninin, kaldırımında karşılaştığı adamının, kısacası herkesin ona d e - ii divane vurgun olduğunu düşünür. Bir de bu durumdan dertlenir. Kafasına takar falan. Hah işle o kızların bir level üstii oldum ben. Sürekli insanların beni kesip cesedimden k ıyafet yapacaklarını düşünüyorum. Şimdi de bu paranoyalarım EsmacEyhana'ı ekledim.

Bugün de evin doğalgaz tesisatını yeniden yapıyorlar.

Evin içinde ben yusuf yusuf atıyorum. "Ya şey ederlerse, ya parça pinçik keserlerse, ya suratımı jiletleyip kolumu bacağıma ayrı ayrı yerlere gömerlerse. Ya bunları EsmacEyhana tuttuysa! Yemin ederim yapar, beklerim ondan". İçerideki oda322

P u c c a

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

dayım ama nasıl kalbim ağzımda. Bir de apartmanın dış c ep hesini de boylıyorlar, pencere önünde dolanan işçiler var sürekli. "Allaam dört koldan sikecekler beni, sen benim götü koru, ben kalanını hallederim," diye serçe gibi titriyorum.

Öyle bir şey ki, programda biri ölmüş oluyor ya, katili mutlaka akrabalarından, en yakınlarından biri çıkıyor.

Sonra kendi kendime kızdım, sınıf ayrımı yapıyorum diye.

Neden hemen beni kesecek olan adamları işçilerden seçtim ki. Bu, işyerinde hırsızlık olunca, direkt temizlikçiden şüphelenen geri zekâlılar gibi bir şey. Belki yönetici tecavüz

edecek bana. Zırt pırt eve geliyor, n 'aaptılar ne ettiler diye.

Gözüne kestirdi beni. Zaten pezevenkte öyle dayı kızma sarkacak

tip de var. Uzunca bir süre kimse ondan şüphelenmez
de. Herkes işçilerden şey eder. Sonra zaten MSN konuşmalarım.
.. Aboooooooo var ya acayip tırsıyorum lo g'larımın internete
düşmesinden. Çarşı pazar karışır yemin ederim. O
log'larda neler var neler. Arkamdan herkes iyi olmuş, ölmüş
sürtük diyecek. Bit de zaten EsmacEyhyan beni öldürürse,
' Hak etmiş. insan arkadaşının sevdiğini ç*:<cuğu elinden alır
mı?" deyip, arkamdan bir Fatiha'yı çok görecekler.
Müge Anlı katilimi bulmaya çalışırken, bir senede bir kati!
buluyor, sürekli fotoğrafım ekranda 7.00ın ir - 200ın out
şeklinde gelir gider. Bir de gidip vesikalık fotomu koyarlar,
adım gibi eminim. Vergi dairesinde çalışan memur gibi çıkmışım
onda da. Bütün gün kendimi yedim yedim yedim. E v den
dışarı çıkmadım. Bir daha EsmacEyhyan aramadı.
küçük aptalın büyük dünyası 323
Küçük Aptalın Büyük Dünyası
Akşam Erik geldi, yemek yedik, tam TV izliyoruz, lak
elektrik gidiverdi! İşte orada gözümün önüne Müge'ciğim,
kedigözlü, sinsî sıfatlı, despot hatunum geldi. Kalbim ağzımdan
atmaya başladı, Erik üçlü koltukta yatıyor, ben tekilde
oturuyorum. Oda zifiri karanlık. Lan bir tırstım. EsmacEyhyan
kesti elektriği diye. İçeri girecek, ikimizi de öldürecek. Ko ltuğun
arkasına mı saklansam acaba? Karanlık zaten, fark e tmez
beni. Kız kaçmış der, beni sokakta aramaya başlar. Bir
de benim çocukluğumdan kalan bir durumum var, hangi eve
gitsem tek düşündüğüm şey, "biri evi basarsa nereye saklanabilirim"
dir.

Çocukken bizim evde belli köşelerim vardı, üvey babamın terlik sesini duyunca oralara saklanırdım hep. Ondan beri sa nırım, misafirlğe bile gittiğim evlerde sürekli kendime saklanacak bir yer arıyorum. Erik'in evinde de, televizyonun arkasını ve banyoda duşa kabinle klozetin yan tarafım bulmuştum. Şimdi televizyonun arka tarafına saklanabilirim, ama Erik'e ne diyeceğim? "Ne arıyorsun sen orada sapık karı, hasta mısın?" demez mi bana! O yüzden kalktım, Erik'in yanına gittim usulca.

"Ya Esmacyeyhan yaptırdıysa."

"Hm PuCCa saçmalama ya, içerde bı yerde mumlardan olacaktı dur getireyim."

"Ya gitme dur, oradan çıkabilir lütfen."

Gülüp benimle dalga geçmeye başladı çocuk, ne yapsın.

Ben de böyle kafamdan nasıl kıtır kıtır kesileceğimi düşün3

2 4 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

düm. Öldükten sonra hakkımda ne söyleyeceklerini de tahmin

ettim: "Aa bak kıza kalkmış gitmiş yiyişmeye, ohh olsun

sürtüğe, hak etmiş kaşar. Eee neden gitmiş oraya, insan kocasına,

babasına güvenmiyo, aman iyi ki ölmüş". Bizde b ö y le

bir mantık var çünkü: "Sevişiyorsa ölsün orospu". Sanki

kendileri hiç sevişmiyormuşçası111a, böyle c ina y etli

tecavüzlü durumlarda, "Haa yalnız mı kalmışlar, aman iyi

ki ölmüş, hak etmiş pislik!" durumları oluyor. Anam arkamdan

biri bile güzel laf demeyecek diye düşündüm.

Esmacyeyhan tek başına gelirse tamam amenna, bir şekilde

Erik onu alt eder. Ama ya adam tuttuysa??? Kapıya dayanırlarsa üç beş kişi? “Barda” filmindeki gibi yaparlarsa? Ayy Allaamm öyleyse ibne olsunlar, lütfen sadece Erik’i yapsınlar. Yazık lan Erik’i de yapmasınlar. Amaaan ya bir şey o lmaz üç gün depresyona girer, sonra psikologda halleder olayını o.

Kafamda bir milyon film çektim, sonra şak diye geldi elektrik. Kendimden utandım. Müge Anlı’ dan da nefret ettim. Esmacyhan’a küfrettim. Onun yüzünden herkese katil, pis sapık gözüyle bakıyorum. Korkumla yüzleşmeliyim artık. Esmacyhan’a, içeriği az yalan olan, onun duymak istediği şekilde yazdığım bir mesaj attım: “Sana karşı yüzüm yok za ten, ama emin ol seninle muhabbetimiz bittikten sonra oldu. Ne desem bir faydası yok biliyorum. Sadece özür dilerim”.

“Sadece Allah belanızı versin,” diye bir cevap verdi o da.

Erik "e göre bir bok yapmaz artık, her çıktığı kıza böyle mekuyuk

i p t a l i n büyük dün)«ki 3 « 5

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

saj atıyormuş bu manyak karı çünkü. O yüzden biraz içim ra

hatladı. Bir de sabahları da kesersem Müge An

lı izlemeyi, daha iyi olacak.

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Tek taş tek taş diye nicesine sarıldım.

Sonunda kendime ev bulabildim, üstelik Erik’in mahallesinde.

Nette buldum ilanı: Otuz-otuz beş yaşlarında bir kadın

kendine ev arkadaşı arıyor. Ev bildiğin ev işte, kirası da az.

Odanda yatak ve dolap da var. Zaten sadece kötü anlarda

gitmek için kullanacağım, o yüzden evin de ev arkadaşımın da neye benzediğini çok umursamadım. Üstümden büyük bir yük kalktı, kendime güvenim geldi yemin ederim. Bir hafta falan oldu tutalı, daha evde hiç kalmadım. Dedim bari bir günlüğüne kalayım, hem Erik de özlesin beni.

Gittim yeni evime, ayy bir sıkılıyorum. Nasıl alışmışım çocuğa, burnumda tütüyor resmen. İki saat dayanamadım aradım: “Napıyosunnnn? Seni özledimmmmm”. İyi ki aramışım, arkamı dönmeye gelmiyor yemin ederim. Alt tarafı üç sokak ileri gittim, hemen eski kız arkadaşıyla kocası gelmiş bunlara. Oha yaa ben gideyim diye mi bekliyorlarmış n’apıyorlannış. küçük ap ta lın büyük dünyası 327

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kalktım hemen üstümü giydim, pıtır pıtır gittim Erik’in evine. Nasıl sinir oldum ya, iki saat yoktum alt tarafı! Demek bir hafta yok olsam, ohh ev Japon kerhanesine dönecek! “A lmany’a dan oğlu gelecek ev sahibesi edasında” bir girdim

içeri, o bakışından zaten nasıl sinir olduğumu karı anlamıştır.

Pizza almışlar, buradan geçiyorlarmış, uğramışlar, falanmış filanmış. Yine giymiş göt çizgisinde bir etek, bütün bacakları bize doğru. Erik mutfağa gitti, bir baktım bu da arkasından koşa koşa gidiverdi. Bekliyorum bekliyorum, g e lmiyorlar bir türlü. Kafamda kuruyorum: Erik kızını mutfak te z gâhına dayamıştır şimdi, kesin doggy yapıyorlardır, o eteği kıvırmıştır ya da kız oral yapıyordur. Baktım orada beklerken kalpten öleceğim, sinsi sinsi bir şey görürüm umuduyla mutfağa doğru yol aldım. Yakaladığım anda kocasını çağırıp on ları

öldürmesi için gaza getireceğim. Ya da dur, önce ben o yellozu bir döveyim, o kafasını mutfak tezgâhına vura vura peltesini çıkartayım beyninin, bir hıncımı alayım, kalanı k o cası halleder. Böyle sansar adımlarla yaklaştım mutfağa, kapının oradan kafamı bir korku filmi edasıyla uzattım. Eee sadece Erik var burada. Dürttüm, “Kız nerede?” dedim. Saklandı mı falan diye bakıyorum sağa sola. “Telefonda konuşuyor bizim odada,” dedi. Bizim odamızda! Yani yatak odamızda, şu anda senin eski sevgilin büyük ihtimalle kocasını boynuzladığı yeni sevgilisiyle konuşuyor. Çektim kolunu, “Neden o odaya soktun ya onu?” diye sordum. “Nereye sok - saydım, oda mı var evde?” dedi. Çok sinirlendim, kaltaklık -

328 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

lanm bizim evde yapmasına. Gittim odaya doğru, sanki orada olduğunu bilmiyormuş gibi bir hışımla açtım kapıyı. Yatağın kenarına oturmuş hanfendi, böyle bacaklarını kaşıya kaşıya. Artık kiminle konuşuyorsa, bir işve bir cilve bir iğrençlik abidesi. Kalktım dolaptan bir şey alacak gibi yaptım, bir yandan da dinliyorum. Ben gelince sustu, sadece “ahaha ayy evet hımın ben derim sana,” falan yapıyor. Sonra gittim içeri. Kocasına acayip derecede üzülüyorum ya, hani ne bileyim bu kadarını da hak etmemiştir o adamcağız diyorum. Böyle bir içeri geldi, kocasına sarılmalar, yalandan hareketler, bir taraftan Erik’e işveler. Kıskançlığım, acımaya ve tiksintiye dönüştü.

Neyse ki çok geçmeden bunlar kalktı, biz de yatmaya g ittik.

Ben kızla ilgili bozuk atıyorum kendimce, Erik arkamdan sarıldı, “Yaa kıza biraz daha iyi davransan olmaz mı?” dedi. Eee ama yeter, anana iyi davran, sürtük eski sevgilini kabullen!!! Bir sinirlendim, döndüm arkamı, “Yatağımıza da alalım ister misin? Bu ne ya eski sevgilinle aynı ortamda bulunuyorum diye şükredeceğine... Kalk git ya yeter cidden!”

“Evli barklı kız, eskisi mi kaldı”

“Senden yemin ederim tiksiniyorum. Nefret ediyorum senden de o eski orospu kız arkadaşından da. Kadın orada kocasını aldatıyor bunu görüyorsun, sana iş atıyor bunu fark ediyorsun ve utanmadan ona iyi davran diyorsun. Annen ablan neyse ama sen iyice abarttın ya.”

Böyle saatlerce kavga ettik. Ben ağlama krizlerine girdim.

kuçuk aptalın lıuyuk dünyası 32 9

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

İçimde ne varsa ne yoksa döktüm. Hissettiğim her şeyi söyledim.

Neler neler ama, “Benim neyim eksik, senin gözüne giremiyorum? O kaltak karı bile benden daha değerli senin gözünde. Herkes değerli. Pekmez’le aran bozuldu diye bana aylarca tavır aldın, sanki farkında değildim. Ben mi seni zorladım, haa ben mi? Her şeyde üstüme geliyorsun, onu öyle yap bunu böyle ya p ...”

İlk büyük kavgamız bu oldu sanırım, ben bağıriyorum, ağlama nöbetleri geçiriyorum, o domuz gibi susuyor. Ağzını açıp tek kelime etmiyor! Artık bir evim var diye kalktım ya taktan, altıma eşofmanımı giydim, gitmeye meyillendim, tuttu beni kolumdan. “Gitcem bırak,” diyorum, bırakmıyor.

Gitti dış kapıyı kitledi. “Dur sakin ol, tamam sabah konuşalım,” diyor ama ben öyle bağıriyorum ki, o kadar çok ağladım ki artık gözyaşım akıyor. Sonra yorgunluktan sızdım yatakta. Sabah kalktığımda işe gitmişti. Gittim, evinde neyim var neyim yoksa hepsini yeni evime taşıdım. Her şeyde bir hayır varmış, demek ki o evi tutmamın bir nedeni varmış. D ışarıdan bakınca aslında o kadarcık şeyi büyüttüm gibi gözüküyor ama değil. O gün hiç aramadı beni. Nasıl olsa eşyaların gittiğini görünce arar dedim. Gece oldu yine aramadı. Ben hiç uyumadım, elim telefonda arasın diye bekledim. Yani tamam bitirmiştım ama en azından arasın sorsun. Yüzüne “Bitti!” diyerek ben de onun canını acıtayım. Aramadı... Ertesi gün öğleden sonra bir baktım bu arıyor.

“N ’apıyorsun, sinirin geçti mi?”

30 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Evet.”

“Eşyalarını almışsın.”

“Evet.”

“Böylesi belki daha iyi oldu, iyice birbirimizi yemeye başladık çünkü.”

“Evet.”

“Bir şeye ihtiyacın olursa söyle, kendine iyi bak.”

Son sözü bu oldu, kapadı sonra telefonu. Keşke büyütmeseydim o kavgayı, gitti çocuk ya. Gece sinirden ne dediğimi bilmiyorum ama şimdi hemen kabullenince ayrılığı, bildiğin pişman oldum. Yatağa atıp kendimi debelenmeye başladım.

Mesajlar yazıp yazıp silmeye başladım. Yeniden başlayalım diye dua etmeye başladım. Sonra hani çok fazla ağlayınca uyuşmuş gibi olur ya insan. Ben de öyle bir duruma girdim. Bir baktım yine arıyor. Dedim inşallah vazgeçmiş olur ayrılıktan.

“Evde misin? Yemek yedin mi? Yemediyse bir şeyler yiyip konuşalım,” dedi. Gittim üstümü giydim, mosmor gözaltlarına dayadım kapatıcıyı, çıktım dışarı. Bu aşağıda arabayla bekliyordu. Bindim arabasına. “İyi misin?” dedi, ses çıkarmadım. “Evde eşyalarından bir kısmını unutmuşsun,

I torpido gözüne koydum, al istersen,” dedi. Geri zekâlı ya, ne var kalsa bir parça eşyam mal insan, ne kadar hevesliymiş ayrılmaya. Artım gözü, yüzük kutusunu gördüm. Aldım e lime, bildiğin tek taş var içinde. Bir an mallaştım, “Bu benim değil,” dedim. “Senin senin o,” dedi gülümseyerek. “Ohaa sen mi aldın bunu?!?” deyip bir atladım üstüne. İki gündür ağlamaktan heder olmuşum. Bu kez de sevinçten ağlamaya

küçük aptafırı Lüyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

başladım. Nasıl mutluyum ama var ya, hiç beklemiyordum.

“Zaten kafamda çok uzun zamandır vardı bu düşünce. Sen gidince, ev çok koydu bana, içeriye giresim gelmedi... Bekleyeceğimiz bir şey de yok,” dedi.

Ohaa ya resmen ohaa, gerçekten beklemiyordum Erik'ten böyle bir davranış. Hani sürpriz insanı da değil çünkü. Bana hediye alırken bile ne alayım diye sorar. Bir de evlilik lafı geçince, üç km. topuklayıp koşturmaya başlıyordu. Kalkmış

bana yüzük almış şimdi, Allahım yüzüğüme bakmaya doyamıyorum

resmen. Şu an dünyanın en mutlu kızıyım. Evleneceğim

lan öle böle değil, bildiğin evleniyorum!!!

P u«4

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Yüzük takmanın verdiği ağır sorumluluk

altında eziliyorum

Yüzük günlüğü: Bugün yüzüğüme taktığım on yedinci

gün. İyice değişime uğradım, kendimi aştım. Yüzüğe uygun

olarak kıyafet seçiyorum, sokakta erkekleri kesmiyorum.

Mesela cillop gibi çocuklar görüyorum, tam hafif keseceğim

güneş gözlüğünün altından, o anda bir parlama, bir nur gözümü

alıyor, hooopp bakıyorum parmağımda bir yüzük. O yüzük

böyle Erik'in suratına dönüşüyor, o çocuğu keseyim k esmeyeyim

telaşına düşerken, o oradan konuşmaya başlıyor:

"Ayıp değil mi yaptığın? Yüzük takmış kadınsın artık, biraz

ağır olî Yoksa hak etmiyor musun o yüzüğü haa?" Tövbeler

olsun, aylarca azmettim sabrettim, ÖSS sınavına giremiş gibi

ter döktüm, kazandım o yüzüğü. İki bebe keseceğiz diye

vicdanımla oynayıp kendimi kasmayayım. Ve başım öne eğik

gidiyorum.

İlgi alanlarım da değişti. Ayakkabı vitrinlerine yalanırken,

küçük aptalın büyük dünyası 333

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

artık "Ayy güllü çaydanlık ne güzelmiş," diyorum. Gelecek

günlerde Erik izin alacak işyerinden, beraber İzmir'e gideceğiz.

Ayy ne zor geçecek var ya ooff off. Hele halalarla tanıştırmak.

Benim üç tane halam var, dünya iyisi insanlar
(eğer okuyorlarsa kıvrırma payı olsun diye yazılmış bir cümle!).
Haa işte dünya iyisi insanlar ama Allaaahım insanın
eleştiriye dayanma gücünü ölçüyorlar sanki. Kırk, otuz beş,
otuz yaşlarındalar. Ne zaman üçü bir araya gelse, ay yok buran
çirkin, şuran şöyle, götün büyük. Saçım kızılken, "Ayy
PuCCa karı gibi olmuşsun, hiç yakışmamış"; çikolata kahveyken,
"Kırk yaşındakilere benzemişsin, hiç güzel değil";
platin yaptığımda, "Banu Alkan'a benzemişsin, şişmansın ya
bi de ahahaha"; siyahken, "Satanist gibi olmuşsun"; kendi
rengine boyadığımda, "Ölü gibisin, hiç güzel durmamış".
Yani, hiçbir rengi yakıştırmazlar bana. Ne zaman görseler
beni, "Ayy benden bile yaşlı duruyosun, kırışıkların bile ç ık mış,"
diyor biri. Diğeri geliyor, "Ayyy PuCCa saçların çok
kötü, gözlerinin feri sönmüş çok çok çok çirkin," diyor. Arada
hemen öteki atlıyor, "Ahaha bence sokağa çıkma bu tiple
ahaha". Halamlara nedense gık çıkartamıyorum bir türlü. Üçü
bir olup eleştirileriyle yıkıyorlar beni.
Bir de beni babama ispitleyip duruyorlar. Bir ara uyuşturucu
kullanıyorum diye yaymışlardı manyak kanlar. Haa bir
de bir şehir efsanemiz var, güya ben tangannn iplerini pantolonun
dışarisına çekip öyle dolaşıyormuşum etrafta. Bunu
gidip yengemgillere falan anlatmışlar, oradan oraya yayılmış
»* Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

durmuş. Baba tarafındaki kanlar arasında "tanga ipini gösteren
kız" diye anılıyorum. Bunu neden uydurduklarını bile

bilmiyorum, öyle bir şeyi hayatta yapmam, yapmadım da,
ama kimseyi inandıramıyorum. “Yapmadım,” diyorum, üçü
birden aynı ağızdan, "Aaaa PuCCa yaptın yaaa," diyorlar.
Acaba mı lan diye düşünüyorum elimde olmadan ama imkânı
yok! Ne zaman evimize gelseler cüzdanımıza kadar karıştırırlar.
Ne bulacaklarsa, her seferinde bütün odamın içiğini
cıcıcığınt çıkarırlar. Panalgin bulmuşlar bir kez. Akşam eve
bir geldim, masa başında toplanmışlar, Panalgin’ler de sehpanın
üzerinde, benden açıklama bekliyorlar. Ben hiç ağrı
kesici içmem. Bir yerde duymuştum aspirin cilt maskesi diye,
aspirin bulamayınca Panalgin almıştım. Bunlar da ağrı
kesici içmediğim için kıllanmışlar. Artık Seda Sayan’da mı
ne zıkkımda duymuşlarsa, Ecstasy sanmışlar. Bir de, “Bunu
da yaptın ya, yazıklar olsun,” diye suratıma tükürdüler. Olayı
akladım pakladım ama hâlâ işkilleniyor manyaklar. Bunla:
ia yemek yemek de işkence.

“PuCCa çok yeme sen, bak naşı! şişmanlamışsın, çok kö tü
göziiküyosun.”

“O basenler ne yapsan erimez, şendekiler donmuş yağ o lmuş.”

“Bak onu ağzında kırk beş kere çiğne, öyle yut.”

“PuCCa’ya az koy, bu zamana kadar yedikleri yeter
onun.”

“Eee sen böyle yersen, tabii kilo alırsın. Üç beyazı hayatından
çıkarcaksın.”

k « ' " 1 * » lu * l iü j fu k -.iün)< tsı 33f

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Saç modelin de seni şişman gösteriyor. Yüzün çok toplu

zaten, bi de bu modelle çok kötü olmuş.”

“Çok dar giyiniyorsun sen, belden düşük kotlar yanlarda simit yapıyor.”

“Üstündeki seni kısa göstermiş, hiç güzel olmamış, pazar malı gibi.”

“Sana siyah hiç yakışmıyor. Kot da yakışmıyor. Boğazlı bady’lerle de yüzün ortaya çıkıyor... Kötü yani.”

“Eeeee yeter ama haaa... Halla halla kendinize baksanıza siz. Göt benim götüm, göbek benim göbeğim, saçım da benim yani. Başka işiniz yok mu sizin?” diye isyan etsem birazcık, yine altta kalmazlar, hemen yapıştırırlar cevabı.

“Avy PuCCa, sen böyle sivri dilli olursan, ikinci gün k o can seni kapının önüne koyar.”

“Birim bulursan dua et bence, ona da böyle davranma. Onun için önce saçlarını düzelt.”

“Halla halla sanki kilolarını biz zorla yaptık sana. Bize çemkireceğine az boğazını tut, yemek yeme.”

Bu muhabbetlerin hepsi, ne zaman bir araya gelsek yaşanıyor.

Bir kadından daha tehlikeli şey, üç kadındır. Ben bunlarla asla baş edemiyorum. Haspalar sanki Klodya Şifirtın gibi bir şeyler. Öyle bir şey de yok, kendi hallerinde ev kadınları hepsi sonuçta. Baba tarafım güzel değil. Babam mesela at hırsızına benziyor. Karılan kızları hep ağzı iyi laf yaptığı için tavlıyor. Anne tarafım güzeldir. Mesela bir kuzenim tescilli güzellere, adı sanı bayağı bilinmiş bir manken hatta. Ye Küçük

Aptalın Büyük Dünyası

ni boşandı, hayvan gibi nafaka yiyor. Bir teyzem var el -

li beş yaşında, ama benden daha genç duruyor. Bütün anne tarafım en az iki koca eskitti. Ne kadar samimi olmasak da, onlardan böyle eleştiri duymuyorum. Ama bu üçü benim gençliğimi çiğ çiğ yiyor. Kendimi yanlarında ucube, pislik, kıyamet alameti gibi hissediyorum. O yüzden Erik'le birlik te sıçtık ki nc sıçtık...

Düğünümü falan da düşünmeye başladım ama ne yapacağımı hiç bilmiyorum. Çocukluğumdan beri kendime "koca bulmak" gibi salak saçma bir misyon edinmişim. Ama iş biraz ciddiye binince düğünden korkmaya başladım. İlkokulda bile kafam karışıyordu, "Allaam üç kişiyi birden seviyorum, hangisiyle evlencem ben?" diye. Lisede, "Üniversite okumasam keşke de. hemen okul bitince şu bebeyle evlensek," diye dua ederdim. Üniversitede, hem okur hem evlenirim ne olacak diyerekteı her Kadir Gecesi, "Kim olduğu mühim değil evlendir beni yarab," diye dualar etmeye başladım. Sonra sevgililerimin kafamda yarattığım koca karakterine uymamasından dolayı, yavaştan evlilikle ilgili fikirlerim umutsuzlaştı. En azından sadece bebek doğurmak için evlenmeliyim diye bir fikir oluştu. Ama yine de evlilik denilince yüzümde salak bir gülümseme, kafamda toz pembe düşünceler hep vardı.

Bu düşlerim sadece ve sadece bir noktada yıkılmaya başlıyordu, o da DÜĞÜNLER. Ben hiç düğün aşamasına kadar hayal kurmamıştım, çünkü düğünlerden nefret ediyorum.

küçük aptalın büyük dünyası 337

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Kendimi ezik, yapayalnız, köşeye atılmış gibi hissediyorum. Bir defasında ilkokulda yerli malı haftası için evden yiyecek getirmeyi unutmuştum. Hoca da beni tahtaya çıkartıp ayakta bekletmişti. Herkes karşımda yemeğini yerken, ben orada onları izlemiştim. Ne zaman düğüne gitsem, o hissi tekrar tekrar yaşıyorum. Benim düğünüm olsa mesela, bomboş gezer. Hiç akrabam yok, sadece halalarım var. Bir de bizim şöyle bir durumumuz var; baba tarafı gelse, anne tarafından gelmezler. Babam sülalede kimsenin düğününe gitmediği için bir Allah'ın kulu da benim düğünüm gelmez. Babam, kardeşlerim, halalarım oturur bir masada ve halalarım başlarlar: "Ayy PuCCA, o gelinlik içinde o kadar iğrenç olmuşsun ki! PuCCA suratın çok kötü, adam seni bu gece bırakır, ben diyim. PuCCA hamilesin, değil mi? Kocan salak bişi heralde, yoksa hangi aklı başında adam şenle evlenir. Pastadan yeme, zaten ayı gibisin, tut şu boğazını, bugün tut bari".

Arkadaş desen; şehir, iş, okul değiştirdiğimde, bir daha oradakileri tövbe aramam. İçimden gelmiyor valla, yapacak bir şey yok. Onlar da gelmez yani. "Gelinin akrabaları haydi piste!" dediği anda babam hayatta kalkmaz, kardeşim yalnız oynamaz. O pist bomboş kalır. Ne kadar kötü bir durum. En acısı, takı merasimi. Damadın olduğu taraf kuyruk olacak, benim tarafım bomboş. İn cin top oynuyor. Sonra fısır fısır dedikoduları dinle dur. Kına gecemde de zaten evde kardeşimle oturup mandalina soyarım. Bunlar aklıma geldikçe, daralıyorum, bunalıyorum. Düğün istemiyorum desem, b ili338 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yorum Erik'in ömür tüketen anası mutlaka yapacak. "Entelim ben, düğününe sokim" diyen hatunlar gördüm, akrabalar olaya el atıyorlar ve sen istesen de istemesen de düzene yenilip düğünü yapıyorsun. O akrabalar da düğünde yaratığa dönüşüyor.

Hepsinin saç modeli aynı; önden iki kıvrık oğlak bo y nuzu, arkadan sıkı simli topuz. Mutlaka likitli ve mavi farh göz makyajı. Kıyafetleri de hepsinin aynı. Tombul tombul kadınlar, gerdanları altınlarla dolu, her tarafından sim fişkırıyor, pistte kendilerinden geçmiş halde dans ediyorlar. Çocuklar masaların etrafında dolanıyorlar. Büyüyünce zilli ola çağı muhakkak altı yaşındaki bir kız çocuğuna giydirmişler gelinliği, o dans ediyor, bunlar alkışlıyor. İki poşet çerez için kavga çıkartanlar, bebesine üç tane almak için çırpınanlar.

Alkollüyse düğün zaten, mutlaka birinin dayısı c ek e ti yana takıp kendini rezil etme pahasına hopluyor o pistte.

Adam bilmem nerenin müdürü olabilir, emrinde bir ton adam çalışabilir, karizmanın Allahıdır, gel gör ki düğün ve rakı birleşince o herifi orada tutamıyorsun. İçinden çıkan bir efe şakşukada bile oynuyor.

Bir de sürekli gelinin karşısında oynamaya meraklı

kadınlar var. Gelin ne tarafa dönse, abla o tarafa kaykılıyor.

Yazık, gelin de herkese mavi boncuk dağıtmak zorunda, her

yana oynuyor. Zaten düğün müzikleri beni öldürüyor. "Nikâh

Masası"nı çalıp gelini son dakikada vazgeçirmeye çalışan piyanistler

var yurdumda. Off çok kötü bir şey ya. Gerçi ben

düğünüm olursa eğer, şeyi istiyorum: "Ben bal arısı gibiydim

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

senden önceee. bak pervanelere döndüm sem görünce". Gerçeklik

payı olsun en azından biraz. Bir de oğullarına kısmet

arayanlar var. Çocukları ev boş, annemler düğüne gitti

diye manitasını çağırıp evde çatır çutur şey ediyor, anası

orada oğluşuna gelin bakıyor. Herkesin kafasından da şunlar

geçiyor kesin: "Bunlar kesin önceden yiyişmişlerdi", "Sen

güll kızım gülll, gece ağlıcaksın yiyince yarraa", "Bu kız

mahallede Fikret'le köşe bucak öpüşürken görüyoduk. Bu

orospu bile gelin oldu, benim kız halaaaa netlerde dolansın."

Bir kez en-yakın arkadaşımın düğününe gitmiştim, kızın

kardeşini temsil ediyorum orada. Damat tarafından birinin bir

şeyi beğenmiş beni. Böyle ortamlarda beğenilen tipler arasındayım.

Tombul, beyaz etli, güleç suratlı olunca, neneler

çok seviyor nedense, İşte gelinin annesine söylemişler. Gelinin

anası denen kaUJ; da benim için, "Yaa kız iyi de ailesi

mailesi yok gibi bişi muiin. Kendi başına buyruk büyümüşler

size gelmez," demiş. Na>ı! koymuştu bana bu laf. Hep dalga

geçtiğim, asla içinde bulunmadığım ortamlar hayatın gerçeği

gibi gelmişti. Erik'in annesi U-. böyle bir karı bence. O düğün

günü bana zehir eder gibi •> '■ ; voi aba yalan mı söy lesem

Erik'e, "Yaa bizim mezhep farklı sizden, Uıbamgiller

evlenmemize izin vermezler. Gel gizlice nikâh(kıyalım," fa lan

diye.

Eğer bu tutmazsa, "Yaa bırak yemişim geleneğini ç.örtmeğini,

biraz marjinal ol. cool ol. Kimseye ispatlamak zorunda

değiliz, sırf sevişmemizi kutlayacak bir ton akraba olacak..

3 4 ° P u 1 ,»

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Boş işler bunlar. İkimiz evleniyoruz, gel beraber gidelim ya palım

nikâhı," diye ısrar ederim. Bu da tutmazsa, "Tatlım za ten

zor durumdayız, düğün masraflarını düşünsene kol gibi

girecek götümüze. Kendi aramızda ufak bir eğlence yapalım.

Hem şirin olur, hem masraftan kurtuluruz, olmaz mı?" derim.

Yani mutlaka biri tutar, düğün müğün istemiyorum valla.

Ama gelinlik çok istiyorum o ayrı mevzu. Akrabalarla ilgili

her durum bunaltıyor beni. Düşüncesi bile daralttı

içimi ooff o f ff ...

küçük aptalın büyük dünyası

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Sokakta Tansu Çiller, mutfakta Emine Beder,

yatakta Sasha Grey olamadım!

Ya şimdi hayatımda hiç parkta, bahçede, yok ne bilim b ilardo

kafelerinin üst katlarında yiyişme olaylarına girmedim.

Hatta lisede hiç bilardo oynamadım. Park buluşmasına da

gerek duymadım, çünkü apartmandaki bebeyle fingirdeşiyordum.

Üni'de de mâlum ev olayları oldu. Fantezi falan d e ğil

de, bu olay benim içimde uhde olarak kaldı. Yaş aldı başım

gidiyor, torunlarıma anlatmak istiyorum, "Ahh ahh şuralar

o zamanlar onnanlıktı, anneanneniz az fındık kırmadı,"

diyeiekten. Ama yok anacım o lafi kuramayacağım, sanki

hayat istemiyor. Erik, öyle bağ bahçe sevişmesinden geçtim,

herkesin ortasında fazla cıvık cıvık yılışmalardan bile hoşlanmıyor.

Şimdi Erik le başlangıç dönemlerimizde, yani o daha h eyecanlıyken,

kafası seks seks seks diye gümbür gümbür atarken,

kanalda stüdyolara giden yolda öyle bir kaç elleşmemiz

3 4 3 Pucı«

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

oldu. Lâkin bu aralar efendiye bir ağırlık, bir beylik çöktü.

Geçen gün sinemada en arka koltuktayız, bize en yakın insan

beş koltuk önde oturuyor. Zaten Pavlov'un köpeği gibi, s e s siz,

tenha ve karanlık ortamlarda aklıma direkt ayıpçıl şeyler

geliyor. Hadi dedim, ya bismillah yumul bebeye. Anacım ilk

hamlemler beni bir itti. Sanki Turist Ömer'in Star Trek çakması

filmindeki tuz emen canavarım. Beş dakika falan geçti,

yine ya bismillah deyip gömülüydüm ki, "PuCCaaaaü!"

diye bir bağdı. Dedim, "Affet, bakireliğini bozarım mozanm

yanlışıyla, sen de haklısın". Bir süre filmi izledim ama

kararlıyım, sevişeceğiz burada, istediğimi almak zorundayım,

yoksa olmaz bu iş!!! Bir hamle daha yaptım, önce biraz g e v şedi,

boynundan moynundan hop mop gidiyordum ki, "Yaa

ben sevmiyorum böyle., biri görse ne diyecez... rahat dur!"

Bir bozuldu, döndüm oturdum, istediğimi alamayınca acayip

sinirli oluyorum. Bir de dünyadaki en zararlı şeyin abazan

bir kadın olduğunu da üstüne eklersek! Orada dönüp

onun kafasını koparmak istedim. O haşmetli çükünü koparıp,

"Bunu mu görmelerinden korkuyosun haaa bunu muuu?" diye

millete sallamak istedim. Hatta, "Bundan sonra sana ayıpçıl

şeyler yok, bitiklerimi ellemek bile yok," diyecektim ama

korktum. Tamam falan der kalının sonra. Çıkışta biz bir kavga

ettik o o fffo fff. Şimdi düşününce sinemada benle öpüşmedi diye manyak manyak davranmak çok salakçaydı ama işte o zaman mantıklı gelmişti.

Geçtiğimiz gün Büyükkada'ya gittik. Vapurda düşünüyol

»1«;1V. ujlılıit l«u)ru) rfunvdm 343

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

rum; ormanlık alan ohh ohh, bu kez başarıırım diye. Önce

*

bahsini açayım da, bebe tırsmasın ormanda benden diye alttan

alttan gaz veriyorum. "Çok sevişesim geldi" gibi erotik -

likten bin mil uzakta cümlelerle, her şakanın altında yatan pis

gerçeği ona çaktırmaya çalışıyorum. Ama Erik şakasından

bile kıllanıyor. "Yaa bak dünyada sevişmekten güzel şeyler

de var, biraz rahat dur," gibi cümleler kuruyor. "Yaa salak

şaka yapıyorum ehiehi," diye gevrek gevrek gülerek gözlerimi

kısıp uzaklara bakıyorum. İçimden ise, "Azz sonra seni

ööle bii şey edecem kiii dünyadaki güzel şeyin ne oolduunu

anlıcaksın ürkek güvercinim," diye düşünüyorum. Erik başına

geleceklerden habersiz bir biçimde doğayla ilg ili

malak malak şeylere seviniyor.

"PuCCa bak martı, ne güzel, fotosunu çekelim."

"Ayy cidden çok güzelmiş (martıyı sikim, lomburduk bir

kuş işte uçuyor mal mal).

"Kınalıada da güzelmiş, denize de giriliyor burada."

"Ayy evet güzelmiş (Bak bak şerefsize bak, bikinili

bacılara bakmak için nasıl kıvranıyor)."

"Aslında otel pansiyon falan baksak, bir gün de buraya

geliriz.”

“Aa evet ben bakarım (Hobereeeeeeyyy otelde yiyiş - cezzz).”

İndik sonunda adaya, bu arada nasıl kazık bir yer lan ö y le, iki Ayvalık tostuna yirmi lira verdik. Bisiklet kiraladık, ikili olanlarından. Eskiden Gökten’in klibinde görmüştüm, o Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

zamandan beri içimde kalmıştı, çünkü ben bisiklet süremiyorum.

Hatta buna rağmen motor ehliyeti almaya çalışmıştım,

ama duran motorun üstünden düşmüştüm. Denge sorunun

var benim, duramıyorum. Sanki o göt oğlu göt iki tekerlekli

metal beni fırlatıyor, ki bence öyle. Ama o İkilide çok rahat

durdum. Hayatımda ilk kez, hatta o kadar uzun süre bisiklette

kaldım. Yukarıya çıkıyoruz, ben pis pis sağa sola bakarak

nerede kıstırsam nerede mıncırsam şu çocuğu diye mekân

taraması yapıyorum. Sonra hadi duralım hadi duralım diyerek

bir yere götürdüm. Ayy beni deli etti orada. Karı gibi

nazlanıyor, "Ayy yok saçmalama insanlar var, ben sevmiyorum

böyle. PuCCa orama dokunma, görecek biri. Şeyime

bakmayı keser misin? PuCCa yaklaşma, tamam, dur. Mıncıklama,

tamam bi dur bi sakinleş, sevmiyorum diyorum, b iri

görür bak yapmaaü!"

Ben de hapisten yeni çıkmış hanzolar gibi nasıl saldırıyorum.

Utanmasam yırtacağım üstünü başını, "Benim olacaksın

ulaannü" diyerek. Ama bebe istikrarlı çıktı, değil sevişmek

öpüşmedi bile. Çıktık sonra kiliseye, orada zaten bir mefta

oldum. Hayır yani o kadar yürüdükten sonra, böyle devasa bir kilise bekliyordum. Ama 1+1 ev boyunda minnacık şeyle karşılaşıncı, burnumdan soludum. İçeride bir de dilek kutusu vardı, bakayım dedim kim ne yazmış: "Dünyada açlık ve fakirlik bitsin lütfefeeennn n'olurr bitsin" yazan arkadaşımızı kutluyor, katılacağı güzellik yarışmasında iyi şanslar diyorum.

Ben de yazacaktım, "N'olurr Erik benle ormanda falan

k ı ı ç u k a p t a l ı n h t i ^ u k d ü n y a n 345

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yiğışsin" diye, ama ulan kilisedeyim tövbe billah çarpılıırım diye normal insani dileklerde bulundum.

Ardından bir iki daha mıncırmaya çalıştım ama anacım yok, bebe Nuh dedi peygamber demedi, vermedi bana. Öyle evlere baka baka indik aşağıya. Sonra da ben unuttum gittim yiğışmeyi. Yatakta boğa, sokakta beyefendi, mutfakta aç bir sevgilim var. O bu değil de ben bu çocuğu gerçekten sev iy o rum.

Bir de neden böyle bu aralar kafam yatmaya gidiyorsa.

Bir bok oluyor sanki. Daha bir defa bile orgazm olamadım.

Ama orgazm taklidi yapma dalında ödülleri topladım yani.

Bir de hem orgazm olamıyorum hem de her köşe bucakta ç o cuğun

orasını burasını sıkıştırıyorum. Şey gibi miyim yoksa

lan; kendi kusurunu kapatmak için onun üzerine oynayanlar.

İktidarsızların sürekli seksten bahsetmesi gibi falan. Bazen

Erik'le konuşayım bunu diyorum, ama sonra bunu çok takacak kafaya, kendisinden zannedip, ben alev alana kadar çalışacak.

Valla şu ana kadar bildiğim, duyduğum bütün her ş e yi

yaptım ama o sonuca ulaşamadım. Sanırım bir tedavi şart,

onu da artık evlenince eşimle beraber gidip yaparız. “Eşimle beraber”, ayy bu iki kelime nasıl yakıştı birbirine ayy ayyy a yy...

J’urrij

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Ama bu kez eşeğe suyu k o rtumla vermedin mi

T a n r ım haa?

Erik yarın Ankara’ya annesinin yanına gidecek diye kendi evime geçimi. O oradayken bari evde kalayım, kiramın hakkını vereyim diye. Bugün görüşmeyecektik ama akşam aradı “Bize gelsenc,” dedi. Ev arkadaşım da yokken “Sen gel,” dedim. Geldi, hoş beş muhabbet, midye falan almış, TV’de bir magazin programı açık. Her çift gibi izlediğimiz halde, "Ne biçim insanlar yahuuuuu, milletin özelinden sana ne, yuh buna da haber mi diyorlar şimdi!" gibi yorumlar yapıyoruz.

Ama kanalı değiştirmeyi aklımıza getirmiyoruz.

Sonra böyle midyeyi ağzına atarken, gayet normal bir şeymiş gibi, hırtını bunun da tadı tuzlu dermiş gibi, "Ben iki yıllığına İngiltere'ye gidiyorum," dedi. Boğazımdaki pirinçler büyüdü büyüdü büyüdü. Kafamın içinden bir ton soru geçmeye başladı! İki yıl İngiltere. Acaba beni götürecek mi?

Peki, evlilik? Ne işi var orada? Peki, evlilik? Babamla tamki küçük

aptalın bftıyık riûny.u' 31 7

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

şacaktı? Neden gidecek ki? Peki, evlilik? Ama ağzımdan gık çıkmıyor, devam etmesini, o ülkede neden iki yıl kalması g e rektiğini anlatmasını, cümlesinin sonunda da "Orada sana da

iş buluruz" demesini bekliyorum. Hiçbir şey demedi, midye kabuklarını, kanser yapan siyah poşetin içine koydu, parmaklarını limonla sildi, ayağa kalkıp banyoya gitti. Ve ben tek kelime sormadım. Döndüğünde konuşur diye, öyle durdum bekledim. Geldi koltuğa oturdu, sırtım arkaya doğru yasladı, TV'da sarhoş bir mankenin bar çıkışı görüntülerini izlerken konuşmaya devam etti.

"Master'a devam etmeye karar verdim, burada öyle salak salak yaşayıp duruyorum, bari bi işe yarayayım dedim... hem bizimkiler de böyle istiyor."

"Hımm ne zaman gideceksin?"

"En kısa sürede..."

Kaçar gibi yanı, korktu yani, o yüzük korkuttu onu ve o, kaçmak için başka ülkeye gitmeyi tercih etti. "BİZİMKİLER DE böyle istiyor!" dedi üstelik. Sizinkiler, yani annen. Yani eşek kadar herife "Kalk git master yap!" diyor. Sırf bana yüzük taktı diye yani. Ve bu salak, annesinin bir sözüyle çıkıp gidiyor. Yuh artık, bu kadar olur. Gözlerim doldu, bir tek k elime bir şey diyemiyorum. Hani iş için olsa anlarım, ne bileyim hayat memat meselesi olsa anlarım, ilişkinin başında o lsak anlarım. Ama şimdi bu...

Konuşacak tek kelimem yok, ne diyeyeyim. O kadar rahat, öyle pişkin bir şekilde koltukta oturuyor ki. Sadece onu

48 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

öldürmek istiyorum, limonu kestiğimiz bıçakla. Canım yaka yaka, yavaş yavaş, usul usul, kanlarını halıya akıtarak şah

damarının patlamasını izlemek istiyorum.

“Şaka W desin, “iki günlük gideceğim” desin, ne bileyim
“Üzülmiş mü benim aşkım” desin, bir şey desin, ama bu
kadar rahat bir şekilde oturmasın o koltukta. "Peki, biz?" so rusunu
sormaya o kadar korkuyorum ki! Alacağım cevabın
beni tatmin etmeyeceğine eminim çünkü. Hemen insanlar
geliyor aklıma, bizim için söyleyecekleri. Ooff onlarla nasıl
başa çıkarım! Bazen var ya sırf bu yüzden ayrılmak zulüm
geliyor bana! Soracağım soruların cevapları beni korkuttuğu
için hiçbir şey söylemedim. O da söylemedi, televizyon iz le meye
devam ettik. “Yatalım artık sabah gitcem,” dedi. Peki
dedim... İçeri geçtik...

Kendimle, mutluluğumla, yüzükle o kadar meşguldum ki
belki de Erik'in benden soğumuş olduğunu fark edemedim.
Yatarken sarıldı bana, dayanamadım, en azından tepkili
olduğumu anlasın diye arkamı döndüm. Sesini çıkartmadı.
Sonra dayanamadım, “Haftaya gider miyiz babamın yanına?”
dedim. “Onu biraz ertelese iyi olacak sanırım. Şu İngiltere
işi hallolmadan hareket etmeyelim,” dedi. Dişlerimi sıktım,
“Peki ne zaman gidersin?” dedim. “Yakında belli olur, master
yapmam lazımdı zaten. Yarın evlendiğimizde seni burada
bırakıp gideceğime, şunu kafamdan tamamen silmek için g idiyorum...”

Evlendiğimizde beni bırakıp gidemeyecekmiş,
peki şimdi ne yapıyorsun pezevenk? Bir de hiç demiyor “Sen
küçük ap iaJın b uyuk riünyaii 3+9

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

de gel, zaten işsiz gibi bir şeysin” falan diye. Bütün gücümü

kuvvetimi toplayarak döndüm ve sordum: “Peki ben ne o lcam şimdi?” “Burada işine devam edersin, zaten iki sene bir şey, göz açıp kapanıncaya kadar geçer. Benim eve taşınırsın, buradan çıkarsın, boşuna kira verme. Kardeşini çağır hatta, yalnız kalma.”

Benim adıma her şeye de karar vermiş yani. Ben günlerdir düğün yapsam mı telaşına düşerken, herif gitme planları yapıyormuş. “İyi...” dedim.. Döndü uyudu. Ben de sabaha kadar gitmemesi için yapabileceklerimi düşündüm durdum. Annesini öldürsem dedim, hem ben kurtulurum hem o y e ğ e nim var ayağına gitmez. Vize almaması için bir şeyler yapsam dedim. Ne bileyim, canlı bomba falan mı desem? Vize işlemleri yapan yeri mi arayıp ağlasam? Ne yapsam da gitmese? Ama hiçbir şey bulamadım. O planını yapmış. Ben nasıl alıştım buna anlatamam. Ya neden her şeyim boka sarmak zorunda, tam bir şey oldu, artık çok mutluyum diyorum, onda da bir bokluk çıkıyor. Belki de kaderimde yoktur. B e lki de o beni gerçekten sevmiyordur, kaçış için bunu kullanıyordur. Belki de karşıma daha iyi birisi çıkacaktır, Allah böyle uygun görmüştür. O istiyorsa gitmeyi, hoşça kal d e mekten başka ne yapabilirim ki?

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

Bir " S o n " yazılması gerekliydi.

İki üç gün, “Bana kaderimin bir oyunu mu buuu???” tadında duygusal bir moda bağlamıştım. Erik g it ti geldi Ankara’dan. Kavga etmeyelim, darlamayayım diye gizli gizli gözyaşlarım içime akıtıp duruyordum. Ama baktım

olmayacak, lamı dedim ne yapıyorsun, bir kendine gel!

Sen de PuCCa isen, bu yüzüğü de parmağına taktıysa, sana da söz verdiyse, sonuna kadar uğraşmak senin en büyük hakkın.

Hoop aklıma filmlerdeki en klişe sahneyi yapmak geldi. Y a ni hamile kalacağım!

Zaten şişmanlatıp kılılandıdığı için doğum kontrol hapı kullanmayan, yumurtalıkları Allah'a emanet yaşan biriyim.

Prezervatiflerle canciğer kuzu sarması şeklinde hayatıma d e vam ediyorum. Filmlerde hani esas kız hamile kalınca her şey

tıkınına giriyor ya, benim neyim eksik lan onlardan dedim.

Aldım çekmecedeki bütün prezervatifleri, iğneyle deldim çat

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

çat çat çat... Hepsi süzgeç gibi olmuştur. Sonra hopp Erik ve

fantezilerinden kurulmuş bir gecelik yorucu maraton. Her

türlü şekle şemaile girdim yemin ederim. Evin her köşesinde

her şeyi yaptık. Taodan başladık, misyonere kadar devam e ttik.

Ben yine orgazm olamadım tabii ama inan o yanımda

yorgunluktan sızıp kaldığında, orgazm olmuş kadar huzurlu

ve mutluydum.

Gece boyunca minik bebelerimizi düşündüm durdum. Kızımızın

adı “Cansın” olacak. Çocukluğumdan beri istediğim

tek isim bu çünkü. Şimdi değiştirirsem çocukluğuma ayıp

olur. Çocuğun odasının rengine kadar hayal kurup uykuya

daldım. Sabah kalkıp çocuğumun babasına kahvaltı

hazırladım. Onu işe yollayıp, hayallerime kaldığım yerden

devam ettim. Sonra hayallerim garipleşmeye başladı. Yanı

çocuk dediğin sadece sevilip okşanmak için gelmiyor ya

dünyaya. Onun sorumluluğunu düşündüm, bir de zaten çok korkuyorum iyi bir anne olamazsam diye. Peki, ben iyi bir anne olsam bile ya çocuğum garip olursa... Ya yanlış yapıyorsam diye bir korku sardı sonra içimi.

Bir kere çocuklar her şeye ayak bağı oluyor. Hayatım boyunca böyle evden metin yazarak çalışmayacağım ki. Bir de kızım olacak diyorum. İşi bıraksam mı bırakmasını mı derdi başlıyor. Bıraksan işi, kendini çocuğuna adasan, on dört yaşına gelip sivilceleri çıkınca, "Beni neden doğurdunuz haa nedenmi?" diye sana carlıyor. İşte orada al ağzına çarp o er gen müsvettesinin. Sonra bir telaşa düşüyorsun sıksam mı, 52 Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

rahat mı bıraksam diye. Ne yapsan yaranamıyorsun o yarım akıllıya. Adamın canı çıkıyor kızın altına Diesel pantolonu almak için, kızın umurunda değil. O hâlâ, "İnsanlar neden var? Ben niye böyleyim? Regl ne kadar garip. Veysel'i seviyorum. Hamit'e versem mi? Büşra sevişmiş, ben de sevişmeliyim, sevişmek çok marjinal," diye düşünüyor.

Zaten erkek arkadaş mevzusu iğrenç bir şey. Kızının bütün sevgilileriyle tanışan anlayışlı anne olsan, konu komşu demediğini bırakmaz. Sıksan, kız gidip Büşra'lann evinde sevişecek. Böyle bir ne yapcam lan ben diye telaşa kapılırsın. Annemin bana yaptıklarını yapmamalıyım dedikçe, kız sıkarsın. Sıktıkça, kendi kendini suçlarsın. Sen aptallaşırsın, oysa kız hâlâ bunalımda, senin farkında bile değil. "Kimsee beni anlamıyooo, hayatın yükü omuzlarımda ooff," diye ağlar

durur odasında. Sen apışıp kalırsın o ağladıkça, ulan nerde hata yaptım diye kendini suçlarsın.

O salak kızına vakit ayıracaksın diye, ne saçını boyatırsın, ne kendine bakarsın. O eski halinden eser kalmamıştır. Herifin tabii sikinde değildir. O, akşam gelir yemeğini yer, "Kızım bugün uslu durdu mu?" der, televizyonunu açar, orada sızar. Azıcık konuşsan, "Zaten bütün gün beynim sikildi, e v de huzur ver," diyerek seni susturur. Kızın ayrı bir telden, kocan ayrı bir telden, sen evde bambaşka bir köşede pişmanlıklarınla kalırsın.

İşi bırakmasan daha kötü. Haa benim gibi çocuğun olur, işte düşün anık gerisini. İlgı görmeyince, o ilgiyi abuk subuk küçük aptalın büyük dünyası 353

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

yerlerde aramaya başlar. Okulda sürekli başı belaya girer, nerde pislik nerde bela insan var onlarla arkadaşlık eder. Okulun en piçiyle çıkmayı marifet sanır. "Eğlence benim göbek adım ooo yee beybi" tarzında, dünya sikime minare kıvamında dolandır. Başı hep beladadır. Odada gizli gizli sigara içmeler, esrar çekmeler, kimlik bunalımları. Bir gün metalci olur, ertesi gün türkücü, daha ertesi gün tıcky olur. Başka bir gün bir bakarsın, öyle durup dururken evdeki novaljinlerle intihar etmiş. Ulan on üç yaşındaydık hatırlıyorum, bizim sınıfın kızın biri oral nasıl yapılır diye anlatıyordu arka sırada bizlere. Kuzeniyle mi ne bir boklar yemişler. Şimdi düşünüyorum da o kız benim kızım olsaydı ayy n'apacağımı bilemezdim sanırım.

Mesela Şu yaŐımdayım, ama ailesi sorunlu insanları hemen tanıyorum. Gizli bir örgüt gibi zaten bu insanlar, hep bir Şekilde birbirlerini bulup anlaŐırlar. Otuz kişinin arasından, kimin anası yok, kimin babası ölmüş, kim çocukken travma yaşamış, kim okuldan atılmış Şak bulurum. Hislerle mi alâkalı bilmiyorum ama anlıyorum işte, eminim bu kişiler de anlıyordur. Çünkü hemen kendilerini belli ediyorlar. Otuz sene geçse de ilgi üstümde olmalı kafası gitmiyor bu insanlardan.

En acısı da ama, sen besle büyüt bilmem ne yap, sonra kız bulur kendine salak bir herif, evlenip seni bırakır gider. Yani her Şeyin sonu yalnızlık. Senden çıkan parça bile seni terk ediyor bir yerde. Sen yaŐayamadıklarınla kalıyorsun. Haa bir

35+ Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

süre sonra o da mühim olmuyor, hayat her Şeye alıştırtıyor s e ni çünkü. Sonra senin yaŐadığını o kızın da yaşıyor. Aslında ne acı, hayat hep aynı kısır döngü içerisinde devam ediyor.

Allahım ben ne yapıyorum dedim. Bir de bu çocuk istenen bir çocuk olmayacak. Erik sürekli “Senin yüzünden g idemedim” diyerek beni suçlayacak. Zaten ilk başta bir aldır

aldırmama olayına gireceğiz. Sonrası kâbus gib i... Alahım o prezervatifleri delmeseydim keşke, Şu an içimde belki de büyüyordur...

Off o ff... Ertesi gün hapı almalıyım hemen de dim ve koşarak eczaneye gidip bünyemin içine sıçan haplardan aldım. Evdeki bütün delikli prezervatifleri attım. Sonra kaderime razı gelip, yapacak bir Şey yok dedim.

İlk günler sessizlikle geçti. Eve geliyor, konuşmuyoruz,

ben surat asıyorum, uyuyoruz... Sonra bu sessizlikler kavgaya dönüştü. İyice kafayı yedim, o yüzüğü elli kez çıkardım, elli kez taktım. Sürekli olarak, “Madem gidecektin yüzüğü neden taktın?” diye ağlayıp durdum. Yanı yapılmaması gereken ne varsa yaptım. Yaralı ayı saldırırmış ya, ben de aynen öyle çırpındım durdum günlerce. Önceleri “Gitme,” diye ağladım. Sonra bu ağlamalarım, “Sen eziksin, sen lanetsin, tırstın işte, ana kuzusu,” diye hakaretlere vardı. Şuurumu ö y le sine kaybettim ki ne yapacağımı bilemiyordum. İnşallah bir tır altında kahrım, ölürüm, o aa pişman oiur, “Keşke gitmeşeydim” der. Ya da son dakika kanser olayım, evet evet bey - nimde tümör çıksın, "Son aylar..." desin doktor. Bu ila gitmesin. Sonra devlet hastanesi röntgenleri karıktırmış olsu,..

ku^uk ç p l i l i n büyük d u n y u 1 355

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

bana bir şey olmasın. Bence en güzeli, o anasını öldürmek. Geçen gün aradı, evin anahtarını istedi Erik'ten. O da “PuCCa kalacak evde,” dedi, iki saat tartışılar. Evet evet bence onu öldüreyim, dünyaya bir iyilik yapmış olurum. Amaaan hiç kimseyi öldüremem, öldürsem bir boka yaramaz zaten, ama bari ölümcül bir hastalığım çıksa y a ... Off domuz gibi de sağlamım! Bacaklarımı kırsam, sonra bacaksız kaldım d iye belki yanımda kalır.

Ayy saçmalamayı keseyim en iyisi. Ne bok yiyeceğim şimdi. İki kuruş param var, sevgilim İngiltere'de olacak. Kime söylesem zaten, “Oooo enişteye hayırlı işlerrrr”, “Sizin iş yaş kızım” deyip duruyor. Hayır sevgisinden emin de değilim.

Sevse diyorum, “Sen de gel,” der bana. Ki ben artık dayanamadım söyledim, “Ben de geleyim,” diye. “Saçmalama, sen burada güzel yerlere geleceksin. Oraya gelirsen, arkamdan sürüklemiş olacağım seni. Benim için bir şey yapmanı istemiyorum. Zaten ayda bir geleceğim yanına, bu kadar işi yokuşa sürme,” dedi.

Yani istemiyor beni. Tabii orada rahat olacak ya beyefendi, ohh keka, ben ayak bağı olacağım yanında. Niye istesin ki? Ben olsam ben de istemem. Yalan söylüyorum, isterdim. Şu anda her şeyden çok isterdim onu yanımda. Gidecek, gittiği gibi de diğerlerinde olduğu gibi her şey bitecek... Kimi sevsem el oldu diyerek, kırmançı şeyler söylemek istemiyorum ama çok arabesk içim y a ... Şimdi her şeye sil baştan başlamak gerek. Bir erkek bütün hayatımın akışını değiştire -
Pucca

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

biliyor. Ve böyle kime yaklaşısam bir türlü olmuyor. “Dahi” anlamındaki "de" gibiyim yemin ederim, bir kelimenin bile anlamını değiştiremeyecek kadar salağım. Ne zaman birini bulsam, yakın olmaya çalışsam, sert bir uyan alıyorum. O ki - şî olmadığı zaman benim bir anlamım olmuyor, yani ille de o olmalı. En acısı da sanırım, yokluğumun onlara bir faydasının olmayışı. Varlığım, olsa da olur olmasa da... Aynlmayız belki diye içim içimi yese de, biliyorum iki sene ne bende bekleyecek göt var ne onda. Ciğerimden iyi tanıyorum onu, o da beni. Sadece son söz avutması bizimki.

Şu anda yanımda yatıyor, sırtı bana dönük. Bir doğum le kesi

var Afrika kıtasına benziyor sanki. Hayret hiç dikkate tmemiştim,

sırtını hiç izlememişim çünkü... Saçları, omuzları,

kokusu... Onu çok özleyeceğim ...

Küçük Aptalın Büyük Dünyası

“Aynaya son kez baktım , ‘Kızım PuCCa,

Allah kahretsin seni, çok harikası olan

sen!’ dedim.”

PuCCa çok ayıp!

PuCCa çok komik!

PuCCa âşık!

PuCCa beterbîşi!

Ve sonunda , p a p a r a z z i l e r p e ş i n d e

koşmadığı haldede her şeyi anlatı ...

"PuCCa, a f e r i n , iyi b*k yedin!"

PuCCa, hepimizin içinde olanı “Bunu ben yazmalıydım" ya da "Hah, evet ya ben

bunu nasıl düşünemedim" dedirten bir hatun kişi. ...O gerçek bir devrimci. Bizim

neslimizin çok sevdiği "Başkası olma Allah belanı versin, bir kere de kendin ol"

akımının en iyi temsilcilerinden biri. ...Bu kitap tavsiyeler tavsiyesi... (İnsan, eli

kalem tutan biri olarak inceden kıskanmıyor da değil bu kıvrak kalemi:)

Rahşan Gûlşan / Habertürk

Kitapta, belki ilişki koçlarının bile çıkarmayacağı tespitler, veremeyeceği

nasihatler var. Filozoflara taş çıkartan aforizmalar, küfürler arasında kaynayıp

gidiyor ama yakalayanı da inanılmaz eğlendiriyor. Hatta kitabın bazı yerlerinde

artık gülmekten ne okuduğunuzu bilmez halde devam ediyorsunuz sayfaları

çevirmeye. ...Pucca'nın hayatına giren birçok erkekte kendinizinkilerden de bir

şeyler buluyorsunuz. ...kitabı okurken, birçok yerde Pucca'yı alnından öpmek

istiyorsunuz. Sizin için, sizin intikamlarınızı da alıyor sanki..

Elif Ekinci / Radikal Kitap

Ayrıldığı erkek arkadaşından intikam almak için kurduğu blog'la fenomene dönüşen PuCCa'nın artık kitabı da var. PuCCa, yazdıkları için "Her kızın 'Ay hayır' dediği ama hepsinin yaptığı şeyleri anlatıyorum," diyor.

Fırat Karadeniz / Sabah Gazetesi

...onun aşk hayatı Sex & The City'de bile az görülür cinsten.

Barış Akpolat / Hürriyet Keyif

Blog dünyasının "celebrity"si Pucca, ...ben olsam olsam Törkiş Bridget Jones olabilirim... diyor.

Elif Berköz Onyay / Milliyet Pazar

...bu yaz Dizüstü Edebiyat yazı olacak gibi...

Onur Baştürk / Hürriyet Kelebek

dizüstü edebiyat - 0 I